

EUROPOS SAJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

Briuselis, 2024 m. gruodžio 4 d.
(OR. en)

2022/0396(COD)

PE-CONS 73/24

ENV 357
MI 354
ENT 79
IND 183
CONSOM 135
COMPET 361
AGRI 260
FOOD 51
CODEC 879

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020 ir Direktyva (ES) 2019/904 ir panaikinama Direktyva 94/62/EB

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
REGLAMENTAS (ES) 2024/...**

... m. ... d.

**dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, kuriuo iš dalies keičiamas
Reglamentas (ES) 2019/1020 ir Direktyva (ES) 2019/904 ir panaikinama Direktyva 94/62/EB**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros²,

¹ OL C 228, 2023 6 29, p. 114.

² 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) produktus reikia tinkamai supakuoti, kad jie būtų apsaugoti ir lengvai transportuojami iš ten, kur jie pagaminami, į ten, kur jie naudojami ar vartojami. Produktų vidaus rinkos veikimui itin svarbu, kad būtų išvengta kliūčių pakuočių vidaus rinkoje. Dėl nenuoseklių taisyklių ir neaiškių reikalavimų ekonominės veiklos vykdytojai susiduria su neužtikrintumu ir patiria papildomų išlaidų;
- (2) Komisijos (Eurostato) turimi statistiniai duomenys apie pakuočių atliekas 2010–2021 m. laikotarpiu rodo, kad pakuotėms gaminti sunaudojami dideli kiekiai pirminių žaliavų (pirminių medžiagų). 40 % plastiko ir 50 % popieriaus, sunaudojamo Sąjungoje, tenka pakuotėms, ir pakuotės sudaro 36 % kietųjų komunalinių atliekų. Dideli susidarantys pakuočių kiekiai, kurie nuolat auga, taip pat nepakankamas jų pakartotinis naudojimas bei surinkimas ir prasti perdirbimo rodikliai yra reikšmingos kliūtys, trukdančios pereiti prie mažo anglies dioksido pėdsako žiedinės ekonomikos. Todėl šiuo reglamentu turėtų būti nustatytos per visą pakuočių gyvavimo ciklą taikomos taisyklės, kuriomis prisidedama prie efektyvaus vidaus rinkos veikimo, tuo tikslu suderinant nacionalines priemones, kartu išvengiant pakuočių ir neigiamo pakuočių atliekų poveikio aplinkai ir žmonių sveikatai ir jį mažinant. Nustatant priemones, atitinkančias Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB³ nustatytą atliekų hierarchiją (toliau – atliekų hierarchija), šiuo reglamentu turėtų būti padedama pereiti prie žiedinės ekonomikos;

³ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

- (3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB⁴ nustatyti reikalavimai dėl pakuočių, susiję su pakuočių sudėtimi ir jų tinkamumu naudoti pakartotinai bei pakuočių atliekų tinkamumu naudoti (toliau – esminiai reikalavimai dėl pakuočių), taip pat nustatomi medžiagų atgavimo ir perdirbimo tikslai valstybėms narėms;
- (4) 2014 m. Komisija, atlikusi su Direktyva 94/62/EB susijusią tinkamumo patikrą, rekomendavo pritaikyti esminius reikalavimus dėl pakuočių, kuriuos laikė svarbia priemone pasiekti geresnius pakuočių aplinkosauginio veiksmingumo rodiklius, kad tie reikalavimai būtų konkretesni ir būtų lengviau užtikrinamas jų vykdymas, ir juos sugriežtinti;
- (5) laikantis 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikate nustatyto Europos žaliojo kurso, naujajame Žiedinės ekonomikos veiksmų plane siekiant švaresnės ir konkurencingesnės Europos (toliau – ŽEVP), išdėstyta 2020 m. kovo 11 d. Komisijos komunikate, įsipareigota sugriežtinti esminius reikalavimus dėl pakuočių, kad iki 2030 m. būtų pasiekta, kad visos pakuotės būtų daugkartinės arba tinkamos perdirbimui, ir apsvarstyti kitas priemones, kuriomis būtų mažinamas perteklinių pakuočių ir pakuočių atliekų kiekis, skatinama pakuotes projektuoti taip, kad jas būtų galima pakartotinai naudoti ir perdirbti, mažinamas pakuočių medžiagų sudėtingumas, taip pat nustatyti reikalavimus dėl perdirbtų medžiagų dalies plastikinėse pakuotėse. ŽEVP taip pat akcentuojama, kad reikia mažinti maisto atliekų kiekį. Komisija įsipareigoja įvertinti galimybes visoje Sąjungoje taikyti ženklimą, kuris padėtų teisingai surūšiuoti pakuočių atliekas jų susidarymo vietoje;

⁴ 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

- (6) plastikas yra pakuočių sudėtinė medžiaga, kuriai būdingas didžiausias taršos anglies dioksidu intensyvumas, o iškastinio kuro sunaudojimo požiūriu plastiko atliekų perdirbimas yra apytikriai penkis kartus efektyvesnis nei tas atliekas deginant siekiant gauti energijos. Kaip nurodyta Europos plastikų žiedinėje ekonomikoje strategijoje, išdėstytoje 2018 m. sausio 16 d. Komisijos komunikate, ŽEVP įsipareigojama didinti perdirbtų plastikų naudojimą ir prisidėti prie to, kad plastikas būtų naudojamas tvariau. Prie taršos plastikinių pakuočių atliekomis mažinimo prisideda Sąjungos biudžetas ir nuosavų išteklių sistema. Tarybos sprendimu (ES, Euratomas) 2020/2053⁵ nuo 2021 m. sausio 1 d. nustatytas nacionalinis įnašas, proporcingas kiekvienoje valstybėje narėje neperdirbamų plastikinių pakuočių atliekų kiekiui. Tie nuosavi ištekliai priskiriami prie paskatų mažinti vienkartinių plastikinių gaminių sunaudojimą, skatinti perdirbimą ir stiprinti žiedinę ekonomiką;
- (7) Taryba 2020 m. gruodžio 11 d. priimtose išvadose „Žiedinio ir žalio atsigavimo užtikrinimas“ pabrėžė, kad peržiūrint Direktyvą 94/62/EB turėtų būti nustatytos atnaujintos ir konkretnės, veiksmingesnės ir lengviau įgyvendinamos nuostatos, siekiant skatinti naudoti tvarias pakuotes vidaus rinkoje ir kuo labiau sumažinti pakavimo medžiagų sudėtingumą, skatinti ekonomiškai pagrįstus sprendimus, didinti pakuočių pakartotinio naudojimo galimybes ir tinkamumą perdirbti, taip pat kuo labiau sumažinti susirūpinimą keliančių medžiagų kiekį pakuočių (ypač maisto pakuočių) sudėtyje. Taryba taip pat pabrėžė, kad atliekant Direktyvos 94/62/EB peržiūrą turėtų būti numatytas pakuočių ženklavimas lengvai suprantamu būdu, kad vartotojai būtų informuojami apie pakuočių tinkamumą perdirbti ir apie tai, kuriose vietose pakuočių atliekos turi būti šalinamos, kad būtų sudarytos sąlygos jas perdirbti;

⁵ 2020 m. gruodžio 14 d. Tarybos sprendimas (ES, Euratomas) 2020/2053 dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2014/335/ES, Euratomas (OL L 424, 2020 12 15, p. 1).

- (8) 2021 m. vasario 10 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl naujo žiedinės ekonomikos veiksmų plano⁶ pakartotas tikslas iki 2030 m. užtikrinti, kad visos pakuotės būtų tinkamos pakartotinai naudoti arba perdirbti ekonomiškai naudingu būdu, ir Komisija paraginta pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų peržiūrėta Direktyva 94/62/EB, apimant atliekų mažinimo priemones ir tikslus, taip pat plataus užmojo esminius reikalavimus, kuriais siekiama sumažinti pernelyg didelį pakuočių kiekį, be kita ko, e. prekyboje, padidinti tinkamumą perdirbti ir sumažinti pakuočių sudėtingumą, padidinti perdirbtų medžiagų dalį, palaiapsniui atsisakyti pavojingų ir kenksmingų medžiagų ir skatinti pakartotinį naudojimą;
- (9) šis reglamentas papildo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2024/1781⁷, pagal kurį pakuotės nelaikomos atskira gaminių kategorija. Vis dėlto reikėtų priminti, kad pagal Reglamentą (ES) 2024/1781 priimamais deleguotaisiais aktais konkrečių gaminių pakuotėms gali būti nustatomi papildomi arba išsamesni reikalavimai, visų pirma dėl pakuočių kiekio mažinimo, kai projektuojant ar perprojektuojant gaminius galima pasiekti, kad būtų naudojamos pakuotės, darančios mažesnę poveikį aplinkai;

⁶ OL C 465, 2021 11 17, p. 11.

⁷ 2024 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1781, kuriuo nustatoma tvarių gaminių ekologinio projektavimo reikalavimų nustatymo sistema, iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2020/1828 ir Reglamentas (ES) 2023/1542 ir panaikinama Direktyva 2009/125/EB (OL L, 2024/1781, 2024 6 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

- (10) šis reglamentas turėtų būti taikomas visoms pakuotėms, pateikiamoms Sąjungos rinkai, ir visoms pakuočių atliekoms, nepriklausomai nuo pakuotės rūšies ar naudojamų medžiagų. Dėl teisinio aiškumo priežasčių pagal Direktyvą 94/62/EB vartota pakuotės apibrėžtis turėtų būti reformuluota nekeičiant jos esmės. Prekinės pakuotės, grupinės pakuotės ir transportavimo pakuotės turėtų būti apibrėžtos atskirai. Turėtų būti vengiama terminų dubliavimo. Todėl šiame reglamente pirminės pakuotės atitikmuo yra prekinė pakuotė, antrinės pakuotės – grupinė pakuotė, o tretinės pakuotės – transportavimo pakuotė;
- (11) puodeliai, maisto tara, sumuštinų maišeliai ar kiti gaminiai, kurie gali atlikti pakavimo funkciją, neturėtų būti laikomi pakuotėmis, jeigu jie yra suprojektuoti ir skirti tam, kad galutinis platintojas juos parduotų tuščius. Tokie gaminiai turėtų būti laikomi pakuotėmis tik tada, kai jie yra suprojektuoti ir skirti užpildyti pardavimo vietoje – tokiu atveju jie turėtų būti laikomi „teikiant paslaugas naudojama pakuote“ – arba tam, kad galutinis platintojas juos parduotų užpildytus maistu ir gėrimais, su sąlyga, kad jie atlieka pakavimo funkciją;
- (12) pirminės gamybos pakuočių apibrėžtis neturėtų reikšti, kad išplečiama produktų, kurie pagal šį reglamentą laikomi pakuotėmis, grupė. Tos apibrėžties įtraukimas ir jos naudojimas termino „gamintojas“ apibrėžtyje turėtų užtikrinti, kad gamintoju pagal šį reglamentą būtų laikomas fizinis arba juridinis asmuo, pirmą kartą tiekiantis tokios rūšies pakuotes, o ne pirminio sektoriaus įmonės, pavyzdžiui, ūkininkai, naudojančios tokios rūšies pakuotes;

- (13) gaminys, kuris yra neatskiriama produkto dalis ir yra būtinas tam produktui patalpinti, išlaikyti ar išsaugoti per visą jo naudojimo laiką ir kurio visi elementai yra skirti naudoti, vartoti ar šalinti kartu, neturėtų būti laikomas pakuote, nes jo funkcijos yra nedalomai susijusios su tuo, kad jis yra produkto dalis. Vis dėlto, atsižvelgiant į vartotojų elgseną šalinant arbatos ir kavos maišelius, taip pat kavos ar arbatos ruošimo sistemų vienos porcijos pakuotes, kurios praktikoje šalinamos kartu su produkto liekanomis ir taip užteršia kompostuojamų ir perdirbamų atliekų srautus, tie konkretūs gaminiai turėtų būti laikomi pakuotėmis. Toks požiūris atitinka tikslą didinti atskirai surenkamų biologinių atliekų kiekį, kaip reikalaujama Direktyvos 2008/98/EB 22 straipsnyje, ir taip užtikrinamas nuoseklumas, susijęs su finansinėmis ir veiklos pareigomis gyvavimo ciklo pabaigoje. Pakuote neturėtų būti laikomi dažai, rašalai, lakai, politūros ir lipnios medžiagos, kuriais buvo tiesiogiai padengtas produktas. Tačiau etiketės, tiesiogiai prikabinotos arba pritvirtintos prie produkto, įskaitant ant vaisių ir daržovių klijuojamas lipnias etiketes, turėtų būti laikomos pakuotėmis, nes, nors ant pakuotės esantys klėjai yra lipni medžiaga, pati etiketė tokia nėra. Be to, jei tam tikra medžiaga yra tik nereikšminga pakuotės vieneto dalis ir bet kuriuo atveju sudaro ne daugiau kaip 5 % visos pakuotės vieneto masės, toks pakuotės vienetas neturėtų būti laikomas kombinuotąja pakuote. Pagal šiame reglamente pateiktą kombinuotosios pakuotės apibrėžtį neturėtų būti numatyta netaikyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2019/904⁸ nustatytų reikalavimų vienkartinėms pakuotėms, iš dalies pagamintoms iš plastikų, neatsižvelgiant į slenkstinę ribą;

⁸ 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/904 dėl tam tikrų plastikinių gaminių poveikio aplinkai mažinimo (OL L 155, 2019 6 12, p. 1).

- (14) pakuotės turėtų būti pateikiamos rinkai tik tuo atveju, jei jos atitinka šiame reglamente arba pagal jį nustatytus tvarumo reikalavimus ir ženklavimo reikalavimus. Turėtų būti laikoma, kad pakuotė pateikiama rinkai, kai ji pirmą kartą tiekama Sąjungos rinkai, t. y. fizinio gamintojo ar importuotojo už atlygį arba nemokamai tiekama platinti, vartoti arba naudoti vykdant komercinę veiklą. Todėl pakuotės, kurios jau buvo pateiktos Sąjungos rinkai iki atitinkamų reikalavimų taikymo pradžios dienos, ir turimos platintojų, įskaitant mažmenininkus ir didmenininkus, atsargose, neturėtų privalėti atitikti šiame reglamente arba pagal jį nustatytą tvarumo ir ženklavimo reikalavimų;
- (15) laikantis atliekų hierarchijos ir gyvavimo ciklo principo, kad būtų pasiektas geriausias bendras aplinkos apsaugos rezultatas, šiame reglamente numatytais priemonėmis turėtų būti siekiama mažinti rinkai pateikiamų pakuočių kiekį, vertinant pagal tūrį ir svorį, ir užkirsti kelią pakuočių atliekų susidarymui, visų pirma labiau mažinant pakuočių kiekį, vengiant naudoti pakuotes, kai jos nebūtinos, ir didinant pakartotinį pakuočių naudojimą. Be to, šiame reglamente numatytais priemonėmis siekiama didinti naudojamų perdirbtų medžiagų dalį pakuotėse, visų pirma plastikinėse pakuotėse, kuriose naudojamų perdirbtų medžiagų dalis yra labai maža, stiprinant aukštos kokybės perdirbimo sistemas, taip didinant visų pakuočių perdirbimo lygius ir gerinant taip gaunamų antrinių žaliavų kokybę, kartu mažinant kitais būdais naudojamų ir galutinai pašalinamų atliekų kiekį;

- (16) atsižvelgiant į atliekų hierarchiją, pagal kurią atliekų šalinimas sąvartynuose yra mažiausiai pageidaujamas pasirinkimas, šiame reglamente numatytomis priemonėmis turėtų būti siekiama sumažinti sąvartynuose šalinamą pakuočių atliekų kiekį;
- (17) pakuotės turėtų būti projektuojamos, fiziškai gaminamos ir komercializuojamos taip, kad būtų galimas jų pakartotinis naudojimas kuo daugiau kartų arba aukštos kokybės perdirbimas, ir būtų kuo labiau sumažintas jų poveikis aplinkai per visą jų gyvavimo ciklą ir produktų, kuriems pakuotė skirta, gyvavimo ciklą. Siekiant to tikslo, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų nustatytas minimalus daugkartinių pakuočių formų, kuriomis jos dažniausiai naudojamos pakartotinai, naudojimo ciklų skaičius;
- (18) laikantis ŽEVP ir 2020 m. spalio 14 d. Komisijos komunikato „Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti. Aplinkos be toksinių medžiagų kūrimas“ (Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti) tikslų ir siekiant užtikrinti patikimą cheminių medžiagų valdymą per visą jų gyvavimo ciklą bei perėjimą prie žiedinės ekonomikos be toksinių medžiagų, taip pat atsižvelgiant į pakuočių svarbą kasdieniame gyvenime, būtina, kad šiuo reglamentu būtų sprendžiami klausimai, susiję su pakuočių poveikiu žmonių sveikatai, aplinkai ir bendresniems tvarumo rezultatams per visą pakuočių gyvavimo ciklą, įskaitant žiediškumą, dėl susirūpinimą keliančių medžiagų buvimo per visą pakuočių gyvavimo ciklą nuo fizinės gamybos iki naudojimo ir gyvavimo ciklo pabaigos, įskaitant atliekų tvarkymą;

- (19) atsižvelgiant į mokslo ir technologijų pažangą, pakuotės turėtų būti projektuojamos ir fiziškai gaminamos taip, kad būtų ribojamas tam tikrų jų sudėtyje esančių sunkiųjų metalų ir kitų susirūpinimą keliančių medžiagų kiekis. Kaip nurodyta Cheminių medžiagų strategijoje tvarumui užtikrinti, susirūpinimą keliančių medžiagų turi būti kuo mažiau ir jos turi būti, kiek įmanoma, keičiamos kitomis medžiagomis, laipsniškai atsisakant kenksmingiausių medžiagų naudojimo neesminėms visuomenės reikmėms, visų pirma vartojimo prekėse. Taigi, pakuočių medžiagoje ar pakuočių sudedamosiose dalyse susirūpinimą keliančių medžiagų turėtų būti kuo mažiau, siekiant tikslo užtikrinti, kad pakuotės ir perdirbant pakuotes gautos medžiagos per visą savo gyvavimo ciklą nedarytų jokie neigiamo poveikio žmonių sveikatai ar aplinkai;
- (20) perfluoralkilintos ir polifluoralkilintos medžiagos (PFAS) yra grupė, kurią sudaro tūkstančiai Sąjungoje ir visame pasaulyje įvairiais tikslais naudojamų sintetinių cheminių medžiagų. Kalbant apie PFAS kiekį, vienas iš aktualiausių sektorių yra su maistu besiliečiančios medžiagos ir pakuotės. Visos į šio reglamento taikymo sritį patenkančios PFAS yra savaime labai patvarios arba aplinkoje suyra į labai patvarias PFAS. Vertinant konkrečiai tas baigtis žmonių sveikatai, kurios laikomos keliančiomis didžiausią susirūpinimą ilgalaikės žmonių ekspozicijos atveju, t. y. kancerogeniškumą, mutageniškumą ir reprodukcinį toksiškumą, įskaitant poveikį laktacijai arba per laktaciją, taip pat specifinį toksiškumą konkrečiam organui, daugelis PFAS klasifikuojamos kaip sukeliančios bent vieną iš tų baigčių. Remiantis fizinėmis PFAS savybėmis, ypač jų patvarumu, kartu su nustatytu kai kurių PFAS poveikiu sveikatai, PFAS kelia pavojų aplinkai ir žmonių sveikatai;

- (21) su maistu besiliečiančiose medžiagose esančios PFAS neišvengiamai lems žmonių ekspoziciją PFAS. Kadangi PFAS keliami pavojai nėra susiję su slenkstinėmis vertėmis, ekspozicija su maistu besiliečiančiose medžiagose esančiomis PFAS kelia nepriimtina riziką žmonių sveikatai. Todėl su maistu besiliečiančiose pakuotėse esančios PFAS turėtų būti ribojamos. Kad būtų išvengta sutapimų su kituose Sąjungos teisės aktuose nustatytais PFAS naudojimo apribojimais, Komisija turėtų atlikti vertinimą, kad nustatytų, ar šiame reglamente nustatytą apribojimą, taikomą su maistu besiliečiančiose pakuotėse esančioms PFAS, reikėtų iš dalies keisti arba panaikinti;
- (22) bisfenolis-A (BPA) – cheminis junginys, naudojamas fiziškai gaminant su maistu besiliečiančias medžiagas, pavyzdžiui, daugkartinius plastikinius stalo reikmenis arba skardinių vidinį paviršių, daugiausia kaip apsauginis sluoksnis. Remiantis 2023 m. paskelbtu Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) vertinimu, ekspozicija netgi nedideliais BPA kiekiais, kuri gali būti patiriama jiems patekus į maistą ir gėrimus ir vartotojams vėliau juos nurijus, gali kelti jiems riziką;
- (23) atsižvelgiant į šiuo metu vykdomą procedūrą dėl BPA, remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1935/2004⁹ dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, Komisijai suteiktais įgaliojimais, iki 2024 m. pabaigos turėtų būti priimtas BPA naudojimo apribojimas. BPA naudojimo apribojimas, kai bus priimtas, bus taikomas visoms maisto pakuotėms ir kitoms su maistu besiliečiančioms medžiagoms, o bendras pereinamasis laikotarpis truks 18 mėnesių;

⁹ 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, ir panaikinantis Direktyvas 80/590/EEB ir 89/109/EEB (OL L 338, 2004 11 13, p. 4).

(24) vadovaujantis 2021 m. gegužės 12 d. Komisijos komunikate išdėstytu ES veiksmų planu „Siekiant nulinės oro, vandens ir dirvožemio taršos“, Sąjungos politika turėtų būti grindžiama principu, kad prevencinių veiksmų turi būti imamasi taršos susidarymo vietoje. Cheminių medžiagų strategijoje tvarumui užtikrinti Komisija pabrėžė, kad turėtų būti stiprinami kertiniai cheminių medžiagų reglamentavimo Sąjungoje dokumentai – Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1907/2006¹⁰ ir (EB) Nr. 1272/2008¹¹ – o juos turėtų papildyti nuoseklios cheminių medžiagų vertinimo ir tvarkymo strategijos esamuose sektoriniuose teisės aktuose. Todėl cheminių medžiagų kiekis pakuotėse ir pakuočių sudedamosiose dalyse ribojamas jų kilmės vietoje ir visų pirma reglamentuojamas Reglamentu (EB) Nr. 1907/2006 pagal to reglamento VIII antraštinėje dalyje nustatytas taisykles ir procedūras, siekiant apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, visais cheminės medžiagos gyvavimo ciklo etapais, įskaitant atliekų etapą. Taigi reikėtų priminti, kad Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 taikomas nustatant ar iš dalies keičiant apribojimus, taikomus cheminėms medžiagoms, kurios fiziškai gaminamos kaip skirtos naudoti arba yra naudojamos gaminant pakuotes ar pakuočių sudedamąsias dalis, taip pat pakuočių ar jų sudedamųjų dalių sudėtyje esančių cheminių medžiagų pateikimo rinkai apribojimus. Dėl pakuočių, patenkančių į Reglamento (EB) Nr. 1935/2004 taikymo sritį, reikėtų priminti, kad tuo reglamentu siekiama užtikrinti supakuoto maisto vartotojų aukšto lygio apsaugą. Be to, gali būti, kad pakuotėse, pakuočių sudedamosiose dalyse arba pakuočių atliekose esančioms medžiagoms taip pat taikomi kituose Sąjungos teisės aktuose nustatyti apribojimai, pavyzdžiui, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/1021¹² patvariesiems organiniams teršalams nustatyti apribojimai ir draudimai;

¹⁰ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

¹¹ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantį direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

¹² 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1021 dėl patvariųjų organinių teršalų (OL L 169, 2019 6 25, p. 45).

- (25) kartu su apribojimais, taikomais su maistu besiliečiančioms medžiagoms ir gaminiams, nustatytais Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priede ir Reglamente (EB) Nr. 1935/2004, tikslinga, siekiant nuoseklumo, palikti galioti esamus apribojimus, taikomus švino, kadmio, gyvsidabrio ir šešiavalenčio chromo koncentracijoms pakuotėse ar pakuočių sudedamosiose dalyse;
- (26) sąlygos, susijusios su nukrypti leidžiančiomis nuostatomis dėl švino, kadmio, gyvsidabrio ir šešiavalenčio chromo koncentracijų pakuotėse ar pakuočių sudedamosiose dalyse, yra nustatytos Komisijos sprendimais 2001/171/EB¹³ ir 2009/292/EB¹⁴, priimtais pagal Direktyvą 94/62/EB, ir turėtų būti paliktos galioti pagal šį reglamentą. Tačiau, siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos pažangą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kad būtų sumažintos šiame reglamente nustatytos bet kurio iš tų metalų koncentracijos arba nustatyta, kokiomis sąlygomis tų metalų koncentracijų suma neturi būti taikoma perdirbtoms medžiagoms arba produktų grandinėms, įeinančioms į uždara ir kontroliuojamą grandinę, arba tam tikrų rūšių ar formų pakuotėms. Remiantis Cheminių medžiagų strategija tvarumui užtikrinti, ir pirminei, ir perdirbtai medžiagai iš esmės turėtų būti taikomos tos pačios pavojingųjų cheminių medžiagų koncentracijos. Tačiau gali būti išimtinių aplinkybių, kai gali tekti nukrypti nuo to principo. Tos išimtinės aplinkybės, pateisinančios kitokią koncentraciją, taikomą perdirbtai medžiagai, palyginti su pirmine žaliava, turėtų būti grindžiamos kiekvieno konkretaus atvejo analize. Komisija turėtų atsižvelgti į tą principą iš dalies keisdama esamas su švino, kadmio, gyvsidabrio ir šešiavalenčio chromo koncentracijomis susijusias išimtis;

¹³ 2001 m. vasario 19 d. Komisijos sprendimas 2001/171/EB, nustatantis sąlygas dėl išimčių sunkiųjų metalų koncentracijos stiklo pakuotėse lygiams, nustatytiems Direktyvoje 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 62, 2001 3 2, p. 20).

¹⁴ 2009 m. kovo 24 d. Komisijos sprendimas 2009/292/EB, kuriuo nustatomos leidžiančių nukrypti nuostatų, taikomų sunkiųjų metalų koncentracijos plastikiniuose dėžėse ir plastikiniuose padėkluose lygiui, nustatytam Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, sąlygos (OL L 79, 2009 3 25, p. 44).

(27) nedarant poveikio PFAS taikomiems apribojimams, šiame reglamente neturėtų būti numatyta galimybė nustatyti cheminių medžiagų naudojimo apribojimus dėl cheminės saugos ar su maisto sauga susijusių priežasčių, išskyrus atvejus, kai kyla nepriimtina rizika žmonių sveikatai ar aplinkai, įskaitant (bet tuo neapsiribojant) švinui, kadmiui, gyvsidabriui ir šešiavalenčiam chromui taikomus apribojimus, kurie jau buvo nustatyti pagal Direktyvą 94/62/EB ir kurie pagal šį reglamentą turėtų būti palikti galioti, atsižvelgiant į tai, kad tokie apribojimai jau yra reglamentuojami kitais Sąjungos teisės aktais. Vis dėlto šiuo reglamentu taip pat turėtų būti leidžiama nustatyti apribojimus, visų pirma dėl kitų nei cheminės saugos ar maisto saugos priežasčių, taikytinus cheminėms medžiagoms, esančioms pakuotėse ar pakuočių sudedamosiose dalyse arba naudojamoms jų gamybos procesų metu, kurios neigiamai veikia pakuočių tvarumą, visų pirma jų žiediško atžvilgiu, ypač kiek tai susiję su pakartotinio naudojimo ar perdirbimo procesais;

(28) vienas efektyviausių būdų pakuočių žiediškumui gerinti, jų perdirbimo lygiui didinti ir pakuotėse naudojamų perdirbtų medžiagų daliai didinti yra pakuočių projektavimas taip, kad jas būtų galima perdirbti, kai jos taps pakuočių atliekomis. Pramonės sektorius pagal savanoriškas pramonės sistemas ir kai kurios valstybės narės yra nustatę į perdirbimą orientuoto pakuočių projektavimo kriterijus kai kurių formų pakuotėms, siekiant diferencijuoti su didesne gamintojo atsakomybe susijusius mokesčius. Siekiant išvengti kliūčių vidaus rinkoje ir sudaryti pramonės subjektams vienodas sąlygas, taip pat siekiant skatinti pakuočių tvarumą, svarbu nustatyti privalomus pakuočių tinkamumo perdirbti reikalavimus, Sąjungos lygmeniu suderinant pakuočių tinkamumo perdirbti vertinimo kriterijus ir metodiką remiantis į perdirbimą orientuoto projektavimo metodika. Siekiant įgyvendinti ŽEVP nustatytą tikslą, kad iki 2030 m. visos pakuotės būtų tinkamos perdirbti ekonomiškai naudingu būdu, perdirbti tinkamos pakuotės turėtų būti projektuojamos orientuojantis į perdirbimą į medžiagas, o kai pakuotės tampa atliekomis, jas turėtų būti galima surinkti atskirai, išrūšiuoti į konkrečius atliekų srautus nedarant poveikio kitų atliekų srautų tinkamumui perdirbti ir perdirbti dideliu mastu. Pakuočių tinkamumas perdirbti turėtų būti išreikštas A, B arba C perdirbamumo klasėmis II priede išvardytoms pakuočių kategorijoms remiantis, nuo 2030 m., į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijais, o nuo 2035 m. – į perdirbimą orientuoto projektavimo ir perdirbimo dideliu mastu kriterijais. Tų klasių pakuotės turėtų būti laikomos tinkamomis perdirbti ir atitinkamai jas turėtų būti leidžiama pateikti rinkai. Žemesnės nei C klasės pakuotė turėtų būti laikoma techniškai netinkama perdirbti, ir tokios pakuotės pateikimas rinkai turėtų būti apribotas. Vis dėlto, kad ekonominės veiklos vykdytojams pakaktų laiko prisitaikyti, pakuotės turėtų tuos kriterijus atitikti tik nuo 2030 m. sausio 1 d. Nuo 2038 m. sausio 1 d., kad pakuotes būtų galima pateikti rinkai, jos turėtų būti bent B klasės;

- (29) šiame reglamente pateikta perdirbimo į medžiagas apibrėžtis turėtų papildyti Direktyvoje 2008/98/EB pateiktas perdirbimo ir naudojimo medžiagoms gauti apibrėžtis. Perdirbant į medžiagas ištekčiai išlieka apyvartoje medžiagų ekonomikoje, todėl perdirbimas į medžiagas neturėtų apimti biologinio atliekų apdorojimo. Perdirbimo į medžiagas apibrėžtis turėtų nedaryti poveikio valstybėms narėms pagal šį reglamentą nustatytą perdirbimo tikslų apskaičiavimui. Tie tikslai ir jų apskaičiavimas grindžiami Direktyvoje 2008/98/EB pateikta perdirbimo apibrėžtimi;
- (30) aukštos kokybės perdirbimas reiškia, kad perdirbtos medžiagos, remiantis jų išlaikytomis techninėmis savybėmis, yra lygiavertės arba aukštesnės kokybės, palyginti su pirmine medžiaga, ir gali būti naudojamos pakavimui ar panašiai paskirčiai kaip pirminių žaliavų pakaitalas. Perdirbimo medžiaga gali būti perdirbama kelis kartus. Siekiant sudaryti sąlygas gaminti aukštos kokybės perdirbtas žaliavas, labai svarbu surinkti tinkamai išrūšiuotas pakuočių atliekas. Perdirbimas į medžiagas ir aukštos kokybės perdirbimas skiriasi tuo, kad perdirbimo į medžiagas atveju pakuočių medžiaga perdirbama į medžiagas, o atliekant aukštos kokybės perdirbimą pakuotės medžiaga perdirbama į tokios kokybės medžiagas, kad tos medžiagos gali būti naudojamos tokios pačios kokybės klasės pakuotėms arba kitai paskirčiai, išlaikant perdirbtos medžiagos kokybę;

(31) tas faktas, kad buvo atliktas į perdirbimą orientuoto projektavimo vertinimas, savaime neužtikrina, kad pakuotės buvo iš tikrųjų perdirbtos. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti vienodą metodiką ir stebėjimo grandinės mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinama, kad pakuočių atliekos būtų faktiškai perdirbamos dideliu mastu, vykdant įtvirtintus pažangiausias atskiro surinkimo procesus ir įtvirtintus rūšiavimo bei perdirbimo procesus, kurie buvo išbandyti veiklos sąlygomis. Todėl nuo 2035 m. pagal šiame reglamente nustatytą metodiką ir slenkstines ribas turėtų būti atliekamas naujas vertinimas, pagrįstas kiekvienos kategorijos pakuočių faktiškai perdirbtos medžiagos kiekiu (t. y. svoriu). Perdirbimo dideliu mastu slenkstinės ribos turėtų būti nustatomos atsižvelgiant į šiame reglamente numatytą metinį perdirbtų medžiagų kiekio tikslą. Tikimasi, kad ne vėliau kaip 2030 m. valstybės narės jau bus pateikusios Komisijai stebėsenos tikslais pirmuosius duomenis apie perdirbtų pakuočių atliekų kiekius pagal pakuočių kategoriją. Gamintojai – kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos individualiai, gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, įgalios vykdyti tas pareigas, arba pakuočių atliekų tvarkymo subjektai – kai už pakuočių atliekų tvarkymo organizavimą yra atsakingos valdžios institucijos, turėtų užtikrinti, kad pakuočių atliekos būtų atskirai surenkamos ir išrūšiuojamos, o medžiagos perdirbamos įdiegtoje infrastruktūroje naudojant nustatytus procesus, kurie pasiteisino veiklos sąlygomis, ir turėtų pateikti fiziniam gamintojui visus techninius dokumentus, įrodančius, kad pakuotės perdirbamos dideliu mastu;

- (32) siekiant nustatyti suderintas pakuočių projektavimo taisykles, kad būtų užtikrintas jų tinkamumas perdirbti, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomi į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijai ir tinkamumo perdirbti klasės, nustatoma, kaip atlikti tinkamumo perdirbti vertinimą ir nurodyti jo rezultatus, apibūdinamos kiekvienos pakuočių kategorijos atitikties jų atitinkamoms tinkamumo perdirbti klasėms sąlygos, nustatoma sistema, susijusi su finansinių įnašų, gamintojų mokėtinų siekiant laikytis jų didesnės gamintojo atsakomybės pareigų, diferencijavimu pagal pakuočių tinkamumo perdirbti klases, ir iš dalies keičiami atitinkami šio reglamento priedai;
- (33) siekiant skatinti inovacijas pakuočių srityje, pakuotėms, pasižyminčioms inovacinėmis savybėmis, kuriomis reikšmingai patobulinama pagrindinė pakuotės funkcija ir kuriomis duodama įrodomos naudos aplinkai, turėtų būti suteiktas papildomas laikas atitikčiai tinkamumo perdirbti reikalavimams pasiekti. Tos inovacinės savybės turėtų būti pateisinamos, ypač kiek tai susiję su naujų medžiagų naudojimu, o planuojamas perdirbimo trajektorijos nustatymas turėtų būti paaiškintas prie pakuotės pridedamuose techniniuose dokumentuose. Ta informacija turėtų būti naudojama, *inter alia*, prireikus siekiant iš dalies pakeisti įgyvendinimo aktus dėl į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijų. Be to, ekonominės veiklos vykdytojas, prieš pateikdamas inovatyvią pakuotę rinkai, turėtų apie tai pranešti Komisijai ir kompetentingai institucijai;

- (34) siekiant apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą ir užtikrinti saugą, atsižvelgiant į supakuotų produktų pobūdį ir susijusius reikalavimus, tinkamumo perdirbti reikalavimai neturėtų būti privalomi pirminėms pakuotėms, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/83/EB¹⁵ bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2019/6¹⁶, kurios tiesiogiai liečiasi su vaistu, taip pat antrinėms pakuotėms, apibrėžtoms tuose teisės aktuose, tais atvejais, kai tokia pakuotė yra būtina siekiant laikytis konkrečių reikalavimų tam, kad būtų išlaikyta vaisto kokybė.

¹⁵ 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

¹⁶ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB (OL L 4, 2019 1 7, p. 43).

Be to, tinkamumo perdirbti reikalavimai neturėtų būti privalomi plastikinėms, su jautriais produktais liestis skirtoms medicinos priemonių, kurioms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745¹⁷, pakuotėms, plastikinėms, su jautriais produktais liestis skirtoms *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kurioms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746¹⁸, pakuotėms, plastikinėms, su jautriais produktais liestis skirtoms kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų ir specialiosios medicininės paskirties maisto produktų, kuriems taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013¹⁹, pakuotėms, taip pat pakuotėms, naudojamoms pavojingų krovinių vežimui pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/68/EB²⁰. Tie reikalavimai taip pat neturėtų būti taikomi prekinėms pakuotėms, pagamintoms iš lengvosios medienos, kamštienos, tekstilės, gumos, keramikos arba porceliano, nes tos medžiagos pateikiamos rinkai labai mažais kiekiais, t. y. kiekviena kategorija sudaro mažiau nei 1 % Sąjungos rinkai pateikiamų pakuočių svorio. Ta išimtis neturėtų būti taikoma pareigai mokėti finansinius įnašus didesnės gamintojo atsakomybės pareigų atveju;

¹⁷ 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/745 dėl medicinos priemonių, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2001/83/EB, Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 ir Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009, ir kuriuo panaikinamos Tarybos direktyvos 90/385/EEB ir 93/42/EEB (OL L 117, 2017 5 5, p. 1).

¹⁸ 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/746 dėl *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kuriuo panaikinama Direktyva 98/79/EB ir Komisijos sprendimas 2010/227/ES (OL L 117, 2017 5 5, p. 176).

¹⁹ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 609/2013 dėl kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų, specialiosios medicininės paskirties maisto produktų ir viso paros raciono pakaitalų svoriui kontroliuoti ir kuriuo panaikinami Tarybos direktyva 92/52/EEB, Komisijos direktyvos 96/8/EB, 1999/21/EB, 2006/125/EB ir 2006/141/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/39/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 41/2009 ir (EB) Nr. 953/2009 (OL L 181, 2013 6 29, p. 35).

²⁰ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13).

(35) kai kurios valstybės narės imasi veiksmų, kuriais siekiama skatinti pakuočių tinkamumą perdirbti diferencijuojant su didesne gamintojo atsakomybe susijusius mokesčius. Tokios nacionalinio lygmens iniciatyvos gali lemti reguliavimo neužtikrintumą ekonominės veiklos vykdytojams – ypač tiems, kurie tiekia pakuotes keliose valstybėse narėse. Vis dėlto, su didesne gamintojo atsakomybe susijusių mokesčių diferencijavimas yra veiksminga ekonominė priemonė skatinti projektuoti tvaresnes pakuotes, taip sudarant sąlygas didinti lengviau perdirbamų pakuočių kiekį, kartu gerinant vidaus rinkos veikimą. Todėl būtina suderinti su didesne gamintojo atsakomybe susijusių mokesčių diferencijavimo kriterijus pagal perdirbamumo klasę, kuriai pakuotė priskiriama atlikus tinkamumo perdirbti vertinimą, tačiau nenustatant konkrečių tokių mokesčių dydžių. Kadangi tie kriterijai turėtų būti susieti su pakuočių tinkamumo perdirbti kriterijais, tikslinga suteikti Komisijai įgaliojimus patvirtinti tokius suderintus kriterijus tuo pačiu metu, kai nustatomi išsamūs kiekvienai pakuočių kategorijai taikomi į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijai;

- (36) siekiant užtikrinti pakuočių žiedišumą, pakuotės turėtų būti projektuojamos ir fiziškai gaminamos taip, kad būtų galima pirmines žaliavas didesniu mastu pakeisti perdirbtomis medžiagomis. Naudojant daugiau perdirbtų medžiagų padedama plėtoti žiedinę ekonomiką su gerai veikiančiomis perdirbtų medžiagų rinkomis, sumažinamos išlaidos, įvairi priklausomybė ir neigiamas poveikis aplinkai, susiję su pirminių žaliavų naudojimu, ir sudaromos sąlygos efektyviau naudoti medžiagų išteklius. Iš įvairių pakuočių medžiagų mažiausias perdirbtų medžiagų kiekis yra plastikinėse pakuotėse. Siekiant tinkamiausiu būdu spręsti tas problemas, būtina didinti perdirbto plastiko panaudojimą nustatant privalomus perdirbtų medžiagų dalies plastikinėse pakuotėse tikslus įvairiais lygiais, priklausomai nuo skirtingoms reikmėms naudojamų plastikinių pakuočių tinkamumo liestis su jautriais produktais²¹, ir užtikrinant, kad tie tikslai iki 2030 m. taptų privalomi. Siekiant laipsniškai užtikrinti pakuočių žiedišumą, nuo 2040 m. turėtų būti taikomi didesni tikslai;

²¹ Liestis su jautriais produktais skirta pakuotė yra plastikinė pakuotė, naudojama produktams, kuriems taikomas 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje (OL L 268, 2003 10 18, p. 29), 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1935/2004 dėl žaliavų ir gaminių, skirtų liestis su maistu (OL L 338, 2004 11 13, p. 4), 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinantį Direktyvą 79/373/EEB, Komisijos direktyvą 80/511/EEB, Tarybos direktyvas, 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EB ir 96/25/EB bei Komisijos sprendimą 2004/217/EB (OL L 229, 2009 9 1, p. 1), 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59), Reglamentas (ES) 2017/745, Reglamentas (ES) 2017/746, 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/4 dėl vaistinių pašarų gamybos, pateikimo rinkai ir naudojimo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005 ir panaikinama Tarybos direktyva 90/167/EEB (OL L 4, 2019 1 7, p. 1), Reglamentas (ES) 2019/6, Direktyva 2001/83/EB bei Direktyva 2008/68/EB.

- (37) medienos plaušinimo proceso metu gaunama popieriaus medžiaga turėtų būti nelaikoma patenkančia į šiame reglamente pateiktą plastiko apibrėžtį;
- (38) siekiant užtikrinti žmonių ir gyvūnų sveikatos aukšto lygio apsaugą pagal Sąjungos teisę ir išvengti bet kokios rizikos tiekimo saugumui ar vaistų bei medicinos priemonių saugai, tam tikrų rūšių plastikinėms pakuotėms turėtų būti netaikoma pareiga užtikrinti minimalią perdirbtų medžiagų dalį. Tų rūšių plastikinės pakuotės – tai pirminės pakuotės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/83/EB ir Reglamente (ES) 2019/6, liestis su jautriais produktais skirtos medicinos priemonių, kurioms taikomas Reglamentas (ES) 2017/745, plastikinės pakuotės, liestis su jautriais produktais skirtos *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kurioms taikomas Reglamentas (ES) 2017/746, pakuotės, liestis su jautriais produktais skirtos tik kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų ir specialiosios medicininės paskirties maisto produktų, kuriems taikomas Reglamentas (ES) Nr. 609/2013, plastikinės pakuotės. Ta išimtis taip pat turėtų būti taikoma žmonėms skirtų vaistų ir veterinarinių vaistų antrinėms pakuotėms, kaip apibrėžta Reglamente (ES) 2019/6 ir Direktyvoje 2001/83/EB, tais atvejais, kai tokios pakuotės turi atitikti konkrečius reikalavimus tam, kad būtų išlaikyta vaisto kokybė;
- (39) kad būtų pasiekti šiame reglamente nustatyti perdirbtų medžiagų dalies integravimo tikslai, Komisija turėtų per 3 metus nuo šio reglamento įsigaliojimo paskelbti biologinės kilmės plastikinių pakuočių technologinės raidos ir aplinkosauginio veiksmingumo peržiūros ataskaitą ir, kai tikslinga, pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriame būtų nustatyti tvarumo reikalavimai ir tikslai;

- (40) siekiant išvengti kliūčių vidaus rinkoje ir užtikrinti, kad šis reglamentas būtų vykdomas efektyviai, ekonominės veiklos vykdytojai turėtų užtikrinti, kad kiekvienoje pakuotės plastikinėje dalyje būtų bent tam tikra minimali perdirbtų medžiagų, atgautų iš vartotojų plastiko atliekų, procentinė dalis, nustatyta pagal pakuotės rūšį ir formą, kaip nurodyta šiame reglamente, apskaičiuota kaip vidurkis pagal gamyklą ir metus;
- (41) skaičiavimo tikslais pagrindu laikant gamyklą, pakuočių fiziniam gamintojui suteikiama tam tikro lankstumo minimaliai perdirbtų medžiagų procentinei daliai pasiekti. Gamykla turėtų būti suprantama kaip reiškianti tik vieną pramonės įrenginį, kuriame fiziškai gaminamos pakuotės;
- (42) ekonominės veiklos vykdytojams turėtų būti suteikta paskata didinti perdirbtų medžiagų kiekį plastikinėje pakuotės dalyje. Vienas iš būdų tai pasiekti – užtikrinti su didesne gamintojo atsakomybe susijusių mokesčių diferencijavimą pagal perdirbtų medžiagų procentinę dalį pakuotėse. Mokesčių diferencijavimas tokiais atvejais turėtų būti grindžiamas bendromis perdirbtų medžiagų dalies tokiose pakuotėse apskaičiavimo ir tikrinimo taisyklėmis. Tame kontekste valstybėms narėms turėtų būti leidžiama išlaikyti esamas sistemas, kuriomis suteikiama prioritetinga ir sąžininga prieiga prie perdirbtų medžiagų, kad būtų įvykdyti minimalios perdirbtų medžiagų dalies tikslai, su sąlyga, kad jos atitinka šį reglamentą. Be to, prioritetinga prieiga turėtų būti suteikiama perdirbtų medžiagų rinkos kainomis, o perdirbtų medžiagų, prie kurių suteikiama prioritetinga prieiga, kiekis turėtų atitikti ekonominės veiklos vykdytojo atitinkamos valstybės narės teritorijoje per nustatytą laikotarpį patiektų pakuočių kiekį;

- (43) Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai siekiant užtikrinti vienodas sąlygas taikyti taisykles, pagal kurias apskaičiuojama ir tikrinama perdirbtų medžiagų, atgautų iš vartotojų plastiko atliekų, procentinė dalis, apskaičiuota pagal pakuočių rūšį ir formą, kaip vidurkį pagal gamyklą ir metus, atsižvelgiant į perdirbimo proceso poveikį aplinkai, ir siekiant nustatyti techninių dokumentų formą;
- (44) siekiant sukurti aukštos kokybės plastikų perdirbimo ir antrinių žaliavų naudojimo vidaus rinką, rinkai pateiktos pakuotės kiekvienoje plastikinėje dalyje turėtų būti tam tikra minimali perdirbtų medžiagų, atgautų iš vartotojų plastiko atliekų, procentinė dalis pagal pakuotės rūšį ir formą, kaip nurodyta šiame reglamente, apskaičiuojama kaip vidurkis kiekvienai gamyklai per metus. Pakuotės rūšis turėtų būti suprantama kaip nurodanti pagrindinį polimerą, iš kurio sudaryta pakuotė, o pakuotės forma turėtų būti suprantama kaip nurodanti konkretaus pakuotės vieneto dydį ir pavidalą;

(45) aukšto lygio aplinkos ir žmonių sveikatos apsauga, visų pirma susijusi su į orą, vandenį ir dirvožemį išmetamu teršalų kiekiu, yra būtina dėl kelių priežasčių. Pirma, klimato kaita yra pasaulinis reiškinys, neturintis jokių ribų, o jo poveikis nėra tiesiogiai susijęs su šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) išmetimo šaltiniu: šalys, kuriose išmetama mažai ŠESD, gali patirti klimato kaitos poveikį, kuris nėra proporcingas jų išmetamai pasaulinio ŠESD kiekio daliai. Antra, vandens sistemos yra tarpusavyje susijusios, pavyzdžiui, per vandenyno sroves, o ankstesnė patirtis rodo, kad vienoje planetos vietoje vykstanti tarša, įskaitant taršą plastiko atliekomis, gali plačiai pasklisti į kitus vandenynus ir žemynus. Trečia, teršalų išmetimas į dirvožemį gali daryti poveikį ne tik vietoje, bet ir tarpvalstybiniu mastu, ypač kai tie teršalai patenka į vandentakius. Perdirbtų medžiagų dalies naudojimo plastikinėse pakuotėse skatinimas grindžiamas prielaida, kad pačios perdirbtos medžiagos buvo pagamintos aplinkos požiūriu tvariu būdu, taip sumažinant anglies pėdsaką ir skatinant žiedinę ekonomiką. Tuo tikslu reikia nustatyti tam tikras apsaugos priemones, kuriomis siekiama užtikrinti, kad perdirbtų medžiagų gamybos būdas nepanaikintų tokios perdirbtų medžiagų dalies naudojimo paskesnėse plastikinėse pakuotėse naudos aplinkai. Todėl būtina tiek šalies viduje pagamintų, tiek importuotų plastikinių pakuočių atveju nediskriminaciniu būdu spręsti susijusius aplinkos apsaugos klausimus. Tuo tikslu į Sąjungą importuojamiems produktams turėtų būti taikomos lygiavertės sąlygos, susijusios su išmetamu teršalų kiekiu ir atskiru surinkimu, taip pat su perdirbimo technologijoms taikomais tvarumo kriterijais;

(46) plastiko atliekas surinkti atskirai yra nepaprastai svarbu, nes toks surinkimas daro tiesioginį teigiamą poveikį surinkimo lygiui, surenkamų medžiagų kokybei ir perdirbtų medžiagų kokybei. Taip sudaromos sąlygos aukštos kokybės perdirbimui ir skatinama naudoti kokybiškas antrines žaliavas. „Perdirbimo visuomenės“ kūrimas padeda išvengti atliekų susidarymo ir skatina naudoti atliekas kaip išteklių, kartu išvengiant išteklių įšaldymo žemesniuose atliekų hierarchijos lygmenyse, dėl kurio daromas neigiamas poveikis aplinkai ir nepaisoma atliekų tvarkymo aplinkai saugiu būdu. Surinkimu atskirai taip pat išvengiama pavojingų ir nepavojingų atliekų susimaišymo, užtikrinant atliekų ir jų vežimo saugą ir išvengiant taršos, kaip numatyta tarptautinėse taisyklėse, pavyzdžiui, 1989 m. kovo 22 d. Bazelio konvencijoje dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės²², 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje²³, 1972 m. gruodžio 29 d. Londone priimtoje Konvencijoje dėl jūros taršos laidojant atliekas ir kitas medžiagas prevencijos ir jos 1996 m. protokole bei 1973 m. lapkričio 2 d. Tarptautinės konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL) V priede su pakeitimais, padarytais su juo susijusiu 1978 m. protokolu;

²² OL L 39, 1993 2 16, p. 3.

²³ OL L 179, 1998 6 23, p. 3.

(47) be to, tarptautinio lygmens diskusijos, kurios, globojant JT aplinkos programai, vyko įvairiuose Tarpvyriausybinių derybų dėl tarptautinio teisiškai privalomo dokumento dėl taršos plastiku, be kita ko, jūros aplinkoje, komiteto (toliau – TDK dėl taršos plastiku) posėdžiuose, parodė, kad reikia intensyvių veiksmų, susijusių su atskiru plastikų surinkimu, kad būtų apribotas jų poveikis aplinkai ir skatinama žiedinė ekonomika, siekiant užkirsti kelią atliekų susidarymui ir sumažinti gamtos išteklių naudojimą. Jos taip pat parodė susitariančiųjų šalių norą imtis su tuo susijusių priemonių. Pagal Tolumų tarpvalstybinių oro pernašų konvenciją²⁴, priimtą 1979 m. lapkričio 14 d. Ženevoje, reikalaujama, kad tos konvencijos šalys apsaugotų aplinką nuo oro taršos ir stengtųsi apriboti bei, kiek įmanoma, palapsniui mažinti oro taršą, įskaitant tolimes tarpvalstybines oro pernašas, ir užkirsti jai kelią. Pagal Tarpvalstybinių vandentakių ir tarptautinių ežerų apsaugos ir naudojimo konvenciją²⁵, priimtą 1992 m. kovo 17 d. Helsinkyje, reikalaujama, kad šalys imtųsi priemonių, kuriomis būtų užkertamas kelias bet kokiam tarpvalstybiniam vandens taršos poveikiui, jis būtų kontroliuojamas ir mažinamas. Vadovaujantis Jungtinių Tautų konferencijos dėl aplinkos ir vystymosi 1992 m. Rio deklaracija, dėl taršos kylančias išlaidas iš esmės turėtų padengti teršėjas. Todėl pramoninė veikla, pavyzdžiui, plastiko perdirbimas, turėtų būti vykdoma kartu su taršos prevencijos ir mažinimo priemonėmis;

²⁴ OL L 171, 1981 6 27, p. 13.

²⁵ OL L 186, 1995 8 5, p. 44.

(48) pagal aplinkos apsaugos tikslą, kuriuo siekiama skatinti naudoti iš vartotojų plastiko atliekų atgautas medžiagas, reikalaujama, kad plastiko perdirbimas būtų vykdomas kuo labiau sumažinant dėl to atsirandančią taršą. Jei to nedaroma, perdirbimo metu išmetami pramoniniai teršalai sumažintų arba panaikintų pridėtinę vertę aplinkai, kurią duoda skatinimas naudoti perdirbtą plastiką. Turėtų būti parengti su vartotojų plastiko atliekų perdirbimo technologijomis susiję tvarumo kriterijai. Jais turėtų būti užtikrinama aplinkos ir žmonių sveikatos aukšto lygio apsauga, visų pirma kiek tai susiję su į orą, vandenį ir dirvožemį išmetamu teršalų kiekiu ir efektyviu išteklių naudojimu. Tuo tikslu Komisijai pagal SESV 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatomi plastiko perdirbimo technologijoms taikomi tvarumo kriterijai. Todėl perdirbimas turėtų būti vykdomas aplinkai saugiu būdu, kad būtų užtikrinama aukšta perdirbimo procesų ir produktų kokybė ir užtikrinami aukšti perdirbimo sektoriui taikomi standartai. Užtikrinant tinkamą perdirbimo technologijų, taigi ir perdirbtų medžiagų tvarumo lygį, skatinimas plastikinėse pakuotėse naudoti perdirbtas medžiagas tampa aplinkos požiūriu atsakinga priemone. TDK dėl taršos plastikų posėdžiuose vykusiose diskusijose taip pat buvo pabrėžta, jog svarbu užtikrinti, kad perdirbimo technologijos veiktų aplinkai saugiu būdu;

- (49) metodika, pagal kurią vertinamas, tikrinamas ir sertifikuojamas, be kita ko, trečiajai šaliai atliekant auditą, taikomų taisyklių lygiavertiškumas tuo atveju, kai perdirbtų medžiagų, atgautų iš vartotojų plastiko atliekų, perdirbimas ar surinkimas yra vykdomas trečiojoje valstybėje, turėtų būti užtikrinama aplinkos ir žmonių sveikatos aukšto lygio apsauga, visų pirma kiek tai susiję su į orą, vandenį ir dirvožemį išmetamu teršalų kiekiu, atsižvelgiant į poreikį užtikrinti, kad perdirbimas būtų vykdomas aplinkai saugiu būdu, galimybe užtikrinti aukštos kokybės perdirbimą, perdirbimo sektorių kokybės standartų lygį ir efektyvaus išteklių naudojimo lygį. Tie aspektai yra itin svarbūs norint užtikrinti išteklių žiediškumą, taip mažinant spaudimą senkantiems gamtos ištekliams. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti tą metodiką;
- (50) su maistu besiliečiančios medžiagos, kurių sudėtyje yra perdirbto plastiko, turi atitikti Komisijos reglamente (ES) 2022/1616²⁶ nustatytus reikalavimus, kurie apima reikalavimus dėl perdirbimo technologijų. Kalbant apie plastikines pakuotes, likus pakankamai laiko iki atitinkamų reikalavimų dėl perdirbtų medžiagų dalies taikymo pradžios datos, tikslinga pakartotinai įvertinti tokioms plastikinėms pakuotėms, išskyrus tas pakuotes, kurios gaminamos iš polietilentereftalato (PET), tinkamų perdirbimo technologijų prieinamumą. Tas vertinimas taip pat turėtų apimti leidimo pagal atitinkamas Sąjungos taisykles statusą ir tokios technologijos įdiegimą praktikoje. Remiantis tuo vertinimu gali reikėti numatyti nuostatas, kuriomis leidžiama nukrypti nuo reikalavimų dėl perdirbtų medžiagų dalies, taikomas konkrečioms liestis su jautriais produktais skirtoms plastikinėms pakuotėms, arba pakeisti šiame reglamente nustatytą išimčių sąrašą. Tuo tikslu pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus;

²⁶ 2022 m. rugsėjo 15 d. Komisijos reglamentas (ES) 2022/1616 dėl grąžinamojo perdirbimo plastikinių medžiagų ir gaminių, skirtų liestis su maistu, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 282/2008 (OL L 243, 2022 9 20, p. 3).

- (51) siekiant atsižvelgti į riziką, siejamą su galimu konkrečių plastikinių atliekų tiekimo perdirbimui nepakankamumu, galinčiu lemti pernelyg dideles kainas arba neigiamą poveikį sveikatai, saugai ir aplinkai, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais patikslinamos minimalios perdirbtų medžiagų iš po vartojimo susidariusių plastikinių atliekų procentinės dalys. Vertindama, ar pagrįsta priimti tokį deleguotąjį aktą, Komisija turėtų įvertinti tinkamai argumentuotus fizinių ir juridinių asmenų prašymus;
- (52) kitų nei plastikas medžiagų, tokių kaip stiklas ar aliuminis, atvejais esama akivaizdžios tendencijos pirminę žaliavą pakeisti perdirbtomis medžiagomis, ir numatoma, kad dėl teisinės ir ekonominės aplinkos raidos bei vartotojų lūkesčių ta tendencija nesikeis. Vis dėlto Komisija turėtų atidžiai stebėti perdirbtų medžiagų naudojimą kitų nei plastikas pakuočių medžiagų sudėtyje ir turėtų įvertinti, ar tinkama siūlyti nustatyti papildomų priemonių, be kita ko, nustatyti tikslus, siekiant padidinti perdirbtų medžiagų dalį ne plastikinėse, o kitokiose pakuotėse;

- (53) biologinių atliekų srautas dažnai užteršiamas įprastiniu plastikumu, o medžiagų perdirbimo srautai dažnai užteršiami kompostuojamuoju plastikumu. Dėl šios kryžminės taršos švaistomi išteklių ir gaunamos prastesnės kokybės antrinės žaliavos, todėl tam turėtų būti užkertamas kelias atliekų susidarymo vietoje. Atsižvelgdamos į tą susirūpinimą keliantį klausimą, valstybės narės turėtų savo teritorijoje nurodyti tinkamą kompostuojamųjų pakuočių atliekų tvarkymo būdą. Kadangi vartotojams tampa vis sunkiau suprasti, kokių būdu derėtų šalinti kompostuojamąsias plastikines pakuotes, yra pagrįsta ir būtina nustatyti aiškias ir bendras kompostuojamųjų plastikinių pakuočių naudojimo taisykles, įpareigojant jas naudoti tik kai tai aiškiai naudinga aplinkai ar žmonių sveikatai. Tai ypač aktualu tuo atveju, kai naudojant kompostuojamąsias pakuotes padedama surinkti arba pašalinti biologines atliekas, pavyzdžiui, produktų, kurių turinį ir pakuotę yra itin sudėtinga atskirti, tokių kaip arbatos maišeliai, atveju;

- (54) tam tikroms ribotoms reikmėms naudojant pakuotes iš biologiškai skaidžių plastiko polimerų gali būti įrodyta, kad aplinkai naudinga naudoti kompostuojamąsias pakuotes, kontroliuojamomis sąlygomis patenkančias į kompostavimo įrenginius, įskaitant anaerobinio skaidymo įrenginius. Be to, tais atvejais, kai valstybė narė taiko Direktyvos 2008/98/EB 22 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir toje valstybėje narėje yra tinkamos atliekų surinkimo sistemos ir atliekų apdorojimo infrastruktūra, turėtų būti galimybių tai valstybei narei lanksčiai spręsti, ar leisti pirmą kartą tiekti jos teritorijoje kompostuojamąsias kavos, arbatos ar kitų gėrimų ruošimo sistemų vienos porcijos pakuotes, kurios sudarytos iš kitos nei metalas pakuotės medžiagos, taip pat pirmą kartą tiekti jos teritorijoje labai lengvus plastikinius pirkinių maišelius, lengvuosius plastikinius pirkinių maišelius ir kitas pakuotes, kurioms iki šio reglamento taikymo pradžios datos buvo taikomas reikalavimas būti tinkamomis kompostuoti. Kad vartotojams nekiltų painiavos dėl tinkamo šalinimo būdo ir atsižvelgiant į anglies žiediškumo naudą aplinkai, visos kitos pakuotės turėtų patekti į medžiagų perdirbimo srautą, ir tokios pakuotės turėtų būti suprojektuotos užtikrinant, kad jos nepaveiktų kitų atliekų srautų tinkamumo perdirbti;
- (55) be to, dėl biologiškai skaidžių atliekų pagamintame komposte neturėtų atsirasti teršalų. Reikėtų persvarstyti darniojo standarto EN 13432:2000 „Pakuotė. Kompostavimo ir biologinio skaidymo būdu atgaunamoms pakuotėms taikomi reikalavimai. Bandymų schema ir galutinio pakuotės priėmimo vertinimo kriterijai“ reikalavimus, susijusius su kompostavimo trukme, leistinu užteršimo lygiu ir mikroplastiko išleidimo apribojimais, kad tas medžiagas būtų galima tinkamai perdirbti biologinių atliekų apdorojimo įrenginiuose. Be to, Sąjungoje turėtų būti nustatytas panašus kompostavimo namų sąlygomis standartas;

- (56) kaip aprašyta ES biologinių, biologiškai skaidžių ir kompostuojamų plastikų politikos sistemoje, išdėstytoje 2022 m. lapkričio 30 d. Komisijos komunikate, pramoninio kompostavimo standartų laikymasis nereiškia, kad gaminy susiskaidys kompostuojamas namų sąlygomis. Pramoniniam kompostavimui būtinos sąlygos yra aukšta temperatūra ir didelė drėgmė. Kompostuojant namų sąlygomis, o tai atlieka privatūs asmenys, be kita ko, bendruomenėse, faktinės sąlygos labai priklauso nuo vietos klimato sąlygų ir vartotojų praktikos. Taigi, biologinis skaidymas kompostuojant namų sąlygomis gali būti lėtesnis nei pramoninio kompostavimo atveju arba nebūti užbaigtas. Visų pirma galimybė kompostuoti plastikines pakuotes namų sąlygomis turėtų būti svarstoma tik tam tikroms paskirtims ir atsižvelgiant į konkrečias vietos sąlygas, prižiūrint atitinkamoms valdžios institucijoms;
- (57) Komisija turėtų pateikti, kai tinkama, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų iš dalies pakeistas pakuočių, kurias leidžiama kompostuoti, sąrašas, kai tai pagrįsta ir tikslinga dėl technologijų ir reglamentavimo pokyčių, turinčių įtakos kompostuojamojo plastiko šalinimui, ir laikantis konkrečių sąlygų, kuriomis užtikrinama, kad tokių medžiagų naudojimas būtų naudingas aplinkai ir žmonių sveikatai;

- (58) kad būtų lengviau vertinti atitiktį reikalavimams pagal šį reglamentą dėl kompostuojamųjų pakuočių, būtina numatyti atitikties prielaidą, taikomą kompostuojamosioms pakuotėms, atitinkančioms darniuosius standartus, priimtus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1025/2012²⁷. Nustatant, ar prielaida taikytina, turėtų būti atsižvelgta į tų reikalavimų išsamias technines specifikacijas, atsižvelgiant į naujausius mokslo ir technologijų pokyčius. Parametrai, įskaitant kompostavimo laiką ir leistinus užteršimo lygius, turėtų atspindėti faktines sąlygas biologinių atliekų apdorojimo įrenginiuose, įskaitant anaerobinio skaidymo procesus. Dabartiniu pramoninio kompostavimo standartu negalima remtis kaip atitikties prielaidos pagrindu, nes tą standartą reikia peržiūrėti ir pakeisti atnaujinta versija. Tačiau dabartiniu standartu galima remtis kaip gairėmis iki tol, kol bus parengtas naujas arba atnaujintas darnusis standartas. Kalbant apie namų sąlygomis kompostuojamas pakuotes, Komisija turėtų paprašyti atitinkamai parengti EN standartizavimą;
- (59) visos pakuotės, skirtos liestis su maistu arba jau besiliečiančios su maistu, įskaitant kompostuojamąsias pakuotes, turi atitikti Reglamente (EB) Nr. 1935/2004 nustatytus reikalavimus. Kai tinkama, kaip pagal šį reglamentą reikalaujamos informacijos ir dokumentų dalį turėtų būti galima naudoti dokumentus ir informaciją, kurių reikalaujama pagal Sąjungos teisės aktus dėl su maistu besiliečiančių medžiagų;

²⁷ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012 11 14, p. 12).

(60) pakuotė turėtų būti suprojektuota taip, kad jos tūris ir svoris būtų kuo mažesni ir ją būtų galima perdirbti, tuo pat metu išlaikant jos tinkamumą atlikti pakuotės funkcijas. Fizinis gamintojas turėtų įvertinti pakuotę pagal šiame reglamente nurodytus eksploatacinius kriterijus. Atsižvelgiant į šio reglamento tikslą mažinti pakuočių kiekį ir susidarantių pakuočių atliekų kiekį ir gerinti pakuočių žiedišumą visoje vidaus rinkoje, tikslinga dar papildyti bei patikslinti esamus kriterijus ir juos sugriežtinti. Todėl darniajame standarte EN 13428:2004 „Pakuotės. Specialieji gamybos ir sudėties reikalavimai. Prevencija užtikrinant mažinimą susidarymo vietoje“ pateiktas pakuočių eksploatacinių kriterijų sąrašas turėtų būti iš dalies pakeistas. Tačiau iki tol, kol bus parengtas naujas arba atnaujintas darnusis standartas, galima naudoti galiojantį standartą EN 13428:2004. Nors rinkodara ir vartotojų pritarimas tebėra reikšmingi projektuojant pakuotes, šie dalykai neturėtų būti įtraukti į eksploatacinius kriterijus kaip motyvai, kuriais savaime pateisinamas papildomas pakuotės svoris ir tūris.

Vis dėlto tai neturėtų pakenkti produktų specifikacijoms, nustatytoms amatininkų ir pramonės gaminiams ir maisto bei žemės ūkio produktams, kurie yra registruoti ir saugomi pagal ES geografinių nuorodų apsaugos sistemą siekiant Sąjungos tikslo apsaugoti kultūros paveldą ir išsaugoti tradicines žinias, be kita ko, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013²⁸ vyno atveju, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2019/787²⁹ spiritinių gėrimų atveju arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2023/2411³⁰ amatininkų ir pramonės gaminių atveju, arba kuriems taikomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2024/1143³¹ nurodytos kokybės sistemos.

²⁸ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

²⁹ 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/787 dėl spiritinių gėrimų apibrėžties, apibūdinimo, pateikimo ir ženklinimo, spiritinių gėrimų pavadinimų naudojimo pateikiant ir ženklinant kitus maisto produktus, spiritinių gėrimų geografinių nuorodų apsaugos ir žemės ūkio kilmės etilo alkoholio ir distiliatų naudojimo gaminant alkoholinius gėrimus, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 110/2008 (OL L 130, 2019 5 17, p. 1).

³⁰ 2023 m. spalio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2023/2411 dėl amatininkų ir pramonės gaminių geografinių nuorodų apsaugos, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2017/1001 ir (ES) 2019/1753 (OL L, 2023/2411, 2023 10 27, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

³¹ 2024 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1143 dėl vyno, spiritinių gėrimų ir žemės ūkio produktų geografinių nuorodų, taip pat dėl garantuotų tradicinių gaminių ir žemės ūkio produktų neprivalomų kokybės terminų, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1308/2013, (ES) 2019/787 ir (ES) 2019/1753 ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 (OL L, 2024/1143, 2024 4 23, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

Tai taip pat neturėtų pakenkti pakuočių dizainui, kuris saugomas pagal Sąjungos arba nacionalinę dizaino arba prekių ženklų teisę arba pagal vienoje iš valstybių narių galiojančius tarptautinius susitarimus. Tokioms pakuotėms taikoma išimtis pateisinama tik tiek, kiek naujosios taisyklės dėl pakuočių kiekio mažinimo turi poveikį pakuotės pavidalui taip, kad pagal prekių ženklą nebebus galima atskirti prekės, kuriai taikomas prekės ženklas, nuo kitos įmonės prekių, o dizaine nebebus galima išlaikyti jo naujų ir individualių savybių. Siekiant išvengti piktnaudžiavimo rizikos, išimtis turėtų būti taikoma tik prekių ženkliams ir dizaino teisėms, kurie buvo saugomi prieš ... [šio reglamento įsigaliojimo data]. Kita vertus, papildomas pakuotės svoris ar tūris galėtų būti pagrįstas dėl jos tinkamumo perdirbti, naudojamų perdirbtų medžiagų dalies joje ir jos pakartotinio naudojimo, ir tai turėtų būti įtraukta į eksploatacinius kriterijus. Pakuotės su dvigubomis sienelėmis, netikru dugnu ir kitomis savybėmis, kuriomis siekiama tik sudaryti įspūdį, kad produkto kiekis yra didesnis, neturėtų būti pateikiamos rinkai, nes tokios pakuotės neatitinka pakuočių kiekio mažinimo reikalavimo. Ta pati taisyklė turėtų būti taikoma ir nereikalingoms pakuotėms, nebūtinoms pakavimo funkcijai užtikrinti;

- (61) siekiant laikytis pakuočių kiekio mažinimo reikalavimų ypač daug dėmesio reikėtų skirti tuščios ertmės grupinėse ir transportavimo pakuotėse, įskaitant e. prekybos siuntų pakuotes, ribojimui;

- (62) kad būtų lengviau vertinti atitiktį reikalavimams pagal šį reglamentą dėl pakuočių kiekio mažinimo, būtina numatyti atitikties prielaidą, taikomą pakuotėms, atitinkančioms darniuosius standartus, priimtus pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 siekiant nustatyti išsamias technines specifikacijas pagal tuos reikalavimus, taip pat nurodyti išmatuojamus projektavimo kriterijus, įskaitant, kai tinkama, didžiausią konkrečių formų pakuočių svorį ar tuščios ertmės apribojimus, taip pat numatytuosius standartizuotus pakuočių projektus, atitinkančius pakuočių kiekio mažinimo reikalavimą;
- (63) siekiant skatinti pakuočių žiedišumą ir tvarų pakuočių naudojimą reikėtų skatinti naudoti daugkartines pakuotes ir pakartotinio naudojimo sistemas. Tuo tikslu būtina paaiškinti daugkartinių pakuočių sąvoką ir užtikrinti, kad ji būtų susieta ne vien su pakuočių projektavimu, bet taip pat su pakartotinio naudojimo sistemų, kurios atitinka šiame reglamente nustatytus minimaliuosius reikalavimus, sukūrimu. Projektuojant pakuotes turėtų būti suteikta galimybė pasiekti didžiausią įmanomą naudojimo ciklą skaičių ir laikytis saugos, kokybės bei higienos reikalavimų ištuštinant, iškraunant, pakartotinai užpildant ar perkraunant pakuotes. Kad būtų lengviau vertinti atitiktį reikalavimams pagal šį reglamentą dėl daugkartinių pakuočių, būtina numatyti atitikties prielaidą, taikomą pakuotėms, atitinkančioms darniuosius standartus, priimtus pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 siekiant nustatyti išsamias technines specifikacijas pagal tą reglamentą, taip pat nustatyti daugkartinėms pakuotėms taikomus kriterijus ir tokių pakuočių formas, įskaitant minimalų reisų ar naudojimo ciklą skaičių, standartizuotą jų dizainą ir pakartotinio naudojimo sistemoms keliamus reikalavimus, įskaitant higienos reikalavimus;

- (64) būtina informuoti vartotojus ir suteikti jiems galimybę tinkamai šalinti pakuočių atliekas. Todėl tikslinga sukurti atliekų rūšiavimui skirtą suderinto ženklavimo sistemą, pagrįstą pakuočių sudėtyje esančiomis medžiagomis ir suderintą su atitinkamais ženklais ant atliekų talpyklų. Projektuojant ženklus vienas iš pagrindinių veiksnių turėtų būti poreikis užtikrinti, kad tokią suderinto ženklavimo sistemą atpažintų visi piliečiai, nepaisant jų aplinkybių, pavyzdžiui, amžiaus ir kalbos žinių. Tokią sistemą galima įgyvendinti naudojant piktogramas, kuriose būtų kuo mažiau teksto. Toks projektavimas taip pat padėtų sumažinti vertimo išlaidas, kurios būtų patiriamos priešingu atveju;
- (65) rūšiavimas yra esminis žingsnis siekiant užtikrinti didesnę pakuočių žiedžiškumą. Reikėtų skatinti rūšiavimo pajėgumų gerinimą, visų pirma pasitelkiant technologines inovacijas, kad būtų galima užtikrinti veiksmingesnę rūšiavimą, taigi ir geresnę perdirbimui skirtų žaliavų kokybę;

(66) kad vartotojams būtų lengviau rūšiuoti ir šalinti pakuočių atliekas, turėtų būti įdiegta suderintų simbolių sistema ir turėtų būti reikalaujama tais simboliais ženklinti ir pakuotes, ir atliekų talpyklas, kad vartotojai galėtų šalindami atliekas rasti atitinkamus simbolius. Tų simbolių naudojimas turėtų sudaryti sąlygas tinkamai tvarkyti atliekas, nes vartotojai iš jų turėtų gauti informaciją apie tokių pakuočių kompostavimo savybes. Tokia informacija visų pirma turėtų būti siekiama, kad vartotojams nekiltų neaiškumų dėl kompostuojamųjų pakuočių, kurios iš esmės nėra tinkamos kompostuoti namų sąlygomis, bet yra tinkamos kompostuoti tik pramoniniu būdu kontroliuojamomis sąlygomis. Todėl tokia informacija turėtų būti siekiama išvengti kompostuojamųjų pakuočių išmetimo gamtoje. Tas požiūris padės padidinti atskirai surenkamų pakuočių atliekų kiekį ir taip užtikrinti kokybiškesnę pakuočių atliekų perdirbimą, ir juo siekiama nustatyti tam tikrą pakuočių atliekų surinkimo sistemų suderinimo vidaus rinkoje lygį. Taip pat būtina suderinti simbolius, susijusius su privalomomis užstato grąžinimo sistemomis, nustatytomis po šio reglamento įsigaliojimo. Valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad pakuotės, kurioms taikomos užstato grąžinimo sistemos, sukurtos pagal nacionalinę teisę iki šio reglamento įsigaliojimo, būtų žymimos tokiais suderintais ženklais. Tų simbolių neturėtų būti privaloma naudoti transportavimo pakuotėms, išskyrus e. prekybos siuntų pakuotes, žymėti, kadangi transportavimo pakuotės nėra surenkamos komunalinių atliekų surinkimo sistemose;

- (67) neturėtų būti privaloma ženklinti nurodyti perdirbtų medžiagų dalies pakuotėse, nes ta informacija nėra būtina tinkamam pakuočių tvarkymui gyvavimo ciklo pabaigoje užtikrinti. Vis dėlto fiziniai gamintojai privalės pasiekti šiame reglamente nustatytus perdirbtų medžiagų dalies tikslus ir jie galėtų pageidauti nurodyti tą informaciją ant savo pakuočių, kad vartotojai būtų informuoti apie perdirbtų medžiagų dalį pakuotėse. Siekiant užtikrinti, kad tokia informacija visoje Sąjungoje būtų teikiama suderintai, turėtų būti nustatytas suderintas ženklas, kuriuo nurodoma perdirbtų medžiagų dalis;
- (68) biologinės kilmės plastiko dalies pakuotėse ženklimas taip pat neturėtų būti privalomas, nes biologinės kilmės plastikas turi atitikti tam tikras sąlygas, kad būtų užtikrintas tvarumas, ir reikia daugiau mokslinių duomenų siekiant užtikrinti, kad biologinės kilmės plastiko naudojimas per visą jo gyvavimo ciklą atitiktų žiedinės ekonomikos principus, išdėstytus 2022 m. lapkričio 30 d. Komisijos komunikate dėl Sąjungos biologinių, biologiškai skaidžių ir kompostuojamų plastikų politikos sistemos. Tačiau fiziniai gamintojai galėtų pageidauti pateikti tą informaciją ant savo pakuočių, kad informuotų vartotojus apie pakuotėje esančią biologinės kilmės plastiko dalį. Siekiant užtikrinti, kad tokia informacija visoje Sąjungoje būtų teikiama suderintai, turėtų būti nustatytas suderintas ženklas, kuriuo nurodoma biologinės kilmės plastiko dalis;

- (69) kalbant apie daugkartines pakuotes, siekiant informuoti galutinius naudotojus apie pakartotinio naudojimo galimybę, prieinamas pakartotinio naudojimo sistemas ir surinkimo kanalų buvimo vietą, ant tokių pakuočių turėtų būti pateiktas QR kodas ar kitas standartizuotas, atviras, skaitmeninis duomenų saitas, kuriuo būtų suteikta prieiga prie tokios informacijos. QR kodas ar duomenų saitas turėtų apimti informaciją, kuri padeda atsekti pakuotę ir suskaičiuoti reišus ir naudojimo ciklus, arba, jei tokie skaičiavimai neįmanomi, nustatyti apytikrą jų įvertį. Atvirojo ciklo sistemose, neturinčiose sistemos operatoriaus, tas ženklas turėtų būti naudojamas savanoriškai. Be to, daugkartinės prekinės pakuotės turėtų būti aiškiai identifikuojamos pardavimo vietoje;
- (70) neturėtų daugėti ant pakuočių pateikiamų ženklų. Siekiant to išvengti, tais atvejais, kai kituose Sąjungos teisės aktuose reikalaujama, kad informacija apie supakuotą produktą būtų prieinama skaitmeniniu būdu per duomenų saitą, pagal šį reglamentą reikalaujama informacija apie pakuotę ir pagal kitą Sąjungos teisės aktą reikalaujama informacija apie supakuotą produktą turėtų būti prieinama naudojant tą patį duomenų saitą. Tas duomenų saitas turėtų atitikti šiame reglamente arba kitoje taikomoje Sąjungos teisėje nustatytus reikalavimus. Visų pirma, kai supakuotam produktui taikomas Reglamentas (ES) 2024/1781 ar kitas Sąjungos teisės aktas, pagal kurį reikalaujama skaitmeninio produkto pasas, tas skaitmeninis produkto pasas taip pat turėtų būti naudojamas atitinkamai informacijai teikti pagal šį reglamentą. Jei pakuotėje yra susirūpinimą keliančių medžiagų, ji turėtų būti paženklinta naudojant standartizuoto, atviro, skaitmeninio žymėjimo technologiją, kaip nustatyta Komisijos priimtuose įgyvendinimo aktuose. Ta informacija turėtų užtikrinti, kad atliekų tvarkymo subjektai turėtų prieigą prie atitinkamos informacijos apie pakuotės cheminę sudėtį, kad galėtų pagal atliekų hierarchiją nustatyti tinkamiausią atliekų tvarkymo būdą, taip skatinant pakuočių žiedžiškumą;

- (71) siekiant padėti pasiekti šio reglamento tikslus, vartotojai turėtų būti apsaugoti nuo klaidinančios ir painios informacijos apie pakuočių savybes ir tinkamą tvarkymą gyvavimo ciklo pabaigoje, naudojant suderintus ženklus, kurie tuo tikslu nustatyti pagal šį reglamentą. Pakuotę, įtrauktą į didesnės gamintojo atsakomybės sistemą, turėti būti galima identifikuoti pagal atitinkamą simbolį visoje teritorijoje, kurioje ta sistema taikoma siekiant parodyti, kad gamintojas vykdo didesnės gamintojo atsakomybės pareigas. Toks identifikavimas turėtų būti užtikrintas tik naudojant QR kodą arba kitą standartizuoto, atviro, skaitmeninio žymėjimo technologiją. Tas simbolis turėtų vartotojams aiškiai ir nedviprasmiškai rodyti pakuotės tinkamumą perdirbti;
- (72) pakuotės, kurioms taikomos privalomos užstato grąžinimo sistemos, turėtų būti paženklintos ženklu, kuriuo vartotojai būtų informuojami, kad pakuotėms taikoma ta sistema ir todėl jos turėtų būti surenkamos tuo tikslu nacionalinių valdžios institucijų leidžiamais specialiais surinkimo kanalais. Tas ženklas turėtų būti suderintas ES ženklas, kurį nustato Komisija. Valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad tokie suderinti ženklai būtų naudojami ant pakuočių, kurioms taikomos užstato grąžinimo sistemos, sukurtos pagal nacionalinę teisę iki šio reglamento įsigaliojimo;

- (73) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB³² veikia kaip apsaugos sistema, kuria užtikrinamas aukštas vartotojų apsaugos lygis visuose sektoriuose, papildanti išsamesnius konkrečiam sektoriui ar produktui taikomos Sąjungos teisės reikalavimus, išskyrus šios direktyvos ir kitų Sąjungos taisyklių, susijusių su konkrečiais nesąžiningos komercinės veiklos aspektais, kolizijos atvejus, kuriais pastarosios turėtų būti viršesnės tų konkrečių aspektų atžvilgiu. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2024/825³³ numatyta, kad savanoriško tvarumo ženklo, kuris neatitinka tam tikrų reikalavimų, nurodymas yra nesąžininga komercinė veikla;

³² 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

³³ 2024 m. vasario 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/825, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2005/29/EB ir 2011/83/ES, siekiant geresne apsauga nuo nesąžiningos veiklos ir geresniu informavimu įgalinti vartotojus dalyvauti žaliojoje pertvarkoje (OL L, 2024/825, 2024 3 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

- (74) siekiant užtikrinti vienodas ženklavimo reikalavimų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kad būtų toliau gerinamas atliekų rūšiavimas, nustatyta pakuotę sudarančių medžiagų nustatymo ir susirūpinimą keliančių medžiagų nustatymo metodika, naudojant standartizuotas, atviras, skaitmenines technologijas, ir patvirtinti pakuočių ir atliekų talpyklų ženklavimo suderintas ženklas ir pagal šį reglamentą nustatytą tokio ženklavimo reikalavimų suderintos specifikacijos bei forma. Rengdama tas specifikacijas Komisija turėtų nustatyti kuo mažiau kalbinių elementų ir atsižvelgti į mokslinę ar kitą prieinamą techninę informaciją, įskaitant atitinkamus tarptautinius standartus. Kuriant suderintą pakuočių, kurioms taikoma užstato grąžinimo sistema, ženklimą turėtų būti atsižvelgiama į esamus valstybėse narėse imamo užstato sumos skirtumus. Atsižvelgiant į naująją sistemą, nuo ... [42 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo datos] turėtų būti panaikintas Komisijos sprendimas 97/129/EB³⁴, o jo turinys turėtų būti įtrauktas į įgyvendinimo aktą;
- (75) ekonominės veiklos vykdytojai turėtų užtikrinti, kad pakuotės atitiktų pagal šį reglamentą taikomus reikalavimus. Jie turėtų imtis tinkamų priemonių, kad užtikrintų tokią atitiktį atlikdami savo atitinkamus vaidmenis tiekimo grandinėje, kad būtų užtikrintas laisvas pakuočių judėjimas vidaus rinkoje ir padidintas jų tvarumas;

³⁴ 1997 m. sausio 28 d. Komisijos sprendimas 97/129/EB, nustatantis pakuočių medžiagų identifikavimo sistemą pagal Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 50, 1997 2 20, p. 28).

- (76) šiame reglamente numatyta atitikties vertinimą geriausiai gali atlikti fizinis gamintojas, turintis išsamių žinių apie projektavimo ir gamybos procesą. Todėl atitikties vertinimas pagal šį reglamentą ir toliau turėtų būti tik fizinio gamintojo pareiga;
- (77) turėtų būti užtikrinama, kad pakuočių ar pakuočių medžiagų tiekėjai pateiktų fiziniam gamintojui visą informaciją ir dokumentus, būtinus, kad fizinis gamintojas galėtų įrodyti tų pakuočių ir pakuočių medžiagų atitiktį reikalavimams. Ta informacija ir dokumentai turėtų būti pateikiami popierine arba elektronine forma;
- (78) siekiant apsaugoti vidaus rinkos veikimą būtina užtikrinti, kad į Sąjungos rinką patenkančios pakuotės iš trečiųjų valstybių atitiktų šį reglamentą nepriklausomai nuo to, ar jos importuojamos kaip atskiros pakuotės, ar kartu su supakuotu produktu. Visų pirma būtina įsitikinti, kad fiziniai gamintojai yra atlikę tinkamas tokių pakuočių atitikties vertinimo procedūras. Todėl importuotojai turėtų įsitikinti, kad pakuotės, kurias jie pateikia rinkai, atitinka tuos reikalavimus ir kad fizinių gamintojų parengti dokumentai yra prieinami kompetentingoms nacionalinėms institucijoms patikrinti;
- (79) pateikdamas pakuotę rinkai, kiekvienas importuotojas turėtų ant jos nurodyti savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekių ženklą, taip pat savo pašto adresą ir, jei yra, elektronines ryšio priemones, kuriomis galima su juo susisiekti. Turėtų būti numatytos išimtys tais atvejais, kai šios informacijos nurodyti ant pakuotės neįmanoma;

- (80) kadangi platintojas tiekia pakuotę rinkai po to, kai ją rinkai pateikė fizinis gamintojas ar importuotojas, jis turėtų vykdyti veiklą deramai rūpindamasis, kad būtų laikomasi taikytinų šio reglamento reikalavimų. Platintojas taip pat turėtų įsitikinti, kad tai, kaip jis tvarko pakuotes, nedaro neigiamo poveikio jų atitikčiai tiems reikalavimams;
- (81) kadangi platintojai ir importuotojai yra artimi rinkai ir atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant pakuočių atitiktį reikalavimams, jie turėtų padėti kompetentingoms nacionalinėms institucijoms atlikti rinkos priežiūros užduotis ir turėtų būti pasirengę aktyviai dalyvauti suteikdami toms institucijoms visą reikiamą su atitinkama pakuote susijusią informaciją;
- (82) bet kuris importuotojas ar platintojas, kuris pateikia rinkai pakuotę savo vardu ar naudodamas savo prekių ženklą arba kuris rinkai jau pateiktą pakuotę pakeičia taip, kad tai galėtų paveikti atitiktį šiam reglamentui, turėtų būti laikomas fiziniu gamintoju ir turėtų prisiimti atsakomybę už fizinio gamintojo pareigas;
- (83) pakuotės atsekamumo visoje tiekimo grandinėje užtikrinimas palengvina rinkos priežiūros institucijų užduotį atsekti tuos ekonominės veiklos vykdytojus, kurie rinkai pateikė arba tiekė reikalavimų neatitinkančias pakuotes. Todėl ekonominės veiklos vykdytojams turėtų būti privaloma tam tikrą laiką saugoti informaciją apie savo sandorius;

- (84) perteklinių pakuočių atliekų susidarymo problemos neįmanoma visiškai išspręsti vien nustatant su pakuočių projektavimu susijusias pareigas. Tam tikrų rūšių pakuočių atveju ekonominės veiklos vykdytojams, kurie tokią pakuotę užpildo ar kitaip naudoja, turėtų būti taikomos pareigos sumažinti tuščios ertmės santykinę dalį. Grupinėse, transportavimo ir e. prekybos siuntų pakuotėse, naudojamose tiekiant produktus galutiniams platintojams ar galutiniams naudotojams, tuščios ertmės santykinė dalis neturėtų viršyti 50 %. Ta pareiga neturėtų būti taikoma daugkartinėms pakuotėms. Laikantis atliekų hierarchijos ir siekiant skatinti pakuočių inovacijas, kad būtų mažinamas pakuočių atliekų kiekis, nuo tos pareigos turėtų būti įmanoma atleisti ekonominės veiklos vykdytojus, naudojančius prekinės pakuotes kaip e. prekybos siuntų pakuotes. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas apskaičiuojant tuščios ertmės santykinę dalį, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti jos apskaičiavimo metodiką;
- (85) siekiant vidaus rinkoje užtikrinti aukšto lygio aplinkos apsaugą, taip pat aukštą maisto saugos ir maisto higienos lygį, ir tam, kad būtų lengviau pasiekti pakuočių atliekų prevencijos tikslus, neturėtų būti pateikiamos rinkai pakuotės, kurios yra nebūtinės arba kurių naudojimo galima išvengti. Tokių pakuočių formų sąrašas pateikiamas šiame reglamente. Komisija turėtų paskelbti gaires, kuriose būtų išsamiau paaiškintas tas sąrašas, pateikdama pakuočių pavyzdžius ir rekomendacijas dėl apribojimų išimčių;

- (86) toliau siekiant žiediško ir tvaraus pakuočių naudojimo tikslo būtina riboti riziką, kad pakuotės, kurios parduodamos kaip daugiartinės, praktiškai gali nebūti pakartotinai naudojamos, ir užtikrinti, kad vartotojai grąžintų daugiartines pakuotes. Tinkamiausias būdas tai pasiekti – nustatyti ekonominės veiklos vykdytojams, naudojantiems daugiartines pakuotes, pareigą užtikrinti, kad būtų įdiegta pakartotinio naudojimo sistema, taip sudarant galimybes tokias pakuotes platinti, keisti ir pakartotinai naudoti. Siekiant kuo didesnio tokių sistemų naudingumo, turėtų būti nustatyti minimalieji reikalavimai atvirojo ciklo ir uždarojo ciklo sistemoms. Daugiartinių pakuočių tinkamumo pakartotinio naudojimo sistemai patvirtinimas taip pat turėtų būti įtrauktas į tokių pakuočių techninius dokumentus. Pakartotinio naudojimo sistemų dydis ir geografinė aprėptis gali skirtis – nuo mažesnių vietos sistemų iki didesnių sistemų, kurios gali apimti vienos ar kelių valstybių narių teritoriją;
- (87) daugiartinės pakuotės turi būti saugios jų naudotojams. Todėl ekonominės veiklos vykdytojai, siūlantys savo produktus daugiartinėse pakuotėse, turėtų užtikrinti, kad prieš vėl naudojant daugiartinę pakuotę būtų atliktas jos atnaujinimo procesas, ir turėtų būti nustatyti tokio atnaujinimo reikalavimai;
- (88) daugiartinės pakuotės tampa atliekomis, kaip tai suprantama Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 punkte, kai jų turėtojas jas pašalina, ketina pašalinti arba privalo pašalinti. Daugiartinės pakuotės jų atnaujinimo proceso metu paprastai nelaikomos atliekomis;

- (89) siekiant skatinti atliekų prevenciją reikėtų pradėti vartoti naują – pakartotinio užpildymo – sąvoką. Pakartotinis užpildymas turėtų būti suprantamas kaip konkreti atliekų prevencijos priemonė, kuri yra svarbi ir būtina šiame reglamente nustatytiems prevencijos tikslams pasiekti;
- (90) kai ekonominės veiklos vykdytojai teikia galimybę pirkti produktus pakartotinai užpildant tarą, jie turėtų užtikrinti, kad jų pakartotinio užpildymo punktai atitiktų tam tikrus reikalavimus vartotojų sveikatai ir saugai užtikrinti. Tomis aplinkybėmis, kai vartotojai naudoja savo tarą, ekonominės veiklos vykdytojai turėtų pateikti informaciją apie saugaus tos taros pakartotinio užpildymo ir naudojimo sąlygas. Kad būtų skatinama pakartotinai užpildyti tarą, ekonominės veiklos vykdytojai neturėtų pakartotinio užpildymo punktuose tiekti nemokamų ar į užstato grąžinimo sistemą neįtrauktų pakuočių. Ekonominės veiklos vykdytojai turėtų būti atleisti nuo atsakomybės už maisto saugos problemas, kurios gali kilti naudojant vartotojų tiekiamą tarą;

- (91) siekiant sumažinti vis didėjančią vienkartinių pakuočių dalį ir augantį susidarančių pakuočių atliekų kiekį, būtina nustatyti kiekybinius pakuočių pakartotinio naudojimo tikslus tuose sektoriuose, kuriuose, kaip įvertinta, potencialas mažinti pakuočių atliekas yra didžiausias, t. y. maisto ir gėrimų tiekimo išsinešti, didelių buitinių prietaisų ir transportavimo pakuočių sektoriuose. Tai įvertinta remiantis tokiais veiksniais kaip esamos pakartotinio naudojimo sistemos, pakuočių naudojimo būtinumas ir galimybė įvykdyti funkcinius reikalavimus, susijusius su produkto laikymu, švara, sveikata, higiena ir sauga. Taip pat atsižvelgta į produktų ir jų gamybos bei platinimo sistemų skirtumus. Įgyvendinant tokius tikslus turėtų būti atsižvelgiama į per visą produkto gyvavimo ciklą pasiektą naudą aplinkai. Nustatant atitinkamus tikslus tikimasi remti inovacijas ir didinti pakartotinio naudojimo ir pakartotinio užpildymo pakuočių dalį. Neturėtų būti leidžiama naudoti vienkartinių plastikinių pakuočių maistui ir gėrimams, kurie patiekiami taroje ir suvartojami viešbučių, restoranų ir viešojo maitinimo įstaigų (HORECA) sektoriaus įmonių patalpose. Vartotojai visada turėtų turėti galimybę įsigyti maisto ir gėrimų išsinešti daugkartinėje ar savo taroje ne mažiau palankiomis sąlygomis nei taikomos maistui ir gėrimams, siūlomiems vienkartinėse pakuotėse. Ekonominės veiklos vykdytojai, parduodantys maistą ir gėrimus išsinešti, turėtų siūlyti vartotojams galimybę įsigyti maistą ar gėrimus savo taroje ir galimybę įsigyti gėrimus daugkartinėse pakuotėse;
- (92) tam tikromis sąlygomis valstybės narės turėtų galėti 5 metų laikotarpį, kuris gali būti pratęstas, netaikyti ekonominės veiklos vykdytojams pakartotinio naudojimo pareigų. Tos sąlygos turėtų būti grindžiamos aukštais perdirbimo ir taikytiniais atliekų prevencijos rodikliais išimtį taikančioje valstybėje narėje, įskaitant pirmą tarpinį 3 % atliekų prevencijos iki 2028 m. rodiklį, taip pat ekonominės veiklos vykdytojų priimamu įmonės atliekų prevencijos ir perdirbimo planu;

- (93) pakuočių, kurioms taikomi apribojimai, susiję su tam tikrų pakuočių formų naudojimu, pagal šį reglamentą ir kurios yra skirtos tarpvalstybinėms transporto priemonėms, kuriose teikiamos maitinimo paslaugos, pavyzdžiui, orlaiviams, lėktuvams, traukiniams, kruiziniais laivams, keltams, jachtoms ir laivams, pateikimas rinkai turėtų būti suprantamas kaip kelionė su tomis pakuotėmis į Sąjungą arba jos viduje. Kelionė Sąjungos viduje turėtų būti suprantama kaip situacija, kai transporto priemonė išvyksta iš Sąjungoje esančios paskirties vietos ir atvyksta į Sąjungoje esančią paskirties vietą;
- (94) siekiant padidinti pakartotinio naudojimo tikslų veiksmingumą ir užtikrinti vienodą požiūrį į ekonominės veiklos vykdytojus, tokie tikslai turėtų būti nustatyti ekonominės veiklos vykdytojams. Gėrimams taikomų pakartotinio naudojimo tikslų atveju pakartotinio naudojimo tikslai turėtų būti nustatomi galutiniams platintojams, kurie tiekia gėrimus vartotojams prekinėse pakuotėse. Kai kuriems gėrimams, kurie laikomi greitai gendančiais, nes lengvai pasiduooda bakterijų ar mielių sukeliama mikrobiologiniam gedimui, reikia specialios aseptinės technologijos, kad jie būtų apsaugoti nuo sugedimo, kartu užtikrinant ilgą jų tinkamumo vartoti laiką. Todėl pieno ir kitų greitai gendančių gėrimų atveju neturėtų būti taikoma pareiga įvykdyti pakuočių pakartotinio naudojimo tikslus. Tie tikslai turėtų būti apskaičiuojami kaip tam tikra daugkartinėse pakuotėse, kurioms taikoma pakartotinio naudojimo sistema, parduotų produktų pardavimų, parduoto tūrio ar svorio procentinė dalis arba, jei tai transportavimo pakuotės, kaip jų naudojimo kartų procentinė dalis. Tie tikslai turėtų būti neutralūs medžiagų atžvilgiu. Siekiant užtikrinti vienodas pakartotinio naudojimo tikslų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su jų apskaičiavimo metodika;

(95) kai kuriais atvejais naudoti vienkartinį transportavimo pakuočių nebūtina, nes yra daug veiksmingų alternatyvų, kurios gali būti pakartotinai naudojamos. Siekiant užtikrinti veiksmingą tokių alternatyvų naudojimą tikslinga reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai, transportuodami produktus iš vienos to paties ekonominės veiklos vykdytojo veiklos vietos į kitą arba tarp ekonominės veiklos vykdytojo ir su juo susijusių įmonių ar įmonių partnerių veiklos vietų, naudotų tik daugkartines transportavimo pakuotes, kai tai yra tokių formų pakuotės kaip padėklai, sulankstomos plastikinės dėžės, plastikinės grotelinės dėžės, vidutinio dydžio piltinių produktų talpyklos (tiek standžios, tiek lanksčios) arba statinės. Ta pati pareiga dėl tų pačių priežasčių turėtų būti taikoma ekonominės veiklos vykdytojams, transportuojantiems produktus vienoje valstybėje narėje. Tam tikrų transportavimo ar prekinų pakuočių atveju alternatyvių pakuočių, kurios gali būti naudojamos pakartotinai, naudojimas nėra tinkamas. Tai taikytina kartoninėms dėžėms, kurių naudojimo ciklą skaičius yra labai mažas, ir pakuotėms, naudojamoms kai kuriems lietimuisi jautriems produktams, kurias tarp naudojimū reikia specialiai plauti. Todėl tokių pakuočių atveju neturėtų būti taikoma pareiga įvykdyti pakartotinio naudojimo tikslus, kiek tai susiję su transportavimo pakuotėmis ir produktams transportuoti naudojamomis prekinėmis pakuotėmis;

- (96) smulkesniems ekonominės veiklos vykdytojams gali būti sunku pasiekti pakartotinio naudojimo ir pakartotinio užpildymo tikslus. Todėl tam tikri ekonominės veiklos vykdytojai turėtų būti atleidžiami nuo pareigos pasiekti pakuočių pakartotinio naudojimo tikslus, jeigu jų pateikiamų rinkai pakuočių kiekis nesiekia tam tikro nustatyto lygio, ir jie atitinka labai mažos įmonės apibrėžtį, nustatytą Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB, taikomoje ... [šio reglamento įsigaliojimo data]³⁵, arba jeigu galutinis platintojas turi prekybos plotą, kuris nesiekia tam tikros ribos. Dėl tų tikslų, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais keičiama prekybos ploto slenkstinė riba, nustatomos ir patikslinamos išsamios sąlygos ir informacijos teikimo reikalavimai, kurie turi būti taikomi galutinių platintojų susitarimams dėl grupių, keičiama su mastu susijusi slenkstinė riba dėl išimties taikymo ekonominės veiklos vykdytojams, ir nustatomos papildomos tam tikriems kitiems ekonominės veiklos vykdytojams arba konkrečių formų pakuotėms, kurioms taikomi pakartotinio naudojimo ar pakartotinio užpildymo tikslai, tokiu atveju, kai pasiekti tuos tikslus kliudo ypatingi ekonominiai suvaržymai, didelės su higiena, maisto sauga ar aplinkos apsauga susijusios problemos, taikomos išimtys;
- (97) kad būtų galima patikrinti, kaip laikomasi pakartotinio naudojimo tikslų, būtina, kad atitinkami ekonominės veiklos vykdytojai teiktų duomenis kompetentingoms institucijoms. Ekonominės veiklos vykdytojai turėtų pateikti atitinkamus duomenis už kiekvienus kalendorinius metus, pradedant nuo 2030 kalendorinių metų. Valstybės narės turėtų padaryti šiuos duomenis viešai prieinamus;
- (98) kadangi ekonominės veiklos vykdytojai gali turėti kelių skirtingų formų pakuotes, pakartotinio naudojimo tikslų pasiekimas turėtų būti apskaičiuojamas remiantis bendru rinkai tiekto maisto ar gėrimų kiekiu, remiantis atitinkamai bendru prekinių vienetų skaičiumi arba maisto svoriu arba gėrimų tūriu;

³⁵ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

- (99) atsižvelgiant į tai, kad plastikinių pirkinių maišelių tebėra sunaudojama labai daug, taip pat į neefektyvų išteklių naudojimą ir į potencialų tų maišelių išmetimą kaip šiukšles, tikslinga palikti galioti nuostatas, kuriomis siekiama tvaraus plastikinių pirkinių maišelių sunaudojimo mažinimo, kaip jau nustatyta Direktyvoje 94/62/EB su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/720³⁶. Atsižvelgiant į esamus skirtingus požiūrius ir ribotus duomenų apie plastikinius pirkinių maišelius teikimo reikalavimus, sunku įvertinti, ar sunaudojamo jų kiekio mažinimo priemonėmis, kurių ėmėsi valstybės narės, pasiektas tikslas tvariai sumažinti sunaudojamą tokių maišelių kiekį ir ar dėl tų priemonių nepadidėjo sunaudojamas kitų rūšių plastikinių pirkinių maišelių kiekis. Todėl būtina suderinti tvaraus plastikinių pirkinių maišelių sunaudojimo mažinimo apibrėžtį ir nustatyti bendrą tikslą, taip pat naujus duomenų teikimo reikalavimus;
- (100) atsižvelgiant į plastikinių pirkinių maišelių 2021 m. vertinamojo tyrimo – „Imties tyrimas siekiant įvertinti tolesnių ES priemonių dėl atliekų prevencijos galimumą ir Plastikinių maišelių direktyvos II dalies įgyvendinimą“, – rezultatus, reikia imtis tolesnių priemonių mažinti sunaudojamą lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių kiekį ir įvertinti galimą jų pakeitimo labai lengvais plastikiniais pirkinių maišeliais ir storesniais plastikiniais pirkinių maišeliais, kurių sienelės storesnės kaip 50 mikronų, poveikį;

³⁶ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/720, kuria dėl lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių sunaudojimo mažinimo iš dalies keičiama Direktyva 94/62/EB (OL L 115, 2015 5 6, p. 11).

- (101) kadangi labai lengvi plastikiniai pirkiniai maišeliai (plonesni nei 15 mikronų) turi didelį potencialą tapti atliekomis ir prisidėti prie jūrų taršos, reikėtų imtis priemonių, kad būtų apribotas jų pateikimas rinkai, išskyrus griežtai būtinus naudojimo atvejus. Tie plastikiniai maišeliai neturėtų būti pateikiami rinkai kaip nefasuotų maisto produktų pakuotės, išskyrus atvejus, kai tai daroma dėl higienos priežasčių arba šlapių nefasuotų maisto produktų, pavyzdžiui, žalios mėsos, žuvies ar pieno produktų, pakavimui;
- (102) siekiant tvariai sumažinti lengvųjų plastikinių pirkiniai maišelių naudojimą jų teritorijoje, valstybės narės turėtų galėti patvirtinti priemones, kurios apima šių rūšių plastikinių pirkiniai maišelių uždraudimą, nacionalinių mažinimo tikslų įgyvendinimą, toliau taikomas ar naujai nustatomas ekonomines priemones, taip pat kitus prekybos apribojimus, jei šios priemonės yra proporcingos ir nediskriminacinės. Tokios priemonės gali skirtis priklausomai nuo lengvųjų plastikinių pirkiniai maišelių poveikio aplinkai, kai jie atgaunami ar šalinami, jų kompostavimo savybių, patvarumo ar numatytos konkrečios paskirties. Jeigu pasiekiami šiame reglamente nustatyti tikslai dėl plastikinių pirkiniai maišelių, valstybės narės turėtų turėti galimybę nuostatas dėl tų maišelių įgyvendinti kompetentingų institucijų ir atitinkamų ekonomikos sektorių tarpusavio susitarimais;
- (103) plastikinių pirkiniai maišelių naudojimo mažinimas neturėtų nulemti jų pakeitimo maišeliais iš kitų pakavimo medžiagų. Komisija turėtų stebėti kitų pakavimo medžiagų naudojimą bei pasiūlyti tokių pakavimo medžiagų naudojimo mažinimo tikslą ir, jei tinkama, priemones;

- (104) siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingai ir suderintai taikomi šiame reglamente ir pagal jį nustatyti tvarumo reikalavimai, atitiktis tiems reikalavimams turėtų būti vertinama patikimais, tiksliais ir atkuriamais metodais, kuriais atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus;
- (105) siekiant užtikrinti, kad nebūtų kliūčių prekybai vidaus rinkoje, turėtų būti Sąjungos lygmeniu suderinti reikalavimai dėl pakuočių tvarumo, be kita ko, dėl susirūpinimą keliančių medžiagų pakuotėse, kompostuojamųjų pakuočių, pakuočių kiekio mažinimo, daugkartinių pakuočių ir pakartotinio naudojimo sistemų. Kad būtų lengviau vertinti atitiktį tokiems reikalavimams, be kita ko, bandymų, matavimų ar apskaičiavimų metodais, būtina numatyti, kad būtų daroma atitikties prielaida dėl pakuočių ir supakuotų produktų, atitinkančių darniuosius standartus, priimtus pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012 siekiant nustatyti išsamias tų reikalavimų technines specifikacijas;
- (106) kai darniųjų standartų nėra, kaip alternatyvi priemonė fizinio gamintojo pareigai laikytis tvarumo reikalavimų palengvinti turėtų būti naudojamos bendrosios specifikacijos, pavyzdžiui, kai darniojo standarto rengimas nepagrįstai uždelsiamas. Be to, naudoti bendrąsias specifikacijas turėtų būti galima tada, kai Komisija yra apribojusi arba panaikinusi nuorodas į atitinkamus darniuosius standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 11 straipsnio 5 dalį. Remiantis atitiktimi bendrosioms specifikacijoms, kurias Komisija priima įgyvendinimo aktais, taip pat turėtų būti daroma atitikties prielaida;

- (107) siekiant užtikrinti vienodas naudojimosi bendrosiomis specifikacijomis sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti, iš dalies keisti ar panaikinti bendrąsias specifikacijas, susijusias su tvarumo, ženklinimo ir pakartotinio naudojimo sistemų reikalavimais, ir patvirtinti bandymų, matavimo ar apskaičiavimo metodus. Rengdama įgyvendinimo aktų projektus, Komisija turėtų atsižvelgti į atitinkamų įstaigų ir ekspertų grupių nuomones ir tinkamai konsultuotis su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais;
- (108) siekiant užtikrinti darną su kitais Sąjungos teisės aktais, atitikties vertinimo procedūra turėtų būti į šį reglamentą įtrauktas gamybos vidaus kontrolės modulis, pagrįstas moduliais, numatytais Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 768/2008/EB³⁷;
- (109) CE ženklas ant pakuotės neturėtų reikšti pakuotės atitikties šio reglamento reikalavimams – jis turėtų rodyti tik supakuoto produkto atitiktį taikomai Sąjungos teisei dėl gaminių, jei tai aktualu. Iš tiesų Sąjungos teisėje dėl gaminių paprastai reikalaujama, kad gaminio CE ženklas būtų pateiktas arba ant paties gaminio, arba ant jo pakuotės. Jei būtų reikalaujama CE ženklu ant pakuotės žymėti atitiktį šio reglamento reikalavimams, galėtų kilti painiava ir nesusipratimų dėl to, ar šis ženklas taikomas pačiai pakuotei, ar supakuotam produktui, ir galiausiai dėl to atsirastų netikrumas dėl atitinkamų supakuotų produktų faktinės saugos ir atitikties reikalavimams;
- (110) produkto pakuotės atitiktis šio reglamento reikalavimams turėtų būti įrodoma naudojant ES atitikties deklaraciją;

³⁷ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantį Sprendimą 93/465/EEB (OL L 218, 2008 8 13, p. 82).

- (111) fiziniai gamintojai turėtų parengti ES atitikties deklaraciją, kad būtų suteikta informacija apie pakuotės atitiktį šiam reglamentui. Reikalavimas, kad fiziniai gamintojai parengtų ES atitikties deklaraciją, gali būti taikomas ir pagal kitus Sąjungos teisės aktus. Siekiant užtikrinti, kad informacija būtų prieinama rinkos priežiūros tikslais, reikėtų rengti vieną ES atitikties deklaraciją pagal visus atitinkamus Sąjungos teisės aktus. Siekiant sumažinti ekonominės veiklos vykdytojams tenkančią administracinę naštą, tą bendrą ES atitikties deklaraciją turėtų būti galima rengti kaip dokumentų rinkinį, sudarytą iš atitinkamų atskirų atitikties deklaracijų;
- (112) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/1020³⁸ nustatyta gaminių rinkos priežiūros ir gaminių iš trečiųjų valstybių kontrolės sistema. Siekiant užtikrinti, kad pakuotės, kurioms taikomas laisvo prekių judėjimo Sąjungoje principas, atitiktų reikalavimus, kuriais užtikrinama viešųjų interesų, tokių kaip žmonių sveikata, sauga ir aplinka, aukšto lygio apsauga, tas reglamentas turėtų būti taikomas ir pakuotėms, kurioms taikomas šis reglamentas;
- (113) siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką ir gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti apdairų, efektyvų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą, propaguoti žiedinės ekonomikos principus, didinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimą, didinti energijos vartojimo efektyvumą, mažinti Sąjungos priklausomybę nuo importuojamų išteklių, suteikti naujų ekonominių galimybių ir prisidėti prie ilgalaikio konkurencingumo, Sąjungoje turėtų būti gerinamas atliekų tvarkymas. Efektyviau naudojant išteklius, Sąjungos įmonės, viešojo sektoriaus institucijos ir vartotojai taip pat faktiškai sutaupytų daug lėšų ir sumažėtų bendras per metus išmetamas ŠESD kiekis;

³⁸ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1020 dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011 (OL L 169, 2019 6 25, p. 1).

- (114) nepaisant pakuočių kiekio mažinimo reikalavimų ir tikslų, nustatytų Direktyvoje 94/62/EB, susidarančių pakuočių atliekų kiekis didėja – tiek absoliučiaja išraiška, tiek pagal vienam gyventojui tenkantį kiekį – o ir tendencijos rodo tolesnę spartų pakartotinio pakuočių naudojimo ir pakartotinio užpildymo masto mažėjimą, kuri skatina padažnėjęs išsinešti skirtų produktų vartojimas ir e. prekyba. Kintant produktams, medžiagoms ir vartojimo modeliams, labai išaugo vienkartinų pakuočių, ypač vienkartinų plastikinių gaminių, naudojimas. Tai siejama su mažmeninės prekybos aplinka, didesniais platinimo tinklais, produktų fizine gamyba ir pakavimu naudojant didelės spartos pakavimo linijas – visa tai kartu slopina pakartotinio naudojimo ir pakartotinio užpildymo rinką;
- (115) siekiant stebėti ir tikrinti, kaip gamintojai ir gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos laikosi didesnės gamintojo atsakomybės pareigų, susijusių su jų produktų atliekų surinkimu ir apdorojimu, būtina, kad valstybės narės paskirtų vieną ar daugiau kompetentingų institucijų;
- (116) siekiant užtikrinti, kad valstybės narės geriau, savalaikiškiau ir vienodžiau įgyvendintų atliekų prevencijos ir perdirbimo tikslus, ir numatyti galimus įgyvendinimo trūkumus, reikėtų toliau taikyti ankstyvojo perspėjimo ataskaitų sistemą, kad trūkumai būtų aptinkami ir veiksmų būtų galima imtis dar nesuėjus terminams, iki kurių tikslai turi būti pasiekti. Plėtojant tą sistemą, kuri pagal Direktyvą 94/62/EB apėmė perdirbimo tikslų pasiekimą, turėtų būti įtraukiami ir pakuočių atliekų kiekio mažinimo tikslai, kuriuos valstybės narės turi pasiekti iki 2030 m., 2035 m. ir 2040 m.;

- (117) kadangi pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymas apskritai yra svarbus atliekų tvarkymo elementas, valstybės narės turėtų tam skirti atskirą skyrių savo atliekų tvarkymo planuose, rengiamuose vykdant Direktyvoje 2008/98/EB nustatytą pareigą. Atliekų prevencijos ir pakartotinio naudojimo priemonės turėtų būti įtrauktos į atliekų prevencijos programas, kurių reikalaujama pagal Direktyvą 2008/98/EB. Tie skyriai į atliekų tvarkymo planus ir atliekų prevencijos programas turėtų būti įtraukti atliekant sekantį jų reguliarų vertinimą, kaip reikalaujama pagal Direktyvą 2008/98/EB, arba anksčiau;
- (118) šiuo reglamentu toliau plėtojamos Direktyvoje 2008/98/EB nustatytos atliekų tvarkymo taisyklės ir bendrieji principai;
- (119) efektyviausias būdas didinti išteklių naudojimo efektyvumą ir mažinti atliekų poveikį aplinkai yra atliekų prevencija. Todėl svarbu, kad ekonominės veiklos vykdytojai imtųsi tinkamų priemonių susidarančių atliekų kiekiui mažinti atsisakydami perteklinių pakuočių ir tam tikrų formų pakuočių naudojimo, prailgindami pakuočių naudojimo laikotarpį, perprojektuodami gaminius arba pardavimo strategijas taip, kad pakuočių būtų galima nenaudoti arba naudoti mažiau, įskaitant nesupakuotų produktų pardavimą, ir naudodami nebe vienkartinės pakuotes, o daugkartines pakuotes;

(120) siekiant užtikrinti plataus užmojo ir tvarų bendro susidarančių pakuočių atliekų kiekio sumažinimą, turėtų būti nustatyti atliekų prevencijos tikslai ne vėliau kaip 2030 m. sumažinti vienam gyventojui tenkantį pakuočių atliekų kiekį. Kad būtų pasiektas tikslas pakuočių atliekų kiekį sumažinti 5 % 2030 m., palyginti su 2018 m., bendras absoliutus sumažinimas Sąjungos mastu 2030 m. turėtų siekti vidutiniškai apie 19 %, palyginti su 2030 m. atskaitos lygio scenarijumi. Siekiant užtikrinti, kad šios mažinimo pastangos būtų toliau dedamos ir po 2030 m., turėtų būti nustatytas 10 % sumažinimo tikslas 2035 m., palyginti su nuo 2018 m.; vertinama, kad pakuočių atliekų dėl to sumažės 29 %, palyginti su 2035 m. atskaitos lygio scenarijumi. Taip pat turėtų būti nustatytas papildomas 15 % sumažinimo tikslas 2040 m., palyginti su 2018 m.; vertinama, kad pakuočių atliekų dėl to sumažės 37 %, palyginti su 2040 m. atskaitos lygio scenarijumi. Siekiant remti valstybes nares, kad jos pasiektų pakuočių atliekų susidarymo prevencijos tikslus, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti korekcinį koeficientą, kad būtų atsižvelgiama į turizmo padidėjimą arba sumažėjimą, palyginti su 2018 m. baziniais metais. Kadangi komercinių ir pramoninių pakuočių atliekų susidarymas nėra susijęs su namų ūkių vartojimu, atliekų prevencijos tikslai vienam gyventojui negali būti taikomi komercinių ir pramoninių pakuočių atliekoms. Valstybės narės, nustačiusios skirtingas pakuočių atliekų tvarkymo sistemas buitinėms pakuočių atliekoms ir pramoninėms bei komercinėms pakuočių atliekoms, turėtų turėti galimybę išlaikyti savo specifiką;

(121) turėtų būti įmanoma valstybėms narėms pasiekti atliekų prevencijos tikslus ekonominėmis priemonėmis ir kitomis priemonėmis, kuriomis teikiama paskatų taikyti atliekų hierarchiją, įskaitant priemones, įgyvendintinas pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas, skatinant kurti ir veiksmingai eksploatuoti pakartotinio naudojimo sistemas, ir skatinant ekonominės veiklos vykdytojus suteikti galutiniams naudotojams daugiau galimybių pakartotinai užpildyti tarą. Tokios priemonės turėtų būti patvirtinamos lygiagrečiai ir papildant kitas šiame reglamente numatytas priemones, kuriomis siekiama mažinti pakuočių ir pakuočių atliekų kiekį, pavyzdžiui, nustatant pakuočių kiekio mažinimo reikalavimus, pakartotinio naudojimo tikslus ir pakartotinio užpildymo pareigas, kiekio (tūrio) slenkstines ribas ir priemones, kuriomis siekiama tvariai sumažinti lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių naudojimą. Valstybės narės turėtų galėti, laikydamosi SESV nustatytų bendrųjų taisyklių ir veikdamos pagal šį reglamentą, priimti nuostatas, kuriomis būtų numatoma daugiau nei šiame reglamente nustatyti minimalieji atliekų prevencijos tikslai. Įgyvendindamos tokias priemones, valstybės narės turėtų žinoti, jog esama rizikos, kad nuo sunkesnių pakavimo medžiagų gali būti pereita prie lengvesnių, ir turėtų teikti pirmenybę priemonėms, kuriomis ta rizika mažinama;

(122) siekiant įgyvendinti SESV 191 straipsnio 2 dalyje nustatytą principą „teršėjas moka“, tikslinga nustatyti pakuočių atliekų tvarkymo pareigas gamintojams. Tuo tikslu šiuo reglamentu plėtojami Direktyvoje 2008/98/EB nustatyti didesnės gamintojo atsakomybės reikalavimai ir siekiama užtikrinti, kad didesnės gamintojo atsakomybės sistema padengtų visas pakuočių atliekų tvarkymo išlaidas ir padėtų kompetentingoms institucijoms vykdyti tinkamą kontrolę. Šiuo reglamentu siekiama aiškiai nustatyti vieno kiekvieno pakuotės vieneto gamintojo principą, nesvarbu, ar tai tuščios pakuotės, ar pakuotės, kuriose yra produktų. Paprastai gamintojas turėtų būti ekonominės veiklos vykdytojas, kuris kaip valstybėje narėje įsisteigęs fizinis gamintojas, importuotojas ar platintojas iš tos valstybės narės teritorijos ir toje pačioje teritorijoje tiekia supakuotus produktus. Tai apima bet kokį pasiūlymą dėl platinimo, vartojimo ar naudojimo, kuriuo remiantis galėtų įvykti faktinis tiekimas. Todėl tuo atveju, kai įmonė perka supakuotą produktą iš kitos valstybės narės nei ta, kurioje įmonė yra, arba iš trečiosios valstybės ir tą supakuotą produktą tiekia valstybėje narėje, kurioje ji yra, gamintoja turėtų būti laikoma ta įmonė, nes ji yra pirmoji įmonė, tiekianti supakuotą produktą tos valstybės narės teritorijoje. Interneto platformų atveju, nustatant gamintoją pirminis produkto siūlymas turėtų būti laikomas tiekimu. Tačiau, siekiant kuo labiau sumažinti bereikalingą administracinę naštą mažosioms įmonėms, pardavimo vietoje užpildančioms transportavimo pakuotes, pirminės gamybos pakuotes arba teikiant paslaugas naudojamas pakuotes, nepriklausomai nuo to, ar tai vienkartinės pakuotės, ar daugkartinės pakuotės, gamintojas turėtų būti tokios pakuotės fizinis gamintojas, platintojas ar importuotojas, pirmą kartą tą pakuotę tiekiantis iš valstybės narės teritorijos, nes tas ekonominės veiklos vykdytojas gali geriausiai įvykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas;

(123) kita vertus, kai pakuotė arba supakuotas produktas pagal nuotolinės prekybos sutartis tiekiami tiesiogiai galutiniam naudotojui, gamintojas taip pat galėtų būti įsisteigęs kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje. Tokiais atvejais, jei gamintojas yra įsisteigęs kitoje valstybėje narėje, jis turėtų valstybėje narėje, kurioje yra galutinis naudotojas, paskirti įgaliotąjį atstovą didesnės gamintojo atsakomybės klausimams. Tais atvejais, kai gamintojas yra įsisteigęs trečiojoje valstybėje, taip pat turėtų būti įmanoma valstybėms narėms nustatyti, kad taip pat privaloma paskirti įgaliotąjį atstovą didesnės gamintojo atsakomybės klausimams, kad būtų išvengta rizikos, jog nebus įvykdytos didesnės gamintojo atsakomybės pareigos. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi principo „teršėjas moka“ ir atsižvelgiant į didesnės gamintojo atsakomybės laikymąsi, būtina užtikrinti tikrumą dėl to, kokio pobūdžio gamintojas yra atsakingas už pakuočių atliekas, visų pirma logistikos įmonių atveju. Logistikos įmonės – tai įmonės, kurios gauna importuotas prekes iš trečiųjų valstybių ir kurios užsiima importuotų prekių tvarkymo veikla (pavyzdžiui, išpakuoja ir perpakuoja į mažesnės formos arba mažesnių kiekių pakuotes, kad patenkintų klientų prašymus) prieš prekių klientams toje pačioje arba kitoje valstybėje narėje išsiuntimą su visomis ar dalinėmis pirminėmis transportavimo pakuotėmis arba be jų. Tokiais atvejais turėtų būti nustatytas pirminių transportavimo pakuočių, įvežamų iš trečiosios valstybės, liekančių logistikos įmonėje ir tampančių atliekomis Sąjungoje, gamintojas. Logistikos įmonėms prekės paprastai nepriklauso, tačiau jos turėtų būti laikomos iš trečiosios valstybės įvežamų pakuočių, kurias jos tvarko vykdydamos savo veiklą, gamintojomis;

- (124) be išlaidų, kurias gamintojai patiria pagal šį reglamentą ir pagal Direktyvą 2008/98/EB, valstybės narės išlaiko galimybę būtinas išlaidas, susijusias su valymo veikla, įskaitant šiukšlėse esančių pakuočių atliekų vežimą ir tolesnį apdorojimą, padengti kaip pakuočių, kurioms turėtų būti taikoma didesnė gamintojo atsakomybė, atliekų tvarkymo visų išlaidų dalį. Tos išlaidos turėtų neviršyti toms paslaugoms ekonomiškai efektyviai teikti būtinų išlaidų ir jas turėtų skaidriai ir nediskriminuojant tarpusavyje nustatyti atitinkami subjektai;
- (125) siekiant stebėti, ar gamintojai laikosi savo finansinių ir organizacinių pareigų užtikrinti pakuočių, kurias jie pirmą kartą tiekia valstybės narės teritorijoje arba iš kurių išpakuoja supakuotus produktus, nebūdami galutiniai naudotojai, atliekų tvarkymą, būtina, kad kiekvienoje valstybėje narėje būtų sukurtas ir kompetentingos institucijos tvarkomas gamintojų registras ir kad gamintojai privalėtų jame registruotis;
- (126) gamintojų registracijos reikalavimai turėtų būti kuo didesniu mastu suderinti visoje Sąjungoje, kad registracija būtų lengvesnė, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad gamintojai tiekia pakuotes skirtingose valstybėse narėse. Siekiant užtikrinti vienodas registracijos reikalavimų įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti registravimosi registre ir ataskaitų teikimo formą ir nurodyti teiktinų duomenų detalumo lygį, pakuočių rūšis ir medžiagų kategorijas, kurias turi apimti pateikiama informacija;

- (127) laikantis principo „teršėjas moka“, itin svarbu, kad gamintojai, įskaitant e. prekybos subjektus, kurie pateikia Sąjungos rinkai pakuotes ir supakuotus produktus arba kurie, nebūdami galutiniais naudotojais, išpakuoja supakuotus produktus, prisiimtų atsakomybę už tų pakuočių ir tų supakuotų produktų tvarkymą jų gyvavimo ciklo pabaigoje. Kaip numatyta Direktyvoje 94/62/EB, ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. turi būti sukurtos didesnės gamintojo atsakomybės sistemos, nes jos yra tinkamiausia priemonė tai pasiekti ir jomis, mažinant susidarančių pakuočių atliekų kiekį ir didinant pakuočių atliekų surinkimą ir perdirbimą, galima padaryti teigiamą poveikį aplinkai. Didesnės gamintojo atsakomybės sistemų struktūra, jų efektyvumo lygis ir gamintojų atsakomybės aprėptis labai skiriasi. Todėl pagal šį reglamentą gamintojams skirtoms didesnės gamintojo atsakomybės sistemoms turėtų būti bendrai taikomos Direktyvoje 2008/98/EB nustatytos didesnės gamintojo atsakomybės taisyklės, ir, kai reikalinga ir tikslinga, jas reikėtų papildyti kitomis konkrečiomis nuostatomis. Pavyzdžiui, siekiant palengvinti atskirą pakuočių atliekų surinkimą, gamintojai turėtų finansuoti atliekų talpyklų ženklimą. Tokia pareiga atitiktų principą „teršėjas moka“ ir pagal Direktyvą 2008/98/EB nustatytus bendruosius didesnės gamintojo atsakomybės sistemų būtiniausius reikalavimus;
- (128) kalbant apie didesnės gamintojo atsakomybės pareigas, šis reglamentas Direktyvos 2008/98/EB atžvilgiu yra *lex specialis*. Tai reiškia, kad šio reglamento nuostatos, susijusios su didesne gamintojo atsakomybe, turėtų būti viršesnės už bet kokias prieštaraujančias tos direktyvos nuostatas. Šis principas susijęs, pavyzdžiui, su gamintojų registravimo, didesnės gamintojo atsakomybės mokesčių diferencijavimo ir duomenų teikimo reikalavimais;

- (129) be gamintojų finansiniams įnašams diferencijuoti taikomo suderinto reikalavimo dėl tinkamumo perdirbti, kuris turėtų būti nustatomas pagal šį reglamentą priimamais deleguotaisiais aktais, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama taikyti kitus kriterijus, pavyzdžiui, perdirbtų medžiagų dalies, tinkamumo naudoti pakartotinai, pavojingųjų medžiagų buvimo ar kitus kriterijus pagal Direktyvą 2008/98/EB;
- (130) gamintojai turėtų turėti galimybę kolektyviai įvykdyti su didesne gamintojo atsakomybe susijusias pareigas per gamintojo atsakomybę perimančias organizacijas, prisiimančias atsakomybę jų vardu. Gamintojams arba gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms turėtų būti privaloma gauti valstybės narės leidimą ir jie turėtų dokumentais įrodyti, be kita ko, kad turi pakankamai finansinių išteklių dėl didesnės gamintojo atsakomybės patiriamoms išlaidoms padengti. Kai nustatomos administracinės ir procedūrinės taisyklės, taikomos suteikiant leidimą gamintojams tuo atveju, kai pareigų laikomasi individualiai, ir gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms tuo atveju, kai pareigų laikomasi kolektyviai, valstybės narės turėtų turėti galimybę individualiems gamintojams ir gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms taikyti skirtingus procesus, kad sumažėtų individualiems gamintojams tenkanti administracinė našta. Valstybės narės gali suteikti leidimą kelioms gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms, nes jų konkurencija gali teikti didesnę naudą vartotojams. Už leidimų suteikimo procedūrą, susijusią su didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymu, kompetentinga institucija turėtų galėti gamintojams arba gamintojo atsakomybę perimančioms organizacijoms, kurioms tas pareigas pavesta vykdyti, taikyti sąnaudomis pagrįstas ir proporcingas rinkliavas;

(131) tais atvejais, kai gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos imama didesnės gamintojo atsakomybės įmoka priskiriama viešosioms pajamoms, kaip yra valstybės valdomos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos atveju, ir siekiant laikytis biudžeto taisyklių, pagal kurias reikalaujama, kad viešosios pajamos būtų pagrįstos tiksliais duomenimis, valstybė narė turėtų turėti galimybę reikalauti, kad gamintojas ataskaitinę informaciją už registrą atsakingai kompetentingai institucijai teiktų dažniau nei kartą per metus. Kadangi valstybės valdomos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos neturi atstovaujamo gamintojo suteikto įgaliojimo, šiame reglamente nustatyti reikalavimai dėl tokių įgaliojimų neturėtų būti taikomi;

- (132) šiame reglamente turėtų būti nustatyta, kaip Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2022/2065³⁹, įskaitant jo 30 straipsnio 2 ir 3 dalis, nustatytos prekyautojų atsekamumo pareigos turėtų būti taikomos interneto platformų, per kurias vartotojai gali sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su gamintojais, siūlančiais pakuotes Sąjungoje esantiems vartotojams, paslaugų teikėjams, kiek tai susiję su pakuočių gamintojų registrais, sukurtais pagal šį reglamentą. Šio reglamento tikslais bet kuris gamintojas, neatsižvelgiant į tai, ar jis įsisteigęs valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, kuris pagal nuotolinės prekybos sutartis tiesiogiai siūlo pakuotes valstybėje narėje esantiems vartotojams, turėtų būti laikomas atitinkančiu sąvokos „prekiautojas“ apibrėžtį pagal Reglamentą (ES) 2022/2065. Siekiant, kad nebūtų galima išvengti didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymo, turėtų būti nustatyta, kaip interneto platformų paslaugų teikėjai turėtų tas pareigas vykdyti, kiek tai susiję su pakuočių gamintojų registrais, sukurtais pagal šį reglamentą. Tame kontekste, tuo atveju, jei interneto platformų, kurios patenka į Reglamento (ES) 2022/2065 III skyriaus 4 skirsnio taikymo sritį, paslaugų teikėjai suteikia vartotojams galimybę sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su gamintojais, jie, laikydamiesi Reglamento (ES) 2022/2065 ir prieš leisdami gamintojams naudotis jų paslaugomis, iš tų gamintojų turėtų gauti informaciją apie tai, kaip jie laikosi šiame reglamente nustatytų didesnės gamintojo atsakomybės pareigų. Pakuotes internetu parduodančių prekyautojų atsekamumo taisyklių atveju taikomos Reglamente (ES) 2022/2065 nustatytos vykdymo užtikrinimo taisyklės;
- (133) panašios nepageidaujamos pareigų vengimo situacijos gali susidaryti realizavimo paslaugų teikėjų atveju. Šiuo reglamentu siekiama užkirsti kelią tokiam pareigų vengimui laikantis požiūrio, panašaus į nustatytąjį Reglamente (ES) 2022/2065 interneto platformų paslaugų teikėjų atžvilgiu;

³⁹ 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022 10 27, p. 1).

- (134) pagal šį reglamentą sukurtas gamintojų registras Reglamento (ES) 2022/2065 tikslais laikytinas viešuoju registru. Taigi interneto platformų, per kurias vartotojai gali sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su gamintojais, paslaugų teikėjai turėtų, laikydamiesi Reglamento (ES) 2022/2065, dėti visas pastangas, kad įvertintų, ar atitinkamų gamintojų teikiama informacija yra patikima ir išsami, visų pirma naudodami ar tikrindami laisvai prieinamas oficialias internetines duomenų bazes ir elektronines sąsajas, arba prašydami atitinkamų prekyautojų pateikti patikimus patvirtinamuosius dokumentus. Kiek tai susiję su viešai prieinamais gamintojų registro duomenimis, „dedant visas pastangas“, kaip tai suprantama Reglamento (ES) 2022/2065 30 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje, paprastai reikia patikrinti gamintojo pateiktą informaciją pagal viešai prieinamus gamintojų registro duomenis. Visų pirma tai taikoma, jei valstybė narė pagal šį reglamentą yra sukūrusi elektroninę automatinio duomenų suderinimo sąsają;
- (135) be Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 4 dalies a punkte nurodytų išlaidų, pagal šį reglamentą gamintojams nustatyti finansiniai įnašai neturėtų daryti poveikio jokiems savanoriškiems elektroninių prekyviečių ir gamintojų susitarimams, pagal kuriuos rašytiniu įgaliojimu elektroninės prekyvietės gamintojų vardu sutinka prisiimti visas tas išlaidas ar jų dalį;

- (136) valstybės narės turėtų nustatyti didesnės gamintojo atsakomybės įgyvendinimo priemones, taisykles dėl pakuočių atliekų atskiro surinkimo ir taisykles dėl atliekų talpyklų ženklavimo, kai šiame reglamente nėra numatytas visišką tų priemonių ir taisyklių suderinimą. Be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti papildomus reikalavimus dėl didesnės gamintojo atsakomybės įgyvendinimo pagal Direktyvą 2008/98/EB ir šį reglamentą, su sąlyga, kad dėl tokių priemonių neatsirastų kliūčių vidaus rinkoje. Šiuo reglamentu neregamentuojama, kuris veiklos vykdytojas yra atsakingas už pakuočių atliekų surinkimą, taip pat neregamentuojami kiti nacionaliniai sutartimi įforminti susitarimai dėl pakuočių atliekų surinkimo;
- (137) valstybės narės turėtų sukurti pakuočių atliekų grąžinimo ir surinkimo sistemas, kad pakuočių atliekoms būtų parenkamas tinkamiausias iš atliekų tvarkymo būdų, laikantis atliekų hierarchijos. Tose sistemose turėtų turėti galimybę dalyvauti visos suinteresuotosios šalys, visų pirma ekonominės veiklos vykdytojai ir viešojo sektoriaus institucijos. Tos sistemos turėtų būti sukurtos atsižvelgiant į aplinkos apsaugos ir vartotojų sveikatos, saugos ir higienos poreikius. Grąžinimo ir surinkimo sistemos turėtų būti nediskriminacinėmis sąlygomis prieinamos bei taikomos ir importuotų produktų pakuotėms;
- (138) kai kurios valstybės narės, perkeldamos Direktyvos 94/62/EB 7 straipsnį į nacionalinę teisę, galbūt jau yra įdiegusios atskiro atliekų surinkimo ir perdirbimo sistemas, kurios yra atitinkamų nacionalinių leidimų ir sutartimi įforminamų susitarimų pagrindas. Tos valstybės narės turėtų turėti galimybę toliau naudoti tas sistemas su sąlyga, kad jomis teisingai įgyvendinamos pagal šį reglamentą nustatytos pareigos;

- (139) valstybės narės taip pat turėtų imtis priemonių, kuriomis būtų skatinamas perdirbimas, atitinkantis perdirbtų medžiagų naudojimo atitinkamuose sektoriuose kokybės standartus. Ta pareiga yra itin svarbi atsižvelgiant į nustatytą minimalią perdirbtų medžiagų procentinę dalį plastikinėse pakuotėse;
- (140) pakuočių surinkimas yra esminis žingsnis siekiant užtikrinti žiedžiškumą ir stiprią antrinių žaliavų rinką. Privalomo surinkimo lygio nustatymas yra paskata nacionaliniu lygmeniu sukurti veiksmingas ir tikslines surinkimo sistemas ir juo siekiama padidinti išrūšiuojamų ir potencialiai perdirbamų atliekų kieki;
- (141) įsitikinta, kad gerai veikiančios užstato grąžinimo sistemoms užtikrinamas labai aukštas surinkimo, ypač gėrimų butelių ir skardinių surinkimo, lygis ir aukštos kokybės perdirbimas. Norint padėti pasiekti Direktyvoje (ES) 2019/904 nustatytą vienkartinių plastikinių gėrimų butelių atskiro surinkimo tikslą, skatinti padidinti metalinės gėrimų taros surinkimo lygį ir pasiekti aukštesnės kokybės perdirbimą, tikslinga, kad valstybės narės sukurtų užstato grąžinimo sistemas. Tos sistemos padės padidinti kokybiškų antrinių žaliavų, tinkamų perdirbti uždaru ciklu, tiekimą ir sumažins gėrimų taros šiukšlių kieki;

- (142) užstato gražinimo sistemos turėtų būti privalomos vienkartiniams plastikiniams gėrimų buteliams ir metalinei gėrimų tarai. Valstybės narės gali nuspręsti į tas sistemas įtraukti ir kitas pakuotes, skirtas kitiems produktams arba pagamintas iš kitų medžiagų, visų pirma vienkartinius stiklinius butelius. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad vienkartinėms pakuotėms, visų pirma vienkartiniams stikliniams gėrimų buteliams taikomas užstato gražinimo sistemas būtų galima taikyti ir daugkartinėms pakuotėms, kai tai techniškai įmanoma ir ekonomiškai pagrįsta. Jos turėtų apsvarstyti galimybę sukurti užstato gražinimo sistemas ir daugkartinėms pakuotėms. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama, laikantis SESV nustatytų bendrųjų taisyklių ir veikiant pagal šį reglamentą, priimti nuostatas, kuriomis būtų numatoma daugiau nei minimaliaisiais šiame reglamente nustatytais reikalavimais, pavyzdžiui, dėl užstato ėmimo pardavimo vietoje, kai produktai vartojami apgyvendinimo ir maitinimo paslaugų įmonių patalpose, arba dėl visų galutinių platintojų pareigos priimti pakuotes, už kurias sumokėtas užstatas, neatsižvelgiant į jų platinamų pakuočių medžiagą ir formą ar į jų prekybos plotą;
- (143) šiame reglamente turėtų būti atsižvelgiama į Sąjungoje egzistuojančių užstato gražinimo sistemų įvairovę ir užtikrinama, kad nebūtų trukdoma tų sistemų technologinei plėtrai, su sąlyga, kad jos atitinka reikalavimus ir kriterijus, leidžiančius padidinti surinkimo lygius ir užtikrinti geresnę perdirbimo kokybę;
- (144) vis dėlto, atsižvelgiant į produktų pobūdį ir į jų gamybos ir platinimo sistemų skirtumus, užstato gražinimo sistemos neturėtų būti privalomos vyno, aromatizuotų vyno produktų ir į vyną panašių produktų, spiritinių gėrimų, taip pat pieno ir pieno produktų, išvardytų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo XVI dalyje, pakuotėms. Tačiau valstybės narės gali sukurti užstato gražinimo sistemas, kurios taikomos tokių gėrimų pakuotėms ir taip pat kitoms gėrimų ir ne gėrimų pakuotėms;

- (145) ne vėliau kaip 2029 m. sausio 1 d. visos užstato gražinimo sistemos, taikomos vienkartiniams plastikiniams gėrimų buteliams ir vienkartinei metalinei gėrimų tarai, turėtų atitikti šiame reglamente nustatytus bendruosius minimaliuosius reikalavimus, išskyrus užstato gražinimo sistemas, sukurtas iki šio reglamento įsigaliojimo, kuriomis ne vėliau kaip 2029 m. sausio 1 d. pasiekiamas 90 % atskiro surinkimo tikslas. Tais reikalavimais bus padedama didinti nuoseklumą ir pasiekti aukštesnius gražinimo lygius visose valstybėse narėse. Jie nustatyti remiantis suinteresuotųjų subjektų nuomonėmis, ekspertų atlikta analize ir esamų užstato gražinimo sistemų taikymo geriausia praktika. Tie reikalavimai suformuluoti numatant galimybę diegti inovacijas ir kartu suteikiant lankstumo prisitaikyti prie vietos aplinkybių;
- (146) valstybės narės, kurių regionuose dideliu mastu vykdoma tarpvalstybinė verslo veikla, turėtų užtikrinti, kad užstato gražinimo sistemos sudarytų sąlygas surinkti pakuotes iš atitinkamų valstybių narių užstato gražinimo sistemų tam skirtuose surinkimo punktuose, ir turėtų stengtis sudaryti galimybę gražinti užstatą;
- (147) valstybės narės, kurios 2026 m. pasiekia tikslinių rūšių pakuočių 80 % surinkimo lygį be užstato gražinimo sistemos, turėtų turėti galimybę prašyti, kad joms būtų leista tokios sistemos nekurti;
- (148) valstybės narės turi turėti galimybę nuspręsti įgyvendinti užstato gražinimo sistemą subnacionaliniu lygmeniu, atsižvelgdamos į atitinkamą nacionalinę administracinę suskirstymą ir konkrečią užjūrio teritorijų padėtį, jeigu jos įrodo tokios sistemos aplinkosauginį ir ekonominį veiksmingumą ir jos visišką suderinamumą su šiame reglamente nustatytu 90 % vienkartinių plastikinių gėrimų butelių ir metalinės gėrimų taros surinkimo lygiu;

- (149) valstybės narės turėtų aktyviai skatinti kaip konkrečią pakuočių atliekų susidarymo prevencijos priemonę diegti pakartotinio naudojimo ir pakartotinio užpildymo sprendimus. Jos turėtų remti pakartotinio naudojimo ir pakartotinio užpildymo sistemų kūrimą ir stebėti, kaip jos veikia ir kaip laikomasi higienos standartų. Valstybės narės raginamos imtis ir kitų priemonių, tokių kaip daugkartinėms pakuotėms taikomų užstato grąžinimo sistemų kūrimas, ekonominių paskatų naudojimas arba reikalavimų galutiniams platintojams nustatymas, kad tam tikra kitų produktų, kuriems netaikomi pakartotinio naudojimo tikslai ir pakartotinio užpildymo pareigos, procentinė dalis būtų tiekama daugkartinėse pakuotėse arba pakartotinai užpildant tarą, su sąlyga, kad tokie reikalavimai nesukeltų bendrosios rinkos susiskaidymo ir prekybos kliūčių;
- (150) vienkartinio naudojimo užstato grąžinimo sistemoms ir užstatu grindžiamoms pakartotinio naudojimo sistemoms taikomi surinkimo, rūšiavimo, perskirstymo užpildams ir valymo reikalavimai yra visiškai skirtingi. Todėl užstatu grindžiamoms pakartotinio naudojimo sistemoms neturėtų būti taikomi užstato grąžinimo sistemoms taikomi minimalieji reikalavimai. Vietoj to, pakartotinio naudojimo sistemoms turėtų būti taikomi specifiniai reikalavimai;
- (151) Direktyva 94/62/EB buvo iš dalies pakeista Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/852⁴⁰, kuria nustatyti perdirbimo tikslai, kuriuos valstybės narės turi pasiekti ne vėliau kaip 2025 m. ir 2030 m. Tie tikslai ir jų apskaičiavimo taisyklės turėtų galioti ir toliau. Pripažįstant skirtingą kiekvienos valstybės narės pradinę padėtį, susijusią su perdirbimo tikslais, ir nors šiame reglamente siūlomos priemonės, kurias taikant būtų lengviau pasiekti tuos tikslus, tam tikromis sąlygomis vis tiek turėtų būti įmanoma atidėti perdirbimo 2030 m. tikslų pasiekimo terminus. Vis dėlto Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai atmesti valstybės narės pateiktą patikslintą įgyvendinimo planą;

⁴⁰ 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/852, kuria iš dalies keičiama Direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 150, 2018 6 14, p. 141).

(152) pagal Direktyvą 94/62/EB Komisija turi peržiūrėti pakuočių perdirbimo 2030 m. tikslus, kad juos būtų galima palikti galioti arba, jei tikslinga, padidinti. Vis dėlto dar nėra tikslinga keisti 2030 m. tikslus, nes duomenys rodo, kad kai kurioms valstybėms narėms tebėra sunku pasiekti esamus tikslus. Dėl tos priežasties reikėtų nustatyti priemones, kuriomis fiziniai gamintojai būtų skatinami pateikti rinkai daugiau tinkamų perdirbti pakuočių ir taip valstybėms narėms būtų padedama pasiekti perdirbimo tikslus. Ateityje Komisijai turėtų būti teikiami detalesni duomenys apie pakuočių ir pakuočių atliekų perdirbimo srautus. Tų duomenų teikimas ataskaitose suteiks Komisijai galimybę peržiūrėti esamus tikslus ir bus galima juos išlaikyti arba padidinti. Siekiant atsižvelgti į priemonių, skirtų gerinti pakuočių tinkamumą perdirbti, poveikį, tą peržiūrą reikėtų atlikti ne anksčiau nei bus atliekamas numatytas bendras šio reglamento vertinimas, t. y. praėjus 7 metams po jo įsigaliojimo. Atliekant tą peržiūrą taip pat reikėtų skirti dėmesio galimybei nustatyti naujus tikslus detalesniu pagrindu nei tas, kuriuo pagrįsti dabartiniai tikslai;

(153) perdirbimo tikslai turėtų būti apskaičiuojami pagal pakuočių atliekų, kurios patenka į perdirbimą, svorį. Valstybės narės turėtų užtikrinti renkamų duomenų apie perdirbamas pakuočių atliekas patikimumą ir tikslumą. Apskritai pakuočių atliekų, kurios turės būti įskaičiuojamos į perdirbtas atliekas, svoris turėtų būti faktiškai matuojamas toje vietoje, kurioje pradedama pakuočių atliekų perdirbimo operacija. Vis dėlto, siekiant apriboti administracinę naštą, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė, laikantis griežtų sąlygų ir nukrypstant nuo bendrosios taisyklės, perdirbtų pakuočių atliekų svorį nustatyti remiantis bet kokios rūšiavimo operacijos išeigos matavimu, koreguojant atsižvelgus į vidutinius nuostolių, patiriamų prieš atliekoms patenkant į perdirbimo operaciją, lygius. Medžiagų nuostoliai, patiriami prieš atliekoms patenkant į perdirbimo operaciją, pavyzdžiui, dėl rūšiavimo ar kitų parengiamųjų operacijų, neturėtų būti įskaičiuoti į atliekų kiekius, kurie ataskaitose nurodomi kaip perdirbti. Tuos nuostolius galima nustatyti remiantis elektroninių registrų duomenimis, techninėmis specifikacijomis, išsamiomis įvairių atliekų srautų vidutinių nuostolių lygių apskaičiavimo taisyklėmis ar kitomis lygiavertėmis priemonėmis. Valstybės narės turėtų įtraukti informaciją apie tokias priemones į kokybės patikros ataskaitas, pridedamas prie Komisijai teikiamų duomenų apie atliekų perdirbimą. Pageidautina, kad vidutiniai nuostolių lygiai būtų nustatomi kiekvienam atskiram rūšiavimo įrenginiui, ir jie turėtų būti susieti su skirtingomis pagrindinėmis atliekų rūšimis, skirtingais atliekų šaltiniais (pavyzdžiui, namų ūkiai ar ūkinė komercinė veikla), skirtingomis surinkimo sistemomis ir skirtingo pobūdžio rūšiavimo procesais. Vidutiniai nuostolių lygiai turėtų būti taikomi tik tais atvejais, kai kitokių patikimų duomenų nėra, visų pirma, kai tai susiję su atliekų vežimu ir eksportu. Medžiagų ar cheminių medžiagų svorio sumažėjimas dėl perdirbimo operacijai būdingų fizinės ar cheminės transformacijos procesų, kai pakuočių atliekos faktiškai perdirbamos į produktus, medžiagas ar chemines medžiagas, neturėtų būti atimamas iš atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip perdirbtos, svorio;

- (154) kai perdirbimo lygio apskaičiavimas taikomas biologiškai skaidžių pakuočių atliekų aerobiniam ar anaerobiniam apdorojimui, atliekų, kurios patenka į aerobinį ar anaerobinį apdorojimą, kiekis gali būti įskaičiuojamas kaip perdirbtas, jeigu atlikus tokį apdorojimą gauta išėiga bus naudojama kaip perdirbtas produktas, medžiaga ar cheminė medžiaga. Nors atlikus tokį apdorojimą gautas produktas paprastai yra kompostas arba degazuotasis substratas, galima atsižvelgti ir į kitokius gautus produktus, jeigu juose yra panašūs perdirbtų medžiagų kiekiai lyginant su apdorotu biologiškai skaidžių pakuočių atliekų kiekiu. Kitais atvejais, laikantis perdirbimo apibrėžties, biologiškai skaidžių pakuočių atliekų perdirbimas į medžiagas, skirtas naudoti kaip kuras ar kita žaliava energijos gamybai, kurios šalinamos arba numatomos naudoti bet kokiai operacijai, kurios paskirtis tokia pati kaip atliekų naudojimo, išskyrus perdirbimą, neturėtų būti įskaičiuojamas į pasiektus perdirbimo tikslus;
- (155) jei pakuočių atliekų medžiagos nustoja būti atliekomis dėl parengiamosios operacijos, atliktos prieš jas faktiškai perdirbant, jos turėtų būti įskaičiuojamos kaip perdirbtos atliekos, jeigu jos yra skirtos vėliau perdirbti į produktus, medžiagas ar chemines medžiagas, neatsižvelgiant į tai, ar jos bus naudojamos pagal jų pirminę, ar kitą paskirtį. Atliekomis nebelaikomos medžiagos, skirtos naudoti kaip kuras ar kita žaliava energijos gamybai, kurios yra naudojamos kaip užpildas ar pašalinamos arba skirtos naudoti bet kokiai operacijai, kurios paskirtis tokia pati kaip atliekų naudojimo, išskyrus perdirbimą, neturėtų būti įskaičiuojamos į pasiektus perdirbimo tikslus;

- (156) nustatant perdirbtų medžiagų procentinės dalies apskaičiavimo ir patikrinimo metodiką, Komisija turėtų įvertinti esamas perdirbimo technologijas, atsižvelgdama į tų technologijų ekonominį ir aplinkosauginį veiksmingumą, įskaitant gauto produkto kokybę, atliekų prieinamumą, reikalingą energiją, išmetamą ŠESD kiekį ir kitą atitinkamą poveikį aplinkai. Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į tai, kad yra galimybių, jog tokios technologijos bus naudojamos klaidinantiems ekologiškumo teiginiams skelbti;
- (157) teiginiai apie pakuočių charakteristikas, kurioms taikomi teisiniai reikalavimai nustatyti šiame reglamente, pavyzdžiui, apie tinkamumą perdirbti, perdirbtų medžiagų dalį ir galimybę pakartotinai naudoti, turėtų būti teikiami tik dėl pakuočių savybių, viršijančių šiame reglamente nustatytus taikytinus minimaliuosius reikalavimus, ir laikantis pagal šį reglamentą nustatytos metodikos ir taisyklių. Tokiuose teiginiuose taip pat turėtų būti nurodoma, ar jie susiję su pakuotės vienetu, pakuotės vieneto dalimi ar su visomis pakuotėmis, kurias ekonominės veiklos vykdytojas pateikia rinkai;
- (158) Valstybės narės turėtų turėti teisę atsižvelgti į metalų, atskirtų sudeginus atliekas, perdirbimą proporcingai sudegintų pakuočių atliekų daliai, jei tie perdirbti metalai atitinka tam tikrus Komisijos įgyvendinimo sprendime (ES) 2019/1004⁴¹ nustatytus kokybės kriterijus;

⁴¹ 2019 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/1004, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB nustatomos duomenų apie atliekas skaičiavimo, tikrinimo ir teikimo taisyklės ir panaikinamas Komisijos įgyvendinimo sprendimas C(2012) 2384 (OL L 163, 2019 6 20, p. 66).

- (159) perdirbimui skirtų pakuočių atliekų išvežimo iš Sąjungos atveju taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006⁴² bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1157⁴³;
- (160) kadangi pakartotinis naudojimas reiškia, kad rinkai nepateikiama naujų pakuočių, siekiant atitinkamų pakuočių perdirbimo tikslų reikėtų atsižvelgti į rinkai pateikiamas daugkartines prekinės pakuotes ir į medines pakuotes, kurios yra pataisytos siekiant jas pakartotinai naudoti. Valstybės narės turėtų galėti pasinaudoti ta galimybe apskaičiuojant pakoreguotą perdirbimo tikslų dydį, atsižvelgdamos į daugiausia 5 procentinius punktus nuo per praėjusius trejus metus rinkai pirmą kartą pateiktų ir pagal pakartotinio naudojimo sistemą pakartotinai panaudotų daugkartinių prekinėjų pakuočių vidutinės dalies;

⁴² 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

⁴³ 2024 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/1157 dėl atliekų vežimo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1257/2013 ir (ES) 2020/1056 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 (OL L, 2024/1157, 2024 4 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).

- (161) gamintojai ir gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos turėtų aktyviai dalyvauti informuojant galutinius naudotojus, visų pirma vartotoju, apie pakuočių atliekų prevenciją ir tvarkymą. Ta informacija turėtų apimti pakuočių pakartotinio naudojimo galimybių prieinamumą, ant pakuočių pateikiamų ženklų reikšmę ir kitus nurodymus dėl pakuočių atliekų šalinimo. Gamintojai ir gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos taip pat turėtų informuoti vartotojus, kad pakuotės, paženklintos kaip tinkamos kompostuoti, reiškia, kad jos yra tinkamos kompostuoti pramoniniu būdu kontroliuojamomis sąlygomis biologinių atliekų apdorojimo įrenginiuose ir nėra tinkamos kompostuoti namų sąlygomis. Pakuotės neturėtų būti išmetamos kaip šiukšlės. Gamintojai taip pat turėtų informuoti, kad galutiniai naudotojai atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant aplinkos apsaugos atžvilgiu optimalų pakuočių atliekų tvarkymą. Atskleidžiant informaciją visiems galutiniams naudotojams, taip pat teikiant duomenis apie pakuotes turėtų būti naudojamosi šiuolaikinėmis informacinėmis technologijomis. Informacija turėtų būti teikiama tradiciniais būdais, pavyzdžiui, plakatuose patalpose ir lauke bei vykdant socialinės žiniasklaidos kampanijas, arba novatoriškesnėmis priemonėmis, pavyzdžiui, suteikiant elektroninę prieigą prie interneto svetainių naudojantis prie pakuotės pritvirtintais QR kodais;
- (162) siekiant padidinti pakuočių surinkimo lygį ir pagerinti jų žiediškumą, svarbus elementas yra atskiras surinkimas ne iš namų. Valstybės narės ir ekonominės veiklos vykdytojai turėtų turėti galimybę imtis konkrečių priemonių dėl atskiro surinkimo ne iš namų, pritaikytų prie vartotojų buvimo vietos ir įpročių;

- (163) valstybės narės turėtų už kiekvienus kalendorinius metus pateikti Komisijai informaciją apie pažangą siekiant perdirbimo tikslų. Kad būtų galima įvertinti priemonių, kuriomis siekiama mažinti sunaudojamą lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių kiekį, veiksmingumą, taip pat turėtų būti teikiami duomenys apie labai lengvų plastikinių pirkinių maišelių, lengvų plastikinių pirkinių maišelių, storųjų plastikinių pirkinių maišelių ir labai storų plastikinių pirkinių maišelių sunaudojimą, kad būtų galima įvertinti, ar dėl priemonių, kuriomis siekiama mažinti lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių kiekį, padidėjo sunaudojamas šių kitų rūšių maišelių kiekis. Kad būtų galima įvertinti, ar privalomos užstato grąžinimo sistemos, kurias turi sukurti valstybės narės, yra veiksmingos ir ar yra pagrindo valstybės nars atleisti nuo pareigos sukurti tokias sistemas, svarbu iš valstybių narių ataskaitų gauti informacijos apie atskirą pakuočių, dėl kurių nustatyta pareiga sukurti užstato grąžinimo sistemą, surinkimo lygį;
- (164) siekiant nustatyti perdirbimo dideliu mastu vertinimo metodiką, valstybės narės taip pat turėtų kasmet teikti duomenis apie perdirbtus pakuočių atliekų kiekius pagal pakuočių kategorijas ir pakuočių, kurios pirmą kartą pateiktos valstybės narės teritorijoje arba kurias gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, išpakavo, kiekius pagal pakuočių kategorijas. Komisija turėtų tuos duomenis agreguoti ir juos skelbti, kad būtų stebima metinė pakuočių atliekų perdirbimo dideliu mastu raida;
- (165) valstybės narės turėtų teikti duomenis Komisijai elektroninėmis priemonėmis ir pateikti jai kokybės patikros ataskaitą. Be to, prie teikiamų duomenų apie perdirbimo tikslus turėtų būti pridedama ataskaita, kurioje apibūdinama, kokių priemonės imtasi siekiant sukurti veiksmingą pakuočių atliekų kokybės kontrolės ir atsekamumo sistemą;

- (166) siekiant užtikrinti vienodas ataskaitų teikimo pareigų vykdymo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti taisykles, pagal kurias apskaičiuojami ir tikrinami duomenys apie perdirbimo tikslų pasiekimą, atskiro pakuočių, kurioms taikoma užstato gražinimo sistema, surinkimo lygiai, taip pat duomenys, reikalingi perdirbimo dideliu mastu vertinimo metodikai sukurti. Tuo įgyvendinimo aktu taip pat turėtų būti nustatyta metodika, pagal kurią nustatomas susidarančių pakuočių atliekų kiekis, ir nustatytas duomenų teikimo formatas. Juo taip pat turėtų būti nustatyta metodika, pagal kurią apskaičiuojamas vienam gyventojui tenkantis metinis sunaudojamas lengvųjų plastikinių pirkinų maišelių kiekis, ir tų duomenų teikimo formatas, nes tie duomenys būtini tam, kad būtų padedama vykdyti stebėseną ir visiškai įgyvendinti esminius reikalavimus dėl plastikinių pirkinų maišelių, visų pirma siekiant užtikrinti išskaidytus ir privalomus duomenis apie įvairių kategorijų plastikinius pirkinų maišelius. Tas įgyvendinimo aktas turėtų pakeisti Komisijos sprendimą 2005/270/EB⁴⁴ ir Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2018/896⁴⁵;
- (167) siekiant padėti sudaryti sąlygas valstybėms narėms ir Komisijai stebėti šiame reglamente nustatytų tikslų įgyvendinimą, valstybės narės turėtų sukurti pakuočių duomenų bazes ir užtikrinti, kad tos duomenų bazės tinkamai veiktų;

⁴⁴ 2005 m. kovo 22 d. Komisijos sprendimas 2005/270/EB, nustatantis duomenų bazės sistemos formas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 86, 2005 4 5, p. 6).

⁴⁵ 2018 m. birželio 19 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/896, kuriuo nustatoma lengvųjų plastikinių pirkinų maišelių metinio sunaudojimo apskaičiavimo metodika ir iš dalies keičiamas Sprendimas 2005/270/EB (OL L 160, 2018 6 25, p. 6).

- (168) veiksmingas tvarumo reikalavimų vykdymo užtikrinimas yra itin svarbus siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir užtikrinti, kad būtų pasiekta numatoma šio reglamento nauda ir indėlis siekiant Sąjungos klimato, energetikos ir žiedžiškumo tikslų. Todėl kompetentingos institucijos turėtų stengtis kasmet patikrinti bent dalies ES atitikties deklaracijų tikslumą. Pakuotėms, kurioms pagal šį reglamentą nustatomi tvarumo reikalavimai, turėtų būti taikomas Reglamentas (ES) 2019/1020, kuriuo nustatyta horizontalioji rinkos priežiūros ir gaminių, patenkančių į Sąjungos rinką, kontrolės sistema. Reglamente (ES) 2019/1020 nustatytais rinkos priežiūros mechanizmais nustatomi su gaminių pardavimu susiję rinkos priežiūros reikalavimai ir numatomi apsaugos mechanizmai, skirti patikrinti, ar rinkai pateikiamos pakuotės atitinka šį reglamentą;
- (169) pakuotės turėtų būti pateikiamos rinkai tik jei dėl jų nekyla žinomas pavojus aplinkai ir žmonių sveikatai. Siekiant daugiausia dėmesio skirti rinkos priežiūros pastangoms, riziką kelianti pakuotė šio reglamento tikslais turėtų būti apibrėžiama kaip pakuotė, kuri dėl neatitikties tvarumo reikalavimui arba dėl to, kad atsakingas ekonominės veiklos vykdytojas nesilaiko tvarumo reikalavimų, galėtų daryti neigiamą poveikį aplinkai arba kenkti kitiems viešiesiems interesams, kurie apsaugomi atitinkamais reikalavimais;

- (170) turėtų būti nustatyta procedūra, pagal kurią apie priemones, kurių ketinama imtis dėl riziką keliančių pakuočių, būtų informuojamos suinteresuotosios šalys. Pagal ją valstybių narių rinkos priežiūros institucijos, bendradarbiaudamos su atitinkamais ekonominės veiklos vykdytojais, taip pat turėtų galėti ankstyvame etape imtis veiksmų dėl tokių pakuočių. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti, ar nacionalinės priemonės, kurių imamasi dėl reikalavimų neatitinkančių gaminių, yra pagrįstos. Tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su aplinkos ar žmonių sveikatos apsauga, Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti;
- (171) rinkos priežiūros institucijos turėtų turėti teisę reikalauti, kad ekonominės veiklos vykdytojai imtųsi taisomųjų veiksmų, remdamosi nustatytais faktais, kad pakuotė neatitinka tvarumo ir ženklavimo reikalavimų arba kad ekonominės veiklos vykdytojas pažeidė kitas pakuočių pateikimo rinkai ar tiekimo rinkai taisykles. Siekiant užtikrinti vienodas reikalavimo, kad ekonominės veiklos vykdytojai imtųsi taisomųjų veiksmų, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nuspręsti, ar tam tikra nacionalinė priemonė yra pagrįsta;

(172) tuo atveju, jeigu kyla susirūpinimas dėl žmonių sveikatos, rinkos priežiūros institucija turėtų ne vertinti riziką žmonių ar gyvūnų sveikatai, kurią pakuotės medžiaga keltų, jei patektų į ta pakuotės medžiaga supakuotą turinį, o turėtų perspėti apie tai institucijas, kompetentingas vykdyti tokios rizikos kontrolės priemones ir paskirtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/625⁴⁶, reglamentus (ES) 2017/745, (ES) 2017/746, (ES) 2019/6 arba Direktyvą 2001/83/EB;

⁴⁶ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas) (OL L 95, 2017 4 7, p. 1).

(173) viešieji pirkimai sudaro 14 % Sąjungos BVP. Siekiant prisidėti prie tikslų užtikrinti neutralų poveikį klimatui, didinti energijos vartojimo ir išteklių naudojimo efektyvumą ir pereiti prie žiedinės ekonomikos, kad būtų apsaugota visuomenės sveikata ir biologinė įvairovė, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai reikalauti, kai tikslinga, kad perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai, kaip apibrėžta direktyvose 2014/24/ES⁴⁷ ir 2014/25/ES⁴⁸, derintų savo viešuosius pirkimus su konkrečiais minimaliaisiais privalomais žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimais, kurie turėtų būti nustatyti pagal šį reglamentą priimtais įgyvendinimo aktais. Palyginti su savanoriškumo principo taikymu, privalomais reikalavimais turėtų būti maksimizuotas viešųjų išlaidų naudojimas geresnių pakuočių paklausai didinti. Reikalavimai turėtų būti skaidrūs, objektyvūs ir nediskriminaciniai. Valstybės narės turėtų turėti galimybę savo viešųjų pirkimų reikalavimuose remtis techninėmis specifikacijomis, atrankos kriterijais arba sutarties vykdymo sąlygomis ir neturėtų būti būtina, kad tie reikalavimai būtų sumuojami. Perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai turėtų turėti galimybę, laikydamiesi SESV nustatytų bendrųjų taisyklių ir veikdami pagal šį reglamentą, priimti nuostatas, kuriomis būtų numatoma daugiau nei šiame reglamente nustatytais minimaliaisiais žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimais;

⁴⁷ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

⁴⁸ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243).

(174) siekiant apsaugoti vidaus rinkos veikimą ir sudaryti vienodas veiklos sąlygas, būtina užtikrinti, kad į Sąjungos rinką patenkančios pakuotės iš trečiųjų valstybių atitiktų šį reglamentą nepriklausomai nuo to, ar jos importuojamos kaip atskiros pakuotės, ar kartu su supakuotu produktu. Visų pirma, būtina įsitikinti, kad fiziniai gamintojai yra atlikę tinkamas tokių pakuočių atitikties vertinimo procedūras. Prioritetu turėtų būti laikomas rinkos priežiūros institucijų ir ekonominės veiklos vykdytojų bendradarbiavimas rinkoje. Taigi, nors pagal Reglamento (ES) 2019/1020 25 straipsnio 1 dalį paskirtų institucijų taikomos intervencinės priemonės gali būti susijusios su bet kokiomis pakuotėmis, patenkančiomis į Sąjungos rinką, jos pirmiausia turėtų būti orientuotos į pakuotes, dėl kurių rinkos priežiūros institucijos nustatė draudimus. Jeigu jos taiko draudimus ir tų draudimų taikymas neapsiriboja vien nacionaline teritorija, rinkos priežiūros institucijos turėtų institucijoms, paskirtoms kontroliuoti į Sąjungos rinką patenkančias pakuotes, perduoti tokioms reikalavimų neatitinkančioms pakuotėms pasienyje identifikuoti būtiną informaciją, įskaitant informaciją apie atitinkamus supakuotus produktus ir ekonominės veiklos vykdytojus, kad į Sąjungos rinką patenkantiems produktams būtų galima taikyti rizika grindžiamą požiūrį. Tokiais atvejais muitinė siekia identifikuoti ir sustabdyti šias pakuotes pasienyje;

- (175) siekiant optimizuoti ir palengvinti prie Sąjungos išorės sienų vykdomo tikrinimo procesą būtina sudaryti galimybę automatiškai perduoti duomenis tarp Rinkos priežiūros informacinės ir ryšių sistemos (ICSMS) ir muitinės sistemų. Pagal atitinkamą duomenų perdavimo paskirtį reikėtų skirti du skirtingus jo būdus. Pirma, informacija apie draudimus, kuriuos rinkos priežiūros institucijos nusprendė taikyti identifikavusios reikalavimų neatitinkančias pakuotes, iš ICSMS turėtų būti teikiama muitinei, kad išorės sienų kontrolės vykdymo tikslu paskirtos institucijos galėtų naudodamosi ja identifiikuoti pakuotes, kurioms turėtų būti taikomas toks draudimas. Tiems pirmiems duomenų perdavimo veiksams turėtų būti naudojama Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447⁴⁹ 36 straipsnyje nustatyta elektroninė muitinės rizikos valdymo sistema, nedarant poveikio jokiai būsimai muitinės rizikos valdymo aplinkos raidai. Antra, muitinei identifikavus reikalavimų neatitinkančias pakuotes, tokius atvejus reikės valdyti, be kita ko, perduodant pranešimą apie sustabdymą, atitinkamą rinkos priežiūros institucijų išvadą ir informaciją apie muitinės veiksmų rezultatus. ES muitinės vieno langelio aplinkoje palaikomas toks antras duomenų perdavimas tarp ICSMS ir nacionalinių muitinės sistemų;
- (176) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, kuriomis būtų diegiama sąsaja ryšiams tarp rinkos priežiūros institucijų ir muitinių palaikyti, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti procedūrinės taisyklės ir išsamią įgyvendinimo tvarką, įskaitant atitinkamas funkcijas, duomenų elementus ir duomenų tvarkymą, taip pat asmens duomenų tvarkymo, konfidencialumo ir tos sąsajos valdymo taisyklės;

⁴⁹ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

- (177) priimant deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁵⁰ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose. Rengdama šiuos deleguotuosius aktus Komisija turėtų atsižvelgti į mokslinę ar kitą prieinamą techninę informaciją, įskaitant atitinkamus tarptautinius standartus;
- (178) šiuo reglamentu Komisijai suteikiamais įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁵¹;
- (179) siekiant užtikrinti, kad būtų galima stebėti ir užtikrinti Direktyvoje (ES) 2019/904 gaminiamis nustatytų reikalavimų laikymąsi ir kad būtų vykdoma tinkama su jais susijusi rinkos priežiūra, Reglamentas (ES) 2019/1020 turėtų būti iš dalies pakeistas, kad jo taikymo sritis apimtų Direktyvą (ES) 2019/904. Iš Direktyvos (ES) 2019/904 turėtų būti išbrauktos nuostatos, susijusios su reikalavimais dėl perdirbto plastiko medžiagų dalies plastikiniuose gėrimų buteliuose nuo 2030 m. sausio 1 d. ir atitinkamos ataskaitų teikimo pareigos, nes tas dalykas yra reglamentuojamas vien šiuo reglamentu;

⁵⁰ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁵¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (180) šiuo reglamentu nustatomos bendrosios taisyklės, kurios taikomos visoms pakuotėms. Tačiau pakuotėmis laikomi ir tam tikri vienkartiniai plastikiniai gaminiai, kuriems taikoma Direktyva (ES) 2019/904, pavyzdžiui, plastikiniai pirkiniai maišeliai, gėrimų indeliai, maisto ir gėrimų indeliai, įskaitant butelius. Direktyva (ES) 2019/904 šio reglamento atžvilgiu yra *lex specialis*. Direktyvos (ES) 2019/904 ir šio reglamento nuostatų kolizijos atveju savo taikymo srityje viršenybę turėtų turėti Direktyva (ES) 2019/904. Pagal Direktyvą (ES) 2019/904 reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi priemonių tam tikrų vienkartinių plastikinių gaminių naudojimui sumažinti, įskaitant prekybos apribojimus. Tokie prekybos apribojimai turėtų būti taikomi ir būti viršesni už jiems prieštaraujančias šio reglamento nuostatas. Šiame reglamente numatytas jo V priedo 3 punkte išvardytų plastikinių gaminių pateikimo rinkai apribojimas, o pagal Direktyvą (ES) 2019/904 valstybėms narėms leidžiama imtis būtinų priemonių, kad pasiektų tų vienkartinių plastikinių gaminių naudojimo sumažinimą. Kadangi nacionalinės įgyvendinimo priemonės pagal Direktyvą (ES) 2019/904 gali būti mažiau griežtos nei draudimas pateikti rinkai, siekiant paskatinti vienkartinių plastikinių pakuočių kiekio mažinimą ir sumažinti vienkartinių plastikinių pakuočių kiekį aplinkoje, šis reglamentas turėtų būti viršesnis už Direktyvą (ES) 2019/904, kiek tai susiję su tokiais produktais, patenkančiais į sąvokos „pakuotė“ apibrėžtį. Todėl valstybės narės neturėtų turėti galimybės priimti Direktyvoje (ES) 2019/904 nustatyto draudimo pateikti rinkai pakuotes, pagamintas iš polistireninio putplasčio, išimtį. Tam reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą (ES) 2019/904;
- (181) kadangi šiuo reglamentu nereglamentuojama perdirbtų medžiagų dalis bet kokiose plastikinėse pakuočių dalyse anksčiau nei 2030 m. sausio 1 d., iki tos datos turėtų likti galioti Direktyvos (ES) 2019/904 nuostatos, susijusios su reikalavimais dėl perdirbtų medžiagų dalies plastikiniuose gėrimų buteliuose;

- (182) siekiant didinti visuomenės pasitikėjimą rinkai pateikiamomis pakuotėmis, visų pirma tvarumo reikalavimų laikymosi atžvilgiu, ekonominės veiklos vykdytojams, kurie rinkai pateikia reikalavimų neatitinkančias pakuotes arba nevykdo savo pareigų, turėtų būti taikomos sankcijos. Todėl būtina, kad valstybės narės nacionalinės teisės aktuose nustatytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas už šio reglamento pažeidimus;
- (183) Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 19 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės numatytų teisių gynimo priemones, būtinas užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą Sąjungos teisei priklausančiose srityse, be kita ko, valstybių narių teismuose. Tuo atžvilgiu valstybės narės, vadovaudamosi įsipareigojimais, dėl kurių valstybės narės susitarė kaip Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais⁵², priimtos 1998 m. birželio 25 d. Orhuse (toliau – Orhuso konvencija), šalys, turėtų užtikrinti, kad suinteresuoti asmenys, pavyzdžiui, fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie skundėsi dėl įtariamos pakuočių, nepriklausomai nuo to, ar tai atskira pakuotė, ar kartu su supakuotu produktu, neatitikties šiam reglamentui arba apie tai pranešė, turėtų teisę kreiptis į teismą;
- (184) Komisija turėtų atlikti šio reglamento vertinimą. Remiantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 22 dalimi, šis vertinimas turėtų būti grindžiamas penkiais kriterijais – veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir Sąjungos pridėtine verte – ir turėtų būti galimų tolesnių priemonių poveikio vertinimų pagrindas. Komisija turėtų Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui pateikti šio reglamento įgyvendinimo ir jo poveikio pakuočių aplinkosauginiam tvarumui ir vidaus rinkos veikimui ataskaitą;

⁵² OL L 124, 2005 5 17, p. 4.

- (185) būtina suteikti pakankamai laiko ekonominės veiklos vykdytojams pritaikyti savo veiklą, kad jie galėtų vykdyti savo pareigas ir laikytis šio reglamento reikalavimų. Taip pat būtina suteikti pakankamai laiko valstybėms narėms, kad jos galėtų imtis administracinių priemonių, susijusių su kompetentingų institucijų atliekamų leidimų suteikimo procedūrų organizavimu, ir kartu būtų išlaikytas tęstinumas ekonominės veiklos vykdytojams, ir sukurti šio reglamento taikymui būtiną administracinę infrastruktūrą. Todėl šio reglamento taikymas turėtų būti atidėtas iki datos, iki kurios galima pagrįstai tikėtis užbaigti tuos parengiamuosius darbus. Ypatinę dėmesį reikėtų skirti tam, kad labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI) būtų lengviau vykdyti pareigas ir laikytis reikalavimų pagal šį reglamentą, be kita ko, pateikiant Komisijos parengtinas gaires, kuriomis būtų palengvintas ekonominės veiklos vykdytojų pareigų vykdymas, jose daug dėmesio skiriant MVI;
- (186) siekiant įvykdyti tuos įsipareigojimus ir sukurti didelio užmojo, tačiau suderintą pakuočių reglamentavimo sistemą, būtina priimti reglamentą, kuriuo nustatyti reikalavimai būtų taikomi pakuotėms per visą jų gyvavimo ciklą. Todėl Direktyva 94/62/EB turėtų būti panaikinta;
- (187) Direktyva 94/62/EB turėtų būti panaikinta nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos. Vis dėlto, siekiant užtikrinti sklandų perėjimą ir tęstinumą iki Komisija priims naujas taisykles pagal šį reglamentą ir sudaryti sąlygas tęstinumui taikant Sąjungos nuosavų išteklių sistemą, kiek tai susiję su neperdirbtų plastikinių pakuočių atliekų kiekiu pagrįstais nuosavais ištekliais, dar tam tikrą laikotarpį turėtų galioti tam tikros toje direktyvoje numatytos su ženkliniu, perdirbimo tikslais ir duomenų perdavimu Komisijai susijusios pareigos;

(188) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. didinti pakuočių aplinkosauginį tvarumą ir užtikrinti laisvą pakuočių judėjimą vidaus rinkoje, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tuos tikslus būtų galima geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I skyrius

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomi pakuotėms per visą jų gyvavimo ciklą taikomi aplinkosauginio tvarumo ir ženklavimo reikalavimai, kuriuos jos turi atitikti, kad jas būtų galima pateikti rinkai. Juo taip pat nustatomi reikalavimai dėl didesnės gamintojo atsakomybės, dėl pakuočių atliekų prevencijos, pavyzdžiui, nebūtinų pakuočių kiekio mažinimo ir pakuočių pakartotinio naudojimo ar pakartotinio užpildymo, taip pat dėl pakuočių atliekų surinkimo ir apdorojimo, įskaitant perdirbimą.
2. Šiuo reglamentu prisidedama prie efektyvaus vidaus rinkos veikimo, nes juo suderinamos nacionalinės priemonės dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, kad Sąjungoje būtų išvengta kliūčių prekybai ir konkurencijos iškreipimo bei ribojimo, ir kartu, remiantis poreikiu užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį, būtų išvengta pakuočių ir pakuočių atliekų neigiamo poveikio aplinkai ir žmonių sveikatai arba tas poveikis būtų sumažintas.
3. Nustatant priemones, atitinkančias Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnyje nustatytą atliekų hierarchiją (toliau – atliekų hierarchija), šiuo reglamentu prisidedama prie perėjimo prie žiedinės ekonomikos ir klimato neutralumo ne vėliau kaip iki 2050 m., kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2021/1119⁵³.

⁵³ 2021 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2021/1119, kuriuo nustatoma poveikio klimatui neutralumo pasiekimo sistema ir iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 401/2009 ir (ES) 2018/1999 (Europos klimato teisės aktas) (OL L 243, 2021 7 9, p. 1).

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas visoms pakuotėms, nepriklausomai nuo joms naudojamų medžiagų, ir visoms pakuočių atliekoms, nepriklausomai nuo to, ar tokios pakuotės yra naudojamos arba pakuočių atliekos susidaro pramonėje, kituose gamybos, mažmeninės prekybos ar platinimo, paslaugų sektoriuose, biuruose ar namų ūkiuose.
2. Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio Direktyvos 2008/98/EB nuostatomis, susijusioms su pavojingųjų atliekų tvarkymu, ir Sąjungos nustatytiems pakuočių reglamentavimo reikalavimams, pavyzdžiui, reikalavimams dėl saugos, kokybės, sveikatos apsaugos ir supakuotų produktų higienos, ir transportavimo reikalavimams. Tačiau, kai šis reglamentas prieštarauja Direktyvai 2008/68/EB, Direktyva 2008/68/EB yra viršesnė.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamos tokios terminų apibrėžtys:
 - 1) pakuotė – gaminys, neatsižvelgiant į tai, iš kokių medžiagų jis pagamintas, kuris yra skirtas ekonominės veiklos vykdytojui naudoti produktams laikyti, apsaugoti, tvarkyti, pristatyti arba pateikti kitam ekonominės veiklos vykdytojui arba galutiniam naudotojui, ir kurio forma gali skirtis priklausomai nuo jo funkcijos, medžiagos ir dizaino; pakuotėmis, be kita ko, laikoma:
 - a) gaminys, kuris yra reikalingas produktui laikyti, išlaikyti ar išsaugoti per visą jo gyvavimo laikotarpį, kuris nėra neatskiriama produkto dalis, ir kuris yra skirtas naudoti, vartoti ar pašalinti kartu su tuo produktu;

- b) į a punkte nurodytą gaminį integruota sudedamoji dalis ir pagalbinis elementas;
 - c) a punkte nurodyto gaminio pagalbinis elementas, kuris tiesiogiai prikabinamas ar pritvirtintas prie produkto ir atlieka pakuotės funkciją ir kuris yra skirtas naudoti, vartoti ar išmesti kartu su tuo produktu, tačiau nėra neatskiriama produkto dalis;
 - d) gaminys, kuris yra suprojektuotas ir skirtas užpildyti pardavimo vietoje pateikiant produktą, kuris taip pat vadinamas „teikiant paslaugas naudojama pakuote“;
 - e) pakuotės funkciją atliekantis vienkartinis gaminys, kuris yra parduodamas užpildytas arba suprojektuotas ir skirtas užpildymui pardavimo vietoje;
 - f) pralaidus arbatos, kavos ar kito gėrimo maišelis arba minkštas ruošimo sistemai skirtas vienos porcijos elementas, kuriame yra arbatos, kavos ar kito gėrimo, ir kuris skirtas naudoti ir pašalinti kartu su tuo produktu;
 - g) nepralaidus arbatos, kavos ar kito gėrimo ruošimo sistemai skirtas vienos porcijos elementas, skirtas naudoti aparate ir naudojamas bei išmetamas kartu su tuo produktu;
- 2) atliekos – atliekos, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 1 punkte; daugkartinės pakuotės, perduodamos atnaujinti, nėra laikomos atliekomis;

- 3) išsinešti skirta pakuotė – teikiant paslaugas naudojama pakuotė, užpildoma aptarnaujamose pardavimo vietose gėrimais arba jau paruoštu maistu, kurie supakuojami transportavimui ir suvartojimui iškart kitoje vietoje be jokio papildomo paruošimo, paprastai suvartojant iš tos pakuotės;
- 4) pirminės gamybos pakuotė – gaminys, suprojektuotas ir skirtas naudoti kaip pirminės gamybos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002⁵⁴, neperdirbtų produktų pakuotė;
- 5) prekinė pakuotė – pakuotė, kuri kartu su produktu sudaro prekinį vienetą, pateikiama galutiniam naudotojui pardavimo vietoje;
- 6) grupinė pakuotė – pardavimo vietoje pateikiama pakuotė, kurią sudaro tam tikro skaičiaus prekinų vienetų grupė, nepriklausomai nuo to, ar ta prekinų vienetų grupė tokiu pavidalu parduodama galutiniam naudotojui, ar ji yra naudojama kaip priemonė, padedanti papildyti prekių atsargas pardavimo vietoje ar sudaranti atsargų laikymo ar platinimo vienetą, ir kurią galima pašalinti nepakeitus produkto savybių;
- 7) transportavimo pakuotė – pakuotė, kuri palengvina vieno ar daugiau prekinų vienetų arba prekinų vienetų grupės tvarkymą bei transportavimą siekiant išvengti produkto pažeidimo tvarkymo bei transportavimo metu, bet neįtraukiant kelių, geležinkelių, laivų ir oro transporto konteinerių;

⁵⁴ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

- 8) e. prekybos siuntų pakuotė – transportavimo pakuotė, naudojama internetu ar kitais nuotolinės prekybos būdais parduodamiems produktams pristatyti galutiniam naudotojui;
- 9) tiekimas rinkai – pakuotės, tiek tuščios, tiek su produktu, tiekimas vykdant komercinę veiklą platinimo, vartojimo arba naudojimo Sąjungos rinkoje tikslais, už atlygį arba nemokamai;
- 10) pateikimas rinkai – pakuotės, tiek tuščios, tiek su produktu, tiekimas Sąjungos rinkai pirmą kartą;
- 11) tiekimas valstybės narės teritorijoje – pakuotės, tiek tuščios, tiek su produktu, tiekimas vykdant komercinę veiklą platinimo, vartojimo arba naudojimo valstybės narės teritorijoje tikslais, už atlygį arba nemokamai;
- 12) ekonominės veiklos vykdytojas – fizinis gamintojas, tiekėjas, importuotojas, platintojas, įgaliotasis atstovas, galutinis platintojas ir realizavimo paslaugų teikėjas;
- 13) fizinis gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris fiziškai gamina pakuotę ar supakuotą produktą; tačiau:
 - a) laikantis b punkto, jeigu fizinis ar juridinis asmuo užsakė suprojektuoti ar pagaminti pakuotę arba supakuotą produktą jo vardu arba naudojant jo prekių ženklą, nepriklausomai nuo to, ar ant pakuotės ar supakuoto produkto matomas koks nors kitas prekių ženklas, fizinis gamintojas reiškia tą fizinį arba juridinį asmenį;

- b) jei fizinis arba juridinis asmuo, kuris užsakė suprojektuoti ar pagaminti pakuotę arba supakuotą produktą jo vardu arba naudojant jo prekių ženklą, atitinka Rekomendacijoje 2003/361/EB nustatytą labai mažos įmonės apibrėžtį, taikomą ... [šio reglamento įsigaliojimo data], ir pakuotes fiziniam arba juridiniam asmeniui, kuris užsakė suprojektuoti ar pagaminti pakuotę jo vardu arba naudojant jo prekių ženklą, tiekiantis fizinis ar juridinis asmuo yra toje pačioje valstybėje narėje, fiziniu gamintoju laikomas pakuotes tiekiantis fizinis arba juridinis asmuo;
- 14) nuotolinės prekybos sutartis – nuotolinės prekybos sutartis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES⁵⁵ 2 straipsnio 7 punkte;
 - 15) gamintojas – fizinis gamintojas, importuotojas ar platintojas, kuriam, nepriklausomai nuo naudojamo pardavimo būdo, be kita ko, pagal nuotolinės prekybos sutartis, taikomas kuris nors iš šių elementų:
 - a) fizinis gamintojas, importuotojas ar platintojas yra įsisteigęs valstybėje narėje ir pirmą kartą tiekia iš tos valstybės narės teritorijos ir toje pačioje teritorijoje transportavimo pakuotę, teikiant paslaugas naudojamą pakuotę ar pirminės gamybos pakuotę, nepriklausomai nuo to, ar tai vienkartinė ar daugkartinė pakuotė, arba

⁵⁵ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

- b) fizinis gamintojas, importuotojas ar platintojas yra įsisteigęs valstybėje narėje ir pirmą kartą tiekia iš tos valstybės narės teritorijos ir toje pačioje teritorijoje produktus, supakuotus į pakuotę, kuri nėra a punkte nurodyta pakuotė, arba
 - c) fizinis gamintojas, importuotojas ar platintojas yra įsisteigęs valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje ir pirmą kartą kitos valstybės narės teritorijoje tiesiogiai galutiniams naudotojams tiekia transportavimo pakuotę, teikiant paslaugas naudojamą pakuotę arba pirminės gamybos pakuotę, nepriklausomai nuo to, ar tai vienkartinė ar daugkartinė pakuotė, arba
 - d) fizinis gamintojas, importuotojas ar platintojas yra įsisteigęs valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje ir pirmą kartą tiekia kitos valstybės narės teritorijoje tiesiogiai galutiniams naudotojams produktus, supakuotus į pakuotę, kuri nėra c punkte nurodyta pakuotė, arba
 - e) fizinis gamintojas, importuotojas ar platintojas yra įsisteigęs valstybėje narėje ir išpakuoja supakuotus produktus, pats nebūdamas galutiniu naudotoju, išskyrus atvejus, kai kitas asmuo yra gamintojas, kaip apibrėžta a, b, c arba d punkte;
- 16) tiekėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris tiekia pakuotę arba pakuotės medžiagą fiziniam gamintojui;
- 17) importuotojas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuris pakuotę iš trečiosios valstybės pateikia rinkai;

- 18) platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris tiekia pakuotę rinkai, išskyrus fizinį gamintoją arba importuotoją;
- 19) įgaliotasis atstovas – Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, gavęs fizinio gamintojo raštišką įgaliojimą veikti to fizinio gamintojo vardu ir atlikti nurodytas užduotis, susijusias su fizinio gamintojo pareigomis pagal šį reglamentą;
- 20) įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimams – fizinis arba juridinis asmuo, įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje gamintojas pakuotę arba supakuotus produktus pirmą kartą tiekia valstybės narės, kuri nėra valstybė narė arba trečioji valstybė, kurioje gamintojas yra įsisteigęs, teritorijoje, arba kurioje gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, išpakuoja supakuotus produktus, ir gamintojo pagal Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 5 dalies trečią pastraipą paskirtas to gamintojo pareigoms pagal šio reglamento VIII skyrių vykdyti;
- 21) galutinis platintojas – tiekimo grandinėje veikiantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris galutiniam naudotojui pristato supakuotus produktus, be kita ko, naudojamus pakartotinai, arba produktus, kuriuos galima įsigyti pakartotinai užpildant tarą;
- 22) vartotojas – fizinis asmuo, veikiantis su jo prekyba, verslu ar profesija nesusijusiais tikslais;

- 23) galutinis naudotojas – Sąjungoje gyvenantis arba įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, kuriam produktas tiekiamas kaip vartotojui arba kaip profesionaliam galutiniam naudotojui, kai jis vykdo pramoninę ar profesinę veiklą, ir kuris toliau netiekia to produkto rinkai tuo pavidalu, kuriuo jį gavo;
- 24) kombinuotoji pakuotė – pakuotės vienetas, pagamintas iš dviejų ar daugiau skirtingų medžiagų, kurios sudaro dalį pagrindinės pakuotės medžiagos svorio, kurių neįmanoma atskirti rankomis ir kurios dėl to sudaro vieną nedalomą vienetą, nebent viena iš medžiagų sudaro nereikšmingą pakuotės vieneto dalį ir bet koku atveju ne daugiau kaip 5 % pakuotės vieneto bendros masės, neįskaitant etikečių, lakų, dažų, rašalo, lipnių medžiagų ir politūros; tai nedaro poveikio Direktyvai (ES) 2019/904;
- 25) pakuočių atliekos – pakuotė ar pakuotės medžiagos, kurios yra atliekos, išskyrus gamybos liekanas;
- 26) pakuočių atliekų prevencija – priemonės, kurių imamasi dar prieš pakuotei ar pakuotės medžiagai tampant pakuočių atliekomis ir kuriomis sumažinamas pakuočių atliekų kiekis, kad produktams laikyti, apsaugoti, tvarkyti, pristatyti ar pateikti reikėtų mažiau pakuočių arba jų visai nereikėtų, įskaitant priemones, susijusias su pakartotiniu pakuočių naudojimu, ir priemones, kuriomis prailginamas pakuočių naudojimo laikotarpis prieš joms tampant atliekomis;
- 27) pakartotinis naudojimas – operacija, kai daugkartinė pakuotė pakartotinai naudojama daug kartų tam pačiam tikslui, kuriam ji buvo sukurta;
- 28) vienkartinė pakuotė – pakuotė, kuri nėra daugkartinė pakuotė;

- 29) naudojimo ciklas – daugkartinės pakuotės naudojimo ciklas nuo to momento, kai ji pateikiama rinkai kartu su produktu, kuriam laikyti, apsaugoti, tvarkyti, pristatyti ar pateikti ji skirta, iki to momento, kai ji parengiama pakartotinai naudoti pagal pakartotinio naudojimo sistemą, numatant ją vėl tiekti galutiniams naudotojams kartu su kitu produktu;
- 30) reisas – procesas nuo pakuotės užpildymo ar pakrovimo iki jos ištuštinimo arba iškrovimo, kuris yra kaip naudojimo ciklo dalis arba atliekamas atskirai;
- 31) pakartotinio naudojimo sistema – organizacinio, techninio arba finansinio pobūdžio priemonės, kartu su paskatomis, kuriomis teikiamos pakartotinio naudojimo uždarojo arba atvirojo ciklo sistemoje galimybės, pavyzdžiui, užstato grąžinimo sistema, kuria užtikrinamas pakuočių surinkimas pakartotinio naudojimo tikslu ;
- 32) atnaujinimas – bet kuris iš VI priedo B dalyje išvardytų veiksmų, reikalingų tinkamai daugkartinės pakuotės funkcinei būklei atkurti pakartotinio naudojimo tikslu;
- 33) pakartotinis užpildymas – operacija, kai pakuotės funkciją atliekanti galutinio naudotojo turima tara arba tara, kurią galutinis naudotojas įsigijo galutinio platintojo pardavimo vietoje, yra galutinio naudotojo arba galutinio platintojo užpildoma vienu ar keliais produktais, kuriuos galutinis naudotojas įsigyja iš galutinio platintojo;
- 34) pakartotinio užpildymo punktas – vieta, kurioje galutinis platintojas siūlo galutiniams naudotojams produktus, kurių galima įsigyti pakartotinai užpildant tarą;
- 35) HORECA sektorius – apgyvendinimo ir maitinimo paslaugų sektorius pagal statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red.;

- 36) prekybos plotas – plotas, skirtas parduoti siūlomų prekių eksponavimui, susimokėjimui už tokias prekes, taip pat klientų judėjimui ir buvimui, tačiau neapimantis plotų, kurie viešai nėra prieinami, pavyzdžiui, sandėliavimo patalpų, ar kitų erdvių, kuriose produktai neeksponuojami, pavyzdžiui, automobilių stovėjimo aikštelių; e. prekybos siuntų pakuočių atveju, sandėliavimo ir išsiuntimo zona laikoma prekybos plotu;
- 37) į perdirbimą orientuotas projektavimas – pakuočių, įskaitant atskiras pakuočių sudedamąsias dalis, projektavimas, kuriuo užtikrinamas pakuočių tinkamumas perdirbti taikant įdiegtus surinkimo, rūšiavimo ir perdirbimo procesus, išbandytus veiklos sąlygomis;
- 38) tinkamumas perdirbti – pakuočių projektavimo suderinamumas su atliekų tvarkymu ir perdirbimu, grindžiamas atskiru surinkimu, rūšiavimu į atskirus srautus, perdirbimu dideliu mastu ir perdirbtų medžiagų naudojimu pirminėms žaliavoms pakeisti;
- 39) pakuočių atliekos, perdirbtos dideliu mastu – pakuočių atliekos, kurios yra surenkamos atskirai, rūšiuojamos ir perdirbamos įdiegtoje infrastruktūroje taikant nustatytus procesus, išbandytus veiklos sąlygomis, kuriais užtikrinama, kad Sąjungos lygmeniu metinis perdirbtų medžiagų kiekis pagal kiekvieną II priedo 2 lentelėje nurodytą pakuočių kategoriją būtų lygus arba didesnis kaip 30 % medienos atveju, ir 55 % arba didesnis – visų kitų medžiagų atveju; tai apima pakuočių atliekas, kurios yra eksportuojamos iš Sąjungos atliekų tvarkymo tikslais ir kurios gali būti laikomos atitinkančiomis 53 straipsnio 11 dalies reikalavimus;

- 40) perdirbimas į medžiagas – naudojimo operacija, kurią vykdant atliekos perdirbamos į medžiagas arba chemines medžiagas, skirtas naudoti arba pirminiais, arba kitais tikslais, išskyrus biologinį atliekų apdorojimą, organinių medžiagų perdirbimą, naudojimą energijai gauti ir perdirbimą į medžiagas, kurios yra skirtos naudoti kaip kuras arba užpildymo atliekomis operacijoms vykdyti;
- 41) aukštos kokybės perdirbimas – perdirbimo procesas, kurio metu pagaminamos perdirbtos medžiagos, kurių kokybė, remiantis jų išlaikytomis techninėmis savybėmis, yra lygiavertė pradinių medžiagų kokybei ir kurios yra naudojamos pakuotėms arba kitoms paskirtims kaip pirminių žaliavų pakaitalas, kai išlaikoma perdirbtų medžiagų kokybė;
- 42) pakuočių kategorija – medžiagos ir konkretaus pakuotės dizaino derinys, kuris lemia tinkamumą perdirbti pagal įdiegtus pažangiausius surinkimo, rūšiavimo ir perdirbimo procesus, išbandytus veiklos aplinkoje, ir kuris yra svarbus nustatant į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijus;
- 43) integruota sudedamoji dalis – pakuotės sudedamoji dalis, kuri pagaminta iš tos pačios ar kitokios medžiagos nei pakuotės vieneto pagrindinė dalis arba yra atskira nuo pakuotės vieneto pagrindinės dalies, tačiau kuri yra būtina pakuotės vienetui ir jo funkcionalumui, kurios nereikia atskirti nuo pakuotės vieneto pagrindinės dalies siekiant užtikrinti pakuotės vieneto funkcionalumą ir kuri paprastai pašalinama tuo pačiu metu kaip ir pakuotės vieneto pagrindinė dalis, nors nebūtinai tuo pačiu šalinimo būdu;

- 44) atskira sudedamoji dalis – pakuotės sudedamoji dalis, kuri pagaminta iš tos pačios ar kitokios medžiagos nei pakuotės vieneto pagrindinė dalis, kuri skiriasi nuo pakuotės vieneto pagrindinės dalies, kurią reikia visiškai ir visam laikui atskirti nuo pakuotės vieneto pagrindinės dalies ir kuri paprastai pašalinama anksčiau nei pakuotės vieneto pagrindinė dalis ir atskirai nuo jos, įskaitant pakuočių sudedamąsias dalis, kurios vežant arba rūšiuojant gali atsiskirti vienos nuo kitų tiesiog dėl mechaninio įtempio;
- 45) pakuotės vienetas – vienetas, įskaitant integruotas ar atskiras sudedamąsias dalis, kuris kaip visuma atlieka pakuotės funkcijas (pavyzdžiui, produktų laikymo, apsaugos, nešimo, pristatymo, sandėliavimo, transportavimo ar pateikimo) ir apima atskirus grupinių ar transportavimo pakuočių vienetus, kai jie yra pašalinami dar nepasiekus pardavimo vietos;
- 46) inovatyvi pakuotė – tam tikros formos pakuotė, gaminama naudojant naujas medžiagas, kai labai patobulinamos pakuotės funkcijos (pavyzdžiui, produktų laikymo, apsaugos, nešimo ar pristatymo) ir pagerinama bendra įrodoma nauda aplinkai, išskyrus pakuotes, kurios sukuriamos pakeitus esamas pakuotes iš esmės tam, kad būtų pagerintas produktų pateikimas ir rinkodara;
- 47) antrinės žaliavos – medžiagos, kurios buvo reikiamai patikrintos ir išrūšiuotos bei gautos perdirbimo procesų metu ir kurios gali pakeisti pirmines žaliavas;

- 48) vartotojų plastiko atliekos – plastiko atliekos, kurios susidarė iš plastikinių gaminių, kurie vykdant komercinę veiklą buvo pateikti rinkai arba teikiami platinti, vartoti ar naudoti už atlygį arba nemokamai trečiojoje valstybėje;
- 49) liestis su jautriais produktais skirta pakuotė – pakuotė, skirta naudoti produktams, patenkantiems į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1831/2003⁵⁶, (EB) Nr. 1935/2004, (EB) Nr. 767/2009⁵⁷, (EB) Nr. 1223/2009⁵⁸, (ES) 2017/745, (ES) 2017/746, (ES) 2019/4⁵⁹ arba (ES) 2019/6, arba į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvų 2001/83/EB, 2002/46/EB⁶⁰ ar 2008/68/EB taikymo sritį, arba produktams, kaip apibrėžta Komisijos sprendimo (ES) 2023/1809⁶¹ 1 ir 2 straipsniuose;

⁵⁶ 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje (OL L 268, 2003 10 18, p. 29).

⁵⁷ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 767/2009 dėl pašarų tiekimo rinkai ir naudojimo, iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 ir panaikinant Tarybos direktyvą 79/373/EEB, Komisijos direktyvą 80/511/EEB, Tarybos direktyvas 82/471/EEB, 83/228/EEB, 93/74/EEB, 93/113/EB, 96/25/EB bei Komisijos sprendimą 2004/217/EB (OL L 229, 2009 9 1, p. 1).

⁵⁸ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59).

⁵⁹ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/4 dėl vaistinių pašarų gamybos, pateikimo rinkai ir naudojimo, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005 ir panaikinama Tarybos direktyva 90/167/EEB (OL L 4, 2019 1 7, p. 1).

⁶⁰ 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo (OL L 183, 2002 7 12, p. 51).

⁶¹ 2023 m. rugsėjo 14 d. Komisijos sprendimas (ES) 2023/1809, kuriuo nustatomi ES ekologinio ženklo suteikimo sugeriamiesiems higienos gaminiams ir daugkartinėms menstruacinėms taurelėms kriterijai (OL L 234, 2023 9 22, p. 142).

- 50) kompostuojamoji pakuotė – pakuotė, kuri biologiškai skaidosi pramoniniu būdu kontroliuojamomis sąlygomis arba kurią galima tokiomis sąlygomis, įskaitant anaerobinį skaidymą, bet nebūtinai kompostavimo namų sąlygomis aplinkoje, biologiškai suskaidyti, prireikus kartu taikant fizinį apdorojimą, kad pakuotė galiausiai virstų anglies dioksidu arba, nesant deguonies, – metanu, ir mineralinėmis druskomis, biomase bei vandeniu, ir kuri netrukdo bei nekelia pavojaus atskiram surinkimui ir kompostavimui bei anaerobinio skaidymo procesui;
- 51) namų sąlygomis kompostuojama pakuotė – pakuotė, kuri gali biologiškai skaidytis nekontroliuojamomis sąlygomis, kuriomis nenaudojami pramoninio masto kompostavimo įrenginiai, ir kurios kompostavimo procesą atlieka privatūs asmenys, siekdami gaminti kompostą savo reikmėms;
- 52) plastikas – medžiaga, kurią sudaro polimeras, kaip tai suprantama Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 3 straipsnio 5 punkte, į kurią galėjo būti pridėta priedų ar kitų cheminių medžiagų ir kuri gali funkcionuoti kaip pagrindinė struktūrinė pakuotės sudedamoji dalis, išskyrus chemiškai nemodifikuotus gamtinius polimerus;
- 53) biologinės kilmės plastikas – plastikas, pagamintas iš biologinių išteklių, pavyzdžiui, biomasės žaliavų, organinių atliekų arba šalutinių produktų, nepriklausomai nuo to, ar plastikas yra biologiškai skaidus ar biologiškai neskaidus;

- 54) vienkartiniai plastikiniai gėrimų buteliai – Direktyvos (ES) 2019/904 priedo F dalyje nurodyti gėrimų buteliai;
- 55) plastikinis pirkinų maišelis – iš plastiko pagamintas pirkinų maišelis su rankenomis arba be jų, teikiamas vartotojams produktų pardavimo vietoje;
- 56) lengvasis plastikinis pirkinų maišelis – plastikinis pirkinų maišelis, kurio sienelės plonesnės kaip 50 mikronų;
- 57) labai lengvas plastikinis pirkinų maišelis – plastikinis pirkinų maišelis, kurio sienelės plonesnės kaip 15 mikronų;
- 58) storasis plastikinis pirkinų maišelis – plastikinis pirkinų maišelis, kurio sienelės yra 50–99 mikronų storio;
- 59) labai storas plastikinis pirkinų maišelis – plastikinis pirkinų maišelis, kurio sienelės storesnės kaip 99 mikronai;
- 60) atliekų talpykla – talpykla, naudojama atliekoms laikyti ir surinkti, pavyzdžiui, konteineris, dėžė ir maišas;
- 61) užstatas – nustatyto dydžio pinigų suma, kuri nėra supakuoto ar užpildyto į tarą produkto kainos dalis ir kurią galutinis naudotojas sumoka pirkdamas tokį supakuotą ar užpildytą į tarą produktą, kuriam atitinkamoje valstybėje narėje taikoma užstato grąžinimo sistema, ir kurią galutinis naudotojas arba bet kuris kitas asmuo gali atgauti, kai į tam skirtą surinkimo punktą grąžina pakuotę, kuriai taikomas užstatas;

- 62) užstato grąžinimo sistema – sistema, kurioje galutiniam naudotojui taikomas užstatas perkant supakuotą arba užpildytą į tarą produktą, kuriam taikoma ta sistema, ir pagal kurią užstatas grąžinamas, kai pakuotė, kuriai taikomas užstatas, grąžinama į vieną iš nacionalinės valdžios institucijos leidžiamų tam skirtų surinkimo priemonių;
- 63) techninė specifikacija – dokumentas, kuriame nustatomi techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti produktas, procesas ar paslauga;
- 64) darnusis standartas – standartas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 2 straipsnio 1 dalies c punkte;
- 65) atitikties vertinimas – procesas, per kurį nustatoma, ar įvykdyti šiame reglamente nustatyti pakuotėms taikomi tvarumo, saugos, ženklavimo ir informacijos teikimo reikalavimai;
- 66) gamintojo atsakomybę perimanti organizacija – juridinis asmuo, kelių gamintojų vardu finansuojantis arba organizuojantis ir finansuojantis didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymą;
- 67) gyvavimo ciklas – vienas po kito einantys ir tarpusavyje susiję pakuotės gyvavimo etapai, kuriuos sudaro žaliavų įsigijimas ar gavyba iš gamtos išteklių, parengiamasis apdirbimas, fizinė gamyba, sandėliavimas, platinimas, naudojimas, taisymas, pakartotinis naudojimas ir gyvavimo ciklo pabaiga;
- 68) riziką kelianti pakuotė – pakuotė, kuri neatitinka šiame reglamente arba pagal jį nustatyto reikalavimo, išskyrus 62 straipsnio 1 dalyje išvardytus reikalavimus, ir todėl galėtų daryti neigiamą poveikį aplinkai, sveikatai arba pakenkti kitiems tuo reikalavimu saugomiems viešiesiems interesams;

- 69) didelę riziką kelianti pakuotė – pakuotė, kelianti riziką, dėl kurios, remiantis vertinimu, neatitiktis reikalavimams lygis ar susijusios žalos dydis laikomas reikalaujančiu rinkos priežiūros institucijoms skubiai imtis intervencinių veiksmų, įskaitant atvejus, kai neatitiktis reikalavimams poveikis nėra tiesioginis;
- 70) interneto platforma – interneto platforma, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2022/2065 3 straipsnio i punkte;
- 71) viešoji sutartis – viešoji sutartis, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 5 punkte arba kaip nurodyta Direktyvoje 2014/25/ES, kai taikytina.

Taikomos atitinkamai Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 9, 10, 11, 14, 16, 17 ir 21 punktuose pateiktos terminų „atliekų tvarkymas“, „surinkimas“, „atskiras surinkimas“, „apdorojimas“, „parengimas pakartotiniam naudojimui“, „perdirbimas“ ir „didesnės gamintojo atsakomybės sistema“ apibrėžtys.

Taikomos atitinkamai Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 3, 4, 11, 16, 18, 22 ir 23 punktuose pateiktos terminų „rinkos priežiūra“, „rinkos priežiūros institucija“, „[realizavimo] paslaugų teikėjas“, „taisomasis veiksmas“, „pavojus“, „atšaukimas“ ir „pašalinimas [iš rinkos]“ apibrėžtys.

Taikomos atitinkamai Reglamento (ES) 2024/1781 2 straipsnio 27 ir 29 punktuose pateiktos terminų „susirūpinimą kelianti medžiaga“ ir „duomenų saitas“ apibrėžtys.

- 2. I priede pateikiamas orientacinis gaminių, kuriuos apima šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos 1 punkte pateikta termino „pakuotė“ apibrėžtis, sąrašas.

4 straipsnis
Laisvas judėjimas

1. Pakuotė gali būti pateikiama rinkai tik jeigu ji atitinka šį reglamentą.
2. Valstybės narės nedraudžia, neriboja ir nekliudo pateikti rinkai pakuočių, atitinkančių 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytus tvarumo, ženklavimo ir informacijos teikimo reikalavimus.
3. Jeigu valstybės narės nusprendžia palikti galioti arba nustatyti nacionalinius tvarumo ar informacijos teikimo reikalavimus, kuriais papildomi šiame reglamente nustatyti reikalavimai, tie reikalavimai negali prieštarauti šiame reglamente nustatytiems reikalavimams ir valstybės narės nedraudžia, neriboja ar nekliudo pateikti rinkai šį reglamentą atitinkančių pakuočių dėl priešasčių, susijusių su neatitiktimi tiems nacionaliniams reikalavimams.
4. Valstybės narės nekliudo šio reglamento neatitinkančių pakuočių rodyti prekybos mugėse, parodose ar panašiuose renginiuose, jeigu yra matomas ženklas, iš kurio aišku, kad tokia pakuotė neatitinka šio reglamento ir kad ji neskirta parduoti iki bus užtikrinta jos atitiktis reikalavimams.

II skyrius

Tvarumo reikalavimai

5 straipsnis

Reikalavimai dėl pakuotės sudėtyje esančių cheminių medžiagų

1. Rinkai pateikiama pakuotė turi būti pagaminta taip, kad pakuotės medžiagos ar bet kurios sudedamosios dalies sudėtyje susirūpinimą keliančių medžiagų būtų kuo mažiau ir jų koncentracija būtų kuo mažesnė, be kita ko, kiek tai susiję su jų buvimu išmetamuosiuose teršaluose bei atliekų tvarkymo produktuose, pavyzdžiui, antrinėse žaliavose, pelenuose ar kitose galutiniam pašalinimui skirtose medžiagose, ir atsižvelgiant į mikroplastikų keliamą neigiamą poveikį aplinkai.
2. Komisija stebi pakuočių ir pakuočių sudedamųjų dalių sudėtyje esančias susirūpinimą keliančias medžiagas ir, kai tikslinga, imasi atitinkamų tolesnių priemonių.

Ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 31 d. Komisija, padedama Europos cheminių medžiagų agentūros, parengia ataskaitą dėl pakuočių ir pakuočių sudedamųjų dalių sudėtyje esančių susirūpinimą keliančių medžiagų, siekiant nustatyti, kokio masto neigiamą poveikį jos daro medžiagų pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui arba kaip jos veikia cheminę saugą. Toje ataskaitoje gali būti išvardytos pakuočių ir pakuočių sudedamųjų dalių sudėtyje esančios susirūpinimą keliančios medžiagos ir nurodoma, kokiu mastu jos galėtų kelti nepriimtina riziką žmonių sveikatai ir aplinkai.

Komisija pateikia tą ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir šio reglamento 65 straipsnyje nurodytam komitetui. Komisija joje išdėsto nustatytus faktus ir apsvarsto tinkamas tolesnes priemones, įskaitant:

- a) pakuočių medžiagose esančių susirūpinimą keliančių medžiagų, kurios visų pirma daro poveikį žmonių sveikatai ar aplinkai, atveju – Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 68 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų procedūrų taikymą naujiems apribojimams nustatyti;
- b) susirūpinimą keliančių medžiagų, darančių neigiamą poveikį medžiagų, esančių pakuotėse, kuriose yra tokių susirūpinimą keliančių medžiagų, pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui, atveju – apribojimų nustatymą apibrėžiant į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijus pagal šio reglamento 6 straipsnio 4 dalį.

Jei valstybė narė mano, kad cheminė medžiaga daro neigiamą poveikį kitų medžiagų, esančių pakuotėse, kuriose tokios medžiagos yra, pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui, ji ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. pateikia tokią informaciją Komisijai ir Europos cheminių medžiagų agentūrai ir, jei turima, remiasi atitinkamais rizikos vertinimais ar kitais svarbiais duomenimis.

3. Valstybės narės gali prašyti Komisijos apsvarstyti galimybę pagal 6 straipsnio 4 dalies a punktą apriboti susirūpinimą keliančių medžiagų, potencialiai galinčių daryti neigiamą poveikį pakuočių medžiagų, kuriose jos yra, pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui, naudojimą dėl kitų priežasčių, kurios nėra susijusios pirmiausia su tų medžiagų chemine sauga; kartu su tokiais prašymais valstybės narės pateikia ataskaitą, kurioje dokumentuojama tų medžiagų tapatybė ir naudojimo būdai ir aprašoma, kaip tų medžiagų naudojimas pakuotėse trikdo perdirbimą dėl kitų priežasčių, kurios nėra susijusios pirmiausia su chemine sauga. Komisija išnagrinėja prašymą ir to vertinimo rezultatus pateikia 65 straipsnyje nurodytam komitetui.

4. Nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priede nustatytiems cheminių medžiagų naudojimo apribojimams arba, kai taikytina, Reglamente (EB) Nr. 1935/2004 nustatytiems su maistu besiliečiančioms žaliavoms ir gaminiams taikomiems apribojimams ir konkrečioms priemonėms, švino, kadmio, gyvsidabrio ir šešiavalenčio chromo bendra koncentracija, susidaranti dėl pakuočių ar pakuočių sudedamųjų dalių sudėtyje esančių cheminių medžiagų, negali viršyti 100 mg/kg.
5. Nuo ... [18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] su maistu besiliečiančios pakuotės negali būti pateikiamos rinkai, jei perfluoralkilintų ir polifluoralkilintų medžiagų (PFAS) koncentracija jose lygi toliau nurodytoms ribinėms vertėms arba jas viršija, jei pateikti rinkai pakuotės, kuriose yra tokia PFAS koncentracija, nėra uždrausta pagal kitą Sąjungos teisės aktą:
- a) 25 ppb bet kokios PFAS atveju; matuojama atliekant tikslią PFAS analizę (polimerinės PFAS į kiekybinį vertinimą neįtraukiamos);
 - b) 250 ppb PFAS sumos atveju; matuojama sudedant tikslinės PFAS analizės, kai taikoma, prieš tai suirus prekursoriams (polimerinės PFAS į kiekybinį vertinimą neįtraukiamos), rezultatus, ir
 - c) 50 ppm PFAS (įskaitant polimerines PFAS); jei bendras fluoro kiekis viršija 50 mg/kg, fizinis gamintojas, importuotojas arba tolesnis naudotojas, kaip apibrėžta atitinkamai Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 3 straipsnio 9, 11 ir 13 punktuose, gavęs prašymą, fiziniam gamintojui arba importuotojui, kaip apibrėžta atitinkamai šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies 13 ir 17 punktuose, pateikia įrodymą, kad fluoro kiekis buvo išmatuotas kaip PFAS arba ne PFAS dalis, kad jie galėtų parengti techninius dokumentus, kaip nurodyta šio reglamento VII priede.

PFAS – cheminė medžiaga, turinti bent vieną visiškai fluorintą metilo (CF_3 -) arba metileno ($-\text{CF}_2$ -) anglies atomą (be prie jo prisijungusių H, Cl, Br, I), išskyrus chemines medžiagas, kurių sudėtyje yra tik šie struktūriniai elementai: $\text{CF}_3\text{-X}$ arba $\text{X-CF}_2\text{-X}'$, kai X = -OR arba -NRR' ir X' = metilas ($-\text{CH}_3$), metilenas ($-\text{CH}_2-$), aromatinė grupė, karbonilgrupė ($-\text{C}(\text{O})-$), -OR'', -SR'' arba -NR''R''''; ir kai R/R'/R''/R''' yra vandenilis (-H), metilas (CH_3), metilenas ($-\text{CH}_2-$), aromatinė grupė arba karbonilgrupė ($-\text{C}(\text{O})-$).

Ne vėliau kaip ... [5 metai ir šeši mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija atlieka vertinimą, kad nustatytų, ar reikia iš dalies pakeisti arba panaikinti šią dalį, kad būtų išvengta sutapimų su PFAS naudojimo apribojimais ar draudimais, nustatytais pagal reglamentus (EB) Nr. 1935/2004, (EB) Nr. 1907/2006 arba (ES) 2019/1021.

6. Atitiktis šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nustatytiems reikalavimams įrodoma techniniais dokumentais, parengiamais pagal VII priedą.
7. Kad būtų atsižvelgta į mokslo ir technikos pažangą, Komisija pagal 64 straipsnį gali priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas iš dalies keičiamas siekiant sumažinti šio straipsnio 4 dalyje nurodytą švino, kadmio, gyvsidabrio ir šešiavalenčio chromo koncentracijų, susidarančių dėl pakuočių ar pakuočių sudedamųjų dalių sudėtyje esančių cheminių medžiagų, sumą.

8. Kad būtų atsižvelgta į mokslo ir technikos pažangą, Komisija pagal 64 straipsnį gali priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas siekiant nustatyti, kokiomis sąlygomis šio straipsnio 4 dalyje nurodyta koncentracijų suma netaikoma perdirbtoms medžiagoms arba produktų ciklams uždaroje ir kontroliuojamoje grandinėje, ir kokių rūšių ar formų pakuotėms, remiantis šio reglamento II priedo 1 lentelėje išvardytomis pakuočių kategorijomis, toje dalyje nustatyti reikalavimai netaikomi. Tokie deleguotieji aktai grindžiami kiekvienu konkrečiu atveju atliekama analize, galioja ribotą laiką, juose numatomi tinkamo žymėjimo ir informacijos teikimo reikalavimai ir reikalavimai reguliariai teikti ataskaitas siekiant užtikrinti, kad išimtis būtų reguliariai peržiūrima. Pagal šią dalį priimami deleguotieji aktai priimami tik siekiant iš dalies pakeisti sprendimuose 2001/171/EB ir 2009/292/EB nustatytas nukrypti leidžiančias nuostatas.
9. Ne vėliau kaip ... [8 metai ir šeši mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija atlieka vertinimą, kad įvertintų, ar šiuo straipsniu ir 6 straipsnio 4 dalyje nustatytais į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijais pakankamai prisidėta prie to, kad būtų kuo labiau sumažintas susirūpinimą keliančių medžiagų, kaip pakuotės medžiagų sudedamųjų dalių, buvimas ir koncentracija.

6 straipsnis

Tinkamos perdirbti pakuotės

1. Visos rinkai pateiktos pakuotės turi būti tinkamos perdirbti.

2. Pakuotės laikomos tinkamomis perdirbti, jeigu jos atitinka šias sąlygas:
- a) jos yra projektuojant pritaikytos perdirbimui į medžiagas, taip sudarant galimybę gautas antrines žaliavas, kurių kokybė yra pakankama, palyginti su pradine medžiaga, panaudoti pirminėms žaliavoms pakeisti, kaip numatyta 4 dalyje, ir
 - b) kai jos tampa atliekomis, jos gali būti surenkamos atskirai pagal 48 straipsnio 1 ir 5 dalis, išrūšiuojamos į konkrečius atliekų srautus nedarant poveikio kitų atliekų srautų tinkamumui perdirbti ir perdirbamos dideliu mastu, remiantis pagal šio straipsnio 5 dalį nustatyta metodika.

Laikoma, kad pakuotės, atitinkančios pagal 4 dalį priimtus deleguotuosius aktus, atitinka šios dalies pirmos pastraipos a punkte nustatytą sąlygą.

Laikoma, kad pakuotės, atitinkančios pagal 4 dalį priimtus deleguotuosius aktus ir pagal 5 dalį priimtus įgyvendinimo aktus, atitinka šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytas sąlygas.

Šios dalies pirmos pastraipos a punktas taikomas nuo 2030 m. sausio 1 d. arba praėjus 24 mėnesiams nuo pagal 4 dalies pirmą pastraipą priimtų deleguotųjų aktų įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

Šios dalies pirmos pastraipos b punktas taikomas nuo 2035 m. sausio 1 d. arba, kalbant apie perdirbimą dideliu mastu, nuo 2035 m. sausio 1 d. arba praėjus penkeriems metams nuo pagal 5 dalį priimtų įgyvendinimo aktų įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

3. Fizinis gamintojas įvertina pakuočių tinkamumą perdirbti remdamasis pagal šio straipsnio 4 dalį priimtais deleguotaisiais aktais ir pagal šio straipsnio 5 dalį priimtais įgyvendinimo aktais. Pakuočių tinkamumas perdirbti nurodomas A, B arba C perdirbamumo klasėmis, kaip apibūdinta II priedo 3 lentelėje.

Nedarant poveikio 10 daliai, nuo 2030 m. sausio 1 d. arba praėjus 24 mėnesiams nuo pagal šio straipsnio 4 dalį priimtų deleguotųjų aktų įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, pakuotės negali būti pateikiamos rinkai, nebent jos priskirtos A, B arba C perdirbamumo klasėms, kaip apibūdinta II priedo 3 lentelėje.

Nedarant poveikio šio straipsnio 10 daliai, nuo 2038 m. sausio 1 d. pakuotės negali būti pateikiamos rinkai, nebent jos priskirtos A arba B perdirbamumo klasėms, kaip apibūdinta II priedo 3 lentelėje.

4. Ne vėliau kaip 2028 m. sausio 1 d. Komisija, atsižvelgusi į Europos standartizacijos organizacijų parengtus standartus, pagal 64 straipsnį priima deleguotuosius aktus siekiant papildyti šį reglamentą, kuriais:
- a) nustatomi į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijai ir perdirbamumo klasės remiantis II priedo 3 lentele ir II priedo 4 lentelėje išvardytais parametrais, taikomais II priedo 1 lentelėje išvardytoms pakuočių kategorijoms; į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijai ir perdirbamumo klasės turi būti parengiami atsižvelgiant į pagrindinę medžiagą ir jais turi būti:
 - i) atsižvelgiama į galimybę pakuočių atliekas atskirti į atskirus perdirbimui skirtų medžiagų srautus, jas išrūšiuoti ir perdirbti, kad gautos antrinės žaliavos būtų pakankamos kokybės, palyginti su pradine medžiaga, ir, kai įmanoma, galėtų būti naudojamos pirminėms žaliavoms pakeisti pakuotėse ar kitoms paskirtims, kai išlaikoma perdirbtų medžiagų kokybė;
 - ii) atsižvelgiama į įdiegtus surinkimo ir rūšiavimo procesus, išbandytus veiklos aplinkoje, ir apimamos visos pakuočių sudedamosios dalys;
 - iii) atsižvelgiama į esamas perdirbimo technologijas, jų ekonominę ir aplinkosauginę veiksmingumą, įskaitant gauto produkto kokybę, atliekų prieinamumą, reikalingą energiją ir išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kieki;

- iv) kai tinkama, nustatomos susirūpinimą keliančios medžiagos, darančios neigiamą poveikį medžiagų, esančių pakuotėse, kuriose yra tokių susirūpinimą keliančių medžiagų, pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui;
- v) kai tinkama, nustatomi susirūpinimą keliančių medžiagų arba tokių medžiagų grupių buvimo pakuočių ar pakuočių sudedamųjų dalių sudėtyje apribojimai dėl priežasčių, kurios nėra susijusios pirmiausia su chemine sauga; tokie apribojimai taip pat gali padėti sumažinti nepriimtina riziką žmonių sveikatai ar aplinkai, nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XVII priede nustatytų cheminių medžiagų apribojimams arba, kai taikytina, Reglamente (EB) Nr. 1935/2004 nustatytiems apribojimams ir konkrečioms priemonėms, taikomiems su maistu besiliečiančioms medžiagoms ir gaminiams;
- b) numatoma, kaip atlikti tinkamumo perdirbti vertinimą ir nurodyti jo rezultatus pagal perdirbamumo klases kiekvienam pakuotės vienetui, pagal svorį, įskaitant medžiagai taikytinus kriterijus ir rūšiavimo efektyvumą, siekiant nustatyti, ar pakuotės laikytinos tinkamomis perdirbti pagal 2 dalį;
- c) apibūdinamos kiekvienos iš II priedo 1 lentelėje nurodytų pakuočių kategorijų atitikties jų atitinkamoms perdirbamumo klasėms sąlygos;
- d) nustatoma sistema, susijusi su finansinių įnašų, gamintojų mokėtinų laikantis 45 straipsnio 1 dalyje nustatytų didesnės gamintojo atsakomybės pareigų, diferencijavimu pagal pakuočių perdirbamumo klases.

Priimdama šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus deleguotuosius aktus, Komisija atsižvelgia į vertinimo (jei toks buvo), atlikto pagal 5 straipsnio 2 dalį, rezultatus.

Komisijai pagal 64 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais II priedo 1 lentelė iš dalies keičiama siekiant ją suderinti su mokslo ir technikos pažanga, susijusia su medžiagų ir produktų projektavimu ir surinkimo, rūšiavimo ir perdirbimo infrastruktūra. Tais deleguotaisiais aktais Komisija gali nustatyti papildomų pakuočių kategorijų į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijus arba nustatyti II priedo 1 lentelėje išvardytų kategorijų pakategores.

Ekonominės veiklos vykdytojai naujų arba atnaujintų į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijų pradeda laikytis per 3 metus nuo atitinkamo deleguotojo akto įsigaliojimo dienos.

5. Ne vėliau kaip 2030 m. sausio 1 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:
 - a) perdirbimo dideliu mastu vertinimo metodika kiekvienai II priedo 2 lentelėje nurodytai pakuočių kategorijai, II priedo 3 lentelę papildant perdirbimo dideliu mastu slenkstinėmis ribomis ir prireikus atnaujinant II priedo 3 lentelėje apibūdintas perdirbamumo klases apskritai. Ta metodika grindžiama bent šiais elementais:
 - i) kiekvienos II priedo 2 lentelėje nurodytos pakuočių kategorijos pakuočių kiekiais, pateikiamais rinkai visoje Sąjungoje ir kiekvienoje valstybėje narėje;

- ii) visoje Sąjungoje ir kiekvienoje valstybėje narėje perdirbtų pakuočių atliekų kiekiais, apskaičiuotais skaičiavimo vietoje pagal įgyvendinimo aktą, priimtą pagal 56 straipsnio 7 dalies a punktą, kiekvienoje II priedo 2 lentelėje nurodytoje pakuočių kategorijoje;
- b) stebėjimo grandinės mechanizmas, kuriuo užtikrinama, kad pakuotės būtų perdirbamos dideliu mastu.

Stebėjimo grandinės mechanizmas, nurodytas b punkte, grindžiamas bent šiais elementais:

- i) techniniais dokumentais, kuriuose nurodomas surinktų pakuočių atliekų, siunčiamų į rūšiavimo ir perdirbimo įrenginius, kiekis;
- ii) tikrinimo procesu, leidžiančiu fiziniams gamintojams gauti reikiamus duomenis iš galutinės grandies veiklos vykdytojų, užtikrinant, kad pakuotės būtų perdirbamos dideliu mastu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Duomenys, nurodyti šios dalies pirmoje pastraipoje, turi būti vieši ir lengvai prieinami visuomenei.

- 6. Komisija įvertina duomenų, kuriuos reikia pateikti apie perdirbimo dideliu mastu metodiką, detalumą. Kai tikslinga, Komisija pagal 64 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiama II priedo 2 lentelė ir XII priedo 3 lentelė, siekiant pritaikyti jas prie technikos ir mokslo pažangos.

7. Ne vėliau kaip 2035 m. Komisija, remdamasi rūšiavimo ir perdirbimo technologijų plėtra, gali peržiūrėti minimalias slenkstines ribas, kurias pasiekus pakuotės laikomos perdirbtomis dideliu mastu, ir, kai tinkama, pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto peržiūrėti slenkstines ribas.
8. Siekiant padidinti pakuočių tinkamumo perdirbti lygį, praėjus 18 mėnesių nuo deleguotųjų aktų, priimtų pagal šio straipsnio 4 dalį, ir įgyvendinimo aktų, priimtų pagal šio straipsnio 5 dalį, įsigaliojimo dienos, finansiniai įnašai, kuriuos gamintojai moka siekiant laikytis 45 straipsnyje nustatytų didesnės gamintojo atsakomybės pareigų, diferencijuojami pagal perdirbamumo klases, kaip išsamiai nustatyta deleguotuose aktuose, priimtuose pagal šio straipsnio 4 dalį, ir įgyvendinimo aktuose, priimtuose pagal šio straipsnio 5 dalį.

Kalbant apie finansinius įnašus, gamintojų mokamus siekiant laikytis 45 straipsnyje nustatytų didesnės gamintojo atsakomybės pareigų, susijusių su šio straipsnio 11 dalies g punkte nurodytomis pakuotėmis, valstybės narės atsižvelgia į tų pakuočių perdirbimo techninį įgyvendinamumą ir ekonominį gyvybingumą.

9. Atitiktis šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams įrodoma dėl pakuočių parengiamais techniniais dokumentais, kaip nustatyta VII priede.

Jei pakuotės vienetė yra integruotų sudedamųjų dalių, vertinant atitiktį į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijams ir perdirbimo dideliu mastu reikalavimams įtraukiamos visos integruotos sudedamosios dalys. Atskirai įvertinamos integruotos sudedamosios dalys, kurios transportavimo ar rūšiavimo metu gali atsiskirti vienos nuo kitų dėl mechaninio įtempio.

Jei pakuotės vienetė yra atskirų sudedamųjų dalių, kiekvienos atskiros sudedamosios dalies atitiktis į perdirbimą orientuoto projektavimo reikalavimams ir perdirbimo dideliu mastu reikalavimams vertinimas atliekamas atskirai.

Visos pakuotės vieneto sudedamosios dalys turi būti suderinamos su nustatytais surinkimo, rūšiavimo ir perdirbimo procesais, išbandytais veiklos aplinkoje, ir neturi kliudyti pakuotės vieneto pagrindinės dalies tinkamumui perdirbti.

10. Nukrypstant nuo 2 ir 3 dalių, nuo 2030 m. sausio 1 d. inovatyvios pakuotės, neatitinkančios reikalavimų pagal 2 dalį, gali būti pateikiamos rinkai ne ilgiau kaip 5 metus nuo kalendorinių metų, kuriais jos buvo pateiktos rinkai, pabaigos.

Kai naudojamosi šia nukrypti leidžiančia nuostata, ekonominės veiklos vykdytojas informuoja kompetentingą instituciją prieš pateikdamas inovatyvią pakuotę rinkai ir pateikia visą išsamią techninę informaciją, iš kurios matyti, kad pakuotė yra inovatyvi. Tokiame pranešime pateikiamas perdirbimo dideliu mastu reikalavimų įgyvendinimo tvarkaraštis, kiek tai susiję su inovatyvių pakuočių surinkimu ir perdirbimu. Informacija pateikiama Komisijai ir rinkos priežiūrą vykdančioms nacionalinėms institucijoms.

Jei kompetentinga institucija mano, kad pakuotė nėra inovatyvi, ekonominės veiklos vykdytojas turi atitikti esamus į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijus.

Jei kompetentinga institucija mano, kad pakuotė yra inovatyvi, ji atitinkamai informuoja Komisiją.

Komisija įvertina kompetentingų institucijų prašymus, susijusius su inovatyviu pakuočių pobūdžiu, ir atnaujina arba priima naujus deleguotuosius aktus pagal šio straipsnio 4 dalį, kai tinkama.

Komisija stebi pirmoje pastraipoje nurodytos nukrypti leidžiančios nuostatos poveikį rinkai pateikiamų pakuočių kiekiui. Komisija, kai tinkama, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto siekiant iš dalies pakeisti tą pastraipą.

Valstybės narės nuolat stengiasi gerinti inovatyvių pakuočių, kurios, tikėtina, bus naudingos aplinkai, surinkimo ir rūšiavimo infrastruktūrą.

11. Šis straipsnis netaikomas:

- a) pirminėms pakuotėms, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 23 punkte ir Reglamento (ES) 2019/6 4 straipsnio 25 punkte;
- b) liestis su jautriais produktais skirtoms medicinos priemonių, kurioms taikomas Reglamentas (ES) 2017/745, pakuotėms;
- c) liestis su jautriais produktais skirtoms *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kurioms taikomas Reglamentas (ES) 2017/746, pakuotėms;
- d) antrinėms pakuotėms, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 24 punkte ir Reglamento (ES) 2019/6 4 straipsnio 26 punkte, tais atvejais, kai tokios pakuotės yra būtinos siekiant laikytis specialių reikalavimų, kad būtų išlaikyta vaisto kokybė;

- e) liestis su jautriais produktais skirtoms pradinio maitinimo kūdikių mišinių ir tolesnio maitinimo kūdikių mišinių, perdirbtų grūdinių maisto produktų ir kūdikiams skirtų maisto produktų, ir specialiosios medicininės paskirties maisto produktų, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 609/2013 1 straipsnio a, b ir c punktuose, pakuotėms;
 - f) pakuotėms, naudojamoms pavojingiems kroviniams vežti pagal Direktyvą 2008/68/EB;
 - g) prekinėms pakuotėms, pagamintoms iš lengvosios medienos, kamštienos, tekstilės, gumos, keramikos, porceliano arba vaško; tačiau tokioms pakuotėms taikoma 8 dalis.
12. Ne vėliau kaip 2035 m. sausio 1 d. Komisija peržiūri 11 dalyje nurodytas išimtis, atsižvelgdama bent į rūšiavimo bei perdirbimo technologijų raidą ir į ekonominės veiklos vykdytojų bei valstybių narių įgytą praktinę patirtį. Tuo remdamasi Komisija įvertina tų išimčių tolesnio taikymo tinkamumą ir, kai tikslinga, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

7 straipsnis

Minimali perdirbtų medžiagų dalis plastikinėse pakuotėse

1. Ne vėliau kaip 2030 m. sausio 1 d. arba praėjus 3 metams nuo šio straipsnio 8 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, bet kurioje rinkai pateikiamų pakuočių plastikinėje dalyje turi būti toliau nurodyta minimali perdirbtų medžiagų, gautų perdirbus vartotojų plastiko atliekas, procentinė dalis pagal pakuočių rūšį ir formą, kaip nurodyta II priedo 1 lentelėje, apskaičiuota kaip gamyklos ir metų vidurkis:
- a) liestis su jautriais produktais skirtose pakuotėse, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra polietilentereftalatas (PET), išskyrus vienkartinius plastikinius gėrimų butelius, – 30 %;

- b) liestis su jautriais produktais skirtose pakuotėse, gaminamose iš kitų nei PET plastikinių medžiagų, išskyrus vienkartinius plastikinius gėrimų butelius, – 10 %;
 - c) vienkartiniuose plastikiniuose gėrimų buteliuose – 30 %;
 - d) kitose nei šios dalies a, b ir c punktuose nurodytose plastikinėse pakuotėse – 35 %;
2. Ne vėliau kaip 2040 m. sausio 1 d. bet kurioje rinkai pateikiamų pakuočių plastikinėje dalyje turi būti toliau nurodyta minimali perdirbtų medžiagų, gautų perdirbus vartotojų plastiko atliekas, procentinė dalis pagal pakuočių rūšį ir formą, kaip nurodyta II priedo 1 lentelėje, apskaičiuota kaip gamyklos ir metų vidurkis:
- a) liestis su jautriais produktais skirtose pakuotėse, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra PET, išskyrus vienkartinius plastikinius gėrimų butelius, – 50 %;
 - b) liestis su jautriais produktais skirtose pakuotėse, gaminamose iš kitų nei PET plastikinių medžiagų, išskyrus vienkartinius plastikinius gėrimų butelius, – 25 %;
 - c) vienkartiniuose plastikiniuose gėrimų buteliuose – 65 %;
 - d) kitose nei šios dalies a, b ir c punktuose nurodytose plastikinėse pakuotėse – 65 %.

3. Šio straipsnio tikslais perdirbtų medžiagų dalis gaunama perdirbus vartotojų plastiko atliekas, kurios:
- a) buvo surinktos Sąjungoje pagal šį reglamentą arba nacionalines taisykles, kuriomis į nacionalinę teisę atitinkamai perkeliama direktyvos 2008/98/EB ir (ES) 2019/904, priklausomai nuo to, kas aktualu, arba kurios buvo surinktos trečiojoje valstybėje pagal atskiro surinkimo standartus siekiant skatinti aukštos kokybės perdirbimą, lygiaverčius nurodytiesiems atitinkamai šiame reglamente bei direktyvose 2008/98/EB ir (ES) 2019/904, priklausomai nuo to, kas aktualu, ir
 - b) kai taikytina, buvo perdirbtos Sąjungoje esančiame įrenginyje, kuriam taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES⁶², arba kurios buvo perdirbtos trečiojoje valstybėje esančiame įrenginyje, kuriam taikomos su perdirbimo operacijomis susijusių teršalų išmetimo į orą, vandenį ir žemę prevencijos ir mažinimo taisyklės, ir tos taisyklės yra lygiavertės taisyklėms, susijusioms su išmetamųjų teršalų ribinėmis vertėmis ir aplinkosauginio veiksmingumo lygiais, nustatytais pagal Direktyvą 2010/75/ES, kurios taikomos tą pačią veiklą vykdančiam Sąjungoje esančiam įrenginiui; ta sąlyga taikoma tik tuo atveju, kai tos ribinės vertės ir lygiai būtų taikomi tą pačią veiklą vykdančiam Sąjungoje esančiam įrenginiui kaip ir analogiškam įrenginiui, esančiam trečiojoje valstybėje.

⁶² 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamųjų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

4. 1 ir 2 dalys netaikomos:

- a) pirminėms pakuotėms, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 23 punkte ir Reglamento (ES) 2019/6 4 straipsnio 25 punkte;
- b) liestis su jautriais produktais skirtoms plastikinėms medicinos priemonių, priemonių, skirtų išimtinai moksliniams tyrimams, ir tiriamųjų priemonių, kurioms taikomas Reglamentas (ES) 2017/745, pakuotėms;
- c) liestis su jautriais produktais skirtoms plastikinėms *in vitro* diagnostikos medicinos priemonių, kurioms taikomas Reglamentas (ES) 2017/746, pakuotėms;
- d) antrinėms pakuotėms, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/83/EB 1 straipsnio 24 punkte ir Reglamento (ES) 2019/6 4 straipsnio 26 punkte, tais atvejais, kai tokios pakuotės yra būtinos siekiant laikytis specialių reikalavimų, kad būtų išlaikyta vaisto kokybė;
- e) kompostuojamosioms plastikinėms pakuotėms;
- f) pakuotėms, naudojamoms pavojingiems kroviniams vežti pagal Direktyvą 2008/68/EB;
- g) liestis su jautriais produktais skirtoms plastikinėms tik kūdikiams ir mažiems vaikams skirtų maisto produktų ir specialiosios medicininės paskirties maisto produktų pakuotėms, taip pat gėrimų ir maisto produktų, kurie paprastai naudojami mažiems vaikams, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 609/2013 1 straipsnio a, b ir c punktuose, pakuotėms;

- h) atsargų, sudedamųjų dalių ir pirminių pakuočių sudedamųjų dalių, skirtų gaminti vaistus, kuriems taikoma Direktyva 2001/83/EB, ir veterinarinius vaistus, kuriems taikomas Reglamentas (ES) 2019/6, pakuotėms, kai tokios pakuotės turi atitikti vaisto kokybės standartus.
5. 1 ir 2 dalys netaikomos:
- a) plastikinėms pakuotėms, skirtoms liestis su maistu, kai perdirbtų medžiagų kiekis kelia grėsmę žmonių sveikatai ir dėl to supakuoti produktai neatitinka Reglamento (EB) Nr. 1935/2004;
 - b) bet kokioms plastikinėms dalims, sudarančioms mažiau nei 5 % viso pakuotės vieneto svorio.
6. Atitiktį šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytiems reikalavimams fiziniai gamintojai arba importuotojai įrodo pateikdami VII priede nurodytą techninę informaciją apie pakuotes.
7. Finansiniai įnašai, gamintojų mokami siekiant laikytis 45 straipsnyje nustatytų didesnės gamintojo atsakomybės pareigų, gali būti diferencijuojami pagal pakuotei naudojamų perdirbtų medžiagų procentinę dalį. Atliekant tokį diferencijavimą atsižvelgiama į perdirbimo technologijų tvarumo kriterijus ir aplinkos apsaugos sąnaudas, susijusias su perdirbtų medžiagų dalimi.

8. Komisija ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma perdirbtų medžiagų, gautų perdirbus vartotojų plastiko atliekas, perdirbtų ir surinktų Sąjungoje laikantis šio straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų, procentinės dalies apskaičiavimo ir tikrinimo metodika bei VII priede nurodytų techninių dokumentų forma. Tuo tikslu Komisija atsižvelgia į gautų antrinių žaliavų, kurios, palyginti su pradine medžiaga, yra pakankamos kokybės, kad jas būtų galima naudoti pirminėms žaliavoms pakeisti, naudojimą. Tikrinimo metodika gali apimti pareigą atlikti nepriklausomą trečiosios šalies atliekamą auditą, susijusį su perdirbtų medžiagų dalimi ir plastikinėmis pakuotėmis, kurios pateikiamos rinkai kaip nuo kitų produktų atskiras prekinis vienetas, fizinių gamintojų Sąjungoje atžvilgiu, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio 3 dalyje ir pagal šio straipsnio 9 dalį priimtame deleguotajame akte nustatytų sąlygų.

Priimdama įgyvendinimo aktus, Komisija įvertina esamas perdirbimo technologijas atsižvelgdama į jų ekonominį ir aplinkosauginį veiksmingumą, įskaitant gauto produkto kokybę, atliekų prieinamumą, reikalingą energiją, išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir kitą atitinkamą poveikį aplinkai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9. Ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 31 d. Komisija, remdamasi 8 dalies antroje pastraipoje nurodytu vertinimu, pagal 64 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas plastiko perdirbimo technologijoms taikomais tvarumo kriterijais.

Šio straipsnio tikslais perdirbtos medžiagos turi būti gaunamos panaudojus vartotojų plastiko atliekas, kurios buvo perdirbtos arba:

- a) Sąjungoje esančiuose įrenginiuose, kuriuose naudojamos perdirbimo technologijos, atitinkančios pagal šią dalį nustatytus tvarumo kriterijus, arba
- b) trečiosiose valstybėse esančiuose įrenginiuose, kuriuose naudojamos perdirbimo technologijos, atitinkančios standartus, lygiaverčius pagal deleguotuosius aktus parengtiems tvarumo kriterijams.

10. Ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 31 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma metodika, pagal kurią vertinamas, tikrinamas ir patvirtinamas, be kita ko, atliekant trečiosios šalies atliekamą auditą, taisyklių, taikomų tais atvejais, kai iš vartotojų plastiko atliekų gautų perdirbtų medžiagų dalis perdirbama arba surenkama trečiojoje valstybėje, lygiavertiškumas. Atliekant tą vertinimą atsižvelgiama į aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos standartus, įskaitant standartus, kuriais užtikrinama, kad perdirbimas būtų atliekamas aplinkai saugiu būdu, ir į aukštos kokybės perdirbimo standartus, pavyzdžiui, perdirbimo sektoriams taikomus efektyvaus išteklių naudojimo ir kokybės standartus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
11. Ne vėliau kaip 2029 m. sausio 1 d. arba praėjus 24 mėnesiams nuo 8 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, perdirbtų medžiagų procentinė dalis pakuotėse pagal 1 dalį apskaičiuojama ir tikrinama laikantis pagal 8 dalį priimtame įgyvendinimo akte nustatytų taisyklių.

12. Ne vėliau kaip 2028 m. sausio 1 d. Komisija įvertina poreikį priimti nuostatas, leidžiančias konkrečių plastikinių pakuočių atveju nukrypti nuo 1 dalies b ir d punktuose nustatytų perdirbtų medžiagų minimalių procentinių dalių reikalavimų, arba peržiūrėti 4 dalyje pateiktą išimčių dėl konkrečių plastikinių pakuočių sąrašą.

Remiantis šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytu vertinimu, kai plastikinėms pakuotėms perdirbti tinkamoms perdirbimo technologijoms negautas leidimas pagal atitinkamas Sąjungos taisykles arba jos nepakankamai prieinamos praktikoje, atsižvelgiant į visus su sauga susijusius reikalavimus, ypač reikalavimus dėl liestis su jautriais produktais skirtų plastikinių pakuočių, įskaitant maisto pakuotes, Komisijai pagal 64 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas iš dalies keičiamas siekiant:

- a) numatyti nuo šio straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nustatytos minimalios procentinės dalies taikymo srities, taikymo laiko ar lygio nukrypti leidžiančias nuostatas, taikomas konkrečioms plastikinėms pakuotėms, ir
- b) atitinkamai iš dalies pakeisti šio straipsnio 4 dalyje pateiktą išimčių sąrašą.

13. Kai pernelyg sunku laikytis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų perdirbtų medžiagų minimalių procentinių dalių dėl to, kad trūksta konkrečių rūšių perdirbto plastiko ar jo kainos yra pernelyg didelės, Komisijai pagal 64 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriuo iš dalies keičiamos tos dalys, atitinkamai patikslinant minimalias procentines dalis. Vertindama, ar toks patikslinimas tinkamas, Komisija įvertina fizinių ar juridinių asmenų prašymus, prie kurių turi būti pridėta aktuali informacija ir duomenys apie padėtį rinkoje, susijusią su tokiomis vartotojų plastiko atliekomis, ir patikimiausius turimus susijusio pavojaus žmonių ar gyvūnų sveikatai, aprūpinimo maistu užtikrinimui ar aplinkai įrodymus. Komisija tokį deleguotąjį aktą priima tik išimtiniais atvejais, kai būtų padarytas didelis neigiamas poveikis žmonių ar gyvūnų sveikatai, apsirūpinimo maistu užtikrinimui ar aplinkai.
14. Ne vėliau kaip ... [7 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos], atsižvelgdama į naujausius technologinius laimėjimus ir ekonominės veiklos vykdytojų bei valstybių narių įgytą praktinę patirtį, Komisija pateikia ataskaitą, kurioje apžvelgiama, kaip įgyvendinamas 1 dalyje nustatytas 2030 m. perdirbtų medžiagų minimalios procentinės dalies reikalavimas, ir įvertinama, koku mastu tos procentinės dalys padeda priimti veiksmingus ir lengvai įgyvendinamus tvarias pakuotes skatinančius sprendimus, ar įmanoma pasiekti 2040 m. nustatytas minimalias procentines dalis, remiantis patirtimi siekiant 2030 m. minimalių procentinių dalių ir kintančiomis aplinkybėmis, ar svarbu toliau taikyti šiame straipsnyje nustatytas išimtis ir nukrypti leidžiančias nuostatas, taip pat ar būtina ar tikslinga nustatyti naujas perdirbtų medžiagų minimalias procentines dalis. Su ta ataskaita, kai tikslinga, pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas šis straipsnis, visų pirma 2040 m. nustatytos minimalios perdirbtų medžiagų procentinės dalys.

15. Ne vėliau kaip ... [7 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija peržiūri su perdirbtų pakuočių medžiagų naudojimu pakuotėse, išskyrus plastikinės pakuotes, susijusią padėtį ir tuo remdamasi įvertina, ar tikslinga nustatyti priemonės arba iškelti tikslus siekiant padidinti tokiose kitose pakuotėse naudojamų perdirbtų medžiagų dalį, ir, kai tikslinga, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

8 straipsnis

Biologinės kilmės žaliavos plastikinėse pakuotėse

1. Ne vėliau kaip... [3 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija, atsižvelgdama į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/2001⁶³ 29 straipsnyje nustatytus tvarumo kriterijus, peržiūri biologinės kilmės plastikinių pakuočių technologinę raidą ir aplinkosauginį veiksmingumą.
2. Kai tikslinga, remdamasi 1 dalyje nurodyta peržiūra, Komisija pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo:
 - a) nustatomi biologinės kilmės žaliavų plastikinėse pakuotėse tvarumo reikalavimai;
 - b) nustatomi biologinės kilmės žaliavų plastikinėse pakuotėse naudojimo didinimo tikslai;
 - c) numatoma galimybė šio reglamento 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytus tikslus pasiekti naudojant biologinės kilmės plastiko žaliavas, o ne iš vartotojų plastiko atliekų gautas perdirbtas medžiagas, tuo atveju, jei nėra tinkamų su maistu besiliečiančių pakuočių, atitinkančių Reglamente (ES) 2022/1616 nustatytus reikalavimus, perdirbimo technologijų;

⁶³ 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (OL L 328, 2018 12 21, p. 82).

- d) kai tikslinga, iš dalies pakeičiama 3 straipsnio 1 dalies 53 punkte pateikta biologinės kilmės plastiko apibrėžtis.

9 straipsnis

Kompostuojamosios pakuotės

1. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 dalies, ne vėliau kaip ... [36 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] turi būti užtikrinta, kad rinkai pateikiamos 3 straipsnio 1 dalies 1 punkto f papunktyje nurodytos pakuotės ir ant vaisių bei daržovių klijuojamos lipnios etiketės atitiktų kompostavimo pramoniniu būdu kontroliuojamomis sąlygomis biologinių atliekų apdorojimo įrenginiuose standartą, ir, kai valstybės narės to reikalauja, atitiktų šio straipsnio 6 dalyje nurodytus kompostavimo namų sąlygomis standartus.
2. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 dalies, kai valstybės narės leidžia panašių biologinio skaidumo ir tinkamumo kompostuoti savybių turinčias atliekas kaip biologines atliekas pagal Direktyvos 2008/98/EB 22 straipsnio 1 dalį surinkti kartu su tomis biologinėmis atliekomis ir kai yra įdiegtos tinkamos atliekų surinkimo sistemos ir įrengta atliekų apdorojimo infrastruktūra siekiant užtikrinti, kad kompostuojamosios pakuotės patektų į biologinių atliekų tvarkymo srautą, valstybės narės gali reikalauti, kad toliau nurodytos pakuotės pirmą kartą jų teritorijoje būtų tiekiamos tik jei jos yra tinkamos kompostuoti:
 - a) 3 straipsnio 1 dalies 1 punkto g papunktyje nurodytos pakuotės, sudarytos iš kitų nei metalas medžiagų, labai lengvi plastikiniai pirkinių maišeliai ir lengvieji plastikiniai pirkinių maišeliai;

- b) pakuotės, išskyrus šios dalies a punkte nurodytas pakuotes, dėl kurių valstybė narė jau pareikalavo, kad jos būtų tinkamos kompostuoti iki šio reglamento taikymo pradžios dienos.
3. Ne vėliau kaip ... [36 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] turi būti užtikrinta, kad kitos nei 1 ir 2 dalyse nurodytos pakuotės, įskaitant iš biologiškai skaidžių plastiko polimerų ir kitų biologiškai skaidžių medžiagų pagamintas pakuotes, būtų projektuojamos orientuojantis į perdirbimą ir medžiagas pagal 6 straipsnį ir nedarant poveikio kitų atliekų srautų tinkamumui perdirbti.
4. Atitiktis šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytiems reikalavimams įrodoma pateikiant VII priede nurodytą techninę informaciją apie pakuotes.
5. Komisija gali išnagrinėti, ar kitos pakuotės turėtų būti įtrauktos į šio straipsnio 1 dalį arba 2 dalies a punktą, jei tai pagrįsta ir tikslinga dėl technologijų ir reglamentavimo pokyčių, kurie daro poveikį kompostuojamųjų pakuočių atsisakymui, ir į III priede nustatytas sąlygas, ir, kai tikslinga, pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

6. Ne vėliau kaip ... [12 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija paprašo Europos standartizacijos organizacijų parengti arba atnaujinti darniuosius standartus, kuriuose nustatomos išsamios reikalavimų dėl kompostuojamųjų pakuočių techninės specifikacijos. Tai darydama Komisija paprašo, kad, atsižvelgiant į naujausią mokslo ir technikos pažangą, būtų atsižvelgiama į tokius parametrus, kaip išlaikymo trukmė, temperatūra ir maišymas, kurie atspindi realias sąlygas namų komposte ir biologinių atliekų apdorojimo įrenginiuose, įskaitant anaerobinio skaidymo procesus. Komisija prašo, kad į tuos standartus būtų įtrauktas patikrinimas, ar pagal nustatytus parametrus biologiškai skaidomos kompostuojamosios pakuotės galiausiai virsta anglies dioksidu arba, nesant deguonies, – metanu, ir mineralinėmis druskomis, biomase bei vandeniu.

Ne vėliau kaip ... [12 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija taip pat paprašo Europos standartizacijos organizacijų parengti darniuosius standartus, kuriuose nustatomos išsamios reikalavimų dėl 1 dalyje nurodytų kompostavimo namų sąlygomis pakuočių techninės specifikacijos.

10 straipsnis

Pakuočių kiekio mažinimas

1. Ne vėliau kaip 2030 m. sausio 1 d. fizinis gamintojas arba importuotojas užtikrina, kad rinkai pateikiamos pakuotės būtų suprojektuotos taip, kad jų svoris ir tūris būtų sumažinti iki minimumo, būtino jų funkcionalumui užtikrinti, atsižvelgiant į pavidalą ir medžiagą, iš kurios jos pagamintos.

2. Fizinis gamintojas arba importuotojas užtikrina, kad pakuotės, kurios neatitinka šio reglamento IV priede nustatytų eksploatacinių kriterijų, ir pakuotės, turinčios savybių, kuriomis siekiama tik sudaryti įspūdį, kad produkto tūris yra didesnis, įskaitant dvigubas sieneles, netikrus dugnus ir nebūtinus sluoksnius, nebūtų pateikiamos rinkai, nebent:
- a) pakuotės dizainas yra saugomas kaip Bendrijos dizainas pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 6/2002⁶⁴ arba pagal dizaino teises, patenkančias į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/71/EB⁶⁵ taikymo sritį, be kita ko, pagal vienoje iš valstybių narių galiojančius tarptautinius susitarimus, arba jos pavidalas yra prekių ženklas, patenkantis į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001⁶⁶ arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2436⁶⁷ taikymo sritį, įskaitant prekių ženklus, užregistruotus pagal vienoje iš valstybių narių galiojančius tarptautinius susitarimus, dizaino teisės ir prekių ženklai buvo saugomi prieš ... [šio reglamento įsigaliojimo data], ir dėl šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų taikymo būtų padarytas poveikis pakuočių dizainui taip, kad būtų pakeistas jo naujumas ar individualios savybės, arba prekių ženklui taip, kad pagal prekių ženklą nebebūtų įmanoma atskirti pažymėto produkto nuo kitų įmonių produktų, arba

⁶⁴ 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino (OL L 3, 2002 1 5, p. 1).

⁶⁵ 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/71/EB dėl teisinės dizaino apsaugos (OL L 289, 1998 10 28, p. 28).

⁶⁶ 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017 6 16, p. 1).

⁶⁷ 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015 12 23, p. 1).

- b) supakuotam produktui ar gėrimui taikomos geografinės nuorodos, kurios saugomos pagal Sąjungos teisę, pavyzdžiui, pagal Reglamentą (ES) Nr. 1308/2013 dėl vyno, Reglamentą (ES) 2019/787 dėl spiritinių gėrimų arba Reglamentą (ES) 2023/2411 dėl amatininkų ir pramonės gaminių, arba taikomos Reglamente (ES) 2024/1143 nurodyta kokybės sistema.
3. Ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija paprašo Europos standartizacijos organizacijų parengti arba atnaujinti, kai tinkama, darniuosius standartus, kuriuose nustatoma atitikties pakuočių kiekio mažinimo reikalavimams pagal šį reglamentą apskaičiavimo ir matavimo metodika. Tokiuose standartuose turėtų būti nurodytos įprasčiausių rūšių ir formų pakuočių didžiausios tinkamos svorio bei tūrio ribos ir, kai tinkama, sienelių storis ir didžiausia tuščia ertmė.
4. Atitiktis šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytiems reikalavimams įrodoma VII priede nurodytais techniniais dokumentais, į kuriuos įeina šie elementai:
- a) techninių specifikacijų, standartų ir sąlygų, taikomų vertinant pakuotę pagal IV priede nustatytus eksploatacinius kriterijus ir metodiką, paaiškinimas;
 - b) kiekvienam iš šių eksploatacinių kriterijų nurodyti projektavimo reikalavimai, kuriais užkertamas kelias toliau mažinti pakuotės svorį ar tūrį;
 - c) bet kokie bandymų rezultatai, tyrimai ar kiti aktualūs šaltiniai, pavyzdžiui, modeliavimas ir imitavimas, naudojami siekiant įvertinti minimalų būtiną pakuotės tūrį ar svorį.

Vertinant daugkartinių pakuočių atitiktį šio straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams, atsižvelgiama į tokių pakuočių savybes ir visų pirma 11 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

11 straipsnis

Daugkartinės pakuotės

1. Pakuotės, pateikiamos rinkai nuo ... [šio reglamento įsigaliojimo diena], laikomos daugkartinėmis, jeigu jos atitinka visus šiuos reikalavimus:
 - a) yra sukurtos, suprojektuotos ir pateikiamos rinkai siekiant tikslo jas daug kartų pakartotinai naudoti;
 - b) yra sukurtos ir suprojektuotos taip, kad įprastai nuspėjamomis naudojimo sąlygomis būtų galima atlikti kuo daugiau naudojimo ciklų;
 - c) atitinka taikytinus vartotojų sveikatos, saugos ir higienos reikalavimus;
 - d) gali būti ištuštinamos arba iškraunamos nesugadinant jų taip, kad nebebūtų įmanoma jų toliau naudoti ir pakartotinai naudoti;
 - e) gali būti ištuštinamos, iškraunamos, pakartotinai užpildomos arba perkraunamos išlaikant supakuoto produkto kokybę bei saugą ir užtikrinant taikytinų saugos ir higienos reikalavimų, įskaitant maisto saugos reikalavimus, laikymąsi;
 - f) gali būti atnaujinamos pagal VI priedo B dalį, išlaikant jų galimybę atlikti numatytąją funkciją;

- g) gali būti pritvirtinamos etiketės ir taip teikiama informacija apie to produkto savybes ir apie pačią pakuotę, įskaitant bet kokius svarbius nurodymus ir informaciją, kad būtų užtikrintas produkto saugumas, tinkamas naudojimas, atsekamumas ir tinkamumo vartoti laikas;
 - h) gali būti ištuštinamos, iškraunamos, pakartotinai užpildomos arba perkraunamos, nekeliant pavojaus už tai atsakingų asmenų sveikatai ir saugai, ir
 - i) atitinka 6 straipsnyje nustatytus perdirbti tinkamoms pakuotėms taikomus reikalavimus, kad jas būtų galima perdirbti, kai jos tampa atliekomis.
2. Ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija pagal 64 straipsnį priima deleguotąjį aktą, kuriuo šis reglamentas papildomas nustatant minimalų daugkartinių tokios formos pakuočių, kurios dažniausiai naudojamos pakartotiniam naudojimui, naudojimo ciklą skaičių šio straipsnio 1 dalies b punkto tikslu, atsižvelgiant į higienos ir kitus reikalavimus, pavyzdžiui, logistiką.
3. Atitiktis šio straipsnio 1 dalyje nustatytiems reikalavimams įrodoma pateikiant VII priede nurodytą techninę informaciją apie pakuotes.

III skyrius

Ženklinimo, žymėjimo ir informacijos teikimo reikalavimai

12 straipsnis

Pakuočių ženklinimas

1. Nuo ... [42 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] arba praėjus 24 mėnesiams nuo įgyvendinimo akto, priimtų pagal šio straipsnio 6 arba 7 dalį, įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, rinkai pateikiamos pakuotės žymimos suderintu ženklu, kuriame pateikiama informacija apie jų sudėtyje esančias medžiagas, kad vartotojams būtų lengviau rūšiuoti. Ženklas turi būti grindžiamas piktogramomis ir jis turi būti lengvai suprantamas, be kita ko, asmenims su negalia. 9 straipsnio 1 dalyje ir, kai taikytina, 9 straipsnio 2 dalyje nurodytų pakuočių atveju ženkle nurodoma, kad medžiaga yra tinkama kompostuoti, kad ji nėra tinkama kompostuoti namų sąlygomis ir kad kompostuojamosios pakuotės neturi būti išmetamos gamtoje. Išskyrus e. prekybos siuntų pakuočių atveju, ta pareiga neapima transportavimo pakuočių ir pakuočių, kurioms taikoma užstato grąžinimo sistema.

Rinkai pateikiamos pakuotės, kuriose yra susirūpinimą keliančių medžiagų, žymimos naudojant standartizuoto, atviro, skaitmeninio žymėjimo technologijas pagal 7 dalies antroje pastraipoje nurodytą metodiką.

Kad vartotojams būtų lengviau rūšiuoti, kartu su šioje dalyje nurodytu suderintu ženklų ekonominės veiklos vykdytojai ant pakuotės gali nurodyti QR kodą ar kitos rūšies standartizuotą, atvirą, skaitmeninį duomenų saitą, kuriame pateikiama informacija apie pakuotės kiekvienos atskiros sudedamosios dalies paskirties vietą.

Pakuotės, kurioms taikomos 50 straipsnio 1 dalyje nurodytos užstato gražinimo sistemos, žymimos aiškiu ir nedviprasmišku ženklu. Be nacionalinio ženklo, pakuotės gali būti žymimos suderintu spalviniu ženklu, nustatytu atitinkamame įgyvendinimo akte, priimtame pagal šio straipsnio 6 dalį. Valstybės narės gali reikalauti, kad pakuotės, kurioms taikomos užstato gražinimo sistemos, būtų žymimos tuo suderintu spalviniu ženklu, su sąlyga, kad dėl to neiškraipoma vidaus rinka ir nesudaroma kliūčių prekybai produktais iš kitų valstybių narių.

2. Nuo ... [48 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] arba praėjus 30 mėnesių nuo pagal 6 dalį priimto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, rinkai pateikiamos daugkartinės pakuotės žymimos ženklu, kuriuo naudotojai informuojami apie tai, kad tai yra daugkartinė pakuotė. Daugiau informacijos apie daugkartinę pakuotės pobūdį, įskaitant egzistuojančią pakartotinio naudojimo vietinę, nacionalinę ar Sąjungos masto sistemą, taip pat informaciją apie surinkimo punktus, pateikiama QR kodu ar kitokiu standartizuotu, atviru, skaitmeniniu duomenų saitą – tai padeda atsekti pakuotę ir suskaičiuoti reusus ir naudojimo ciklus, arba, jei taip suskaičiuoti neįmanoma, apytikriai tai įvertinti. Be to, daugkartinės prekinės pakuotės pardavimo vietoje turi būti aiškiai identifikuojamos ir atskiriamos nuo vienkartinų pakuočių.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, reikalavimas žymėti ženklų ir QR kodų ar kitos rūšies standartizuotu, atviru, skaitmeniniu duomenų saitu netaikomas atvirojo ciklo sistemoms, neturinčioms sistemos operatoriaus pagal VI priedą.
4. Jei pakuotės, kurioms taikomas 7 straipsnis, pateikiamos rinkai nuo ... [42 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] arba praėjus 24 mėnesiams nuo pagal šio straipsnio 6 dalį priimto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, ir yra pažymėtos ženklų, kuriame pateikiama informacija apie perdirbtų medžiagų dalį, tas ženklas ir, kai taikytina, QR kodas ar kitos rūšies standartizuotas, atviras, skaitmeninis duomenų saitas turi atitikti specifikacijas, nustatytas pagal šio straipsnio 6 dalį priimtame atitinkamame įgyvendinimo akte, ir turi būti grindžiamas pagal 7 straipsnio 8 dalį nustatyta metodika. Jei pakuotės yra pažymėtos ženklų, kuriame pateikiama informacija apie biologinės kilmės plastiko dalį, tas ženklas turi atitikti specifikacijas, nustatytas pagal šio straipsnio 6 dalį priimtame atitinkamame įgyvendinimo akte.

5. 1, 2 ir 4 dalyse nurodyti ženklai ir 2 dalyje nurodytas QR kodas ar kitos rūšies standartizuotas, atviras, skaitmeninis duomenų saitas ant pakuotės gerai pritvirtinami, atspausdinami ar išgraviruojami taip, kad būtų matomi, įskaitomi, užtikrinant, kad jų nebūtų galima lengvai ištrinti. Juose pateikta informacija taip pat turi būti prieinama galutiniams naudotojams, prieš jiems įsigyjant produktą internetu. Kai dėl pakuotės pobūdžio ir dydžio neįmanoma arba nepagrįsta taip pritvirtinti, atspausdinti ar išgraviruoti, QR kodas ar kitas standartizuotas, atviras, skaitmeninis duomenų saitas pritvirtinami prie grupinės pakuotės. Jei ir tai neįmanoma arba nepagrįsta dėl pakuotės pobūdžio ir dydžio arba kai svarbu užtikrinti nediskriminacinę prieigą prie informacijos pažeidžiamoms grupėms, visų pirma regos sutrikimą turintiems asmenims, informacija pateikiama naudojant vieną elektroniniu būdu nuskaitomą kodą arba kitos rūšies duomenų saitą.

Informacija 1, 2 ir 4 dalyse nurodytuose ženkluose ir QR kode ar kitos rūšies standartizuotame, atviraime, skaitmeniniame duomenų saite pateikiama viena ar daugiau galutiniams naudotojams lengvai suprantamų kalbų, kurias nustato valstybė narė, kurioje pakuotė bus tiekama rinkai.

Kai informacija teikiama elektroninėmis priemonėmis pagal 1, 2 ir 4 dalis, taikomi šie reikalavimai:

- a) atitinkamos apimties ir svarbūs asmens duomenys renkami tik siekiant suteikti naudotojui prieigą prie šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse nurodytos svarbios informacijos apie atitiktį, kiek tai susiję su Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679⁶⁸ 5 straipsnio 1 dalimi;

⁶⁸ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

- b) informacija nepateikiama kartu su kita pardavimo ar rinkodaros tikslais naudojama informacija.

Kai pagal Sąjungos teisę reikalaujama, kad informacija apie supakuotą produktą būtų teikiama naudojant duomenų saitą, tas pats duomenų saitas naudojamas reikalaujamai informacijai apie supakuotą produktą ir apie pakuotę teikti, ir abu tie duomenų saitai turi būti lengvai atskiriami.

6. Ne vėliau kaip ... [18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas suderintas ženklas ir specifikacijos, susijusios su pakuočių ženklinimo reikalavimais ir ženklinimo formomis, be kita ko, kai tokia informacija teikiama skaitmeninėmis priemonėmis, kaip nurodyta šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse. Rengdama tuos įgyvendinimo aktus, Komisija atsižvelgia į kombinuotųjų pakuočių ypatumus. Kurdama suderintą pakuočių, kurioms taikomos 50 straipsnio 2 dalyje nurodytos užstato gražinimo sistemos, ženklą, Komisija atsižvelgia į visus valstybių narių imamo užstato skirtumus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
7. Ne vėliau kaip ... [18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma 1 dalyje nurodytų pakuočių, įskaitant kombinuotąsias pakuotes ir integruotas arba atskiras sudedamąsias dalis, sudėtyje esančių medžiagų nurodymo naudojant standartizuoto, atviro, skaitmeninio žymėjimo technologijas metodika.

Ne vėliau kaip 2030 m. sausio 1 d. Komisija taip pat priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato susirūpinimą keliančių medžiagų nustatymo naudojant standartizuoto, atviro, skaitmeninio žymėjimo technologijas metodiką. Pagal tą metodiką užtikrinama, kad žymėjimu nurodoma bent jau susirūpinimą keliančios medžiagos, esančios kiekviename pakuotės vieneto medžiagoje, pavadinimas ir koncentracija.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8. Nedarant poveikio reikalavimams dėl kitų suderintų ES ženklų, ekonominės veiklos vykdytojai neteikia ir nerodo etikečių, ženklų, simbolių ar įrašų, galinčių klaidinti vartotojus ar kitus galutinius naudotojus ar sukelti jiems painiavą dėl pakuotėms keliamų tvarumo reikalavimų, kitų pakuočių savybių ar pakuočių atliekų tvarkymo galimybių, kurių suderintas ženklinimas nustatytas šiame reglamente. Kai tikslinga, Komisija priima gaires, kuriose būtų paaiškinti aspektai, kurie gali klaidinti ar supainioti vartotojus ar kitus galutinius naudotojus.
9. Ne vėliau kaip ... [2 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] pakuotės, įtrauktos į didesnės gamintojo atsakomybės sistemą, gali būti identifikuojamos visoje valstybių narių, kuriose ta sistema taikoma, teritorijoje. Toks identifikavimas turi būti galimas tik pagal atitinkamą simbolį QR kode arba kitą standartizuoto, atviro, skaitmeninio žymėjimo technologiją siekiant parodyti, kad gamintojas vykdo didesnės gamintojo atsakomybės pareigas. Tas simbolis turi būti aiškus bei nedviprasmiškas ir neturi klaidinti vartotojų ar kitų galutinių naudotojų dėl pakuočių tinkamumo perdirbti ar daugkartinio naudojimo galimybės.

10. Pakuotės, kurioms taikoma užstato gražinimo sistema, išskyrus 50 straipsnio 1 dalyje nurodytas pakuotes, pagal nacionalinę teisę gali būti identifikuojamos pagal atitinkamą simbolį visoje teritorijoje, kurioje ta sistema taikoma. Tas simbolis turi būti aiškus ir nedviprasmiškas ir neturi klaidinti vartotojų ar kitų galutinių naudotojų dėl pakuočių tinkamumo perdirbti ar daugkartinio naudojimo galimybės valstybėse narėse, į kurias jos turi būti gražinamos. Valstybės narės nedraudžia pritvirtinti ženklų, susijusių su kitose valstybėse narėse taikomomis užstato gražinimo sistemomis.
11. Šis straipsnis netaikomas pirminėms ir antrinėms pakuotėms, kaip apibrėžta reglamentuose (ES) 2017/745, (ES) 2017/746 ir (ES) 2019/6 bei Direktyvoje 2001/83/EB, jei dėl kitų tuose Sąjungos teisėkūros procedūra priimamuose aktuose apibrėžtų ženklinimo reikalavimų ant pakuotės nėra vietos arba jei pakuotės ženklinimas galėtų kelti pavojų saugiam žmonėms skirtų vaistų arba veterinarinių vaistų naudojimui.
12. 1, 2 ir 4 dalyse nurodytos pakuotės, pagamintos Sąjungoje arba importuotos iki tose dalyse nurodytų terminų, neatitinkančios tose dalyse išdėstytų kriterijų, gali būti pateikiamos rinkai 3 metus nuo tose dalyse nustatytų ženklinimo reikalavimų įsigaliojimo dienos.

13 straipsnis

Pakuočių atliekoms rinkti skirtų atliekų talpyklų ženklimas

1. Ne vėliau kaip ... [42 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] arba praėjus 30 mėnesių nuo 2 dalyje nurodytų įgyvendinimo aktų priėmimo, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, valstybės narės užtikrina, kad ant visų atliekų talpyklų, skirtų pakuočių atliekoms, kurias siekiama pašalinti, surinkti atskirai pagal kiekvienos pakuočių atliekų medžiagos frakciją, būtų matomai, įskaitomai ir neištrinamai pritvirtinti, atspausdinti arba išgraviruoti suderinti ženklai, reikalingi tam, kad būtų galima atskirai surinkti kiekvienai pakuočių atliekų medžiagai taikomą dalį, skirtą šalinti atskirose talpyklose. Pakuočių atliekų talpykla gali būti paženklinta daugiau nei vienu ženklu. Ta pareiga netaikoma talpykloms, kurioms taikomos užstato grąžinimo sistemos.
2. Ne vėliau kaip ... [18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi suderinti ženklai ir specifikacijos, susijusios su talpyklų ženklavimo reikalavimais ir ženklavimo formomis, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje. Rengdama tuos įgyvendinimo aktus, Komisija atsižvelgia į valstybėse narėse nustatytą surinkimo sistemų ypatumus ir kombinuotųjų pakuočių ypatumus. Talpyklų ženklimas atitinka 12 straipsnio 6 dalyje nurodytą pakuočių ženklimą, išskyrus pakuočių, kurioms taikomos užstato grąžinimo sistemos, ženklimą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis
Ekologiškumo teiginiai

Ekologiškumo teiginiai, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/29/EB 2 straipsnio o punkte, dėl pakuočių savybių, kurių atžvilgiu šiame reglamente nustatyti teisiniai reikalavimai, gali būti pateikiami dėl rinkai pateiktų pakuočių, jei jie atitinka šiuos reikalavimus:

- a) teiginiai pateikiami tik dėl pakuočių savybių, viršijančių šiame reglamente nustatytus taikytinus minimaliuosius reikalavimus, laikantis jame nustatytų kriterijų, metodikų ir apskaičiavimo taisyklių, ir
- b) teiginiuose nurodoma, ar jie susiję su pakuotės vienetu, pakuotės vieneto dalimi ar su visomis pakuotėmis, kurias ekonominės veiklos vykdytojas pateikia rinkai.

Atitiktis šiame straipsnyje nustatytiems reikalavimams įrodoma techniniais dokumentais, parengiamais dėl pakuotės, kaip nustatyta šio reglamento VII priede.

IV skyrius
Bendrosios pareigos

15 straipsnis
Fizinių gamintojų pareigos

1. Fiziniai gamintojai rinkai pateikia tik 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytus reikalavimus atitinkančias pakuotes.

2. Prieš pateikdami pakuotes rinkai fiziniai gamintojai atlieka 38 straipsnyje nurodytą atitikties vertinimo procedūrą arba paveda ją atlikti jų vardu ir parengia VII priede nurodytus techninius dokumentus.

Kai pakuočių atitiktis taikytiniems reikalavimams yra įrodyta atlikus 38 straipsnyje nurodytą atitikties vertinimo procedūrą, fiziniai gamintojai parengia ES atitikties deklaraciją pagal 39 straipsnį.

3. Fiziniai gamintojai saugo VII priede nurodytus techninius dokumentus ir ES atitikties deklaraciją taip:

- a) vienkartinių pakuočių atveju – 5 metus nuo datos, kai tos pakuotės pateikiamos rinkai;
- b) daugkartinių pakuočių atveju – 10 metų nuo datos, kai tos pakuotės pateikiamos rinkai.

4. Fiziniai gamintojai užtikrina, kad būtų įdiegtos procedūros, kuriomis, vykdant pakuočių serijinę gamybą, būtų išlaikoma atitiktis šiam reglamentui. Fiziniai gamintojai tinkamai atsižvelgia į pakuočių dizaino ar charakteristikų pakeitimus, taip pat į darniųjų standartų ir bendrųjų ar kitų techninių specifikacijų, kuriais remiantis deklaruojama atitiktis arba kuriuos taikant atitiktis tikrinama, pakeitimus. Jeigu fiziniai gamintojai nustato, kad gali būti padarytas poveikis pakuočių atitikčiai reikalavimams, jie atlieka pakartotinį vertinimą pagal 38 straipsnyje nurodytą atitikties vertinimo procedūrą arba paveda ją atlikti jų vardu.

5. Fiziniai gamintojai užtikrina, kad ant pakuotės būtų nurodyta rūšis, partijos ar serijos numeris arba kitas elementas, pagal kurį ją būtų galima identifikuoti, arba, kai tai neįmanoma dėl pakuotės dydžio ar pobūdžio, užtikrina, kad reikiama informacija būtų pateikiama kartu su supakuotu produktu pateikiamame dokumente.
6. Fiziniai gamintojai ant pakuočių arba naudodami QR kodą ar kitą duomenų saitą nurodo savo pavadinimą, registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekių ženklą, taip pat pašto adresą ir, kai yra, elektronines ryšio priemones, kuriuos naudojant galima su jais susisiekti. Jei tai neįmanoma, reikiama informacija įtraukiama į informaciją, teikiamą naudojant QR kodą ar kitos rūšies standartizuotą, atvirą, skaitmeninį duomenų saitą, kaip nurodyta 12 straipsnio 1, 2, 4 arba 5 dalyje, arba kartu su supakuotu produktu pateikiamame dokumente. Nurodomas pašto adresas turi būti vienas bendras adresas, kuriuo galima susisiekti su fiziniu gamintoju.
7. Fiziniai gamintojai užtikrina, kad pagal 5 ir 6 dalis teikiama informacija būtų aiški, suprantama ir įskaitoma, ja nebūtų pakeičiama ar paslepiama informacija, reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus dėl supakuotų produktų ženklavimo, ir ji negalėtų būti supainiota su ta informacija.
8. Fiziniai gamintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad pakuotės, kurias jie pateikė rinkai po šio reglamento įsigaliojimo dienos, neatitinka vieno ar daugiau iš 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytų taikytinų reikalavimų, nedelsdami imasi būtinų taisomųjų priemonių, kad užtikrintų tų pakuočių atitiktį reikalavimams arba atitinkamai jas pašalintų iš rinkos ar atšauktų. Fiziniai gamintojai nedelsdami informuoja valstybės narės, kurioje jie tiekė atitinkamas pakuotes, rinkos priežiūros instituciją apie įtariamą neatitiktį reikalavimams ir apie taisomąsias priemones, kurių imtasi.

9. Nukrypstant nuo šio straipsnio 8 dalies, pareiga užtikrinti atitiktį, pašalinti arba atšaukti pakuotes, kurios, kaip manoma, neatitinka 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytų reikalavimų, netaikoma daugkartinių pakuočių, pateiktų rinkai iki ... [šio reglamento įsigaliojimo data], atžvilgiu.
10. Gavę pagrįstą nacionalinės institucijos prašymą, fiziniai gamintojai viena ar daugiau tai institucijai lengvai suprantamų kalbų pateikia visą informaciją ir dokumentus, reikalingus pakuočių atitikčiai 5-12 straipsniuose arba pagal juos nustatytiems reikalavimams įrodyti, įskaitant techninius dokumentus. Ta informacija ir dokumentai pateikiami elektronine forma ir, paprašius, popierine forma. Prieiga prie atitinkamų dokumentų užtikrinama per 10 dienų nuo tada, kai gaunamas nacionalinės institucijos prašymas. Fiziniai gamintojai su nacionaline institucija bendradarbiauja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant ištaisyti neatitiktis 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytiems reikalavimams atvejus.
11. 2 ir 3 dalys netaikomos pagal užsakymą pagamintoms transportavimo pakuotėms, skirtoms konfigūruojamoms medicinos priemonėms ir medicinos sistemoms, naudotinoms pramoninėje ir sveikatos priežiūros aplinkoje.
12. Jeigu fizinis arba juridinis asmuo, kuris užsakė suprojektuoti ar pagaminti pakuotę savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą, atitinka Rekomendacijoje 2003/361/EB nustatytą labai mažos įmonės apibrėžtį, taikomą ... [šio reglamento įsigaliojimo data], ir pakuotes fiziniam arba juridiniam asmeniui, kuris užsakė suprojektuoti ar pagaminti pakuotę savo vardu arba naudodamas savo prekių ženklą, tiekiantis fizinis arba juridinis asmuo yra Sąjungoje, pakuotes tiekiantis fizinis arba juridinis asmuo laikomas fiziniu gamintoju šio straipsnio tikslais.

16 straipsnis

Pakuočių arba pakuočių medžiagų tiekėjų pareiga teikti informaciją

1. Tiekėjai fiziniam gamintojui viena ar daugiau fiziniam gamintojui lengvai suprantamų kalbų pateikia visą informaciją ir dokumentus, reikalingus tam, kad fizinis gamintojas įrodytų pakuočių ir pakuočių medžiagų atitiktį šiam reglamentui, įskaitant VII priede nurodytus ir 5–11 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius reikalaujamus techninius dokumentus. Ta informacija ir dokumentai pateikiami popierine arba elektronine forma.
2. Kai tikslinga, į fiziniam gamintojui pagal 1 dalį teiktiną informaciją ir dokumentus įtraukiami dokumentai ir informacija, kurių reikalaujama pagal Sąjungos teisės aktus, taikytinus liestis su jautriais produktais skirtoms pakuotėms.

17 straipsnis

Įgaliojtieji atstovai

1. Fizinis gamintojas gali raštišku įgaliojimu paskirti įgaliojimą atstovą.
2. Įgaliojasis atstovas atlieka užduotis, nurodytas fizinio gamintojo jam suteiktuose įgaliojimuose. Tais įgaliojimais įgaliojajam atstovui leidžiama atlikti bent šias užduotis:
 - a) saugoti ES atitikties deklaraciją ir techninius dokumentus, kad su jais galėtų susipažinti nacionalinės rinkos priežiūros institucijos, kaip nurodyta toliau:
 - i) vienkartinių pakuočių atveju – 5 metus nuo datos, kai tos pakuotės pateikiamos rinkai, ir

- ii) daugkartinių pakuočių atveju – 10 metų nuo datos, kai tos pakuotės pateikiamos rinkai;
- b) kompetentingų nacionalinių institucijų prašymu su jomis bendradarbiauti dėl visų priemonių, kurių imamasi dėl pakuočių, patenkančių į to įgaliotojo atstovo įgaliojimų aprėptį, neatitikties reikalavimams atvejais;
- c) gavus pagrįstą kompetentingos nacionalinės institucijos prašymą, tai institucijai viena ar daugiau lengvai suprantamų kalbų pateikti visą informaciją ir techninius dokumentus, reikalingus pakuočių atitikčiai reikalavimams įrodyti;
- d) gavus kompetentingos nacionalinės institucijos prašymą, per 10 dienų nuo tokio prašymo gavimo užtikrinti prieigą prie atitinkamų dokumentų;
- e) nutraukti įgaliojimus, jei fizinis gamintojas veikia priešingai savo pareigoms pagal šį reglamentą.

Įgaliotojo atstovo įgaliojimai neapima 15 straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų bei pareigos parengti VII priede nurodytus ir 5–11 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius reikalaujamus techninius dokumentus.

18 straipsnis
Importuotojų pareigos

1. Importuotojai pateikia rinkai tik 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytus reikalavimus atitinkančias pakuotes.
2. Prieš pateikdami pakuotes rinkai importuotojai užtikrina, kad:
 - a) fizinis gamintojas būtų atlikęs 38 straipsnyje nurodytą atitikties vertinimo procedūrą ir fizinis gamintojas būtų parengęs VII priede nurodytus ir 5–11 straipsniuose arba pagal šiuos straipsnius reikalaujamus techninius dokumentus;
 - b) pakuotės būtų paženklintos pagal 12 straipsnį;
 - c) kartu su pakuotėmis būtų pateikti reikalaujami dokumentai, ir
 - d) fizinis gamintojas būtų įvykdęs 15 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytus reikalavimus.

Jeigu importuotojas mano arba turi pagrindo manyti, kad pakuotės neatitinka 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytų taikytinų reikalavimų, jis nepateikia pakuočių rinkai tol, kol neužtikrinama jų atitiktis tiems reikalavimams.

3. Importuotojai ant pakuočių nurodo savo pavadinimą ir savo registruotą prekybinį pavadinimą arba registruotą prekių ženklą, taip pat pašto adresą ir, kai yra, elektronines ryšio priemones, kuriomis galima su jais susisiekti. Jei ant pakuotės tos informacijos pateikti neįmanoma, reikalaujama informacija pateikiama per standartizuotą, atvirą, skaitmeninį duomenų saitą, kaip nurodyta 12 straipsnyje, arba kartu su supakuotu produktu pateikiamame dokumente.
4. Importuotojai užtikrina, kad pagal 3 dalį teikiama informacija būtų aiški, suprantama ir įskaitoma, ja nebūtų pakeičiama ar paslepiama informacija, reikalaujama pagal kitus Sąjungos teisės aktus dėl supakuotų produktų ženklinimo, ir ji negalėtų būti supainiota su ta informacija.
5. Importuotojai užtikrina, kad tuo metu, kai jiems tenka atsakomybė už pakuotes, tiek tuščias, tiek su produktais, jų laikymo ar transportavimo sąlygos nepakenktų jų atitikčiai 5–12 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytiems taikytiniems reikalavimams.
6. Importuotojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad tos pakuotės, kurias jie pateikė rinkai, neatitinka 5–12 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytų taikytinų reikalavimų, nedelsdami imasi būtinų taisomųjų priemonių, kad užtikrintų tų pakuočių atitiktį reikalavimams arba, kai tinkama, jas pašalintų iš rinkos ar atšauktų. Importuotojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė pakuotes, rinkos priežiūros institucijas apie įtariamą neatitiktį reikalavimams ir apie taisomas priemones, kurių imtasi.

7. Importuotojai saugo ES atitikties deklaracijos kopiją, kad ji būtų prieinama rinkos priežiūros institucijoms, ir užtikrina, kad toms institucijoms jų prašymu būtų galima suteikti prieigą prie VII priede nurodytų ir 5–11 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius reikalaujamų techninių dokumentų, kaip nurodyta toliau:
 - a) vienkartinių pakuočių atveju – 5 metus nuo tada, kai tos pakuotės pateikiamos rinkai, ir
 - b) daugkartinių pakuočių atveju – 10 metų nuo tada, kai tos pakuotės pateikiamos rinkai.
8. Gavę pagrįstą nacionalinės institucijos prašymą, importuotojai tai institucijai viena ar daugiau lengvai suprantamų kalbų pateikia visą informaciją ir dokumentus, reikalingus pakuočių atitikčiai 5–12 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytiems taikytiniams reikalavimams įrodyti, įskaitant techninius dokumentus. Ta informacija ir dokumentai pateikiami elektronine forma ir, paprašius, popierine forma. Prieiga prie atitinkamų dokumentų užtikrinama per 10 dienų nuo tada, kai gaunamas nacionalinės institucijos prašymas.
9. Importuotojai su kompetentinga nacionaline institucija bendradarbiauja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant ištaisyti neatitikties 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytiems reikalavimams atvejus.

19 straipsnis
Platintojų pareigos

1. Tiekdami pakuotes rinkai, platintojai veikia deramai laikydamiesi šio reglamento reikalavimų.
2. Prieš tiekdami pakuotes rinkai, platintojai įsitikina, kad:
 - a) gamintojas, kuriam dėl tų pakuočių tenka didesnės gamintojo atsakomybės pareigos, būtų registruotas 44 straipsnyje nurodytame gamintojų registre;
 - b) pakuotės būtų paženklintos pagal 12 straipsnį, ir
 - c) fizinis gamintojas ir importuotojas būtų įvykdę atitinkamai 15 straipsnio 5 ir 6 dalyse bei 18 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.
3. Kai platintojas, prieš tiekdamas pakuotes rinkai, mano arba turi pagrindo manyti, kad pakuotės neatitinka 5–12 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytų reikalavimų arba kad fizinis gamintojas ar importuotojas nesilaiko atitinkamai 15 straipsnio 5 ir 6 dalyse bei 18 straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų, platintojas netiekia pakuočių rinkai tol, kol neužtikrinama jų atitiktis reikalavimams arba kol fizinis gamintojas ar importuotojas neįvykdo reikalavimų.

Platintojai užtikrina, kad tuo metu, kai jiems tenka atsakomybė už pakuotes, tiek tuščias, tiek su produktais, jų laikymo ar transportavimo sąlygos nepakenktų jų atitikčiai 5–12 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytiems reikalavimams.

4. Gamintojo atskleistos informacijos platintojas nenaudoja jokiam kitam tikslui, kaip tik patikrinti, ar laikomasi 5–12 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytų taikytinų reikalavimų. Visų pirma, platintojams draudžiama netinkamai naudoti tokią informaciją komerciniais tikslais.
5. Platintojai, manantys arba turintys pagrindo manyti, kad pakuotės, kurias jie tiekė rinkai su supakuotu produktu, neatitinka 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytų taikytinų reikalavimų, užtikrina, kad būtų imtasi būtinų taisomųjų priemonių, tam, kad būtų užtikrinta tų pakuočių atitiktis reikalavimams arba, kai tinkama, jos būtų pašalintos iš rinkos ar atšauktos.

Platintojai nedelsdami informuoja valstybių narių, kuriose jie tiekė pakuotes, rinkos priežiūros institucijas apie įtariamą neatitiktį reikalavimams ir apie taisomas priemones, kurių imtasi.

6. Gavę pagrįstą nacionalinės institucijos prašymą, platintojai tai institucijai lengvai suprantama kalba ar kalbomis pateikia visą jiems prieinamą informaciją ir dokumentus, reikalingus pakuočių atitikčiai 5–12 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytiems taikytiniems reikalavimams įrodyti. Ta informacija ir dokumentai pateikiami elektronine forma ir, paprašius, popierine forma.

Platintojai su nacionaline institucija bendradarbiauja dėl visų veiksmų, kurių imamasi siekiant ištaisyti neatitiktis 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytiems reikalavimams atvejus.

20 straipsnis

Realizavimo paslaugų teikėjų pareigos

Realizavimo paslaugų teikėjai užtikrina, kad jų tvarkomų pakuočių, tiek tuščių, tiek su produktais, sandėliavimo, tvarkymo ir pakavimo, adresavimo ar siuntimo sąlygos nepakenktų pakuotės atitikčiai 5–12 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytiems reikalavimams.

21 straipsnis

Atvejis, kai fizinių gamintojų pareigos taikomos importuotojams ir platintojams

Jei importuotojas arba platintojas pateikia rinkai pakuotes savo vardu ar naudodamas savo prekių ženklą arba pakeičia jau pateiktas rinkai pakuotes taip, kad tai galėtų paveikti atitiktį atitinkamiems šio reglamento reikalavimams, tas importuotojas arba platintojas laikomas fiziniu gamintoju šio reglamento tikslais ir turi vykdyti fizinio gamintojo pareigas pagal 15 straipsnį.

Jeigu pirmoje pastraipoje nurodytas importuotojas arba platintojas atitinka labai mažos įmonės apibrėžtį, nustatytą Rekomendacijoje 2003/361/EB, taikomoje ... [šio reglamento įsigaliojimo data], ir pakuotes importuotojui arba platintojui tiekiantis fizinis ar juridinis asmuo yra Sąjungoje, pakuotes tiekiantis fizinis ar juridinis asmuo laikomas fiziniu gamintoju 15 straipsnio tikslais.

22 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojų identifikavimas

1. Ekonominės veiklos vykdytojai, gavę prašymą, pateikia rinkos priežiūros institucijoms informaciją apie:
 - a) visų ekonominės veiklos vykdytojų, kurie jiems tiekė pakuotes ar supakuotus produktus, tapatybę;
 - b) visų ekonominės veiklos vykdytojų, kuriems jie tiekė pakuotes ar supakuotus produktus, tapatybę.
2. Ekonominės veiklos vykdytojai turi galėti pateikti 1 dalies a punkte nurodytą informaciją, kaip nurodyta toliau:
 - a) vienkartinių pakuočių atveju – 5 metus nuo tada, kai jie tiekė pakuotes arba jos jiems buvo tiekios;
 - b) daugkartinių pakuočių atveju – 10 metų nuo tada, kai jie tiekė pakuotes arba jos jiems buvo tiekios.

23 straipsnis

Pakuočių atliekų tvarkymo subjektų pareigos teikti informaciją

Pakuočių atliekų tvarkymo subjektai kasmet kompetentingoms institucijoms per elektroninį registrą arba registrus pagal Direktyvos 2008/98/EB 35 straipsnio 1 dalį pateikia šio reglamento XII priedo 3 lentelėje nurodytą informaciją apie pakuočių atliekas, išskyrus informaciją apie pakuotes, kurios pirmą kartą patiektos valstybės narės teritorijoje.

Pakuočių atliekų tvarkymo subjektai kasmet gamintojams, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos individualiai, arba gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai, kuriai pavestas tų pareigų vykdymas, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos kolektyviai, pateikia visą informaciją, būtiną 44 straipsnio 10 dalyje nustatytoms pareigoms teikti informaciją vykdyti.

Valstybės narės gali pagal nacionalinę teisę nustatyti, kad tais atvejais, kai valdžios institucijos yra atsakingos už pakuočių atliekų tvarkymo organizavimą, pakuočių atliekų tvarkymo subjektai kasmet tokioms valdžios institucijoms teikia visą informaciją, būtiną 44 straipsnio 10 dalyje nustatytoms pareigoms teikti informaciją vykdyti, arba tai daro kitomis priemonėmis, papildančiomis elektroninį registrą ar registrus pagal Direktyvos 2008/98/EB 35 straipsnio 1 dalį.

V skyrius
Ekonominės veiklos vykdytojų pareigos
mažinti pakuočių ir pakuočių atliekų kiekį

24 straipsnis

Su perteklinėmis pakuotėmis susijusi pareiga

1. Ne vėliau kaip 2030 m. sausio 1 d. arba praėjus 3 metams nuo pagal 2 dalį priimtų įgyvendinimo aktų įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė, ekonominės veiklos vykdytojai, užpildantys pakuotes grupinėje pakuotėje, transportavimo pakuotėje ar e. prekybos siuntų pakuotėje, užtikrina, kad maksimali tuščios ertmės santykinė dalis, išreiškiama procentais, būtų 50 %.

2. Ne vėliau kaip ... [3 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo datos] Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma 1 dalyje nurodytos tuščios ertmės santykinės dalies apskaičiavimo metodika. Toje metodikoje atsižvelgiama į ypatingas savybes tų pakuočių, kurios turi būti laikomos pakankamai didelėje tuščioje ertmėje, kad atitiktų taikytinus teisinius reikalavimus arba apsaugotų produktą, pavyzdžiui, visų pirma supakuotų netaisyklingų pavidalų produktų, pakuočių, kuriose yra daugiau nei viena prekinė pakuotė ar produktas, pakuočių, kuriose yra skystų produktų, supakuotų produktų, kurių turinį galima lengvai pažeisti, ir supakuotų produktų, kuriuos dėl nedidelių matmenų gali pažeisti didesni produktai, ypatingas savybes ir minimalų plotą ant transportavimo pakuotės, kad būtų galima pritvirtinti siuntos etiketes.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. 1 dalyje nurodytos santykinės dalies apskaičiavimo tikslu:
- a) tuščia ertmė reiškia grupinės pakuotės, transportavimo pakuotės ar e. prekybos siuntų pakuotės bendro tūrio ir joje esančios prekinės pakuotės tūrio skirtumą;
 - b) tuščios ertmės santykinė dalis reiškia tuščios ertmės, kaip apibrėžta a punkte, ir bendro grupinės pakuotės, transportavimo pakuotės ar e. prekybos siuntų pakuotės tūrio santykį.

Tuščia ertmė laikoma ertmė, kuri užpildoma tokiomis užpildo medžiagomis kaip popieriaus atraižos, oro pagalvėlės, burbulinė plėvelė, kempinės užpildai, putų užpildai, medienos vilna, polistireno ar putų polistirolo granulės.

4. Ne vėliau kaip ... [36 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] ekonominės veiklos vykdytojai, kurie užpildo prekinę pakuotę, užtikrina, kad tuščia ertmė būtų sumažinta iki minimumo, būtino pakuotės funkcijai, įskaitant produkto apsaugą, užtikrinti. Prekinės pakuotės atveju tuščios ertmės santykinė dalis reiškia prekinės pakuotės bendro vidinio tūrio ir supakuoto produkto kiekio (tūrio) skirtumą.

Vertinant atitiktį šios dalies reikalavimams, tuščia ertmė, kuri užpildoma užpildo medžiagomis, pavyzdžiui, popieriaus atraižomis, oro pagalvėlėmis, burbuline plėvele, kempinės užpildais, putų užpildais, medienos vilna, polistireno ar putų polistirolo granulėmis, laikoma tuščia ertmė.

Produktų, kurie transportavimo metu nusėda arba kurių atveju maisto produktui apsaugoti reikalinga viršutinė erdvė, arba kitų šias savybes turinčių produktų prekinių pakuočių atveju:

- a) atitiktis šiai daliai vertinama kaip užpildymo lygis užpildymo metu;
- b) oras tarp supakuotų maisto produktų ar jų viduje arba apsauginės dujos nelaikomos tuščia ertme.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga netaikoma ekonominės veiklos vykdytojams, kurie prekinės pakuotes naudoja kaip e. prekybos siuntų pakuotes arba kurie naudoja daugkartines pakuotes, įtrauktas į pakartotinio naudojimo sistemą. Nepaisant to, jie užtikrina, kad tokia prekinė pakuotė atitiktų 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus.
6. Ne vėliau kaip ... [7 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija peržiūri 1 dalyje nurodytą tuščios ertmės santykinę dalį bei 5 dalyje nurodytas išimtis ir įvertina galimybę nustatyti tuščios ertmės santykinės dalis prekinėms pakuotėms, visų pirma žaislams, kosmetikai, rinkiniams „pasidaryk pats“ ir elektroniniams gaminiams.

25 straipsnis

Tam tikrų formų pakuočių naudojimo apribojimai

1. Nuo 2030 m. sausio 1 d. ekonominės veiklos vykdytojai negali pateikti rinkai V priede nurodytų formų ir paskirčių pakuočių.

2. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali toliau taikyti anksčiau nei 2025 m. sausio 1 d. priimtus V priede išvardytų formų ir paskirčių pakuočių, pagamintų iš medžiagų, neįtrauktų į V priedą, pateikimo rinkai apribojimus.
3. Šio straipsnio 1 dalis nedaro poveikio 9 straipsnio 2 dalies b punktui.
4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali leisti labai mažoms įmonėms, kaip apibrėžta Rekomendacijoje 2003/361/EB, taikomoje ... [šio reglamento įsigaliojimo data], pateikti rinkai šio reglamento V priedo 3 punkte nurodytų formų ir paskirčių pakuotes, jeigu įrodyta, kad techniškai neįmanoma nenaudoti tokių pakuočių ar naudotis infrastruktūra, reikalinga pakartotinio naudojimo sistemos veikimui užtikrinti.
5. Ne vėliau kaip... [7 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija įvertina apribojimų, nukrypti leidžiančių nuostatų bei išimčių teigiamą poveikį aplinkai ir atsižvelgia į tai, ar yra alternatyvių pakavimo sprendimų, atitinkančių saugos ir higienos reikalavimus, taikomus liestis su jautriais produktais skirtoms pakuotėms. Remdamasi tuo vertinimu, Komisija peržiūri šį straipsnį ir V priedą siekiant pritaikyti juos prie technikos ir mokslo pažangos, kad būtų sumažintas pakuočių atliekų kiekis. Remdamasi tos peržiūros rezultatais, Komisija įvertina, ar tikslinga nustatyti naujus konkrečių formų pakuočių naudojimo apribojimus ir ar aktualu toliau taikyti šiame straipsnyje nustatytas nukrypti leidžiančias nuostatas ir išimtis, ir, kai tikslinga, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

6. Ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir Europos maisto saugos tarnyba, paskelbia gaires, kuriomis išsamiau paaiškinamas V priedas, įskaitant į taikymo sritį patenkančių pakuočių formų pavyzdžius, ir visos apribojimų išimtis, bei pateikia vaisių ir daržovių, kuriems netaikomas V priedo 2 punktas, nebaigtinį sąrašą.

26 straipsnis

Su daugkartinėmis pakuotėmis susijusios pareigos

1. Ekonominės veiklos vykdytojai, valstybės narės teritorijoje pirmą kartą rinkai tiekiantys daugkartines pakuotes, užtikrina, kad toje valstybėje narėje būtų įdiegta tokių pakuočių pakartotinio naudojimo sistema, kurioje būtų numatyta paskata užtikrinti tų pakuočių surinkimą ir kuri atitiktų VI priede nustatytus reikalavimus. Laikoma, kad tie ekonominės veiklos vykdytojai tenkina šios dalies reikalavimus, jei jie naudojami valstybėse narėse jau įdiegtomis pakartotinio naudojimo sistemomis.
2. Tos sistemos atitikties tiems reikalavimams pagal šio straipsnio 1 dalį aprašas parengiamas kaip daugkartinių pakuočių techninių dokumentų, teiktinų pagal 11 straipsnio 3 dalį, dalis. Tuo tikslu fizinis gamintojas prašo sistemos dalyvių pateikti atitinkamus raštiškus patvirtinimus, kaip nustatyta VI priede.

27 straipsnis

Su pakartotinio naudojimo sistemomis susijusi pareiga

1. Daugkartines pakuotes naudojantys ekonominės veiklos vykdytojai dalyvauja vienoje ar daugiau pakartotinio naudojimo sistemų ir užtikrina, kad pakartotinio naudojimo sistemos, pagal kurias daugkartinės pakuotės gali būti naudojamos pakartotinai, atitiktų VI priedo A dalyje nustatytus reikalavimus.
2. Daugkartines pakuotes naudojantys ekonominės veiklos vykdytojai užtikrina, kad, prieš vėl siūlant tokias pakuotes naudoti galutiniams naudotojams, jos būtų atnaujintos pagal VI priedo B dalį.
3. Daugkartines pakuotes naudojantys ekonominės veiklos vykdytojai gali paskirti trečiąją šalį, atsakingą už vieną ar daugiau bendrų pakartotinio naudojimo sistemų.

Jei ekonominės veiklos vykdytojai yra paskyrę trečiąją šalį, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, šiame straipsnyje nustatytas pareigas jų vardu vykdo ta trečioji šalis.

4. Ekonominės veiklos vykdytojai, naudojantys daugkartines pakuotes uždarojo ciklo sistemose pagal VI priede nustatytus reikalavimus, privalo grąžinti pakuotes į sistemos dalyvių nustatytą ir sistemos operatoriaus patvirtintą vieną ar daugiau surinkimo punktų.

28 straipsnis

Su pakartotiniu užpildymu susijusios pareigos

1. Ekonominės veiklos vykdytojai, teikiantys galimybę pirkti produktus pakartotinai užpildant tarą, informuoja galutinius naudotojus apie šiuos dalykus (pakartotinio užpildymo taisyklės):
 - a) kokių rūšių tara gali būti naudojama pakartotiniam užpildymui perkant siūlomus produktus;
 - b) pakartotinio užpildymo higienos standartus;
 - c) galutinio naudotojo atsakomybę už sveikatą ir saugą naudojant a punkte nurodytą tarą.

Pakartotinio užpildymo taisyklės reguliariai atnaujinamos ir aiškiai skelbiamos atitinkamose patalpose arba kitu būdu pateikiamos galutiniams naudotojams.

2. Ekonominės veiklos vykdytojai, teikiantys galimybę pirkti produktus pakartotinai užpildant tarą, užtikrina, kad pakartotinio užpildymo punktai atitiktų VI priedo C dalyje nustatytus reikalavimus ir visus kituose Sąjungos teisės aktuose nustatytus reikalavimus dėl produktų pardavimo pakartotinai užpildant tarą.
3. Ekonominės veiklos vykdytojai, teikiantys galimybę pirkti produktus pakartotinai užpildant tarą, užtikrina, kad, jei pakartotinio užpildymo punktuose galutiniams naudotojams yra siūlomos pakuotės ar tara, tos pakuotės ir ta tara nebūtų suteikiamos nemokamai, jei jos neatitinka VI priede nustatytų reikalavimų, arba jos būtų suteikiamos pagal užstato grąžinimo sistemą.

4. Ekonominės veiklos vykdytojai gali atsisakyti pakartotinai užpildyti galutinio naudotojo pateiktą tarą, jei galutinis naudotojas nesilaiko ekonominės veiklos vykdytojo pagal 1 dalį praneštų pakartotinio užpildymo taisyklių, visų pirma kai ekonominės veiklos vykdytojai mano, kad tara yra nehygieniška arba netinkama naudoti parduodamam maistui ar gėrimui. Ekonominės veiklos vykdytojai neatsako už higienos ar maisto saugos problemas, kylančias naudojant galutinio naudotojo pateiktą tarą.
5. Nuo 2030 m. sausio 1 d. galutiniai platintojai, kurių prekybos plotas yra didesnis nei 400 m², stengiasi 10 % to prekybos ploto skirti maisto ir ne maisto produktų pakartotinio užpildymo punkтамs.

29 straipsnis

Pakartotinio naudojimo tikslai

1. Nuo 2030 m. sausio 1 d. ekonominės veiklos vykdytojai, Sąjungos teritorijoje kaip transportavimo pakuotes ar produktams transportuoti naudojamas prekinės pakuotes, be kita kito, e. prekyboje platinamiems produktams transportuoti, naudojantys padėklus (angl. *pallets*), sulankstomas plastikines dėžes, dėžes, padėklus (angl. *trays*), plastikines grotelines dėžes, vidutinio dydžio piltinių produktų talpyklas, kibirus, statines ir kanistrus – visų dydžių ir pagamintus iš bet kokių medžiagų, bet kita ko, lanksčių formų, ar naudojantys padėklų (angl. *pallets*) įvyniojimo medžiagas ar tvirtinimo juostas ant jų dedamiems produktams transportavimo metu stabilizuoti ir apsaugoti, užtikrina, kad bendrai bent 40 % tokių pakuočių būtų į pakartotinio naudojimo sistemą įtrauktos daugkartinės pakuotės.

Nuo 2040 m. sausio 1 d. tie ekonominės veiklos vykdytojai stengiasi užtikrinti, kad bent 70 % pirmoje pastraipoje nurodytų pakuočių būtų į pakartotinio naudojimo sistemą įtrauktų formų daugkartinės pakuotės.

2. Nuo 2030 m. sausio 1 d., nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, ekonominės veiklos vykdytojai, naudojantys šio straipsnio 1 dalyje išvardytų rūšių transportavimo pakuotes ar produktams transportuoti naudojamas prekes pakuotes, kad transportuotų produktus Sąjungos teritorijoje tarp skirtingų vietų, kuriose veiklos vykdytojas vykdo savo veiklą, arba tarp bet kurios vietos, kurioje veiklos vykdytojas vykdo savo veiklą, ir bet kurios kitos susijusios įmonės ar įmonės partnerės, kaip apibrėžta Rekomendacijos 2003/361/EB, taikomos ... [šio reglamento įsigaliojimo diena], priedo 3 straipsnyje, užtikrina, kad tokios pakuotės būtų į pakartotinio naudojimo sistemą įtrauktos daugkartinės pakuotės.
3. Nuo 2030 m. sausio 1 d., nukrypstant nuo 1 dalies, ekonominės veiklos vykdytojai, naudojantys 1 dalyje išvardytų rūšių transportavimo pakuotes ar produktams transportuoti naudojamas prekes pakuotes, be kita kito, e. prekyboje platinamiems produktams transportuoti, kad pristatytų produktus kitam ekonominės veiklos vykdytojui toje pačioje valstybėje narėje, užtikrina, kad tokios pakuotės būtų į pakartotinio naudojimo sistemą įtrauktos daugkartinės pakuotės.
4. 1, 2 ir 3 dalyse nustatytos pareigos netaikomos transportavimo pakuotėms ar prekinėms pakuotėms:
 - a) naudojamoms pavojingiems kroviniams vežti pagal Direktyvą 2008/68/EB;
 - b) naudojamoms didelės apimties mašinoms, įrangai ir biržos prekėms, kurių pakuotės suprojektuotos pagal užsakymą, kad atitiktų individualius užsakymą pateikusių ekonominės veiklos vykdytojo reikalavimus, transportuoti;

- c) transportavimui naudojamoms lanksčios formos pakuotėms, kurios tiesiogiai liečiasi su maistu ir pašarais, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje ir 3 straipsnio 4 punkte, arba maisto sudedamosiomis dalimis, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1169/2011⁶⁹ 2 straipsnio 2 dalies f punkte;
- d) kartoninėms dėžėms.

5. Nuo 2030 m. sausio 1 d. ekonominės veiklos vykdytojai, kurie kaip grupines pakuotes naudoja dėžes, išskyrus kartonines dėžes, prekinės pakuotės išorėje tam tikram skaičiui produktų sugrupuoti, sudarant atsargų laikymo ar platinimo vienetą, užtikrina, kad bent 10 % tokių pakuočių būtų į pakartotinio naudojimo sistemą įtrauktos daugkartinės pakuotės.

Nuo 2040 m. sausio 1 d. ekonominės veiklos vykdytojai stengiasi užtikrinti, kad bent 25 % pirmoje pastraipoje nurodytų pakuočių būtų į pakartotinio naudojimo sistemą įtrauktų formų daugkartinės pakuotės.

6. Nuo 2030 m. sausio 1 d. galutiniai platintojai, valstybės narės teritorijoje vartotojams tiekiantys alkoholinius ir nealkoholinius gėrimus prekinėse pakuotėse, užtikrina, kad bent 10 % tų produktų būtų tiekiami į pakartotinio naudojimo sistemą įtrauktose daugkartinėse pakuotėse.

Nuo 2040 m. sausio 1 d. ekonominės veiklos vykdytojai stengiasi bent 40 % pirmoje pastraipoje nurodytų produktų pateikti daugkartinėse pakuotėse pagal pakartotinio naudojimo sistemą.

⁶⁹ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).

Galutiniai platintojai užtikrina, kad su jų firminiu ženklu gaminami supakuoti produktai sąžininga ir proporcinga dalimi prisidėtų prie šioje dalyje nustatytų tikslų pasiekimo.

7. 6 dalyje nustatyti tikslai netaikomi:

- a) gėrimams, kurie yra greitai gendantys, kaip tai suprantama Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 24 straipsnyje, ir pienui bei pieno produktams, išvardytiems Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo XVI dalyje, taip pat pieno produktų analogams, kurių Kombinuotosios nomenklatūros (KN), nustatytos Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87⁷⁰ I priede, kodai yra 2202 99 11 ir 2202 99 15;
- b) vynuogių vyno produktų kategorijoms, išvardytoms Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VII priedo II dalies 1, 3–9, 11, 12, 15, 16 ir 17 punktuose;
- c) aromatizuotiems vyno produktams, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 251/2014⁷¹;
- d) produktams, kurie yra panašūs į vyno produktus ir aromatizuotus vyno produktus ir kurie pagaminti iš vaisių, išskyrus vynuoges, ir daržovių, bei kitiems fermentuotiems gėrimams, kurių KN kodas yra 2206 00;
- e) alkoholiniams spiritiniams gėrimams, priskiriamiems KN 2208 pozicijai.

⁷⁰ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

⁷¹ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 251/2014 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1601/91 (OL L 84, 2014 3 20, p. 14).

8. Ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, paskelbia gaires dėl produktų rūšių, kurioms taikomos 6 ir 7 dalys.
9. 6 dalyje nurodyti galutiniai platintojai nemokamai priima visas daugkartines tos pačios rūšies, formos ir dydžio pakuotes kaip ir jų rinkai tiekiamos pakuotės pagal tą konkrečią pakartotinio naudojimo sistemą pardavimo vietoje, užtikrindami tokių pakuočių naudojimą ir grąžinimą visoje platinimo grandinėje. Galutiniai platintojai užtikrina, kad galutiniai naudotojai galėtų grąžinti pakuotę toje vietoje, kurioje tokia pakuotė faktiškai perduodama, arba labai arti tos vietos. Galutinis platintojas, atsižvelgdamas į konkretų atvejį, grąžina visus susijusius užstatus arba praneša apie pakuotės grąžinimą pagal konkrečios pakartotinio naudojimo sistemos valdymo taisykles, kad būtų grąžinti visi susiję užstatai.
10. Jei atitinkamais kalendoriniais metais galutinio platintojo prekybos plotas neviršija 100 m², tas galutinis platintojas atleidžiamas nuo pareigos tais kalendoriniais metais pasiekti 6 dalyje nustatytus tikslus. Laikantis specialių galutinio platinimo ir kai kurių gamybos sektorių sąlygų, net ir nacionaliniu lygmeniu, Komisijai pagal 64 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais keičiama prekybos ploto slenkstinė riba.
11. Valstybės narės gali atleisti galutinius platintojus nuo pareigos pasiekti 6 dalyje nustatytus tikslus, jeigu jų prekybos plotas yra saloje, kurioje gyvena mažiau kaip 2 000 gyventojų.

Valstybės narės gali taip pat atleisti galutinius platintojus nuo pareigos pasiekti 6 dalyje nustatytus tikslus, jeigu jų prekybos plotas yra savivaldybėje, kurioje gyventojų tankis yra mažesnis kaip 54 asmenys / km²; tačiau 6 dalyje nustatyti tikslai taikomi galutiniams platintojams, kurių prekybos plotas yra gyvenamosiose vietovėse, kuriose yra daugiau kaip 5 000 gyventojų.

Jei nuo pareigos pagal pirmą arba antrą pastraipą atleistas galutinis platintojas 6 dalyje nurodytus produktus parduoda daugkartinėse pakuotėse, jis pasirūpina, kad tokias pakuotes būtų galima grąžinti pagal 9 dalį. Jei galutinis platintojas, kuris buvo atleistas nuo pareigos pagal pirmą arba antrą pastraipą, turi daugiau nei vieną prekybos plotą ir tik vienas arba tik keli iš tų plotų yra tokioje saloje ar tokioje savivaldybėje, atitinkami gėrimai, tiekiami valstybės narės teritorijoje tokiuose prekybos plotuose, nėra įskaičiuojami nustatant, ar pasiekti 6 dalyje nustatyti tikslai.

12. Valstybės narės gali leisti galutiniams platintojams sudaryti grupes, kad jie įvykdytų savo pareigas, nustatytas 6 dalyje, su sąlyga, kad kiekviena grupė:
- a) užimtų ne daugiau kaip 40 % atitinkamos kategorijos gėrimų rinkos dalies;
 - b) būtų sudaryta ne daugiau kaip iš penkių galutinių platintojų, ir
 - c) apimtų tik tų kategorijų gėrimus, kuriuos valstybės narės teritorijoje rinkai tiekia visi grupės nariai.

Sąlyga, nustatyta b punkte, netaikoma, jei galutiniai platintojai vykdo veiklą naudodami tą patį firminį ženklą.

Jeigu valstybė narė leidžia galutiniams platintojams sudaryti grupes pagal pirmą pastraipą, kiekviena grupė valstybės narės kompetentingai institucijai pateikia bent šią informaciją:

- a) kokie galutiniai platintojai sudaro grupę, ir
- b) kuris galutinis platintojas paskirtas grupės vadovu ir kontaktiniu punktu.

Valstybės narės gali reikalauti pateikti papildomos informacijos, kuri būtina siekiant užtikrinti pareigų vykdymą pagal 6 dalį kartu taikant šią dalį.

Galutiniai platintojai užtikrina, kad jų susitarimai dėl grupių atitiktų SESV 101 ir 102 straipsnius. Nedarant poveikio bendram Sąjungos konkurencijos taisyklių taikymui tokioms grupėms, visi grupės nariai visų pirma užtikrina, kad pagal jų susitarimus dėl grupės negalėtų būti nei dalijamasi duomenimis, nei keičiamasi informacija, įskaitant susijusią su numatomais pardavimo duomenimis, išskyrus kiek tai susiję su šio reglamento 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija.

Ne vėliau kaip 2028 m. sausio 1 d. Komisija pagal 64 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant ir patikslinant išsamias sąlygas ir informacijos teikimo reikalavimus, kurie turi būti taikomi šioje dalyje nurodytiems susitarimams dėl grupių, atsižvelgiant į pakuočių, kurias kiekvienas galutinis platintojas pateikia rinkai kiekvienais kalendoriniais metais, rūšį bei kiekį, taip pat į galutinių platintojų buvimo vietą.

13. Ekonominės veiklos vykdytojai atleidžiami nuo pareigos pasiekti šiame straipsnyje nustatytus kalendorinių metų tikslus, jeigu jie per tuos kalendorinius metus:
- a) tam tikros valstybės narės teritorijoje patiekė ne daugiau kaip 1 000 kg pakuočių, ir
 - b) atitinka labai mažos įmonės apibrėžtį, nustatytą Rekomendacijoje 2003/361/EB, taikomoje ... [šio reglamento įsigaliojimo diena].

Laikantis specialių galutinio platinimo ir kai kurių gamybos sektorių sąlygų, be kita ko, nacionaliniu lygmeniu, Komisijai pagal 64 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais keičiama šios dalies a punkte nustatyta slenkstinė riba.

14. Valstybės narės gali ekonominės veiklos vykdytojus 5 metams atleisti nuo šiame straipsnyje nustatytų pareigų šiomis sąlygomis:
- a) nuo pareigų atleidžiama valstybė narė 5 procentiniais punktais viršija pakuočių atliekų perdirbimo tikslus pagal medžiagas, kuriuos reikia pasiekti iki 2025 m., ir remiantis Komisijos paskelbta ataskaita yra tikėtina, kad likus 3 metams iki tos datos ji 2030 m. tikslą viršys 5 procentiniais punktais;
 - b) nuo pareigų atleidžiama valstybė narė sėkmingai siekia 43 straipsnyje nustatytų atitinkamų atliekų prevencijos tikslų ir gali įrodyti, kad iki 2028 m. pasieks bent 3 % vienam gyventojui susidarančių pakuočių atliekų sumažinimo tikslą, palyginti su 2018 m. vienam gyventojui susidariusių pakuočių atliekų lygiu, ir

- c) ekonominės veiklos vykdytojai yra priėmę įmonių atliekų prevencijos ir perdirbimo planus, kuriais padedama siekti atitinkamai 43 ir 52 straipsniuose nustatytų atliekų prevencijos ir perdirbimo tikslų.

Jei tenkinamos visos sąlygos, valstybė narė gali tą 5 metų laikotarpį pratęsti.

- 15. Laikantis 51 straipsnyje nustatytų sąlygų, valstybės narės ekonominės veiklos vykdytojams gali nustatyti tikslus, viršijančius šio straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalyse nustatytus minimaliuosius tikslus, tiek, kiek tie didesni tikslai yra būtini tam, kad valstybė narė pasiektų vieną ar daugiau iš 43 straipsnyje nustatytų tikslų.
- 16. Laikantis 51 straipsnyje nustatytų sąlygų, valstybės narės ekonominės veiklos vykdytojams gali nustatyti tikslus, susijusius su gėrimais, tiekiamais prekinėse pakuotėse, kuriems netaikoma šio straipsnio 6 dalis, jei tie papildomi tikslai yra būtini tam, kad valstybė narė pasiektų vieną ar daugiau iš 43 straipsnyje nustatytų tikslų.
- 17. Šiame straipsnyje arba pagal jį nustatyti tikslai apskaičiuojami vienų kalendorinių metų laikotarpiui.
- 18. Siekiant atsižvelgti į naujausius mokslinius ir ekonominius duomenis ir pokyčius, Komisijai pagal 64 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais šis reglamentas papildomas nustatant:
 - a) ekonominės veiklos vykdytojams taikomas išimtis, papildančias šiame straipsnyje nustatytas išimtis, dėl ypatingų ekonominių suvaržymų, su kuriais susiduriama konkrečiame sektoriuje, dėl šio straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalyse nustatytų tikslų įgyvendinimo;

- b) išimtis, susijusias su konkrečių formų pakuotėmis, kurioms taikomi šio straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalyse nustatyti tikslai, kai pasiekti tuos tikslus trukdo su higiena ir maisto sauga susijusios problemos;
 - c) išimtis, susijusias su konkrečių formų pakuotėmis, kurioms taikomi šio straipsnio 1, 2, 3, 5 ir 6 dalyse nustatyti tikslai, kai pasiekti tuos tikslus trukdo su aplinkos apsauga susijusios problemos.
19. Ne vėliau kaip 2034 m. sausio 1 d., atsižvelgiant į naujausius technologinius laimėjimus ir ekonominės veiklos vykdytojų bei valstybių narių įgytą praktinę patirtį, Komisija pateikia ataskaitą, kurioje peržiūrimas šiame straipsnyje nustatytų 2030 m. tikslų įgyvendinimas. Toje ataskaitoje ji įvertina, be kita ko, iš vienkartinių ir daugkartinių pakuočių gyvavimo ciklo vertinimo perspektyvos, šiuos dalykus:
- a) koku mastu 2030 m. tikslai padėjo priimti veiksmingus ir lengvai įgyvendinamus tvarias pakuotes skatinančius sprendimus;
 - b) ar įmanoma pasiekti 2040 metams nustatytus tikslus, remiantis patirtimi siekiant 2030 m. tikslų ir kintančiomis aplinkybėmis;
 - c) ar svarbu toliau taikyti šiame straipsnyje nustatytas išimtis ir nukrypti leidžiančias nuostatas, ir
 - d) ar būtina, ar tikslinga nustatyti naujus kitų kategorijų pakuočių pakartotinio naudojimo ir pakartotinio užpildymo tikslus.

Į Komisijos ataskaitą įtraukiamas poveikio užimtumui vertinimas. Su ataskaita, kai tikslinga, pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamas šis straipsnis, visų pirma 2040 m. tikslai. Ne vėliau kaip 2032 m. gruodžio mėn. valstybės narės Komisijai pateikia poveikio užimtumui vertinimo duomenis, susijusius su pakartotinio naudojimo tikslų įgyvendinimu jų nacionalinėse teritorijose. Prieš pateikdamos duomenis Komisijai, valstybės narės informuoja nacionalinius socialinius partnerius, atstovaujančius darbuotojams ir darbdaviams sektoriuose, kuriems taikomi pakartotinio pakuočių naudojimo tikslai, ir su jais konsultuojasi.

30 straipsnis

Taisyklės, pagal kurias apskaičiuojama pakartotinio naudojimo tikslų siekimo pažanga

1. Siekdamas įrodyti, kad pasiekė 29 straipsnio 1 ir 5 dalyse nustatytus tikslus, pakuotes naudojantis ekonominės veiklos vykdytojas dėl kiekvieno tikslo atskirai apskaičiuoja:
 - a) per kalendorinius metus visų savo panaudotų 29 straipsnio 1 arba 5 dalyje, kaip taikytina, nurodytų formų pakuočių, kurios yra į pakartotinio naudojimo sistemą įtrauktos daugkartinės pakuotės, ekvivalentinių vienetų skaičių;
 - b) per kalendorinius metus visų savo panaudotų 29 straipsnio 1 arba 5 dalyje, kaip taikytina, nurodytų formų pakuočių, kurios nėra šios dalies a punkte nurodytos pakuotės, ekvivalentinių vienetų skaičių.

2. Siekdamas įrodyti, kad pasiekė 29 straipsnio 6 dalyje ir 33 straipsnyje nustatytus tikslus, galutinis platintojas, tiekdamas tokius produktus vartotojams valstybės narės teritorijoje, dėl kiekvieno tikslo atskirai apskaičiuoja:
 - a) gėrimų, supakuotų į daugkartines pakuotes, įtrauktas į pakartotinio naudojimo sistemą, kurie per kalendorinius metus tiekti valstybės narės teritorijoje, prekinių vienetų bendrą skaičių arba bendrą tūrį;
 - b) gėrimų, per kalendorinius metus tiekų valstybės narės teritorijoje kitose pakuotėse nei nurodytos a punkte, prekinių vienetų bendrą skaičių arba bendrą tūrį.
3. Ne vėliau kaip 2027 m. birželio 30 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma 29 straipsnyje nustatytų pakartotinio naudojimo tikslų apskaičiavimo metodika.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
4. Pareiga įrodyti, kad pasiekti 29 straipsnyje nustatyti pakartotinio naudojimo tikslai, taikoma nuo 2030 m. sausio 1 d. arba praėjus 18 mėnesių nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė.

31 straipsnis

Ataskaitos kompetentingoms institucijoms dėl pakartotinio naudojimo tikslų

1. 29 straipsnio 1–8 dalyse nurodyti ekonominės veiklos vykdytojai 40 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai už kiekvienus kalendorinius metus pateikia ataskaitą, kurioje nurodomi duomenys, susiję su 29 straipsnyje nustatytų pakartotinio naudojimo tikslų pasiekimu.
2. 1 dalyje nurodyta ataskaita pateikiama per 6 mėnesius po ataskaitinių metų, kurių duomenys surinkti, pabaigos.
3. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2030 kalendoriniai metai.
4. Kompetentingos institucijos sukuria elektronines sistemas, per kurias joms pateikiami duomenys, ir nustato naudotinus formatus.
5. Kompetentingos institucijos gali prašyti ekonominės veiklos vykdytojų pateikti bet kokią papildomą informaciją, būtiną pateikiamų duomenų patikimumui užtikrinti.
6. Valstybės narės 1 dalyje nurodytą ataskaitą skelbia viešai.
7. Ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija įsteigia Europos pakartotinio naudojimo stebėsenos centrą. Stebėsenos centras yra atsakingas už šiame reglamente nustatytų priemonių įgyvendinimo stebėseną, duomenų apie pakartotinio naudojimo praktiką rinkimą ir pagalbą plėtojant geriausią praktiką pakartotinio naudojimo srityje.

32 straipsnis

Pakartotinio užpildymo pareiga, taikoma išsineštinio maisto ir gėrimų sektoriuje

1. Ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos]:
 - a) galutiniai platintojai, vykdančys verslo veiklą HORECA sektoriuje ir valstybės narės teritorijoje tiekiantys šaltus ar karštus gėrimus išsinešti skirtose pakuotėse, sukuria tokią sistemą, kad vartotojai galėtų atsinešti užpildymui savo tarą;
 - b) galutiniai platintojai, vykdančys verslo veiklą HORECA sektoriuje ir valstybės narės teritorijoje tiekiantys gatavą maistą išsinešti skirtose pakuotėse, sukuria tokią sistemą, kad vartotojai galėtų atsinešti užpildymui savo tarą.
2. Jei vartotojai atsineša užpildymui savo tarą, 1 dalyje nurodyti galutiniai platintojai siūlo jiems produktus už ne didesnę kainą ir ne mažiau palankiomis sąlygomis, nei parduodami prekinį vienetą, sudarytą iš to paties produkto ir vienkartinės pakuotės.

Galutiniai platintojai prekybos vietoje aiškiai matomomis ir įskaitomomis informacinėmis lentomis ar ženklais vartotojus informuoja apie galimybę gauti produktus vartotojo pateikiamoje pakartotinai užpildomoje taroje.

33 straipsnis

Pakartotinio naudojimo siūlymo pareiga išsineštinio maisto ir gėrimų sektoriuje

1. Ne vėliau kaip ... [36 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] galutiniai platintojai, vykdančys verslo veiklą HORECA sektoriuje ir valstybės narės teritorijoje tiekiantys šaltus ar karštus gėrimus arba gatavą maistą išsinešti skirtose pakuotėse, suteikia vartotojams galimybę gauti produktus daugkartinėse pakuotėse pagal pakartotinio naudojimo sistemą.
2. Galutiniai platintojai prekybos vietoje aiškiai matomomis ir įskaitomomis informacinėmis lentomis ar ženklais vartotojus informuoja apie galimybę gauti produktus daugkartinėse pakuotėse.
3. Galutiniai platintojai produktus, talpinamus į daugkartinės pakuotes, siūlo už ne didesnę kainą ir ne mažiau palankiomis sąlygomis, nei prekinį vienetą, sudarytą iš tų pačių produktų ir vienkartinės pakuotės.
4. Galutiniams platintojams šis straipsnis netaikomas, jei jie atitinka labai mažos įmonės apibrėžtį, nustatytą Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB, taikomoje ... [šio reglamento įsigaliojimo diena].
5. Nuo 2030 m. galutiniai platintojai stengiasi 10 % produktų pardavimui siūlyti daugkartinėse pakuotėse.

6. Laikantis 51 straipsnyje nustatytų sąlygų, valstybės narės ekonominės veiklos vykdytojams gali nustatyti tikslus, viršijančius šio straipsnio 5 dalyje nustatytus minimaliuosius tikslus, jei tie didesni tikslai yra būtini tam, kad valstybė narė pasiektų vieną ar daugiau iš 43 straipsnyje nustatytų tikslų.

VI skyrius

Plastikiniai pirkinių maišeliai

34 straipsnis

Plastikiniai pirkinių maišeliai

1. Valstybės narės imasi priemonių, kad jų teritorijoje būtų tvariai sumažintas lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių sunaudojimas.

Laikoma, kad tvaraus sumažinimo tikslas pasiektas, jeigu ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d., o po to kasmet ne vėliau kaip gruodžio 31 d. vienam gyventojui tenkantis metinis lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių sunaudojimas yra ne didesnis kaip 40 maišelių arba lygiavertis svoriu išreikštas tikslinis kiekis.

2. Priemonėmis, kurių valstybės narės imasi, kad pasiektų 1 dalyje nustatytą tikslą, atsižvelgiama į lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių poveikį aplinkai juos gaminant, perdurbant ar šalinant ir nuo jų kompostavimo savybių, patvarumo ar numatytos specialios paskirties. Nukrypstant nuo 4 straipsnio, tokios priemonės gali apimti prekybos apribojimus, jeigu jie yra proporcingi ir nediskriminaciniai.

3. Vykdydamos pareigas pagal SESV, valstybės narės gali imtis ne tik šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių, bet ir, pavyzdžiui, taikyti ekonomines priemones ir nustatyti nacionalinius mažinimo tikslus, kiek tai susiję su visų rūšių plastikiniais pirkiniais maišeliais, nepriklausomai nuo jų sienelės storio.
4. Valstybės narės gali netaikyti 1 dalyje nustatytų pareigų labai lengvų plastikinių pirkiniai maišelių, kurie reikalingi higienos tikslais arba pateikiami kaip prekinė pakuotė nefasuotiems maisto produktams supakuoti, kad būtų išvengta maisto švaistymo, atveju.
5. Ne vėliau kaip ... [7 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo datos] Komisija parengia ataskaitą dėl pakuočių medžiagų, išskyrus nurodytąsias 1 ir 2 dalyse, kurios gali turėti didesnę neigiamą poveikį aplinkai nei lengvi plastikiniai pirkiniai maišeliai, ir, kai tikslinga, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriame nustatomi mažinimo tikslai ir priemonės tiems tikslams pasiekti.

VII skyrius

Pakuočių atitiktis reikalavimams

35 straipsnis

Bandymų, matavimo ir skaičiavimo metodai

Siekiant užtikrinti, kad pakuotės atitiktų 5–12, 24 ir 26 straipsniuose arba pagal juos nustatytus reikalavimus, ir patikrinti atitiktį tiems reikalavimams, bandymai, matavimai ir skaičiavimai atliekami taikant patikimus, tikslus ir atkuriamus metodus, kurie yra taikomi atsižvelgiant į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus ir kurių rezultatų neapibrėžtis laikoma nedidele.

36 straipsnis
Atitikties prielaida

1. 35 straipsnyje nurodyti bandymų, matavimų ar skaičiavimų metodai, atitinkantys darniuosius standartus ar jų dalis, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, laikomi atitinkančiais reikalavimus, kuriuos apima tame straipsnyje nustatyti atitinkami standartai arba jų dalys.
2. Kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytus bandymų, matavimų ar skaičiavimų metodus taiko atitikties vertinimo įstaigos, akredituotos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 765/2008⁷², jie yra laikomi atitinkančiais šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.
3. Pakuotė, atitinkanti darniuosius standartus ar jų dalis, kurių nuorodos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, laikoma atitinkančia 5–12, 24 ir 26 straipsniuose arba pagal tuos straipsnius nustatytus reikalavimus, kuriuos apima tie standartai ar jų dalys.

⁷² 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis akreditavimo reikalavimus ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

37 straipsnis
Bendrosios specifikacijos

1. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas bendrąsias specifikacijas ar jų dalis atitinkanti pakuotė laikoma atitinkančia 5–12, 24 ir 26 straipsniuose arba pagal juos nustatytus reikalavimus tiek, kiek tos bendrosios specifikacijos arba jų dalys apima tuos reikalavimus.
2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustato bendrąsias specifikacijas, susijusias su 5–12, 24 ir 26 straipsniuose arba pagal juos nustatytais reikalavimais, jeigu tenkinamos šios sąlygos:
 - a) arba
 - i) nėra nuorodos į šio reglamento 5–12, 24 ir 26 straipsniuose arba pagal juos nustatytus atitinkamus reikalavimus apimančius darniuosius standartus, kuri būtų paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012, ir nenumatoma, kad tokia nuoroda bus paskelbta per pagrįstą laikotarpį, arba
 - ii) esamas standartas neatitinka tų reikalavimų, kuriuos turėtų apimti prašymas, ir

- b) Komisija pagal Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 10 straipsnio 1 dalį yra paprašiusi vienos ar daugiau Europos standartizacijos organizacijų parengti arba peržiūrėti darnųjį standartą, susijusį su šio reglamento 5–12, 24 ir 26 straipsniuose arba pagal juos nustatytais reikalavimais, ir arba:
- i) to prašymo nepriėmė nė viena Europos standartizacijos organizacija, kuriai jis buvo pateiktas, arba
 - ii) tą prašymą priėmė bent viena iš Europos standartizacijos organizacijų, kurioms jis buvo pateiktas, tačiau prašomi darnieji standartai:
 - nepriimami iki prašyme nurodyto termino,
 - neatitinka prašymo, arba
 - nevisiškai atitinka reikalavimus, kuriuos turėtų apimti.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Prieš rengdama įgyvendinimo akto projektą, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, Komisija informuoja Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 22 straipsnyje nurodytą komitetą apie tai, kad, jos manymu, šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos tenkinamos.

4. Kai Europos standartizacijos organizacija priima darnųjį standartą ir Komisijai pasiūlo paskelbti jo nuorodą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, Komisija įvertina darnųjį standartą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1025/2012. Kai tokia darniojo standarto nuoroda paskelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, Komisija panaikina šio straipsnio 2 dalyje nurodytus įgyvendinimo aktus arba jų dalis, apimančius tuos pačius 5–12, 24 ir 26 straipsniuose arba pagal juos nustatytus reikalavimus.
5. Kai valstybė narė arba Europos Parlamentas mano, kad bendroji specifikacija neviseškai atitinka 5–12, 24 ir 26 straipsniuose arba pagal juos nustatytus reikalavimus, jie apie tai informuoja Komisiją pateikdami išsamų paaiškinimą. Komisija įvertina tą išsamų paaiškinimą ir, jei tinkama, gali iš dalies pakeisti įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma atitinkama bendroji specifikacija.

38 straipsnis

Atitikties vertinimo procedūra

Pakuotės atitikties 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytiems reikalavimams vertinimas atliekamas pagal VII priede nustatytą procedūrą.

39 straipsnis
ES atitikties deklaracija

1. ES atitikties deklaracijoje nurodoma, kad įrodyta atitiktis 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytiems reikalavimams.
2. ES atitikties deklaracija turi atitikti VIII priede pateikiamą struktūros šabloną, apimti VII priede nustatyto modulio elementus ir turi būti nuolat atnaujinama. Ji parengiama viena ar daugiau arba išverčiama į vieną ar daugiau valstybės narės, kurioje atitinkama pakuotė pateikiama arba tiekama rinkai, reikalaujamų kalbų.
3. Jei pakuotei ar supakuotam produktui taikomas daugiau nei vienas Sąjungos teisės aktas, kuriais reikalaujama pateikti ES atitikties deklaraciją, kai tikslinga, pagal visus tokius Sąjungos teisės aktus parengiama viena bendra ES atitikties deklaracija. Toje deklaracijoje nurodomi atitinkami Sąjungos aktai ir jų paskelbimo nuorodos. Deklaraciją gali sudaryti dokumentų rinkinys, sudarytas iš atitinkamų atskirų ES atitikties deklaracijų.
4. Parengęs ES atitikties deklaraciją fizinis gamintojas prisiima atsakomybę už pakuotės atitiktį šiame reglamente nustatytiems reikalavimams.
5. Kompetentingos institucijos per vienus metus stengiasi kontroliuoti bent dalies pateikiamų atitikties deklaracijų tikslumą, kuris vertinamas taikant rizika grindžiamą metodą, ir imasi būtinų priemonių neatitinkčiai šalinti, pvz., iš rinkos šalina reikalavimų neatitinkančius produktus.

VIII skyrius

Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymas

1 SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

40 straipsnis

Kompetentinga institucija

1. Valstybės narės paskiria vieną ar daugiau kompetentingų institucijų, atsakingų už šiame skyriuje ir 6 straipsnio 10 dalyje, 29 straipsnio 1–7 dalyse ir 9 dalyje bei 30–34 straipsniuose nustatytų pareigų vykdymą ir jų vykdymo užtikrinimą.
2. Valstybės narės nustato išsamias tos kompetentingos institucijos ar kompetentingų institucijų organizacines ir veiklos nuostatas, įskaitant administracines ir procedūrinės taisykles, kuriomis reglamentuojama:
 - a) gamintojų registracija pagal 44 straipsnį;
 - b) 44 straipsnio 7 ir 8 dalyse nurodytų ataskaitų teikimo reikalavimų vykdymo organizavimas ir stebėseną;
 - c) 45 straipsnyje nustatytų didesnės gamintojo atsakomybės pareigų vykdymo priežiūra;

- d) leidimas vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas pagal 47 straipsnį;
 - e) informacijos prieinamumas pagal 56 straipsnį.
3. Ne vėliau kaip ... [5 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo datos] valstybės narės praneša Komisijai pagal 1 dalį paskirtų kompetentingų institucijų pavadinimus ir adresus. Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos informuoja Komisiją apie bet kokius tų kompetentingų institucijų pavadinimų ar adresų pasikeitimus.

41 straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo ataskaita

1. Pažangos, padarytos siekiant 43 ir 52 straipsniuose nustatytų tikslų, ataskaitas Komisija, bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, parengia likus ne mažiau kaip 3 metams iki kiekvieno tuose straipsniuose nustatyto termino.
2. Į 1 dalyje nurodytas ataskaitas įtraukiama:
 - a) tikslų siekimo kiekvienoje valstybėje narėje įvertinimas;
 - b) valstybių narių, kurioms kyla rizika nepasiekti tų tikslų iki atitinkamų terminų, sąrašas kartu su atitinkamomis rekomendacijomis toms valstybėms narėms;
 - c) geriausios praktikos Sąjungoje pavyzdžiai, kuriais vadovaujantis būtų galima daryti pažangą siekiant tų tikslų.

42 straipsnis

Atliekų tvarkymo planai ir atliekų prevencijos programos

1. Valstybės narės į atliekų tvarkymo planus, kurių reikalaujama pagal Direktyvos 2008/98/EB 28 straipsnį, įtraukia specialų skyrių dėl pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo, įskaitant priemones, kurių imamasi pagal šio reglamento 48, 50 ir 52 straipsnius.
2. Valstybės narės į atliekų prevencijos programas, kurių reikalaujama pagal Direktyvos 2008/98/EB 29 straipsnį, įtraukia specialų skyrių dėl pakuočių atliekų ir pakuočių, išmetamų kaip šiukšlės, prevencijos, įskaitant priemones, kurių imamasi pagal šio reglamento 43 ir 51 straipsnius.

2 SKIRSNIS

ATLIEKŲ PREVENCIJA

43 straipsnis

Pakuočių atliekų prevencija

1. Kiekviena valstybė narė vienam gyventojui tenkanti susidarančių pakuočių atliekų kiekį, palyginti su 2018 m. vienam gyventojui tekusiu susidariusių pakuočių atliekų kiekiu, apie kurį pranešta Komisijai pagal Sprendimą 2005/270/EB, sumažina bent:
 - a) ne vėliau kaip 2030 m. – 5 %;

b) ne vėliau kaip 2035 m. – 10 %;

c) ne vėliau kaip 2040 m. – 15 %.

2. Siekiant padėti valstybėms narėms pasiekti šio straipsnio 1 dalyje nustatytus pakuočių atliekų prevencijos tikslus, ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija pagal 56 straipsnio 7 dalies c punktą priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato korekcinį koeficientą, kad būtų atsižvelgiama į turizmo padidėjimą arba sumažėjimą, palyginti su baziniais 2018 metais. Tas korekcinis koeficientas grindžiamas susidarančiu vienam turistui tenkančių pakuočių atliekų kiekiu ir turistų skaičiaus svyravimu, palyginti su baziniais 2018 metais, ir juo atsižvelgiama į pakuočių atliekų mažinimo turizmo sektoriuje potencialą.
3. Nedarant poveikio 1 ir 4 dalims, valstybės narės, kurios jau yra nustačiusios atskiras buitinių pakuočių atliekų tvarkymo bei pramoninių ir komercinių pakuočių atliekų tvarkymo sistemas, gali tas sistemas išlaikyti.
4. Kiekviena valstybė narė, siekdama 1 dalyje nustatytų tikslų, stengiasi sumažinti susidarančių plastikinių pakuočių atliekų kiekį.

5. Be šiame reglamente numatytų priemonių, valstybės narės, laikydamosi bendrų Sąjungos atliekų politikos tikslų ir siekdamos šiame straipsnyje nustatytų tikslų, įgyvendina priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią pakuočių atliekų susidarymui ir kuo labiau sumažinti pakuočių poveikį aplinkai. Tokios priemonės gali apimti ekonominių ir kitų priemonių, kuriomis teikiamos paskatos taikyti atliekų hierarchiją, pavyzdžiui, Direktyvos 2008/98/EB IV ir IVa prieduose nurodytų priemonių, arba kitų tinkamų priemonių, įskaitant paskatas, teikiamas pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas, ir gamintojų ar gamintojo atsakomybę perimančių organizacijų pareigas patvirtinti atliekų prevencijos planus, naudojimą. Priemonės turi būti proporcingos, nediskriminacinės ir parengtos taip, kad būtų vengiama prekybos kliūčių ar konkurencijos iškreipimų. Tokios priemonės neturi paskatinti pereiti prie lengvesnių pakuočių medžiagų, kurios būtų naudojamos, kad būtų pasiektas pakuočių atliekų mažinimo tikslas.
6. Šio straipsnio 5 dalies tikslu, ir nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2020/2184⁷³ 16 straipsnio 2 daliai, valstybės narės teikia paskatas restoranams, valgykloms, barams, kavinėms ir aprūpinimo maistu ir gėrimais paslaugų teikėjams, kad jie savo klientams nemokamai, jei įmanoma, arba už nedidelį mokestį siūlytų vandentiekio vandenį taroje, kurią galima pakartotinai panaudoti arba pakartotinai užpildyti.
7. 5 dalies tikslu valstybės narės, veikdamos pagal šį reglamentą, gali nustatyti pakuočių atliekų prevencijos priemones, kuriomis viršijami 1 dalyje nustatyti minimalieji tikslai.

⁷³ 2020 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2020/2184 dėl žmoniems vartoti skirto vandens kokybės (OL L 435, 2020 12 23, p. 1).

8. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. gali prašyti Komisijos 1 dalyje nustatytiems tikslams apskaičiuoti remtis kitais baziniais metais nei 2018 m. Jei valstybė narė pateikia tokį prašymą, Komisija, nedarant poveikio 5 ir 7 dalims, gali leisti valstybei narei 1 dalyje nustatytų tikslų apskaičiavimo tikslais remtis tais kitais baziniais metais, su sąlyga, kad valstybė narė pateikia pagrįstus įrodymus, kad:
- a) per metus, kuriuos ji prašo naudoti kaip bazinius metus apskaičiuojant 1 dalyje nustatytus tikslus, pakuočių atliekų kiekis reikšmingai padidėjo;
 - b) reikšmingas pakuočių atliekų kiekio padidėjimas, įrodytas pagal a punktą, yra susijęs tik su ataskaitų teikimo procedūrų pakeitimais;
 - c) reikšmingas pakuočių atliekų kiekio padidėjimas, įrodytas pagal a punktą, nėra susijęs su padidėjusiu suvartojimu, ir
 - d) užtikrintas geresnis valstybių narių duomenų palyginamumas.
9. Ne vėliau kaip ... [7 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija peržiūri 1 dalyje nustatytus tikslus ir įvertina poreikį įtraukti konkrečius tikslus dėl tam tikrų pakuočių medžiagų. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, prie kurios, jei mano, kad tai tikslinga, prideda pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

3 SKIRSNIS

GAMINTOJŲ REGISTRAS IR DIDESNĖ GAMINTOJO ATSAKOMYBĖ

44 straipsnis

Gamintojų registras

1. Per 18 mėnesių nuo pirmojo pagal 14 dalį priimto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos kiekviena valstybė narė sukuria nacionalinį registrą, skirtą stebėti, kaip gamintojai laikosi šiame skyriuje nustatytų reikalavimų.

Kiekviename nacionaliniame registre pateikiamos nuorodos į kitų gamintojų nacionalinių registrų interneto svetaines, kad visose valstybėse narėse būtų lengviau registruoti gamintojus ar įgaliotuosius atstovus didesnės gamintojo atsakomybės klausimams.

2. Gamintojai privalo registruotis šio straipsnio 1 dalyje nurodytame registre kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje jie pirmą kartą tos valstybės narės teritorijoje tiekia pakuotes ar supakuotus produktus arba kurioje jie, nebūdami galutiniais naudotojais, išpakuoja supakuotus produktus, kiekvienos tokios valstybės narės kompetentingai institucijai, atsakingai už registrą, pateikdami registracijos paraišką. Jei gamintojas pagal 46 straipsnio 1 dalį yra pavedęs gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai jo vardu vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas, ta organizacija vykdo šiame straipsnyje nustatytas pareigas, nebent valstybėje narėje, kurioje sukurtas registras, nustatyta kitaip.

3. Valstybės narės gali nustatyti, kad šiame straipsnyje nustatytas pareigas pagal rašytinį įgaliojimą gamintojų vardu gali vykdyti įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimams.
4. Gamintojai negali tiekti pakuočių arba supakuotų produktų pirmą kartą valstybės narės teritorijoje arba, nebūdami galutiniais naudotojais, negali išpakuoti supakuotų produktų, jeigu jie arba, kai taikytina, pagal 45 straipsnį, jų įgaliotieji atstovai didesnės gamintojo atsakomybės klausimams nėra registruoti toje valstybėje narėje.
5. Į registracijos paraišką įtraukiama informacija, teiktina pagal IX priedo A dalį. Valstybė narė gali prašyti gamintojų pateikti papildomos informacijos ar dokumentų, jei tokia informacija arba dokumentai reikalingi siekiant stebėti ir užtikrinti šio reglamento ir tos valstybės narės priimtų taisyklių pagal 40 straipsnio 2 dalį laikymąsi.
6. Jeigu įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimams atstovauja daugiau nei vienam gamintojui, jis kartu su informacija, teiktina pagal 5 dalį, atskirai pateikia kiekvieno iš gamintojų, kuriems jis atstovauja, pavadinimą ir kontaktinius duomenis.
7. Gamintojas arba, kai taikytina, jo įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimams arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, ne vėliau kaip birželio 1 d. ataskaitose už kiekvienus visus praėjusius kalendorinius metus už registrą atsakingai kompetentingai institucijai pateikia IX priedo B dalies 1 punkte nurodytą informaciją.

Valstybės narės gali reikalauti, kad pagal šią dalį pateiktą informaciją audituotų ir patvirtintų nepriklausomi auditoriai, prižiūrint 40 straipsnio 1 dalyje nurodytoms kompetentingoms institucijoms, remiantis nacionaliniais standartais, jei tokių yra.

8. Jei gamintojas per vienus kalendorinius metus pirmą kartą valstybės narės teritorijoje patiekė mažesnę kaip 10 tonų pakuočių, įskaitant supakuotų produktų pakuotes, kiekį, arba jei gamintojas, kaip apibrėžta 3 straipsnio 1 dalies 15 punkto e papunktyje, per vienus kalendorinius metus išpakuoja mažesnę kaip 10 tonų pakuočių kiekį, gamintojas arba, kai taikytina, gamintojo įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimams arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, ne vėliau kaip birželio 1 d. ataskaitose už kiekvienus visus praėjusius kalendorinius metus už registrą atsakingai kompetentingai institucijai pateikia IX priedo B dalies 2 punkte nurodytą informaciją.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, valstybės narės gali konkrečioms kalendoriniams metams nustatyti mažesnę maksimalią slenkstinę ribą nei nurodyta pirmoje pastraipoje, jei priešingu atveju valstybė narė neturėtų pakankamai tikslų duomenų tam, kad:

- a) tais kalendoriniais metais galėtų įvykdyti 56 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas ataskaitų teikimo pareigas, ir
- b) galėtų užtikrinti, kad 57 straipsnyje nurodyta duomenų bazė būtų išsami ir teiktų duomenis pagal 56 straipsnio 2 dalies a punktą.

9. Jei to reikia dėl su biudžetu susijusių priežasčių, valstybė narė gali reikalauti, kad gamintojas IX priedo B dalies 1 ir 2 punktuose nurodytą informaciją kompetentingai institucijai, atsakingai už registrą, teiktų kas ketvirtį.
10. Gamintojai, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos individualiai, gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kurioms pavesta vykdyti tas pareigas, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos kolektyviai, arba pakartotinio naudojimo sistemos operatoriai, kai pagal pakartotinio naudojimo sistemas vykdomos didesnės gamintojo atsakomybės pareigos, ataskaitose už kiekvienus praėjusius kalendorinius metus kompetentingai institucijai kasmet pateikia IX priedo B dalies 3 punkte nurodytą informaciją.

Kai pagal nacionalinę teisę už pakuočių atliekų tvarkymo organizavimą yra atsakingos valdžios institucijos, valstybės narės gali nustatyti, kad tos institucijos pateiktų IX priedo B dalies 3 punkte nurodytą informaciją.

11. Už registrą atsakinga kompetentinga institucija:
- a) gauna registracijos paraiškas, kaip nurodyta 2 dalyje, per elektroninę duomenų tvarkymo sistemą, kurios duomenys skelbiami kompetentingos institucijos interneto svetainėje;
 - b) per ne ilgesnį kaip dvylikos savaičių laikotarpį nuo tada, kai pateikiama visa pagal 5 ir 6 dalis reikalaujama informacija, patvirtina registraciją ir suteikia registracijos numerį;

- c) gali nustatyti su registracijos reikalavimais ir procesu susijusią tvarką nenustatydamą daugiau esminių reikalavimų nei nustatyti 5 ir 6 dalyse;
 - d) gali iš gamintojų imti išlaidomis pagrįstą ir proporcingą rinkliavą už registracijos paraiškų nagrinėjimą, kaip nurodyta 2 dalyje;
 - e) gauna pagal 7 ir 8 dalis teikiamą informaciją ir vykdo jos stebėseną.
12. Gamintojas arba, kai taikytina, jo įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimams, arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija nepagrįstai nedelsdami kompetentingai institucijai praneša apie bet kokius registruojantis pateiktos informacijos pakeitimus ir apie bet koki registruojantis nurodytų pakuočių ar supakuotų produktų tiekimo pirmą kartą valstybės narės teritorijoje nutraukimą visam laikui. Gamintojas pašalinamas iš registro praėjus 3 metams nuo kalendorinių metų, kuriais baigiasi gamintojo registracija, pabaigos, jei jis daugiau nebėra gamintojas.
13. Valstybės narės užtikrina, kad registruotų gamintojų sąrašas būtų prieinamas lengvai, viešai ir nemokamai, nedarant poveikio neskelbtinos komercinės informacijos konfidencialumo išsaugojimui laikantis atitinkamos Sąjungos ir nacionalinės teisės. Registruotų gamintojų sąrašas turi būti kompiuterio skaitomas, jame turi būti galima atlikti rūšiavimą ir paiešką, ir turi atitikti atvirumo standartus, kad juo galėtų naudotis trečiosios šalys.

14. Komisija ne vėliau kaip ... [12 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma registravimosi registre ir ataskaitų teikimo forma ir nurodomas teiktinų duomenų detalumo lygis, pakuočių rūšys ir medžiagų kategorijos, kurias turi apimti pateikiama informacija.

Informacijos teikimo pagal šį straipsnį forma turi būti sąveiki, grindžiama atvirumo standartais ir kompiuterio skaitomais duomenimis, ir turi būti be susaistymo perduodama per sąveikų keitimosi duomenimis tinklą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

45 straipsnis

Didesnė gamintojo atsakomybė

1. Pagal sistemas, sukurtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 8 ir 8a straipsnius, ir pagal šio skirsnio nuostatas gamintojams tenka didesnė gamintojo atsakomybė už pakuotes, įskaitant supakuotų produktų pakuotes, kurias jie pirmą kartą tiekia valstybės narės teritorijoje arba kurias jie, nebūdami galutiniais naudotojais, išpakuoja.
2. Gamintojų mokami finansiniai įnašai apima ne tik Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 4 dalies a punkte nurodytas išlaidas, bet ir šias išlaidas:
 - a) pakuočių atliekoms rinkti skirtų atliekų talpyklų ženklinimo, kaip nurodyta šio reglamento 13 straipsnyje, išlaidas, ir

- b) surinktų mišrių komunalinių atliekų sudėties tyrimų atlikimo pagal Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2023/595⁷⁴ ir pagal įgyvendinimo aktus, kurie turi būti priimti pagal šio reglamento 56 straipsnio 7 dalies a punktą, tuo atveju, kai tais įgyvendinimo aktais numatoma pareiga atlikti tokius tyrimus, išlaidas.

Išlaidos, kurios turi būti padengtos, nustatomos skaidriai, proporcingai, nediskriminaciniu ir efektyviu būdu.

3. 3 straipsnio 1 dalies 15 punkto c ir d papunkčiuose nurodytas gamintojas raštišku įgaliojimu paskiria įgaliotąjį atstovą didesnės gamintojo atsakomybės klausimams kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje gamintojas pirmą kartą tiekia pakuotes ar supakuotus produktus, išskyrus tą valstybę narę, kurioje jis yra įsisteigęs. Valstybės narės gali nustatyti, kad trečiosiose valstybėse įsisteigę gamintojai, pirmą kartą tiekdami pakuotes ar supakuotus produktus jų teritorijoje, rašytiniu įgaliojimu paskirtų įgaliotąjį atstovą didesnės gamintojo atsakomybės klausimams.

⁷⁴ 2023 m. kovo 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2023/595, kuriuo pagal Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) 2021/770 nustatoma neperdirbtų plastiko pakuočių atliekų kiekiu pagrįstų nuosavų išteklių ataskaitos forma (OL L 79, 2023 3 17, p. 151).

4. Reglamento (ES) 2022/2065 30 straipsnio 1 dalies d ir e punktų tikslais interneto platformų, kurioms taikomas to reglamento III skyriaus 4 skirsnis ir kurios suteikia galimybę vartotojams sudaryti nuotolines sutartis su gamintojais, paslaugų teikėjai iš gamintojų, kurie Sąjungoje esantiems vartotojams siūlo pakuotes ar supakuotus produktus, prieš leisdami tiems gamintojams naudotis savo paslaugomis turi gauti šią informaciją:
- a) informaciją apie šio reglamento 44 straipsnyje nurodytą gamintojų registraciją toje valstybėje narėje, kurioje yra vartotojas, ir gamintojo registracijos tame registre numerį (-ius);
 - b) gamintojo pasitvirtinimą, kad jis toje valstybėje narėje, kurioje yra vartotojas, siūlo tik tokias pakuotes, kurių atžvilgiu laikomasi šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų didesnės gamintojo atsakomybės reikalavimų.

Kai gamintojas parduoda savo produktus elektroninėje prekyvietėje, šio straipsnio 2 dalyje nustatytas pareigas gamintojo vardu pagal rašytinį įgaliojimą gali vykdyti interneto platformos paslaugos teikėjas.

5. Valstybės narės gali nustatyti, kad tais atvejais, kai atitinkamoje valstybėje narėje numatytas automatinis duomenų suderinimas su nacionaliniu registru, tai būtų taikoma 4 dalies a ir b punktuose nurodytos informacijos tikrinimui.
6. Gavęs 4 dalyje nurodytą informaciją ir prieš leisdamas gamintojams naudotis jo paslaugomis, interneto platformos paslaugos teikėjas deda visas pastangas, kad įvertintų, ar gauta informacija yra išsami ir patikima.

7. Gamintojai, siūlantys pakuotes ar supakuotus produktus Sąjungoje esantiems vartotojams, realizavimo paslaugų teikėjams pateikia šio straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją realizavimo paslaugų teikėjo ir gamintojo sutarties dėl bet kurios iš Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 11 punkte nurodytų paslaugų sudarymo metu.
8. Realizavimo paslaugų teikėjas, gavęs šio straipsnio 7 dalyje nurodytą informaciją ir realizavimo paslaugų teikėjo ir gamintojo sutarties dėl bet kurios iš Reglamento (ES) 2019/1020 3 straipsnio 11 punkte nurodytų paslaugų sudarymo metu, naudodamasis bet kokia laisvai prieinama oficialia interneto duomenų baze ar valstybės narės arba Sąjungos suteikta elektronine sąsaja arba viešai prieinamu registracijos sąrašu pagal šio reglamento 44 straipsnio 13 dalį, arba prašydamas gamintojo pateikti patvirtinamuosius dokumentus iš patikimų šaltinių, deda visas pastangas, kad įvertintų, ar šio straipsnio 7 dalyje nurodyta informacija yra patikima ir išsami. Šio reglamento tikslais už pateiktos informacijos tikslumą atsako gamintojai.

Jei realizavimo paslaugų teikėjas susiduria su pakankamai požymių arba turi pagrindo manyti, kad kuris nors iš atitinkamo gamintojo gautas 7 dalyje nurodytos informacijos elementas yra netikslus, neišsamus arba neatnaujintas, tas realizavimo paslaugų teikėjas nedelsdamas arba per Sąjungos ar nacionalinėje teisėje nustatytą laikotarpį, kai taikytina, paprašo, kad gamintojas tą padėtį ištaisytų.

Jei gamintojas tos informacijos neištaiso ar nepapildo, realizavimo paslaugų teikėjas greitai sustabdo savo paslaugos teikimą tam gamintojui, kiek tai susiję su pakuočių ar supakuotų produktų siūlymu Sąjungoje esantiems vartotojams, kol prašymas nebus visiškai įvykdytas. Realizavimo paslaugų teikėjas gamintojui nurodo sustabdymo priežastis.

9. Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/1150⁷⁵ 4 straipsniui, tuo atveju, jei realizavimo paslaugų teikėjas sustabdo savo paslaugų teikimą pagal šio straipsnio 8 dalį, atitinkamas gamintojas turi teisę užginčyti realizavimo paslaugų teikėjo sprendimą valstybės narės, kurioje yra įsisteigęs realizavimo paslaugų teikėjas, teisme.

46 straipsnis

Gamintojo atsakomybę perimanti organizacija

1. Gamintojai gali pavesti pagal 47 straipsnį leidimą gavusiai gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai jų vardu vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas. Valstybės narės gali patvirtinti priemones, pagal kurias didesnės gamintojo atsakomybės pareigas pavesti gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai būtų privaloma.

⁷⁵ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1150 dėl verslo klientams teikiamų internetinių tarpininkavimo paslaugų sąžiningumo ir skaidrumo didinimo (OL L 186, 2019 7 11, p. 57).

2. Jeigu valstybės narės teritorijoje viena ar kelios gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos turi leidimą gamintojų vardu vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas, valstybė narė užtikrina, kad ta gamintojo atsakomybę perimanti organizacija ar organizacijos ir gamintojai, kurie nepavedė gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigų, kartu aprėptų visą tos valstybės narės teritoriją, kiek tai susiję su veikla pagal 47 straipsnio 3 dalį, 48 ir 50 straipsnius. Valstybė narė paskiria nepriklausomą trečiąją šalį prižiūrėti, kad gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos koordinuotai vykdytų didesnės gamintojo atsakomybės pareigas, arba tokią priežiūrą vykdyti paveda kompetentingai institucijai.
3. Gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos užtikrina duomenų, kuriuos jos turi, konfidencialumą, kiek tai susiję su privačia informacija arba su informacija, tiesiogiai susijusia su konkrečiais gamintojais ar jų įgaliotaisiais atstovais.
4. Kartu su informacija, nurodyta Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 3 dalies e punkte, gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos savo interneto svetainėse bent kartą per metus skelbia informaciją apie pakuočių, įskaitant supakuotų produktų pakuočių, kurios pirmą kartą pateiktos valstybės narės teritorijoje arba kurias gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, išpakavo, kiekį ir apie panaudotų bei perdirbtų medžiagų kiekio santykį su pakuočių, dėl kurių jos vykdė gamintojo atsakomybės pareigas, kiekiu.

Valstybės narės gali nustatyti, kad už pakuočių atliekų tvarkymo organizavimą atsakingos valdžios institucijos savo interneto svetainėse bent kartą per metus skelbtų informaciją apie panaudotų ir perdirbtų medžiagų kiekio santykį su jų teritorijoje susidariusiu pakuočių atliekų kiekiu.

5. Gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos užtikrina vienodas sąlygas gamintojams, nepriklausomai nuo jų kilmės ar dydžio, neužkraudamos neproporcingos naštos mažų pakuočių, be kita ko, supakuotų produktų pakuočių, kiekių gamintojams, įskaitant mažąsias ir vidutines įmones.

47 straipsnis

Leidimas vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas

1. Prašymą suteikti leidimą vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas kompetentingai institucijai pateikia gamintojas, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos individualiai, arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, kuriai pavesta vykdyti tas pareigas, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos kolektyviai.

2. Valstybės narės, priimdamos priemones, kuriomis nustatomos 40 straipsnio 2 dalyje nurodytos administracinės ir procedūrinės taisyklės, nustato leidimų suteikimo procedūros tvarką ir reikalavimus. Tie reikalavimai ir tvarka gali skirtis, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos individualiai ir kolektyviai. Valstybės narės taip pat nustato atitikties tikrinimo tvarką, įskaitant informaciją, kurią tuo tikslu turi teikti gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos. Leidimų suteikimo procedūra apima priemonių, įdiegtų siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų, tikrinimo reikalavimus ir tokio tikrinimo terminus, kurie negali būti ilgesni kaip 18 savaičių nuo visų paraiškos dokumentų pateikimo. Tą tikrinimą atlieka kompetentinga institucija arba nepriklausomas ekspertas, kuris parengia tikrinimo rezultatų ataskaitą. Toks nepriklausomas ekspertas turi būti nepriklausomas nuo kompetentingos institucijos ir gamintojo atsakomybę perimančių organizacijų arba gamintojų, kuriems leista individualiai vykdyti pareigas.
3. Valstybių narių pagal 2 dalį nustatytinos priemonės apima priemones, kuriomis užtikrinama, kad:
 - a) būtų laikomasi Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 3 dalies a–d punktuose nustatytų reikalavimų;

- b) gamintojo arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos taikomos arba apmokamos priemonės būtų pakankamos, kad būtų galima grąžinti ir tvarkyti, nereikalaujant vartotojams už tai mokėti, visas pakuočių atliekas pagal 48 straipsnio 1 ir 5 dalis bei 50 straipsnį tokiu tankumu, kuris būtų proporcingas vietai ir pakuočių atliekų kiekiui, atsižvelgiant į pakuočių, įskaitant supakuotų produktų pakuotes, kurias tas gamintojas arba gamintojai, kurių vardu veikia gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, pirmą kartą patiekė valstybės narės teritorijoje arba kurias tas (-ie) gamintojas (-ai), nesantis (-ys) galutiniu (-iais) naudotoju (-ais), išpakavo, rūšis ir kiekį;
 - c) tuo tikslu būtų sudaryti reikiami susitarimai, įskaitant preliminarinius susitarimus, su platintojais, valdžios institucijomis ar trečiosiomis šalimis, jų vardu tvarkančiomis atliekas;
 - d) būtų prieinami reikiami rūšiavimo ir perdirbimo pajėgumai siekiant užtikrinti, kad būtų atliekamas surinktų pakuočių atliekų paruošiamasis apdorojimas ir aukštos kokybės perdirbimas;
 - e) būtų laikomasi šio straipsnio 6 dalyje nustatyto reikalavimo.
4. Gamintojas arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija nepagrįstai nedelsdami praneša kompetentingai institucijai apie bet kokius prašyme suteikti leidimą pateiktos informacijos pasikeitimus, su leidimo sąlygomis susijusius pasikeitimus arba apie veiklos nutraukimą visam laikui. Remdamasi kai kuriais ar visais pasikeitimais, apie kuriuos pranešta, kompetentinga institucija gali nuspręsti iš dalies pakeisti leidimą.

5. Kompetentinga institucija gali nuspręsti panaikinti leidimą, visų pirma jei gamintojas ar gamintojo atsakomybę perimanti organizacija nebesilaiko pakuočių atliekų apdorojimo organizavimo reikalavimų arba nevykdo kitų didesnės gamintojo atsakomybės pareigų pagal sistemas, nustatytas pagal Direktyvos 2008/98/EB 8 ir 8a straipsnius arba šį skirsnį, pavyzdžiui, pareigų teikti ataskaitas kompetentingai institucijai arba pareigų pranešti apie bet kokius su leidimo sąlygomis susijusius pasikeitimus, arba jei gamintojas nutraukia veiklą visam laikui.
6. Gamintojas, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos individualiai, arba gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, kuriai pavesta vykdyti tas pareigas, kai didesnės gamintojo atsakomybės pareigos vykdomos kolektyviai, pateikia tinkamą garantiją, kad bus padengtos su atliekų tvarkymo operacijomis susijusios išlaidos, kurių neapmokėjo gamintojas ar gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, tuo atveju, jei nebūtų vykdomos didesnės gamintojo atsakomybės pareigos, įskaitant veiklos nutraukimo visam laikui arba nemokumo atvejais. Valstybės narės gali nustatyti papildomų reikalavimų dėl garantijos. Garantija gali būti teikiama iš viešojo fondo, kuris finansuojamas gamintojų įmokomis ir už kurį valstybė narė yra solidariai atsakinga.

4 SKIRSNIS

GRAŽINIMO, SURINKIMO IR UŽSTATO GRAŽINIMO SISTEMOS

48 straipsnis

Grąžinimo ir surinkimo sistemos

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos sistemos ir infrastruktūra, pagal kurias būtų grąžinamos ir atskirai surenkamos visos galutinių naudotojų pakuočių atliekos siekiant užtikrinti, kad jos būtų apdorojamos laikantis Direktyvos 2008/98/EB 4, 10 ir 13 straipsnių ir kad jas būtų lengviau paruošti pakartotiniam naudojimui ir aukštos kokybės perdirbimui.

Pakuotės, atitinkančios į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijus, nustatytus pagal šio reglamento 6 straipsnio 4 dalį priimtuose deleguotuosiuose aktuose, surenkamos perdirbti. Tokias pakuotes deginti ir vežti į sąvartynus draudžiama, išskyrus atliekas, susidarančias vėliau apdorojant atskirai surinktas pakuočių atliekas, kurių perdirbti neįmanoma arba kurias perdirbant nebūtų užtikrinamas geriausias aplinkosauginis rezultatas.
2. Siekiant užtikrinti aukštos kokybės perdirbimą, valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos visapusiškam surinkimui ir rūšiavimui skirtos sistemos ir infrastruktūra, kuriomis būtų sudaromos sąlygos perdirbimui ir užtikrinama, kad būtų prieinamos perdirbimui skirtos plastiko žaliavos. Tokios sistemos ir infrastruktūra gali suteikti prioritetinę prieigą prie perdirbtų medžiagų, skirtų naudoti tais atvejais, kai atskiros perdirbtos medžiagos kokybė išsaugoma arba atgaunama taip, kad medžiagą būtų galima toliau perdirbti ir naudoti tokiu pačiu ir panašiu būdu, kuo mažiau prarandant kiekį, kokybę ar funkciją.

3. Valstybės narės gali nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos grąžinimo ir atskiro atliekų surinkimo pareigos tam tikros formos atliekų atveju, jei pakuočių atliekų frakcijų surinkimas bendrai arba pakuočių atliekų ar tokių pakuočių atliekų frakcijų surinkimas kartu su kitomis atliekomis nedaro poveikio galimybei paruošti tokias pakuotes ar pakuočių atliekų frakcijas pakartotinai naudoti, perdirbti ar atlikti kitas naudojimo operacijas pagal Direktyvos 2008/98/EB 4 ir 13 straipsnius ir jei atlikus tas operacijas gautos išeigos kokybė yra panaši į tą, kuri užtikrinama atliekas surenkant atskirai.
4. Valstybės narės gali užtikrinti, kad pakuočių atliekos, kurios nėra surinktos atskirai, prieš šalinimo ar energijos gavybos iš atliekų operacijas būtų rūšiuojamos siekiant pašalinti perdirbimui tinkamas pakuotes.
5. 1 dalyje nurodytos sistemos ir infrastruktūra:
 - a) yra atviros, kad jose galėtų dalyvauti atitinkamų sektorių ekonominės veiklos vykdytojai, kompetentingos valdžios institucijos ir trečiosios šalys, tvarkančios atliekas jų vardu;
 - b) apima visą valstybės narės teritoriją ir visas pakuočių atliekas, susidarančias iš visų rūšių pakuočių ir vykdant visų rūšių veiklą, atsižvelgiant į populiacijos dydį, numatomą pakuočių atliekų kiekį ir sudėtį, taip pat prieinamumą ir artumą galutiniams naudotojams; jos apima atskirą surinkimą viešosiose erdvėse, verslo patalpose ir gyvenamosiose vietovėse ir yra pakankamo pajėgumo;

- c) yra atviros importuojamiems produktams, taikant nediskriminacines sąlygas, visų pirma dėl išsamios naudojimosi tvarkos ir naudojimosi mokesčių, ir yra sukurtos taip, kad būtų vengiama prekybos kliūčių ir konkurencijos iškreipimų.
6. Valstybės narės gali numatyti, kad viešosios atliekų tvarkymo sistemos dalyvautų organizuojant 1 dalyje nurodytas sistemas.
 7. Valstybės narės imasi priemonių, kuriomis skatinamas pakuočių atliekų perdirbimas, atitinkantis perdirbtų medžiagų naudojimo atitinkamuose sektoriuose kokybės standartus.

49 straipsnis

Privalomas surinkimas

Ne vėliau kaip 2029 m. sausio 1 d. valstybės narės nustato privalomus surinkimo tikslus ir imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 52 straipsnyje išvardytų medžiagų surinkimas atitiktų tame straipsnyje nustatytus perdirbimo tikslus ir 7 straipsnyje nustatytus su privaloma perdirbtų medžiagų dalimi susijusius tikslus.

50 straipsnis

Užstato grąžinimo sistemos

1. Ne vėliau kaip 2029 m. sausio 1 d. valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad per metus būtų atskirai surenkama bent 90 % toliau nurodytų formų pakuočių pagal svorį, kurios atitinkamais kalendoriniais metais pirmą kartą tiekiamos rinkai toje valstybėje narėje:
 - a) iki trijų litrų talpos vienkartinį plastikinių gėrimų butelių, ir

b) iki trijų litrų talpos vienkartinės metalinės gėrimų taros.

Valstybės narės gali panaudoti iš rinkai pateiktų pakuočių susidariusį pakuočių atliekų kiekį šios dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatytiems tikslams apskaičiuoti, laikantis pagal 56 straipsnio 7 dalies a punktą priimtų įgyvendinimo aktų.

2. Siekiant 1 dalyje nustatytų tikslų, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytų atitinkamų formų pakuotėms būtų sukurtos užstato grąžinimo sistemos ir kad užstatas būtų imamas pardavimo vietoje.
3. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės gali HORECA sektoriaus ekonominės veiklos vykdytojus atleisti nuo užstato ėmimo, jei tenkinamos šios sąlygos:
 - a) pakuotė, kuriai taikomas užstatas, atidaroma tose pačiose patalpose;
 - b) produktas suvartojamas tose pačiose patalpose, ir
 - c) pakuotė, kuriai taikomas užstatas, tuščia grąžinama tose pačiose patalpose.
4. 2 dalis netaikoma pakuotėms, skirtoms:
 - a) vynuogių vyno produktų kategorijoms, išvardytoms Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VII priedo II dalies 1, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16 ir 17 punktuose, arba aromatizuotiems vyno produktams, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 251/2014;

- b) produktams, kurie panašūs į vyno produktus ir aromatizuotus vyno produktus bei ir kurie pagaminti iš vaisių, išskyrus vynuoges, ir daržovių, taip pat kitiems fermentuotiems gėrimams, kurių KN kodas yra 2206 00;
- c) alkoholiniams spiritiniams gėrimams, priskiriamiems KN 2208 pozicijai, ir
- d) pienui ir pieno produktams, išvardytiems Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 I priedo XVI dalyje.

Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės gali netaikyti reikalavimo dalyvauti užstato gražinimo sistemose, kiek tai susiję su vienkartiniais plastikiniais gėrimų buteliais ir vienkartinė metaline gėrimų tara, kurių talpa mažesnė nei 0,1 litro, kai toks dalyvavimas techniškai neįmanomas.

5. Valstybės narės gali būti atleidžiamos nuo pareigos pagal 2 dalį šiomis sąlygomis:

- a) kai atitinkamos formos pakuočių atskiro surinkimo lygis, kurio reikalaujama pagal 48 straipsnį ir apie kurį pranešama Komisijai pagal 56 straipsnio 1 dalies c punktą, yra 80 % (pagal svorį) tokių pakuočių, pirmą kartą pateikiamų tos valstybės narės teritorijoje 2026 kalendoriniais metais, ar didesnis;
- b) ne vėliau kaip 2028 m. sausio 1 d. valstybė narė praneša Komisijai apie savo prašymą taikyti išimtį ir pateikia įgyvendinimo planą, kuriame išdėstyta strategija ir konkrečios priemonės, įskaitant jų tvarkaraštį, kuriomis užtikrinama, kad būtų pasiektas 1 dalyje nurodytas 90 % atskiro pakuočių surinkimo lygis pagal svorį.

Taikant a punktą, jei informacijos apie atitinkamos formos pakuočių atskiro surinkimo lygį Komisijai dar nepateikta, valstybė narė pateikia pagrįstą paaiškinimą, kokiais kitais būdais yra įvykdytos šioje dalyje nustatytos išimties taikymo sąlygos. Pagrįstas paaiškinimas grindžiamas patvirtintais nacionaliniais duomenimis ir apima įgyvendintų priemonių apibūdinimą.

6. Gavusi pagal 5 dalies b punktą pateiktą įgyvendinimo planą, Komisija per 3 mėnesius gali paprašyti valstybės narės tą planą peržiūrėti, jeigu ji mano, kad planas neatitinka 5 dalies b punkte nustatytų reikalavimų. Valstybė narė peržiūrėtą įgyvendinimo planą pateikia per 3 mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo.
7. Jei 1 dalyje nurodytas pakuočių atskiro surinkimo lygis valstybėje narėje sumažėja ir nesiekia 90 % rinkai pateikiamų atitinkamos formos pakuočių svorio trejus kalendorinius metus iš eilės, Komisija tai valstybei narei praneša, kad išimtis nebetaikoma. Užstato grąžinimo sistema sukuriama ne vėliau kaip antrųjų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais Komisija atitinkamai valstybei narei pranešė, kad išimtis nebetaikoma, sausio 1 d.
8. Valstybės narės stengiasi kurti ir išlaikyti užstato grąžinimo sistemas, visų pirma skirtas vienkartiniams stikliniams gėrimų buteliams ir kartoninėms gėrimų pakuotėms. Valstybės narės stengiasi užtikrinti, kad vienkartinėms pakuotėms, visų pirma vienkartiniams stikliniams gėrimų buteliams taikomas užstato grąžinimo sistemas būtų galima taikyti ir daugkartinėms pakuotėms, kai tai techniškai įmanoma ir ekonomiškai pagrįsta.

9. Valstybė narė, laikydamasi SESV nustatytų bendrųjų taisyklių ir veikdama pagal šį reglamentą, gali priimti nuostatas, kuriomis viršijami šiame straipsnyje nustatyti minimalieji reikalavimai, pavyzdžiui, dėl galimybės įtraukti 4 dalyje išvardytas pakuotes ir kitų produktų pakuotes arba pakuotes, pagamintas iš kitų medžiagų.
10. Valstybės narės užtikrina, kad daugkartinių pakuočių, kurios yra panašios paskirties ir formos į tas, kurios numatytos 1 dalyje, grąžinimo punktai ir galimybės grąžinti būtų ne mažiau patogūs galutiniams naudotojams kaip ir vienkartinių pakuočių grąžinimo punktai ir galimybės pagal užstato grąžinimo sistemą.
11. Ne vėliau kaip 2029 m. sausio 1 d. valstybės narės užtikrina, kad X priede išvardytus minimaliuosius reikalavimus atitiktų bent pagal šio straipsnio 2 dalį po šio reglamento įsigaliojimo sukurtos užstato grąžinimo sistemos .

X priede išvardyti minimalieji reikalavimai netaikomi iki šio reglamento įsigaliojimo sukurtoms užstato grąžinimo sistemoms, kurias taikant šio straipsnio 1 dalyje nustatytas 90 % tikslas pasiekiamas ne vėliau kaip 2029 m. sausio 1 d. Valstybės narės stengiasi užtikrinti, kad esamos vienkartinių pakuočių užstato grąžinimo sistemos atitiktų X priede nustatytus minimaliuosius reikalavimus, kai jos pirmą kartą peržiūrimos. Jei ne vėliau kaip 2029 m. sausio 1 d. 90 % tikslas nepasiekiamas, esamos vienkartinių pakuočių užstato grąžinimo sistemos turi atitikti X priede nustatytus minimaliuosius reikalavimus ne vėliau kaip 2035 m. sausio 1 d.

Ne vėliau kaip 2038 m. sausio 1 d. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, įvertina šio straipsnio įgyvendinimą ir nustato, kaip kuo labiau padidinti užstato grąžinimo sistemų sąveikumą.

12. Šio reglamento X priede išvardyti minimalieji reikalavimai netaikomi atokiausiems regionams, kaip pripažinta SESV 349 straipsnio trečioje pastraipoje, atsižvelgiant į jų vietos ypatumus.

5 SKIRSNIS

PAKARTOTINIS NAUDOJIMAS IR PAKARTOTINIS UŽPILDYMAS

51 straipsnis

Pakartotinis naudojimas ir pakartotinis užpildymas

1. Valstybės narės imasi priemonių, kad paskatintų kurti pakuočių pakartotinio naudojimo sistemas, kuriose būtų numatyta pakankamai paskatų grąžinti pakuotes, ir pakartotinio užpildymo sistemas aplinkai saugiu būdu. Tos sistemos turi atitikti 27 bei 28 straipsniuose ir VI priede nustatytus reikalavimus ir neturi kelti pavojaus maisto higienai ar vartotojų saugai.
2. 1 dalyje nurodytos priemonės gali apimti:
 - a) užstato grąžinimo sistemų, atitinkančių X priede nustatytus minimaliuosius reikalavimus, taikymą daugkartinėms pakuotėms ir kitų formų, nei nurodyta 50 straipsnio 1 dalyje, pakuotėms;
 - b) ekonominių paskatų, įskaitant galutinių platintojų pareigas apmokestinti vienkartinių pakuočių naudojimą ir pardavimo vietoje informuoti vartotojus apie tokių pakuočių kainą, taikymą;

- c) fizinių gamintojų ar galutinių platintojų pareigas daugkartinėse pakuotėse, kurios įtrauktos į pakartotinio naudojimo sistemą arba užpildomos pakartotinai, tiekti tam tikrą procentinę dalį kitų produktų, nei tą, kuriuos apima 29 straipsnyje nustatyti pakartotinio naudojimo tikslai, su sąlyga, kad taip nebus iškraipoma vidaus rinka ir nebus sudaroma kliūčių prekybai produktais iš kitų valstybių narių.
3. Valstybės narės užtikrina, kad didesnės gamintojo atsakomybės sistemos ir užstato grąžinimo sistemos tam tikrą minimalią savo biudžeto dalį skirtų mažinimo ir prevencijos veiksams finansuoti.

6 SKIRSNIS

PERDIRBIMO TIKSLAI IR PERDIRBIMO SKATINIMAS

52 straipsnis

Perdirbimo tikslai ir perdirbimo skatinimas

1. Valstybės narės imasi reikiamų priemonių, kad visoje jų teritorijoje būtų pasiekti toliau nurodyti perdirbimo tikslai:
- a) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. – mažiausiai 65 % visų susidarančių pakuočių atliekų svorio;
 - b) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. – toliau nurodytos minimalios konkrečių medžiagų, esančių susidariusiose pakuočių atliekose, svorio procentinės dalys:
 - i) 50 % plastiko;

- ii) 25 % medienos;
 - iii) 70 % juodųjų metalų;
 - iv) 50 % aliuminio;
 - v) 70 % stiklo;
 - vi) 75 % popieriaus ir kartono;
- c) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. – mažiausiai 70 % visų susidariusių pakuočių atliekų svorio;
- d) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. – toliau nurodytos minimalios konkrečių medžiagų, esančių susidariusiose pakuočių atliekose, svorio procentinės dalys:
- i) 55 % plastiko;
 - ii) 30 % medienos;
 - iii) 80 % juodųjų metalų;
 - iv) 60 % aliuminio;
 - v) 75 % stiklo;
 - vi) 85 % popieriaus ir kartono.

2. Nedarant poveikio 1 dalies a ir c punktams, valstybė narė gali atidėti 1 dalies b ir d punktuose nustatytus terminus ne ilgiau kaip 5 metams, jei laikomasi šių sąlygų:
- a) atidėjimo laikotarpiu nukrypimas nuo tikslų vieno tikslo atveju gali būti ne didesnis kaip 15 procentinių punktų arba šis procentinis dydis padalijamas tarp dviejų tikslų;
 - b) atidėjimo laikotarpiu nukrypus nuo tikslų, perdirbimo lygis pagal vieną tikslą nesumažinamas iki mažiau nei 30 %;
 - c) atidėjimo laikotarpiu nukrypus nuo tikslų, perdirbimo lygis pagal vieną tikslą, nustatytą 1 dalies b punkto v ir vi papunkčiuose, nesumažinamas iki mažiau nei 60 %, o perdirbimo lygis pagal vieną tikslą, nustatytą 1 dalies d punkto v ir vi papunkčiuose, nesumažinamas iki mažiau nei 70 %, ir
 - d) likus ne mažiau kaip 24 mėnesiams iki atitinkamo šio straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nustatyto termino, valstybė narė praneša Komisijai apie savo ketinimą atidėti terminą ir pateikia Komisijai įgyvendinimo planą pagal šio reglamento XI priedą, kuris gali būti susietas su įgyvendinimo planu, pateikiamu pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 3 dalies b punktą.

3. Jei valstybė narė prašo atidėti šio straipsnio 1 dalies d punkte nustatytą terminą, Komisija per 3 mėnesius nuo pagal šio straipsnio 2 dalies d punktą pateikto įgyvendinimo plano gavimo gali prašyti, kad valstybė narė peržiūrėtų planą, jei Komisija mano, kad tas planas neatitinka XI priede nustatytų reikalavimų. Valstybė narė peržiūrėtą įgyvendinimo planą pateikia per 3 mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo. Jei Komisija mano, kad peržiūrėtas įgyvendinimo planas neatitinka XI priede nustatytų reikalavimų, ir mažai tikėtina, kad valstybė narė sugebės pasiekti tikslus per atidėjimo pagal šio straipsnio 2 dalį laikotarpį, Komisija atmeta įgyvendinimo planą, o valstybės narės įpareigojamos pasiekti tikslus per šio straipsnio 1 dalies d punkte nustatytus terminus.
4. Ne vėliau kaip ... [7 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija peržiūri 1 dalies c ir d punktuose nustatytus tikslus, siekiant juos padidinti arba nustatyti papildomus tikslus. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą ir prie kurios, jei mano, kad tai tikslinga, prideda pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.
5. Valstybės narės, kai tikslinga, skatina medžiagas, gautas iš perdirbtų pakuočių atliekų, naudoti pakuotėms ir kitiems produktams gaminti:
 - a) sudarydamos palankesnes rinkos sąlygas tokių medžiagų naudojimui;
 - b) peržiūradamos esamas taisykles, kuriomis užkertamas kelias tokių medžiagų naudojimui.

6. Valstybė narė, laikydamasi SESV nustatytų bendrųjų taisyklių ir veikdama pagal šį reglamentą, gali priimti nuostatas, kuriomis viršijami šiame straipsnyje nustatyti minimalieji tikslai.

53 straipsnis

Taisyklės, pagal kurias apskaičiuojama, ar pasiekti perdirbimo tikslai

1. Siekiant nustatyti, ar pasiekti 52 straipsnio 1 dalyje nustatyti tikslai, apskaičiavimas atliekamas pagal šiame straipsnyje nustatytas taisykles.
2. Valstybės narės apskaičiuoja per atitinkamus kalendorinius metus susidariusių pakuočių atliekų svorį. Valstybėje narėje susidariusių pakuočių atliekų kiekio apskaičiavimas turi būti išsamus.

Susidariusių pakuočių atliekų kiekio apskaičiavimo metodika grindžiama šiais veiksniais:

- a) pakuotėmis, kurios pateiktos valstybės narės teritorijoje arba kurias išpakavo gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, tais konkrečiais metais, arba
- b) tais pačiais metais toje valstybėje narėje susidariusių pakuočių atliekų kiekiu.

Skaičiavimai, atliekami pagal šią dalį, koreguojami siekiant užtikrinti rezultatų palyginamumą, patikimumą ir išsamumą pagal reikalavimus ir tikrinimus, kurie turi būti nustatyti pagal 56 straipsnio 7 dalies a punktą priimtu įgyvendinimo aktu.

3. Valstybės narės apskaičiuoja per atitinkamus kalendorinius metus perdirbtų pakuočių atliekų svorį. Perdirbtų pakuočių atliekų svoris apskaičiuojamas kaip pakuočių, tapusių atliekomis, kurios po visų reikiamų tikrinimo, rūšiavimo ir kitų parengiamųjų operacijų, skirtų siekiant atskirti atliekas, kurios toliau nebus perdirbamos, ir užtikrinti aukštos kokybės perdirbimą, patenka į perdirbimo operaciją, kurios metu atliekos faktiškai perdirbamos į produktus, medžiagas ar chemines medžiagas, svoris.
4. Kombinuotosios pakuotės ir kitos iš daugiau kaip vienos medžiagos sudarytos pakuotės skaičiuojamos ir jų duomenys teikiami pagal pakuotės sudėtyje esančias medžiagas. Valstybės narės gali nukrypti nuo šio reikalavimo, kai tam tikra medžiaga sudaro nereikšmingą pakuotės vieneto dalį ir bet kuriuo atveju ne daugiau kaip 5 % pakuotės vieneto bendros masės.
5. 3 dalies tikslais perdirbtų pakuočių atliekų svoris įvertinamas tada, kai pradedama tų atliekų perdirbimo operacija.

Nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, perdirbtų pakuočių atliekų svoris gali būti įvertinamas bet kurios rūšiavimo operacijos užbaigimo vietoje, jeigu:

- a) taip gautos atliekos yra toliau perdirbamos;
- b) per tolesnes operacijas prieš perdirbimo operaciją pašalintų toliau neperdirbamų medžiagų ar cheminių medžiagų svoris neįskaičiuojamas į atliekų, apie kurias pranešama kaip apie perdirbtas atliekas, svorį.

6. Valstybės narės sukuria veiksmingą pakuočių atliekų kokybės kontrolės ir atsekamumo sistemą, kad užtikrintų šio straipsnio 2–5 dalyse nustatytų sąlygų laikymąsi. Tą sistemą gali sudaryti pagal Direktyvos 2008/98/EB 35 straipsnio 4 dalį sukurti elektroniniai registrai arba techninės specifikacijos, taikomos išrūšiuotų atliekų kokybės reikalavimams. Ją taip pat gali sudaryti vidutiniai išrūšiuotų atliekų nuostolių lygiai atitinkamai pagal įvairias atliekų rūšis ir atliekų tvarkymo praktiką, jei patikimų duomenų kitais būdais gauti neįmanoma. Vidutiniai nuostolių lygiai apskaičiuojami pagal apskaičiavimo taisyklės, nustatytas pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 10 dalį priimtame deleguotame akte.
7. Biologiškai skaidžių pakuočių atliekų, su kuriomis atliekama aerobinio ar anaerobinio apdorojimo operacija, kiekis gali būti įskaičiuojamas į perdirbtas atliekas, jei jas taip apdorojus gaunamas kompostas, degazuotasis substratas ar kitas produktas, kuriame esančių perdirbtų medžiagų kiekis yra panašus į buvusį prieš šią operaciją ir kuris bus naudojamas kaip perdirbtas produktas, medžiaga ar cheminė medžiaga. Jei tie produktai naudojami dirbant žemę, valstybės narės gali juos įskaičiuoti į perdirbtus produktus, su sąlyga, kad jų naudojimas yra naudingas žemės ūkiui ar gerina ekologinę būklę.
8. Pakuočių atliekų medžiagų, kurios dėl prieš perdirbimą atliktos parengiamosios operacijos nebelaikomos atliekomis, kiekis gali būti įskaičiuojamas į perdirbtas atliekas, jeigu tokios medžiagos yra skirtos toliau perdirbti į produktus, medžiagas ar chemines medžiagas, naudotinus pagal pirminę ar kitą paskirtį. Tačiau į perdirbtas atliekas neįskaičiuojamos tos atliekomis nebelaikomos medžiagos, kurios yra skirtos naudoti kaip kuras ar kita energijos gamybos žaliava arba bus deginamos, naudojamos kaip užpildas ar vežamos į sąvartynus.

9. Valstybės narės gali atsižvelgti į metalų, atskirtų sudeginus atliekas, kiekį, proporcingą perdirbimui sudegintų pakuočių atliekų daliai, jei tie perdirbti metalai atitinka Sprendime (ES) 2019/1004 nustatytus kokybės kriterijus.
10. Jei pakuočių atliekos siunčiamos į kitą valstybę narę jų perdirbimo toje kitoje valstybėje narėje tikslais, jas į perdirbtas atliekas gali įskaičiuoti tik ta valstybė narė, kurioje tos pakuočių atliekos buvo surinktos.
11. Iš Sąjungos eksportuotas pakuočių atliekas į perdirbtas atliekas valstybė narė, kurioje jos buvo surinktos, įskaičiuoja tik tuo atveju, jeigu laikomasi 3 dalyje nustatytų reikalavimų ir jeigu, pagal Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 arba Reglamentą (ES) 2024/1157, kaip taikytina, eksportuotojas pateikia dokumentais pagrįstus įrodymus, kad atliekų vežimas atitinka to reglamento reikalavimus, įskaitant tai, kad pakuočių atliekos už Sąjungos ribų yra apdorotos tokiomis sąlygomis, kurios yra lygiavertės atitinkamais Sąjungos aplinkos apsaugos teisės aktais nustatytiems reikalavimams.

54 straipsnis

Taisyklės, pagal kurias apskaičiuojama, ar pasiekti perdirbimo tikslai, įtraukiant pakartotinį naudojimą

1. Valstybė narė gali nuspręsti tam tikrais metais pasiekti pakoreguoto dydžio tikslus, nustatytus 52 straipsnio 1 dalyje, atsižvelgdama į daugkartinių prekinių pakuočių, pirmą kartą pateiktų rinkai ir pakartotinai panaudotų pagal pakartotinio naudojimo sistemą, kiekio vidutinę dalį per praėjusius 3 metus.

Pakoreguoto dydžio tikslai apskaičiuojami tokiomis atimties operacijomis:

- a) iš 52 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose nustatytų tikslų atimant šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms daugkartinėms prekinėms pakuotėms tenkantį visų rinkai pateiktų prekinių pakuočių kiekį, ir
- b) iš 52 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nustatytų tikslų atimant pirmoje pastraipoje nurodytoms daugkartinėms prekinėms pakuotėms, sudarytoms iš atitinkamos pakuočių medžiagos, tenkantį visų iš tos medžiagos sudarytų rinkai pateiktų prekinių pakuočių kiekį.

Apskaičiuojant pakoreguoto dydžio tikslą atsižvelgiama į ne daugiau kaip penkis vidutinio daugkartinių prekinių pakuočių kiekio procentinius punktus.

2. Apskaičiuodama 52 straipsnio 1 dalies a punkte, 1 dalies b punkto ii papunktyje, 1 dalies c punkte ir 1 dalies d punkto ii papunktyje nustatytus tikslus valstybė narė gali atsižvelgti į pataisytų medinių pakuočių, skirtų naudoti pakartotinai, kiekius.

7 SKIRSNIS

INFORMACIJA IR ATASKAITŲ TEIKIMAS

55 straipsnis

Informacija apie pakuočių atliekų prevenciją ir tvarkymą

1. Kartu su informacija, nurodyta Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 2 dalyje ir šio reglamento 12 straipsnyje, gamintojai arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos, kurioms pavestos didesnės gamintojo atsakomybės užtikrinimo pareigos pagal šio reglamento 46 straipsnio 1 dalį, arba valstybių narių taikant Direktyvos 2008/98/EB 8a straipsnio 2 dalį paskirtos valdžios institucijos galutiniams naudotojams, visų pirma vartotojams, suteikia toliau nurodytą informaciją apie pakuočių atliekų prevenciją ir tvarkymą, susijusią pakuotėmis, kurias gamintojai tiekia valstybės narės teritorijoje:
 - a) kaip galutiniai naudotojai prisideda prie atliekų prevencijos, įskaitant geriausią praktiką;
 - b) turimas pakuočių pakartotinio naudojimo priemonės;
 - c) kaip galutiniai naudotojai prisideda prie atskiro pakuočių atliekų medžiagų surinkimo, įskaitant pakuočių, kuriose yra pavojingų produktų ar pavojingų atliekų, tvarkymą;
 - d) ženklų ir simbolių, kurie yra pritvirtinti, atspausdinti ar išgraviruoti ant pakuotės pagal šio reglamento 12 straipsnį arba kurie yra pateikti prie supakuoto produkto pridėtuose dokumentuose, reikšmę;

- e) netinkamo pakuočių atliekų šalinimo, pavyzdžiui, šiukšlinimo ar išmetimo į mišrias komunalines atliekas, poveikį aplinkai ir žmonių sveikatai arba asmenų saugai, taip pat vienkartinėms pakuočių, visų pirma plastikinių pirkinėms maišeliams, neigiamą poveikį aplinkai;
- f) kompostuojamųjų pakuočių kompostavimo savybes ir tinkamo atliekų tvarkymo galimybes pagal šio reglamento 9 straipsnio 2 dalį; vartotojai informuojami apie tai, kad kompostuojamosios pakuotės nėra tinkamos kompostuoti namų sąlygomis ir kad kompostuojamosios pakuotės neturi būti išmetamos gamtoje.

Šios dalies pirmos pastraipos d punkte nustatytos pareigos taikomos nuo ... [42 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] arba nuo 12 straipsnio atitinkamos nuostatos taikymo pradžios dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data vėlesnė.

- 2. 1 dalyje nurodyta informacija turi būti naujausia informacija ir pateikiama:
 - a) interneto svetainėje ar kitomis elektroninėmis ryšio priemonėmis;
 - b) informuojant visuomenę;
 - c) švietimo programomis ir kampanijomis;
 - d) gairėmis viena ar daugiau vartotojams ir galutiniams naudotojams lengvai suprantamą kalbą.
- 3. Kai informacija teikiama viešai, užtikrinamas neskelbtinos komercinės informacijos konfidencialumas laikantis atitinkamos Sąjungos ir nacionalinės teisės.

56 straipsnis
Ataskaitų teikimas Komisijai

1. Valstybės narės pateikia Komisijai šiuos kiekvienų kalendorinių metų duomenis:
 - a) duomenis apie 52 straipsnio 1 dalies a–d punktų įgyvendinimą ir duomenis pagal XII priedo 2 lentelę apie daugkartines pakuotes;
 - b) vienam asmeniui tenkantį labai lengvų plastikinių pirkinių maišelių, lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių, storųjų plastikinių pirkinių maišelių ir labai storų plastikinių pirkinių maišelių metinį sunaudotą kiekį atskirai pagal kiekvieną kategoriją, kaip išvardyta XII priedo 4 lentelėje;
 - c) pakuočių, kurias apima 50 straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga sukurti užstato gražinimo sistemas, atskiro surinkimo lygį, kaip išvardyta XII priedo 5 lentelėje.

Valstybės narės taip pat gali pateikti duomenis apie iš kitų medžiagų pagamintų pirkinių maišelių metinį sunaudojimą.

2. Valstybės narės Komisijai pateikia šiuos kiekvienų kalendorinių metų duomenis:
 - a) pakuočių, kurios pirmą kartą pateiktos tos valstybės narės teritorijoje arba kurias išpakavo gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, kiekį pagal kiekvieną pakuočių kategoriją, kaip išvardyta XII priedo 3 lentelėje;
 - b) surinktų pakuočių atliekų kiekius pagal kiekvieną 52 straipsnyje nurodytą pakuotės medžiagą;

- c) perdirbtų pakuočių atliekų kiekius ir perdirbimo lygius pagal kiekvieną pakuočių kategoriją, kaip išvardyta XII priedo 3 lentelėje.
3. Pirmieji ataskaitiniai metai yra:
- a) vykdant 1 dalies a ir b punktuose ir 2 dalyje nustatytas pareigas – antrieji visi kalendoriniai metai po pagal 7 dalį priimamo įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo Komisijai forma, įsigaliojimo;
 - b) vykdant 1 dalies c punkte nustatytą pareigą – 2028 kalendoriniai metai.
4. 1 ir 2 dalyse nurodytus duomenis valstybės narės elektroninėmis priemonėmis per 19 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys buvo surinkti, pabaigos pateikia Komisijos pagal 7 dalį nustatyta forma.
5. Prie duomenų, kuriuos valstybės narės pateikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita. Ta kokybės patikros ataskaita pateikiama Komisijos pagal 7 dalį nustatyta forma.
6. Prie duomenų, kuriuos valstybės narės pateikia pagal šį straipsnį, pridedama 53 straipsnio 7 ir 11 dalių taikymo ataskaita, ir, kai taikytina, įtraukiama išsami informacija apie vidutinius nuostolių lygius.

7. Komisija ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:
- a) duomenų apskaičiavimo, tikrinimo ir pateikimo pagal 1 dalies a ir c punktus ir 2 dalį taisyklės, įskaitant metodiką, pagal kurią nustatomas susidariusių pakuočių atliekų kiekis, ir tų duomenų teikimo forma;
 - b) 1 dalies b punkte nurodyto vienam asmeniui tenkančio lengvųjų plastikinių pirkinų maišelių metinio sunaudoto kiekio apskaičiavimo metodika ir tų duomenų teikimo forma;
 - c) 43 straipsnio 2 dalyje nurodytas korekcinis koeficientas, kad būtų atsižvelgta į turizmo padidėjimą arba sumažėjimą, palyginti su baziniais metais.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8. Valstybės narės reikalauja, kad pakartotinio naudojimo sistemų operatoriai ir visi ekonominės veiklos vykdytojai, tiekiantys pakuotes valstybėse narėse, teiktų kompetentingoms institucijoms tikslius ir patikimus duomenis, kad valstybės narės galėtų vykdyti savo pareigas teikti ataskaitas pagal šį straipsnį, kai aktualu, atsižvelgdamos į konkrečius išsamių duomenų teikimo sunkumus, su kuriais susiduria mažosios ir vidutinės įmonės.

57 straipsnis
Pakuočių duomenų bazės

1. Ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo 56 straipsnio 7 dalyje nurodytų įgyvendinimo aktų priėmimo dienos valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad remiantis suderintu pagrindu būtų sukurtos pakuočių ir pakuočių atliekų duomenų bazės, jeigu jos dar nėra įdiegtos, kad būtų įvykdytos jų ataskaitų teikimo pareigos, nustatytos 56 straipsnyje.

2. Į 1 dalyje nurodytas duomenų bazes įtraukiama ši informacija:
 - a) informacija apie pakuočių ir pakuočių atliekų srautų mastą, charakteristikas ir raidą atskirų valstybių narių lygmeniu;

 - b) XII priede išvardyti duomenys.

3. Pakuočių duomenų bazės plačiau turi būti prieinamos kompiuterio skaitomu formatu, taip sudarant galimybę gauti naujausius duomenis, susijusius su ataskaitų teikimu ir pakuočių atliekų tvarkymo išlaidomis, ir taip užtikrinant duomenų sąveikumą bei pakartotinį naudojimą. Jos atitinkamos valstybės narės valstybine (-ėmis) kalba (-omis) pateikiamos:
 - a) interneto svetainėje arba kitomis elektroninio ryšio priemonėmis, arba

 - b) viešosiose ataskaitose.

Pirmoje pastraipoje nurodyti reikalavimai nedaro poveikio neskelbtinai komercinei informacijai ar duomenų apsaugos teisės aktams.

IX skyrius

Apsaugos procedūros

58 straipsnis

Nacionaliniu lygmeniu taikoma procedūra riziką keliančių pakuočių atveju

1. Nedarant poveikio Reglamento (ES) 2019/1020 19 straipsniui, kai valstybės narės rinkos priežiūros institucijos turi pakankamai pagrindo manyti, kad pakuotė, kuriai taikomas šis reglamentas, kelia riziką aplinkai ar žmonių sveikatai, jos nepagrįstai nedelsdamos atlieka atitinkamos pakuotės vertinimą, apimančią visus šiame reglamente nustatytus reikalavimus, kurie yra aktualūs atsižvelgiant į tą riziką. Atitinkami ekonominės veiklos vykdytojai prireikus bendradarbiauja su rinkos priežiūros institucijomis.

Pirmos pastraipos tikslais už šio reglamento vykdymo užtikrinimą atsakingos institucijos imasi tolesnių veiksmų dėl skundų ar pranešimų, susijusių su tariamu pakuočių neatitikimu šio reglamento reikalavimams, ir patikrina, ar imtasi tinkamų taisomųjų veiksmų.

Jeigu, atlikdamos vertinimą pagal pirmą pastraipą, rinkos priežiūros institucijos nustato, kad pakuotė neatitinka šiame reglamente nustatytų reikalavimų, jos nedelsdamos pareikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas per pagrįstą rinkos priežiūros institucijų nustatytą laikotarpį, kuris būtų pagrįstas ir atitiktų reikalavimų nesilaikymo pobūdį ir, kai aktualu, jo mastą, imtųsi tinkamų ir proporcingų taisomųjų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad pakuotė atitiktų tuos reikalavimus.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai žmonių sveikatai kyla rizika, susijusi su liestis su jautriais produktais skirtomis pakuotėmis, kurioms taikomi konkretūs teisės aktai siekiant apsaugoti žmonių sveikatą, ir ta rizika perkeliama į pakuotės pakavimo medžiagos turinį, rinkos priežiūros institucijos neatlieka dėl pakuotės pakavimo medžiagos kylančios rizikos žmonių ar gyvūnų sveikatai vertinimo. Vietoj to, jos perspėja institucijas, kompetentingas vertinti tokią riziką, konkrečiai – Reglamentuose (ES) 2017/625, (ES) 2017/745, (ES) 2017/746 ar (ES) 2019/6 arba Direktyvoje 2001/83/EB nurodytas kompetentingas institucijas.
3. Kai rinkos priežiūros institucijos mano, kad pakuotės neatitinka reikalavimų ne tik jų teritorijoje, jos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie to vertinimo rezultatus ir apie veiksmus, kurių jų reikalavimu turi imtis atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas.
4. Ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad būtų imamasi visų tinkamų taisomųjų priemonių dėl visų reikalavimų neatitinkančių pakuočių, kurias jis patiekė rinkai visoje Sąjungoje.
5. Jeigu ekonominės veiklos vykdytojas per 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytą laikotarpį nesiima pakankamų taisomųjų priemonių arba neatitiktis reikalavimams išlieka, rinkos priežiūros institucijos imasi visų tinkamų laikinųjų priemonių, kad būtų uždrausta pakuotę tiekti jų teritorijoje, ji būtų pašalinta iš rinkos arba atšaukta.

Rinkos priežiūros institucijos apie tas priemones nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

6. Informacija, kuri turi būti pateikiama Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pagal šio straipsnio 5 dalį, perduodama per Reglamento (ES) 2019/1020 34 straipsnyje nurodytą informacinę ir komunikacijos sistemą, ji apima visus turimus duomenis, visų pirma reikalavimų neatitinkančiai pakuotei identifikuoti reikalingus duomenis, pakuotės kilmę, tariamo reikalavimų nesilaikymo ir susijusios rizikos pobūdį, nacionalinių priemonių, kurių imtasi, pobūdį bei trukmę ir ekonominės veiklos vykdytojo pateiktus argumentus, taip pat, kai taikytina, šio reglamento 61 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją. Rinkos priežiūros institucijos taip pat nurodo, ar reikalavimų nesilaikoma dėl kurios nors iš šių priežasčių:
- a) pakuotė neatitinka šiame reglamente arba pagal jį nustatytų tvarumo reikalavimų;
 - b) šio reglamento 36 ir 37 straipsniuose nurodytuose darniuosiuose standartuose ar bendrosiose specifikacijose yra trūkumų.
7. Kitos valstybės narės nei ta, kuri ėmėsi priemonių pagal 5 dalį, nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie visas patvirtintas priemones ir pateikia visą turimą papildomą informaciją apie atitinkamos pakuotės neatitiktį reikalavimams, o tuo atveju, jei valstybės narės nepitaria priemonėms, kurių imtasi pagal 5 dalį – nurodo savo prieštaravimus.
8. Jeigu per 3 mėnesius nuo 5 arba 7 dalyje nurodytos informacijos gavimo, nei valstybė narė, nei Komisija nepareiškia prieštaravimų dėl laikinųjų priemonių, kurių ėmėsi valstybė narė, tos priemonės laikomos pagrįstomis.

Siekiant atsižvelgti į atitinkamų reikalavimų specifiką, valstybės narės gali numatyti ilgesnį arba trumpesnį nei 3 mėnesiai laikinųjų priemonių taikymo laikotarpį.

9. Valstybės narės užtikrina, kad pakuotė būtų pašalinta iš jų rinkos arba būtų nedelsiant imtasi kitų tinkamų ribojamųjų priemonių tos pakuotės ar atitinkamo fizinio gamintojo atžvilgiu.

59 straipsnis

Sjungos taikoma apsaugos procedūra

1. Jeigu, užbaigus 58 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytą procedūrą, pareiškiami prieštaravimų dėl priemonės, kurios valstybė narė ėmėsi pagal 58 straipsnį, arba jeigu Komisija mano, kad nacionalinė priemonė prieštarauja Sąjungos teisei, Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis ir atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ir įvertina tą nacionalinę priemonę. Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija 1 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą adresuoja visoms valstybėms narėms ir nedelsdama jį pateikia joms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui.

Jeigu nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, visos valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad reikalavimų neatitinkanti pakuotė būtų pašalinta iš jų rinkos, ir apie tai atitinkamai informuoja Komisiją.

Jeigu nacionalinė priemonė laikoma nepagrįsta, atitinkama valstybė narė tą priemonę atšaukia.

3. Kai nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o pakuotės neatitiktis reikalavimams siejama su šio reglamento 36 straipsnyje nurodytų darnųjų standartų trūkumais, Komisija taiko Reglamento (ES) Nr. 1025/2012 11 straipsnyje numatytą procedūrą.
4. Kai nacionalinė priemonė laikoma pagrįsta, o pakuotės neatitiktis reikalavimams siejama su 37 straipsnyje nurodytų bendrųjų techninių specifikacijų trūkumais, Komisija tas bendrąsias technines specifikacijas nedelsdama iš dalies pakeičia arba panaikina.

60 straipsnis

Riziką kelianti reikalavimus atitinkanti pakuotė

1. Jeigu valstybė narė, atlikusi vertinimą pagal 58 straipsnį, nustato, kad nors pakuotė ir atitinka 5–12 straipsniuose arba pagal juos nustatytus taikytinus reikalavimus, ji vis tiek kelia riziką aplinkai ar žmonių sveikatai, ji nedelsdama pareikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas:
 - a) per pagrįstą laikotarpį, kurį nustato rinkos priežiūros institucijos ir kuris yra proporcingas rizikos pobūdžiui ir, kai aktualu, jos mastui, imtųsi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad atitinkama rinkai patiekta pakuotė nebekeltų tos rizikos;
 - b) užtikrintų, kad pakuotė atitiktų reikalavimus;
 - c) pašalintų pakuotę iš rinkos, arba
 - d) atšauktų pakuotę.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai žmonių sveikatai kyla rizika, susijusi su liestis su jautriais produktais skirtomis pakuotėmis, kurioms taikomi konkretūs teisės aktai siekiant apsaugoti žmonių sveikatą, ir ta rizika perkeliama į pakuotės pakavimo medžiagos turinį, priežiūros institucijos neatlieka dėl pakuotės pakavimo medžiagos kylančios rizikos žmonių ar gyvūnų sveikatai vertinimo. Vietoj to, jos perspėja institucijas, kompetentingas kontroliuoti tokią riziką, konkrečiai – Reglamentuose (ES) 2017/625, (ES) 2017/745, (ES) 2017/746 ar (ES) 2019/6 arba Direktyvoje 2001/83/EB nurodytas kompetentingas institucijas.

3. Ekonominės veiklos vykdytojas užtikrina, kad būtų imtasi taisomųjų priemonių dėl visų reikalavimų neatitinkančių pakuočių, kurias jis patiekė rinkai visoje Sąjungoje.
4. Valstybė narė nedelsdama informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie savo nustatytus faktus ir tolesnius veiksmus pagal 1 dalį. Į tą informaciją įtraukiami visi turimi duomenys, visų pirma reikalavimų neatitinkančiai pakuotei identifikuoti reikalingi duomenys, pakuotės kilmė ir tiekimo grandinė, susijusios rizikos pobūdis ir nacionalinių priemonių, kurių imtasi, pobūdis ir trukmė.
5. Komisija nedelsdama pradeda konsultacijas su valstybėmis narėmis ir atitinkamu ekonominės veiklos vykdytoju ir įvertina nacionalines priemones, kurių imtasi. Remdamasi to vertinimo rezultatais, Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatoma, ar nacionalinė priemonė yra pagrįsta, ir prireikus pasiūlo tinkamų priemonių.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jei yra tinkamai pagrįstų privalomų skubos priemonių, susijusių su aplinkos ar žmonių sveikatos apsauga, Komisija, laikydamasi 65 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros, priima nedelsiant taikytiną įgyvendinimo aktą.

Komisija šioje dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą adresuoja visoms valstybėms narėms ir nedelsdama jį pateikia joms ir atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui.

61 straipsnis

Į Sąjungos rinką patenkančių pakuočių kontrolė

1. Kai reikalavimų nesilaikoma ne tik rinkos priežiūros institucijų teritorijoje, jos nedelsdamos pagal Reglamento (ES) 2019/1020 25 straipsnio 1 dalį paskirtoms institucijoms praneša apie šio reglamento 58 straipsnio 5 dalyje nurodytas priemones. Į šį pranešimą įtraukiama visa aktuali informacija, visų pirma duomenys, reikalingi reikalavimų neatitinkančiai pakuotei, kuriai taikomos priemonės, ir, jei į ją supakuotas produktas, pačiam produktui identifikuoti.
2. Pagal Reglamento (ES) 2019/1020 25 straipsnio 1 dalį paskirtos institucijos pagal šio straipsnio 1 dalį pateiktą informaciją naudoja rizikos analizei pagal Reglamento (ES) 2019/1020 25 straipsnio 3 dalį atlikti.
3. 1 dalyje nurodytas informacijos perdavimas įvyksta, kai informacija įvedama į atitinkamą muitinės rizikos valdymo sistemą.
4. Komisija sukuria sąsają, per kurią šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas iš 58 straipsnio 6 dalyje nurodytos informacinės ir komunikacijos sistemos automatiškai perduodamas į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sistemą. Ta sąsaja turi pradėti veikti ne vėliau kaip po 24 mėnesių nuo dienos, kurią priimamas šio straipsnio 5 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas.

5. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos procedūrinės taisyklės ir išsami 4 dalies įgyvendinimo tvarka, įskaitant atitinkamas funkcijas, duomenų elementus ir duomenų tvarkymą, taip pat asmens duomenų tvarkymo, konfidencialumo ir 4 dalyje nurodytos sąsajos valdymo taisyklės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

62 straipsnis

Formali neatitiktis reikalavimams

1. Valstybė narė reikalauja, kad atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas ištaisytų atitinkamą neatitiktį reikalavimams, kai ji sužino apie bet kurį iš šių faktų:
- a) neparengta ES atitikties deklaracija;
 - b) netinkamai parengta ES atitikties deklaracija;
 - c) 12 straipsnyje nurodytu QR kodu ar duomenų saitu nesuteikiama prieiga prie pagal tą straipsnį reikalaujamos informacijos;
 - d) VII priede nurodyti techniniai dokumentai neprieinami, neišsamūs arba juose yra klaidų;
 - e) 15 straipsnio 6 dalyje ar 18 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija nepateikta, yra klaidinga ar neišsami;

- f) neįvykdytas kuris nors kitas 15 ar 18 straipsnyje nustatytas administracinis reikalavimas;
- g) nesilaikoma 24 ir 25 straipsniuose nustatytų reikalavimų dėl perteklinių pakuočių arba dėl tam tikrų formų pakuočių naudojimo apribojimų;
- h) kiek tai susiję su daugkartinėmis pakuotėmis – nesilaikoma 27 straipsnyje nurodytos pakartotinio naudojimo sistemos sukūrimo, veikimo arba dalyvavimo joje reikalavimų;
- i) kiek tai susiję su pakartotiniu užpildymu – nesilaikoma 28 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų informacijos teikimo reikalavimų;
- j) nesilaikoma 28 straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų dėl pakartotinio užpildymo punktų;
- k) nėra pasiekti 29 straipsnyje nustatyti pakartotinio naudojimo tikslai;
- l) nesilaikoma 32 straipsnyje nustatytų pareigų dėl pakartotinio užpildymo ir 33 straipsnyje nustatytos pareigos dėl pakartotinio naudojimo siūlymo;
- m) nesilaikoma 6 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl pakuočių tinkamumo perdirbti;
- n) nesilaikoma 7 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl minimalios perdirbtų medžiagų dalies plastikinėse pakuotėse.

2. Jeigu 1 dalies a–f punktuose nurodyta neatitiktis išlieka, atitinkama valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių, kad būtų uždrausta atitinkamas pakuotes tiekti rinkai arba užtikrinta, kad pakuotės būtų atšauktos arba pašalintos iš rinkos.

3. Jeigu šio straipsnio 1 dalies g–n punktuose nurodyta neatitiktis išlieka, valstybės narės taiko taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, kurias jos nustato pagal 68 straipsnį.

X skyrius

Žalieji viešieji pirkimai

63 straipsnis

Žalieji viešieji pirkimai

1. Siekiant skatinti aplinkos atžvilgiu tvaresnių pakuočių pasiūlą ir paklausą, Komisija ne vėliau kaip ... [60 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi privalomi minimalieji reikalavimai viešosioms sutartims, kurios patenka į Direktyvos 2014/24/ES taikymo sritį, kiek tai susiję su pakuotėmis arba supakuotais produktais, arba paslaugomis, kuriuos tiekiant arba kurias teikiant naudojamos pakuotės ar supakuoti produktai, arba į Direktyvos 2014/25/ES taikymo sritį, kurias skiria perkančiosios organizacijos, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/24/ES 2 straipsnio 1 punkte arba Direktyvos 2014/25/ES 3 straipsnio 1 dalyje, arba perkantieji subjektai, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/25/ES 4 straipsnio 1 dalyje, ir kuriose pakuotės arba supakuoti produktai sudaro daugiau nei 30 % numatomos sutarties vertės arba teikiant paslaugas, kurios yra sutarties objektas, sunaudojamų produktų vertės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 65 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Pagal 1 dalį priimtuose įgyvendinimo aktuose nustatyti reikalavimai taikomi toje dalyje nurodytų viešųjų sutarčių skyrimo procedūroms, kurios pradamos praėjus 12 ar daugiau mėnesių nuo atitinkamo įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos.
3. Privalomi minimalieji žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimai grindžiami 5–11 straipsniuose arba pagal juos nustatytais reikalavimais ir šiais elementais:
 - a) skiriamų viešojo pirkimo sutarčių dėl pakuočių ar supakuotų produktų arba dėl paslaugų ar darbų, kuriems naudojamos pakuotės ar supakuoti produktai, verte ir apimtimi;
 - b) perkančiųjų organizacijų ar perkančiųjų subjektų ekonominėmis galimybėmis pirkti aplinkos atžvilgiu tvaresnes pakuotes ar supakuotus produktus nepatiriant neproporcingai didelių išlaidų;
 - c) atitinkamų pakuočių ar supakuotų produktų rinkos padėtimi Sąjungos lygmeniu;
 - d) reikalavimų poveikiu konkurencijai;
 - e) pakuočių atliekų tvarkymo pareigomis.
4. Privalomi minimalieji žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimai gali būti šių formų:
 - a) techninės specifikacijos, kaip tai suprantama Direktyvos 2014/24/ES 42 straipsnyje ir Direktyvos 2014/25/ES 60 straipsnyje;
 - b) atrankos kriterijai, kaip tai suprantama Direktyvos 2014/24/ES 58 straipsnyje ir Direktyvos 2014/25/ES 80 straipsnyje, arba

- c) sutarčių įvykdymo sąlygos, kaip tai suprantama Direktyvos 2014/24/ES 70 straipsnyje ir Direktyvos 2014/25/ES 87 straipsnyje.

Tie privalomi minimalieji žaliųjų viešųjų pirkimų reikalavimai parengiami laikantis direktyvose 2014/24/ES ir 2014/25/ES nustatytų principų, kad būtų padedama siekti šio reglamento tikslų.

5. 1 dalyje nurodytos perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai tinkamai pagrįstais atvejais dėl visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos priežasčių gali nukrypti nuo reikalavimų, nustatytų pagal 1 dalį priimtuose įgyvendinimo aktuose. Perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai tinkamai pagrįstais atvejais taip pat gali nukrypti nuo reikalavimų, jei dėl jų kiltų neišsprendžiamų techninių sunkumų.

XI skyrius

Deleguotieji įgaliojimai ir komiteto procedūra

64 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 5 straipsnio 7 ir 8 dalyse, 6 straipsnio 4 dalies pirmoje ir trečioje pastraipose, 6 straipsnio 6 dalyje, 7 straipsnio 9 dalyje, 7 straipsnio 12 dalies antroje pastraipoje, 7 straipsnio 13 dalyje, 11 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 10 dalyje, 29 straipsnio 12 dalies šeštoje pastraipoje, 29 straipsnio 13 dalies antroje pastraipoje ir 29 straipsnio 18 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami 10 metų laikotarpiui nuo ... [šio reglamento įsigaliojimo data]. Likus ne mažiau kaip 9 mėnesiams iki 10 metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip 3 mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 7 ir 8 dalyse, 6 straipsnio 4 dalies pirmoje ir trečioje pastraipose, 6 straipsnio 6 dalyje, 7 straipsnio 9 dalyje, 7 straipsnio 12 dalies antroje pastraipoje, 7 straipsnio 13 dalyje, 11 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 10 dalyje, 29 straipsnio 12 dalies šeštoje pastraipoje, 29 straipsnio 13 dalies antroje pastraipoje ir 29 straipsnio 18 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 5 straipsnio 7 arba 8 dalį, 6 straipsnio 4 dalies pirmą arba trečią pastraipą, 6 straipsnio 6 dalį, 7 straipsnio 9 dalį, 7 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, 7 straipsnio 13 dalį, 11 straipsnio 2 dalį, 29 straipsnio 10 dalį, 29 straipsnio 12 dalies šeštą pastraipą, 29 straipsnio 13 dalies antrą pastraipą arba 29 straipsnio 18 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per 2 mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas 2 mėnesiais.

65 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnyje nurodytas komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip tai suprantama Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su to reglamento 5 straipsniu.

XII skyrius

Daliniai pakeitimai

66 straipsnis

Reglamento (ES) 2019/1020 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) 2019/1020 iš dalies keičiamas taip:

1) I priedas papildomas šiais punktais:

„XX⁺.2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/904 dėl tam tikrų plastikinių gaminių poveikio aplinkai mažinimo (OL L 155, 2019 6 12, p. 1).

XX⁺. ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/... dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020 ir Direktyva (ES) 2019/904 ir panaikinama Direktyva 94/62/EB (OL L ..., ..., p. ..., ELI: ...)++.“;

2) II priedo 8 punktas išbraukiamas.

⁺ OL: įrašyti Reglamento (ES) 2019/1020 I priede pateiktame sąraše sekantį skaičių eilės tvarka.

⁺⁺ OL: prašom tekste įrašyti šio reglamento, pateikto dokumente PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)), priėmimo datą, numerį ir paskelbimo informaciją.

67 straipsnis
Direktyvos (ES) 2019/904 daliniai pakeitimai

Direktyva (ES) 2019/904 iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Tais atvejais, kai ši direktyva prieštarauja Direktyvai 94/62/EB arba 2008/98/EB, viršenybę turi ši direktyva, jei Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2024/...⁺ nenumatyta kitaip.

* ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/... dėl pakuočių ir pakuočių atliekų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020 ir Direktyva (ES) 2019/904 ir panaikinama Direktyva 94/62/EB (OL L , ..., ELI: ...).“;

b) papildoma šia dalimi:

„3. Tais atvejais, kai šios direktyvos 4 straipsnis prieštarauja Reglamento (ES) 2024/...⁺⁺ 25 straipsnio 1 ir 6 dalims, kiek tai susiję su to reglamento V priedo 3 punkte išvardytomis vienkartinėmis plastikinėmis pakuotėmis, viršenybę turi to reglamento 25 straipsnio 1 ir 6 dalys.“;

⁺ OL: prašom tekste įrašyti šio reglamento, esančio dokumente PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)), numerį ir užpildyti atitinkamą išnašą.

⁺⁺ OL: prašom tekste įrašyti šio reglamento, esančio dokumente PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)), numerį.

- 2) 6 straipsnio 5 dalies a ir b punktai išbraukiami nuo 2030 m. sausio 1 d. arba praėjus 3 metams nuo Reglamento (ES) 2024/...⁺ 7 straipsnio 8 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;
- 3) 13 straipsnio 1 dalies e punktas išbraukiamas nuo 2030 m. sausio 1 d. arba praėjus 3 metams nuo Reglamento (ES) 2024/...⁺ 7 straipsnio 8 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra vėlesnė;
- 4) 13 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį pateiktus duomenis bei informaciją ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų ir informacijos rinkimo organizavimas, duomenų ir informacijos šaltiniai ir valstybėse narėse naudota metodika, taip pat tų duomenų ir informacijos išsamumas, patikimumas, jų pateikimo terminų laikymasis ir nuoseklumas. Toje ataskaitoje gali būti pateikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita parengiama gavus pirmąsias valstybių narių duomenų ir informacijos ataskaitas, o vėliau – kas 4 metus.“;

⁺ OL: prašom tekste įrašyti šio reglamento, esančio dokumente PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)), numerį.

5) priedo B dalis iš dalies keičiama taip:

a) 7, 8 ir 9 punktai pakeičiami taip:

„7. Maisto tara, pagaminta iš polistireninio putplasčio (EPS) arba ekstruzinio polistireno (XPS), t. y. tokios talpyklos kaip dėžutės su dangteliais arba be jų, kuriose laikomas maistas:

a) skirtas iškart suvartoti vietoje arba išsinešti;

b) paprastai yra suvartojamas tiesiai iš talpyklos, ir

c) yra paruoštas suvartoti be jokio papildomo paruošimo, pavyzdžiui, kepimo, virimo ar pašildymo,

įskaitant maisto tarą, naudojamą greitajam maistui arba kitam nedelsiant suvartoti skirtam maistui, išskyrus gėrimų tarą, lėkštes, pakelius ir pakuotes, kuriuose pateikiamas maistas;

8. Gėrimų tara iš polistireninio putplasčio (EPS) arba ekstruzinio polistireno (XPS), įskaitant jų kamštelius ir dangtelius;

9. Gėrimų puodeliai iš polistireninio putplasčio (EPS) arba ekstruzinio polistireno (XPS), įskaitant jų kamštelius ir dangtelius;“;

b) papildoma šiais punktais:

„10. Oro uostuose arba traukinių stotyse naudojama santraukioji plėvelė, skirta bagažui apsaugoti vežimo metu;

11. Polistireno ir kitų plastikų granulės, naudojamos supakuotoms prekėms apsaugoti jas vežant ir tvarkant;
12. Įvairaus plastiko žiedai, naudojami kaip grupinės pakuotės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2024/...⁺ 3 straipsnio 1 dalies 6 punkte.“.

XIII skyrius

Baigiamosios nuostatos

68 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės ne vėliau kaip ... [24 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
2. Sankcijos už 24–29 straipsnių nesilaikymą apima administracines baudas. Jei valstybės narės teisės sistemoje administracinės baudos nenumatytos, ši dalis gali būti taikoma taip, kad baudos skyrimo procedūrą inicijuotų atitinkama institucija, o baudą skirtų kompetentingi nacionaliniai teismai, kartu užtikrinant, kad tos teisinės taisomosios priemonės būtų veiksmingos ir turėtų šioje dalyje nurodytoms administracinėms baudoms lygiavertį poveikį. Skiriamos baudos bet kuriuo atveju taip pat turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

⁺ OL: prašom tekste įrašyti šio reglamento, esančio dokumente PE-CONS 73/24 (2022/0396(COD)), numerį.

3. Valstybės narės ne vėliau kaip ... [2 metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] praneša Komisijai apie 1 ir 2 dalyse nurodytas taisykles bei priemones ir nepagrįstai nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms poveikį darančius pakeitimus.

69 straipsnis

Vertinimas

Ne vėliau kaip ... [9 metai ir šeši mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija atlieka šio reglamento ir jo poveikio vidaus rinkos veikimui bei pakuočių aplinkosauginio tvarumo gerinimui vertinimą. Dalis to vertinimo, *inter alia*, yra skirta šio reglamento poveikiui žemės ūkio maisto produktų sistemai ir maisto švaistymui įvertinti. Komisija pagrindinių to vertinimo išvadų ataskaitą pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui. Valstybės narės pateikia Komisijai informaciją, reikalingą tai ataskaitai parengti.

70 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Direktyva 94/62/EB panaikinama nuo ... [18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos], išskyrus:
 - a) Direktyvos 94/62/EB 8 straipsnio 2 dalį, kuri toliau taikoma iki datos, kuri yra – 30 mėnesių nuo pagal šio reglamento 12 straipsnio 6 dalį priimto įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos;

- b) Direktyvos 94/62/EB 9 straipsnio 1 ir 2 dalis, kurios toliau taikomos iki 2029 m. gruodžio 31 d., kiek tai susiję su tos direktyvos II priedo 1 punkto pirmoje įtraukoje nurodytais esminiais reikalavimais;
 - c) Direktyvos 94/62/EB 5 straipsnio 2 ir 3 dalis, 6 straipsnio 1 dalies d ir e punktus ir 6a straipsnį, kurie toliau taikomi iki ... [kalendorinių metų, einančių praėjus 36 mėnesiams nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, paskutinė diena];
 - d) Direktyvos 94/62/EB 12 straipsnio 3a, 3b, 3c ir 4 dalis, kurios toliau taikomos iki ... [kalendorinių metų, einančių praėjus 36 mėnesiams nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, paskutinė diena], išskyrus nuostatas, susijusias su duomenų perdavimu Komisijai, kurių atžvilgiu tos dalys bus toliau taikomos iki ... [kalendorinių metų, einančių praėjus 54 mėnesiams nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos, paskutinė diena].
2. Sprendimas 97/129/EB panaikinamas nuo ... [42 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos].
 3. Sprendimai 2001/171/EB ir 2009/292/EB lieka galioti ir taikomi toliau, kol bus panaikinti Komisijos pagal šio reglamento 5 straipsnio 8 dalį priimtais deleguotaisiais aktais.
 4. Valstybės narės gali toliau taikyti nacionalines nuostatas, kuriomis ribojamas V priedo 2 ir 3 punktuose išvardytų formų ir naudojimo paskirties pakuočių pateikimas rinkai, iki 2030 m. sausio 1 d. Tų nacionalinių priemonių atžvilgiu 4 straipsnio 3 dalis netaikoma iki 2030 m. sausio 1 d.

5. Nuorodos į panaikintą direktyvą 94/62/EB laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento XIII priede pateiktą atitikties lentelę.

71 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo ... [18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Tačiau 67 straipsnio 5 dalis taikoma nuo ... [48 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

Tarybos vardu

Pirmininkas / Pirmininkė

I PRIEDAS

gaminų, kuriems taikoma 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte pateikta
pakuotės apibrėžtis, orientacinis sąrašas

A. 3 straipsnio 1 dalies 1 punkto a papunktis

1. Gaminiai, kurie yra pakuotės:

Saldainių dėžutės

Kompaktinio disko dėklo plėvelinis apvalkalas

Katalogų ir žurnalų pašto maišeliai (su žurnalu viduje)

Popierinės kepimo formelės, parduodamos su pyragaičiais

Ritiniai, vamzdeliai ir cilindrai, apvynioti lanksčia medžiaga (pvz., plastikine plėvele, aliuminio folija ar popieriumi), išskyrus ritinius, vamzdelius ir cilindrus, kurie skirti naudoti gamybos įrangoje ir nenaudojami pateikiant produktą kaip prekinį vienetą

Gėlių ir augalų vazonai, įskaitant sėklų padėklus, skirti naudoti tik pardavimui ir gabenimui

Injekcijų tirpalams skirti stikliniai buteliai

Kompaktinių diskų ašinės dėžutės (parduodamos su kompaktiniais diskais, neskirtos diskams laikyti)

Drabužių pakabos (parduodamos kartu su drabužiais)

Degtukų dėžutės

Sterilios apsauginės sistemos (produkto sterilumui išsaugoti reikalingi maišeliai, padėklai ir medžiagos)

Įvairių rūšių dujoms skirti pakartotinai užpildomi plieniniai cilindrai, išskyrus gesintuvus

Arbatos ir kavos maišeliai iš folijos

Dėžutės, naudojamos dantų pastos tūbelėms

2. Gaminiai, kurie nėra pakuotės:

Gėlių ir augalų vazonai, įskaitant sėklų padėklus, naudojami verslo subjektų tarpusavio ryšių kontekste įvairiuose auginimo etapuose arba skirti parduoti kartu su augalu

Įrankių dėžės

Sūrius dengiantis vaško sluoksnis

Dešrų apvalkalai

Drabužių pakabos (parduodamos atskirai)

Spausdintuvų kasetės

Kompaktinių diskų, skaitmeninių vaizdo diskų ir vaizdo kasečių dėžutės (parduodamos kartu su kompaktiniais diskais, skaitmeniniais vaizdo diskais arba vaizdo kasetėmis)

Kompaktinių diskų ašinės dėžutės (parduodamos tuščios, skirtos kompaktiniams diskams laikyti)

Tirpūs ploviklių maišeliai

Kapinių žvakidės (žvakių indeliai)

Mechaninis malūnėlis (įmontuotas į daugkartinio naudojimo talpyklą, pvz., daugkartinio naudojimo pipirų malūnėlis)

B. 3 straipsnio 1 dalies 1 punkto b ir c papunkčiai

1. Gaminiai, kurie yra pakuotės:

Etiketės, tiesiogiai prikabinotos arba pritvirtintos prie produkto, įskaitant ant vaisių ir daržovių klijuojamas lipnias etiketes

Blakstienų tušo šepetėlis (flakono dangtelio dalis)

Lipnios etiketės, priklijuotos ant kitos pakuotės

Sąsagėlės

Plastikiniai dėklai

Ploviklių pakuotės dangtelyje esantis dozatorius

Mechaninis malūnėlis (įmontuotas į vienkartinio naudojimo talpyklą ir užpildytas produktu, pvz., pipirų pripildytas pipirų malūnėlis)

2. Gaminiai, kurie nėra pakuotės:

Radio dažninio atpažinimo žymenys

Padangų ženklavimui skirtos lipnios etiketės, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2020/740¹

C. 3 straipsnio 1 dalies 1 punkto d ir e papunkčiai

1. Gaminiai, kurie yra pakuotės, kurios yra suprojektuotos ir skirtos užpildyti pardavimo vietoje:

Popieriniai arba plastikiniai pirkinių maišeliai

Vienkartinės lėkštės ir puodeliai

Maistui vynioti skirta plėvelė

Sumuštinių maišeliai

Aliuminio folija

Plastikinė plėvelė skalbykloje išskalbtiems drabužiams vynioti

2. Gaminiai, kurie nėra pakuotės:

Maišiklis

Vienkartiniai stalo įrankiai

¹ 2020 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/740 dėl padangų ženklavimo pagal degalų naudojimo efektyvumą ir kitus parametrus, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1369 ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1222/2009 (OL L 177, 2020 6 5, p. 1).

Vyniojamasis popierius (vartotojams ir verslo subjektams parduodamas atskirai)

Popierinės kepimo formelės (parduodamos tuščios)

Popierinės kepimo formelės, parduodamos be pyragaičių

Vienkartinės lėkštės ir puodeliai, neskirti užpildyti pardavimo vietoje

II PRIEDAS

kategorijos ir parametrai, pagal kuriuos vertinamas pakuočių tinkamumas perdirbti

1 lentelė

6 straipsnyje nurodytų pakuočių medžiagų, rūšių ir kategorijų orientacinis sąrašas

Kategorijos Nr.	Pagrindinė pakuotės medžiaga	Pakuotės rūšis	Forma (orientacinis nebaigtinis sąrašas)	Spalva / Optinis pralaidumas
1	Stiklas	Stiklinės ir kombinuotosios pakuotės, kurių didžiąją dalį sudaro stiklas	Buteliai, stiklainiai, flakonai, kosmetikos indeliai, kiti indeliai (angl. <i>tubs</i>), ampulės, buteliukai, pagaminti iš (silikatinio) stiklo, aerozolių flakonai	–
2	Popierius / kartonas	Popierinės / kartoninės pakuotės	Dėžės, padėkliukai (angl. <i>trays</i>), grupinės pakuotės, lanksčios popierinės pakuotės (pvz., plėvelės, lakštai, maišeliai (angl. <i>pouches</i>), dangteliai (angl. <i>lidding</i>), kūgiai, įvyniokliai)	–
3	Popierius / kartonas	Kombinuotosios pakuotės, kurių didžiąją dalį sudaro popierius / kartonas	Skysčiams pakuoti skirtas kartonas ir popieriniai puodeliai (t. y. laminuoti poliolefinu ir su aliuminiu arba be jo), padėkliukai (angl. <i>trays</i>), lėkštės ir puodeliai, metalizuotas ar plastikiniu laminuotas popierius / kartonas, popierius / kartonas su plastikiniais įdėklais / langeliais	–
4	Metalas	Plieninės ir kombinuotosios pakuotės, kurių didžiąją dalį sudaro plienas	Standžios pakuotės (aerozolių flakonai, skardinės, dažų skardinės, dėžutės, padėkliukai (angl. <i>trays</i>), statinės, tūbelės), pagamintos iš plieno, įskaitant alavuotąją skardą ir nerūdijantįjį plieną	–

Kategorijos Nr.	Pagrindinė pakuotės medžiaga	Pakuotės rūšis	Forma (orientacinis nebaigtinis sąrašas)	Spalva / Optinis pralaidumas
5	Metalas	Standžios aliuminio ir kombinuotosios pakuotės, kurių didžiąją dalį sudaro aliuminis	Standžios pakuotės (maisto ir gėrimų skardinės, buteliai, aerozolių flakonai, statinės, tūbelės, skardinės, dėžutės, padėkliukai (angl. <i>trays</i>)), pagamintos iš aliuminio	–
6	Metalas	Pusiau standžios ir lanksčios aliuminio ir kombinuotosios pakuotės, kurių didžiąją dalį sudaro aliuminis	Pusiau standžios ir lanksčios pakuotės (talpyklos ir padėkliukai (angl. <i>trays</i>), tūbelės, folija, lanksti folija), pagamintos iš aliuminio	–
7	Plastikas	Standus PET	Buteliai ir gertuvės	Skaidri bespalvė / spalvota, nepermatoma
8	Plastikas	Standus PET	Kitos nei buteliai ir gertuvės standžios pakuotės (įskaitant indelius (angl. <i>pots, tubs</i>), stiklainius (angl. <i>jars</i>), puodelius, vienasluoksnius ir daugiasluoksnius padėkliukus (angl. <i>trays</i>) ir talpyklas, aerozolių flakonus)	Skaidri bespalvė / spalvota, nepermatoma
9	Plastikas	Lankstus PET	Plėvelės	Natūrali / spalvota
10	Plastikas	Standus PE	Talpyklos, buteliai, padėkliukai (angl. <i>trays</i>), indeliai (angl. <i>pots</i>) ir tūbelės	Natūrali / spalvota
11	Plastikas	Lankstus PE	Plėvelės, įskaitant daugiasluoksnes ir iš kelių medžiagų sudarytas pakuotes	Natūrali / spalvota
12	Plastikas	Standus PP	Talpyklos, buteliai, padėkliukai (angl. <i>trays</i>), indeliai (angl. <i>pots</i>) ir tūbelės	Natūrali / spalvota

Kategorijos Nr.	Pagrindinė pakuotės medžiaga	Pakuotės rūšis	Forma (orientacinis nebaigtinis sąrašas)	Spalva / Optinis pralaidumas
13	Plastikas	Lankstus PP	Plėvelės, įskaitant daugiasluoksnes ir iš kelių medžiagų sudarytas pakuotes	Natūrali / spalvota
14	Plastikas	Standus HDPE ir PP	Dėžės (angl. <i>crates</i>) ir padėklai (angl. <i>pallets</i>), gofruotas plastikas (angl. <i>corrugated board plastic</i>)	Natūrali / spalvota
15	Plastikas	Standus PS ir XPS	Standžios pakuotės (įskaitant pieno produktų pakuotes, padėkliukus (angl. <i>trays</i>), puodelius ir kitą maisto tarą)	Natūrali / spalvota
16	Plastikas	Standus EPS	Standžios pakuotės (įskaitant dėžes žuvims / buitinių prietaisų pakuotes ir padėkliukus (angl. <i>trays</i>))	Natūrali / spalvota
17	Plastikas	Kitas standus plastikas (pvz., PVC, PC), įskaitant standų plastiką, sudarytą iš kelių medžiagų	Standžios pakuotės, įskaitant, vidutinio dydžio piltinių produktų talpyklas (angl. <i>intermediate bulk containers</i>), statines	–
18	Plastikas	Kitas lankstus plastikas, įskaitant lankstų plastiką, sudarytą iš kelių medžiagų	Maišeliai (angl. <i>pouches</i>), lizdinės plokštelės, terminio formavimo pakuotės, vakuuminės pakuotės, modifikuotos atmosferos ir (arba) modifikuoto drėgnumo pakuotės, įskaitant, lanksčias vidutinio dydžio piltinių produktų talpyklas (angl. <i>intermediate bulk containers</i>), maišus, tampriąsias plėveles (angl. <i>stretch films</i>)	–
19	Plastikas	Biologiškai skaidus plastikas ^[1] – standus (pvz., PLA, PHB) ir lankstus (pvz., PLA)	Standžios ir lanksčios pakuotės	–

Kategorijos Nr.	Pagrindinė pakuotės medžiaga	Pakuotės rūšis	Forma (orientacinis nebaigtinis sąrašas)	Spalva / Optinis pralaidumas
20	Mediena, kamštiena	Medinės pakuotės, įskaitant kamštines	Padėklai (angl. <i>pallets</i>), dėžės (angl. <i>boxes, crates</i>)	–
21	Tekstilė	Natūralieji ir sintetiniai tekstilės pluoštai	Maišeliai (angl. <i>bags</i>)	–
22	Keraminiai ar porcelianiniai dirbiniai	Molis, akmuo	Indeliai (angl. <i>pots</i>), talpyklos, buteliai, stiklainiai (angl. <i>jars</i>)	–

^[1] Atkreipkite dėmesį į tai, kad šiai kategorijai priskiriamos lengvai biologiškai skaidaus plastiko pakuotės (t. y. įrodyta galimybė per 6 mėnesius naudojant biologinius procesus daugiau kaip 90 % pirminės medžiagos paversti CO₂, vandeniu ir mineralais), neatsižvelgiant į jų gamybai naudojamą žaliavą. Biologinės kilmės polimerai, kurie nėra lengvai biologiškai skaidūs, priskiriami kitoms atitinkamoms plastiko kategorijoms.

2 lentelė

6 straipsnyje nurodytų pakuočių medžiagų ir kategorijų orientacinis sąrašas

Medžiagos	Kategorijos	Nuoroda į II priedo 1 lentelę
Plastikas	Standus PET	7, 8 kategorijos
	Standus PE, standus PP, standus HDPE ir PP	10, 12, 14 kategorijos
	Plėvelės / lankstus plastikas	9, 11, 13, 18 kategorijos
	PS, XPS, EPS	15, 16 kategorijos
	Kitas standus plastikas	17 kategorija
	Biologiškai skaidus (standus ir lankstus)	19 kategorija
Popierius / kartonas	Popierius / kartonas (išskyrus skysčiams pakuoti skirtą kartoną)	2, 3 kategorijos
	Skysčiams pakuoti skirtas kartonas	3 kategorija
Metalas	Aliuminis	5, 6 kategorijos
	Plienas	4 kategorija
Stiklas	Stiklas	1 kategorija
Mediena	Mediena, kamštiena	20 kategorija
Kita	Tekstilė, keramika / porcelianas ir kt.	21, 22 kategorijos

3 lentelė
Perdirbamumo klasės

Pakuotės tinkamumas perdirbti nurodomas A, B arba C perdirbamumo klase.

Nuo 2030 m. tinkamumas perdirbti yra grindžiamas į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijais. Į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijais užtikrinamas žiediškumas, kai vietoj pirminių žaliavų naudojamos gautos pakankamai kokybiškos antrinės žaliavos.

Vertinimas, grindžiamas į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijais, atliekamas kiekvienos 1 lentelėje nurodytos pakuočių kategorijos atžvilgiu, atsižvelgiant į pagal 6 straipsnio 4 dalį nustatytą metodiką ir susijusius deleguotuosius aktus, taip pat į 4 lentelėje nustatytus parametrus. Įvertinus pakuotės vienetais taikomus kriterijus, jos bus priskirtos A, B arba C kategorijai. Kai pakuotės vieneto perdirbamumo klasė yra žemesnė nei 70 %, laikoma, kad ji neatitinka perdirbamumo klasių reikalavimų, todėl pakuotė bus laikoma techniškai netinkama perdirbti ir jos pateikimas rinkai ribojamas.

Nuo 2035 m. vertinant pakuočių tinkamumą perdirbti taikomas naujas papildomas kriterijus – perdirbimo dideliu mastu vertinimas. Todėl pagal metodiką, nustatytą pagal 6 straipsnio 5 dalį priimtuose įgyvendinimo aktuose, atliekamas naujas vertinimas, pagrįstas kiekvienos kategorijos pakuočių faktiškai perdirbtos medžiagos kiekiu (svoriu). Tam, kad slenkstinės ribos, susijusios su per metus perdirbtų pakuočių medžiagų kiekiu, atitiktų perdirbimo dideliu mastu vertinimo reikalavimus, jos nustatomos atsižvelgiant į 3 straipsnio 1 dalies 39 punkte nustatytus tikslus.

2030		2035			2038		
Perdirbamumo klasė	Į perdirbimą orientuotas projektavimas Vieneto tinkamumo perdirbti vertinimas atsižvelgiant į svorį	Perdirbamumo klasė (į perdirbimą orientuoto projektavimo atžvilgiu)	Į perdirbimą orientuotas projektavimas Vieneto tinkamumo perdirbti vertinimas atsižvelgiant į svorį	Perdirbamumo klasė (perdirbimo dideliu mastu vertinimo atžvilgiu)	Perdirbamumo klasė	Į perdirbimą orientuotas projektavimas Vieneto tinkamumo perdirbti vertinimas atsižvelgiant į svorį	Perdirbamumo klasė (perdirbimo dideliu mastu vertinimo atžvilgiu)
A klasė	95 % arba didesnis	A klasė	95 % arba didesnis	A RaS klasė	A klasė	95 % arba didesnis	A RaS klasė
B klasė	80 % arba didesnis	B klasė	80 % arba didesnis	B RaS klasė	B klasė	80 % arba didesnis	B RaS klasė
C klasė	70 % arba didesnis	C klasė	70 % arba didesnis	C RaS klasė	C klasė NEGALI BŪTI PATEIKIAMAS RINKAI	70 % arba didesnis	C RaS klasė
TECHNIŠKAI NETINKAMAS PERDIRBTI	Mažesnis nei 70 %	TECHNIŠKAI NETINKAMAS PERDIRBTI	Mažesnis nei 70 %	PERDIRBIMAS DIDELIU MASTU NEATLIEKAMAS (neviršijant 3 straipsnio 1 dalies 39 punkte nustatytų slenkstinių ribų).	TECHNIŠKAI NETINKAMAS PERDIRBTI	Mažesnis nei 70 %	PERDIRBIMAS DIDELIU MASTU NEATLIEKAMAS (neviršijant 3 straipsnio 1 dalies 39 punkte nustatytų slenkstinių ribų).

4 lentelė

Nebaigtinis parametų, pagal kuriuos nustatomi į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijai pagal 6 straipsnį, sąrašas

Šioje lentelėje pateikiamu sąrašu remiamasi apibrėžiant į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijus, kaip nustatyta 6 straipsnio 4 dalyje. Tada į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijai taikomi apskaičiuojant 3 lentelėje nurodytas perdirbamumo klases. Be to, vertinant tame sąraše išdėstytus parametrus atsižvelgiama į:

- galimybę patiems galutiniams naudotojams arba perdirbimo įmonėse atskirti bet kurią pakuotės sudedamąją dalį,
- rūšiavimo ir perdirbimo procesų efektyvumą, pavyzdžiui, išeigą,
- rūšiavimo ir perdirbimo technologijų raidą (siekiant atsižvelgti į tai, kad pakuotė, kuri negali būti rūšiuojama šiandien, galėtų būti rūšiuojama po 2 metų), ir
- antrinių žaliavų funkcionalumo išsaugojimą, kad jas būtų galima naudoti vietoj pirminių žaliavų.

Nustatant į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijus atsižvelgiama į pakuotės funkcionalumą, kurį jai suteikia toliau išvardyti parametrai.

Į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijų parametrai	Parametro aktualumas
Priedai	Priedai dažnai būna cheminės medžiagos, kurių dedama į medžiagas, kad šios įgytų specifinių savybių. Dėl pakuočių konteneriuose esančių priedų rūšiavimo proceso metu gali būti neteisingai rūšiuojamos pakuočių medžiagos ir užteršiamos gautos antrinės žaliavos.

Į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijų parametrai	Parametro aktualumas
Etiketės	Tai, kiek ploto yra padengta etiketėmis, gali turėti įtakos rūšiavimo proceso veiksmingumui. Medžiaga, iš kurios pagaminta etiketė, ir klijų arba lipnios medžiagos rūšis taip pat turi įtakos antrinės žaliavos kokybei.
Movos (angl. <i>sleeves</i>)	Tai, kiek pagrindinės pakuotės dalies ploto padengia mova, turi įtakos rūšiavimo galimybėms. Be to, movų naudojimas gali turėti įtakos galimybei jas atskirti nuo pagrindinės pakuotės dalies. Medžiaga, iš kurios pagaminta mova, gali turėti įtakos pakuotės rūšiuojamumui ir tinkamumui perdirbti.
Uždoriai (angl. <i>closures</i>) ir kitos mažos pakuočių sudedamosios dalys	Uždoriai – tai sudedamosios dalys, naudojamos pakuotei uždaryti arba užsandarinti. Uždoriai gali būti įvairių rūšių – standūs arba lankstūs, pvz., santraukioji plėvelė, skirta įvertinti, ar nepažeista pakuotė (angl. <i>tamper evident shrink wrap</i>), įdėklai, kamšteliai, dangteliai (angl. <i>lids</i>), plombos (angl. <i>seal</i>), vožtuvai (angl. <i>valves</i>) ir t. t. Medžiaga, iš kurios pagaminti uždoriai, gali turėti įtakos pakuotės rūšiuojamumui ir tinkamumui perdirbti. Uždoriai, kurie nėra tvirtai pritvirtinti prie pakuotės, gali padidinti šiukšlių kiekį. Mažos pakuočių sudedamosios dalys, pritvirtintos prie pagrindinės pakuotės dalies, gali turėti įtakos pakuotės atskiriamumui ir tinkamumui perdirbti. Be to, rūšiavimo ir perdirbimo proceso metu tos sudedamosios dalys gali pasimesti.
Lipnios medžiagos	Lipnios medžiagos gali būti naudojamos taip, kad jas būtų galima lengvai atskirti perdirbimo proceso metu arba jas galėtų lengvai atskirti galutinis naudotojas, arba kad jos neturėtų įtakos rūšiavimo ir perdirbimo procesų efektyvumui. Ant pakuotės esantys lipnių medžiagų likučiai gali pabloginti antrinių žaliavų kokybę (grynumą). Naudojant nuplaunamas lipnias medžiagas galima užtikrinti, kad jos būtų atskirtos nuo pagrindinės pakuotės dalies, o antrinėje žaliavoje neliktų lipnių medžiagų likučių.
Dažikliai	Dažikliai – tai cheminės medžiagos, kurios suteikia spalvą pakuotės medžiagai. Gausiai dažytos medžiagos popieriuje arba plastikuose gali sukelti su rūšiavimu susijusių problemų ir pabloginti antrinių žaliavų kokybę.
Medžiagų sudėtis	Pageidautina naudoti monomedžiagas arba medžiagų derinius, kuriuos būtų lengva atskirti ir kurie užtikrintų didelę antrinių žaliavų išeią.

Į perdirbimą orientuoto projektavimo kriterijų parametrai	Parametro aktualumas
Užtvaros / dangos	<p>Medžiaga ar cheminė medžiaga, kurios dedama siekiant suteikti užtvėrimo savybių (užtvara), arba įvairios medžiagos, naudojamos ant paviršiaus kitoms savybėms suteikti (danga).</p> <p>Pakuotės viduje esančios užtvaros arba dangos gali apsunkinti perdirbimą. Pageidautina naudoti derinius, kurie užtikrintų didelę antrinių žaliavų išeią.</p>
Rašalai ir lakai / spausdinimas / ženklavimas	<p>Rašalai ir lakai yra pigmentų ir kitų cheminių medžiagų mišiniai, tepami ant medžiagos spausdinimo ar padengimo proceso metu (rašalas) arba iš dervos ar acetilceliuliozės arba abiejų, ištirpintos lakiajame tirpiklyje, pagaminta apsauginė danga (lakas). Ženklavimas reiškia spausdinimą tiesiogiai ant prekinės pakuotės, kad ji būtų paženklinta partijos kodu ir kita informacija bei prekės ženklu.</p> <p>Rašalo, kurio sudėtyje yra susirūpinimą keliančių medžiagų, naudojimas trukdo perdirbimui, nes šių pakuočių vienetų negalima perdirbti. Atpalaiduoti spausdinimo rašalai per plovimo vandenį gali užteršti perdirbamų atliekų srautą. O neatpalaiduoti spausdinimo rašalai gali pakenkti perdirbamų atliekų srauto skaidrumui.</p>
Produktų likučiai / ištuštinimo lengvumas	<p>Pakuotės turinio likučiai gali turėti įtakos pakuotės rūšiuojamumui ir tinkamumui perdirbti. Pakuotė turėtų būti suprojektuota taip, kad ją būtų galima lengvai ištuštinti, o pakuotę šalinant ji turėtų būti visiškai tuščia.</p>
Išardymo lengvumas	<p>Tvirtai viena prie kitos pritvirtintos sudedamosios dalys gali turėti įtakos pakuotės rūšiuojamumui ir tinkamumui perdirbti. Tai, kaip pakuotės suprojektuotos, gali padėti lengviau atskirti skirtingas sudedamąsias dalis, skirtas atskiriems medžiagų srautams.</p>

III PRIEDAS

Kompostuojamosios pakuotės

Sąlygos, į kurias reikia atsižvelgti įpareigojant arba pradedant naudoti tinkamų kompostuoti formų pakuotes:

- a) atitinkama pakuotė negali būti suprojektuota kaip daugkartinė pakuotė arba atitinkamų produktų negalima pateikti rinkai be pakuotės;
- b) pakuotė suprojektuota taip, kad gyvavimo ciklo pabaigoje patektų į organinių atliekų srautą;
- c) pakuotė yra taip biologiškai skaidi, kad gali būti fiziškai ar biologiškai suskaidyta, be kita ko, anaerobinio skaidymo būdu, ir ji galiausiai suyra į anglies dioksidą ir vandenį, naują mikrobinę biomasę, mineralines druskas, o neveikiama deguonies – į metaną;
- d) naudojant pakuotę labai padidėja organinių atliekų surinkimas, palyginti su nekompostuojamų pakuotės medžiagų naudojimu;
- e) naudojant pakuotę labai sumažinamas komposto užteršimas nekompostuojamomis pakuotėmis ir nesukeliama jokių problemų perdirbant biologines atliekas;
- f) naudojant pakuotę nepadidinamas nekompostuojamų pakuočių atliekų srautų užteršimas.

IV PRIEDAS

Pakuočių kiekio mažinimo vertinimo metodika

A dalis

Eksploataciniai kriterijai

1. Produkto apsauga: projektuojant pakuotę užtikrinama produkto apsauga nuo pakavimo ar užpildymo vietos iki jo galutinio naudojimo, kad būtų išvengta didelės žalos produktui, jo praradimo, apgadinimo ar švaistymo. Reikalavimus gali sudaryti apsauga nuo mechaninių ar cheminių pažeidimų, vibracijos, suspaudimo, drėgmės, drėgnumo sumažėjimo, oksidacijos, šviesos, deguonies, mikrobiologinio užkrato, kenkėjų, jslinių savybių prastėjimo ir kt. ir juose gali būti pateikiama nuorodų į konkrečius Sąjungos teisės aktus, kuriais nustatyti produktų kokybės reikalavimai.
2. Pakuočių fizinės gamybos procesai: projektuojant pakuotę užtikrinamas suderinamumas su pakuotės fizinės gamybos ir užpildymo procesais. Pakuočių fizinės gamybos procesų metu gali būti nustatomi tokie pakuotės projektavimo elementai kaip taros pavidalas, leidžiamieji storio nuokrypiai, dydis, mechaninio apdirbimo galimybė, arba specifikacijos, pagal kurias kuo labiau sumažinamas fizinės gamybos atliekų kiekis. Produktų fizinio gamintojo vykdomiems procesams taip pat gali reikėti tam tikrų pakuotės projektavimo elementų, pavyzdžiui, atsparumo smūgiams ir įtempimui, mechaninio stiprumo, pakavimo linijos greičio ir efektyvumo, stabilumo transportuojant, atsparumo karščiui, veiksmingo uždarymo, mažiausios viršerdvės arba higienos.

3. Logistika: projektuojant pakuotę užtikrinama, kad supakuotus produktus būtų galima tinkamai ir saugiai platinti, transportuoti, tvarkyti ir sandėliuoti. Reikalavimus gali sudaryti matmenų derinimas siekiant optimalaus erdvės panaudojimo, suderinamumo su krovimo į padėklus ir iškrovimo iš jų sistemomis, tvarkymo ir sandėliavimo sistema, ir pakavimo sistemos vientisumo transportuojant ir tvarkant.
4. Pakuotės funkcionalumas: projektuojant pakuotę užtikrinamas pakuotės funkcionalumas, atsižvelgiant į produkto paskirtį ir ypatumus, dėl kurių jis yra parduodamas, pavyzdžiui, pardavinimą dovanojimo tikslais arba sezoninių renginių proga.
5. Informacijos reikalavimai: projektuojant pakuotę užtikrinama, kad galutiniams naudotojams būtų galima pateikti visą reikalingą informaciją apie patį supakuotą produktą, jo naudojimą, laikymą ir priežiūrą, įskaitant saugos instrukcijas. Be kita ko, gali būti reikalaujama pateikti informaciją apie produktą, laikymo, taikymo ir naudojimo instrukcijas, brūkšninius kodus ir minimalų tinkamumo vartoti terminą.
6. Higiena ir sauga: projektuojant pakuotę užtikrinama naudotojų ir vartotojų sauga, taip pat supakuoto produkto sauga ir higiena platinimo, galutinio naudojimo ir šalinimo etapais. Be kita ko, gali būti reikalaujama užtikrinti saugų naudojimą, apsaugą nuo vaikų, apsaugą nuo pažeidimų, vagystės, padirbimo, įspėjimus apie pavojų, aiškų turinio identifikavimą, saugų atidarymo įtaisą arba uždarymo priemonę su slėgio mažinimo elementu.
7. Teisiniai reikalavimai: projektuojant pakuotę užtikrinama, kad pakuotė ir supakuotas produktas atitiktų taikytinus teisės aktus.

8. Perdirbtų medžiagų dalis, tinkamumas perdirbti ir pakartotinis naudojimas: projektuojant pakuotę užtikrinama galimybė pakuotę naudoti pakartotinai, tinkamumas perdirbti ir tam tikros perdirbtų medžiagų dalies naudojimas, kaip reikalaujama pagal šį reglamentą. Jei pakuotė skirta naudoti pakartotinai, ji turi atitikti 11 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus. Tai reiškia, kad gali tekti padidinti pakuotės svorį arba tūrį, viršijant tai, kas kitu atveju būtų įmanoma pagal kitus eksploatacinius veiksnius, kad būtų galima sudaryti sąlygas, pavyzdžiui, didesniai reisu / naudojimo ciklų skaičiui, palengvinti perdirbtų medžiagų dalies naudojimą arba padidinti tinkamumą perdirbti (pavyzdžiui, kai pereinama prie monomedžiagos arba po vartojimo perdirbtų medžiagų dalies).

B dalis

Vertinimo metodika ir minimalaus pakuotės tūrio ir svorio nustatymas

Minimalaus pakuotės tūrio ir svorio, būtino pakuotės funkcionalumui, kaip apibūdinta 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte, užtikrinti, vertinimas paaiškinamas techniniuose dokumentuose ir į jį įtraukiamas bent:

- a) vertinimo rezultatų aprašymas, apimantis išsamius duomenis apie minimalaus būtino pakuotės svorio ir tūrio apskaičiavimą; atsižvelgiama į galimus tos pačios pakuotės gamybos partijų skirtumus ir jie pagrindžiami dokumentais;

- b) pagal kiekvieną iš A dalyje nurodytų eksploatacinių kriterijų – aprašymas, kuriame paaiškinamas projektavimo reikalavimas, dėl kurio neįmanoma labiau sumažinti pakuotės svorio ar tūrio nekeliant pavojaus pakuotės funkcionalumui (įskaitant saugą ir higieną) supakuoto produkto, pačios pakuotės ir naudotojo atžvilgiais; apibūdinamas metodas, pagal kurį nustatomi šie projektavimo reikalavimai, ir paaiškinamos priežastys, dėl kurių pakuotės svorio ar tūrio labiau sumažinti neįmanoma; ištiriamos visos mažinimo galimybės naudojant atitinkamą pakuotės medžiagą, pavyzdžiui, bet kokio nereikalingo sluoksnio, kuris neatlieka pakavimo funkcijos, sumažinimas; vienos pakuotės medžiagos pakeitimas kita nelaikomas pakankamu;
- c) bandymų rezultatai, rinkos ar kiti tyrimai, kuriais remtasi atliekant vertinimą pagal a ir b punktus.
-

V PRIEDAS

Tam tikrų formų pakuočių naudojimo apribojimai

	Pakuotės forma	Apribotas naudojimas	Pavyzdys
1.	Vienkartinės grupinės plastikinės pakuotės	Vienkartinės plastikinės pakuotės, naudojamos pardavimo vietoje grupuoti prekėms, parduodamoms buteliuose, skardinėse, skardinėse dėžutėse, indeliuose ir pakeliuose, suprojektuotos, kad būtų patogios ir vartotojai galėtų arba būtų paskatinti pirkti daugiau kaip vieną produktą. Tai neapima grupinių pakuočių, būtinų tam, kad būtų lengviau tvarkyti produktus .	Produktams suglaudinti skirta santraukioji plėvelė
2.	Vienkartinės plastikinės neapdorotų šviežių vaisių ir daržovių pakuotės	Vienkartinės plastikinės pakuotės, skirtos mažiau nei po 1,5 kg fasuojamiems šviežiams vaisiams ir daržovėms. Valstybės narės gali nustatyti šio apribojimo išimtis, jei būtų įrodyta, kad reikia išvengti vandens praradimo ar standumo praradimo, mikrobiologinių pavojų ar fizinių sukrėtimų, oksidacijos arba jei nėra kitos galimybės išvengti ekologiškų vaisių ir daržovių sumaišymo su neekologiškais vaisiais ir daržovėmis, laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2018/848 ¹ nustatytų reikalavimų dėl sertifikavimo ar ženklinimo, nepatiriant neproporcingų ekonominių ir administracinių išlaidų.	Tinkleliai, maišeliai, padėklai, indeliai

¹ 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/848 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 (OL L 150, 2018 6 14, p. 1).

	Pakuotės forma	Apribotas naudojimas	Pavyzdys
3.	Vienkartinės plastikinės pakuotės	Vienkartinės plastikinės pakuotės, skirtos maistui ir gėrimams, kurių užpildoma ir kurie suvartojami HORECA sektoriaus įmonių patalpose, apimančiose visas valgymo zonas įmonės veiklos vietoje ir už jos ribų, kuriame yra stalai ir kėdės, ir stovėjimo zonas, taip pat valgymo zonas, kurias keli ekonominės veiklos vykdytojai ar trečioji šalis kartu suteikia galutiniams naudotojams tam, kad jose būtų vartojamas maistas ir gėrimai. Išimtis taikoma HORECA sektoriaus įstaigoms, neturinčioms prieigos prie geriamojo vandens.	Padėklai, vienkartinės lėkštės ir puodeliai, maišai, dėžutės
4.	Vienkartinės plastikinės HORECA sektoriuje naudojamos pagardų, konservų, padažų, kavai balinti skirtų produktų, cukraus ir uždarų pakuotės	Vienkartinės plastikinės HORECA sektoriuje naudojamos pakuotės su atskiromis porcijomis ar vienetais, naudojamos pagardams, konservams, padažams, kavai balinti skirtiems produktams, cukrui ir uždarams laikyti, išskyrus šiuos atvejus: a) tokios pakuotės pateikiamos kartu su gatavu maistu, skirtu išsinešti ir iškart suvartoti be jokio papildomo paruošimo; b) tokios pakuotės yra būtinos siekiant užtikrinti saugą ir higieną įstaigose, kuriose taikomas medicininis individualizuotos priežiūros reikalavimas, pavyzdžiui, ligoninėse, klinikose, slaugos namuose.	Maišeliai, indeliai, padėklai, dėžutės

	Pakuotės forma	Apribotas naudojimas	Pavyzdys
5.	Vienkartinės apgyvendinimo sektoriaus pakuotės, skirtos individualiai rezervacijai	Vienkartinės kosmetikos, higienos ir tualetų reikmenų pakuotės, skirtos naudoti apgyvendinimo sektoriuje kaip apibūdinta NACE 2 red. statistiniame ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriuje, skirtos tik vienai rezervacijai ir pašalinamos prieš atvykstant kitam svečiui.	Šampūno buteliukai, rankų ir kūno losjono buteliukai, muilo maišeliai
6.	Labai lengvi plastikiniai pirkinį maišeliai	Labai lengvi plastikiniai pirkinį maišeliai, išskyrus labai lengvus plastikinius pirkinį maišelius, kurie būtini higienos tikslais arba pateikiami kaip nefasuotiems maisto produktams skirta prekinė pakuotė, kai tai padeda išvengti maisto švaistymo.	Labai ploni maišeliai, skirti nefasuotiems maisto produktams

VI PRIEDAS

Pakartotinio naudojimo sistemoms ir
pakartotinio užpildymo punktams keliami konkretūs reikalavimai

Šiame priede vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) valdymo gairės – pakartotinio naudojimo sistemos valdymo struktūros aprašymas, kuriame apibrėžiamas sistemos dalyvių vaidmuo, nuosavybė ir bet koks numatomas pakuočių nuosavybės perdavimas, taip pat kiti atitinkami šiame priede apibrėžtos pakartotinio naudojimo sistemos valdymo elementai;
- b) uždarojo ciklo sistema – pakartotinio naudojimo sistema, kurioje daugkartinių pakuočių apyvartą vykdo sistemos operatorius arba bendradarbiaujanti sistemos dalyvių grupė, o pakuočių nuosavybės teisės neperleidžiamos;
- c) atvirojo ciklo sistema – pakartotinio naudojimo sistema, kurioje daugkartinių pakuočių apyvarta vyksta tarp neapibrėžto skaičiaus sistemos dalyvių, o viename ar keliuose pakartotinio naudojimo proceso etapuose pakuočių nuosavybės teisės yra perleidžiamos;
- d) sistemos operatorius – fizinis ar juridinis asmuo, kuris yra sistemos dalyvis ir valdo pakartotinio naudojimo sistemą;
- e) sistemos dalyvis – fizinis ar juridinis asmuo, kuris dalyvauja pakartotinio naudojimo sistemoje ir atlieka bent vieną iš šių veiksmų: surenka pakuotes iš galutinių naudotojų arba kitų sistemos dalyvių, jas atnaujina, paskirsto sistemos dalyviams, transportuoja, jas užpildo produktais, supakuoja arba siūlo galutiniams naudotojams; pakartotinio naudojimo sistemoje gali būti vienas ar daugiau sistemos dalyvių.

A dalis

Pakartotinio naudojimo sistemoms keliami reikalavimai

1. Pakartotinio naudojimo sistemoms keliami bendrieji reikalavimai

Visos pakartotinio naudojimo sistemos:

- a) turi turėti aiškiai apibrėžtą valdymo struktūrą, kaip aprašyta valdymo gairėse;
- b) turi turėti valdymo struktūrą, kuria:
 - i) būtų užtikrinta, kad būtų galima pasiekti valdymo gairėse išdėstytus sistemos tikslus ir, jei taikytina, pakartotinio naudojimo tikslus ir visus kitus sistemos tikslus;
 - ii) visiems ekonominės veiklos vykdytojams, norintiems tapti sistemos dalimi, būtų suteiktos lygios galimybės dalyvauti ir sudarytos sąžiningos sąlygos;
 - iii) visiems galutiniams naudotojams suteiktos lygios galimybės dalyvauti ir sudarytos sąžiningos sąlygos;
- c) turi būti parengtos taip, kad būtų užtikrinta, jog jų naudojimo ciklus pereinančios daugkartinės pakuotės būtų panaudotos bent minimalų numatytą naudojimo ciklą skaičių, kaip nustatyta pagal 11 straipsnio 2 dalį priimtame deleguotajame akte;
- d) turi turėti jų funkcionavimą nustatančias taisykles, įskaitant reikalavimus dėl pakuočių naudojimo, kurios būtų priimtinos visiems sistemos dalyviams ir kuriose būtų:
 - i) nustatytos sistemoje leidžiamų platinti pakuočių rūšys ir dizainas;
 - ii) aprašyti produktai, skirti naudoti, užpildyti arba transportuoti sistemoje;

- iii) nustatytos tinkamo tvarkymo ir pakuočių naudojimo sąlygos;
 - iv) nustatyti išsamūs pakuočių atnaujinimo reikalavimai;
 - v) nustatyti pakuočių surinkimo reikalavimai;
 - vi) nustatyti pakuočių laikymo reikalavimai;
 - vii) nustatyti pakuočių užpildymo ar pakrovimo reikalavimai;
 - viii) nustatytos taisyklės, kuriomis būtų užtikrinamas veiksmingas ir efektyvus daugkartinių pakuočių surinkimas, be kita ko, numatant paskatas galutiniams naudotojams grąžinti pakuotę į surinkimo punktus ar grupinio surinkimo sistemą;
 - ix) nustatytos taisyklės, kuriomis būtų užtikrintos lygios ir sąžiningos galimybės dalyvauti pakartotinio naudojimo sistemoje, įskaitant pažeidžiamus vartotojus;
- e) turi turėti sistemos operatorių, kuris kontroliuotų, ar sistema tinkamai veikia, ir tikrintų, ar tinkamai teikiamos pakartotinio naudojimo galimybės;
- f) turi turėti ataskaitų teikimo taisykles, pagal kurias būtų galima gauti duomenis apie užpildymo ar pakartotinio naudojimo kartų (t. y., naudojimo ciklą pagal kategoriją) ir atmestų pakuočių skaičių, surinkimo lygį (t. y., grąžinimo lygį), prekinių ar analogiškų vienetų skaičių, įskaitant medžiagą ir pagal kategoriją, arba apytikrį įvertį, jei tikslaus skaičiaus neįmanoma apskaičiuoti, į sistemą įtrauktų daugkartinių arba pakartotinai užpildomų pakuočių vienetų skaičių, ir pakuočių vienetų, kurie buvo sutvarkyti pagal gyvavimo ciklo pabaigos planą, skaičių;
- g) turi užtikrinti, kad pakuotės dizainas būtų nustatytas laikantis tarpusavyje sutartų specifikacijų ar standartų;

- h) turi užtikrinti teisingą sąnaudų ir naudos paskirstymą visiems sistemos dalyviams;
- i) turi užtikrinti didesnės gamintojo atsakomybės pareigų, susijusių su sistemoje naudojamomis daugkartinėmis pakuotėmis, kurios tapo atliekomis, įgyvendinimą.

Atvirojo ciklo sistemoms, neturinčioms sistemos operatoriaus, b punkto i papunktis bei e, f ir h punktai netaikomi.

Reikalavimai, nustatyti a punkte, b punkto i ir ii papunkčiuose bei e, f ir h punktuose, netaikomi iki šio reglamento įsigaliojimo dienos sukurtoms atvirojo ciklo sistemoms.

2. Reikalavimai uždarojo ciklo sistemoms

Kartu su 1 punkte išvardytais pakartotinio naudojimo sistemų bendraisiais reikalavimais, uždarojo ciklo sistemos turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) sistemoje turi būti taikoma reversinė logistika, kad pakuotes iš galutinių naudotojų būtų lengviau grąžinti sistemos dalyviams;
- b) sistema užtikrinamas pakuočių surinkimas, atnaujinimas ir perskirstymas;
- c) sistemos dalyviai privalo atsiimti pakuotes iš surinkimo punkto, jeigu jos naudotos, surinktos ir laikytos pagal sistemos taisykles.

3. Reikalavimai atvirojo ciklo sistemoms

Kartu su 1 punkte išvardytais pakartotinio naudojimo sistemų bendraisiais reikalavimais, atvirojo ciklo sistemos turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) panaudojęs pakuotę, sistemos dalyvis turi nuspręsti, ar tą pakuotę naudoti pakartotinai, ar ją perduoti kitam sistemos dalyviui pakartotinai naudoti;
- b) sistema užtikrinama, kad būtų vykdomas ir visuotinai prieinamas pakuočių surinkimas, atnaujinimas ir perskirstymas;
- c) pakuočių atnaujinimas, atitinkantis B dalies reikalavimus, yra sistemos dalis.

B dalis

Atnaujinimas

1. Pakuočių atnaujinimo procesas neturi kelti rizikos už šio proceso vykdymą atsakingų asmenų sveikatai ir saugai, o jo poveikis aplinkai turi būti kuo mažesnis. Jis atliekamas pagal taikytinus teisės aktus dėl liestis su jautriais produktais skirtų medžiagų, atliekų ir pramoninių išmetamųjų teršalų.
2. Atnaujinimas apima šias operacijas, pritaikomas pagal daugkartinių pakuočių formą ir numatomą paskirtį:
 - a) pakuotės būklės vertinimą;
 - b) pakuotės sugadintų arba netinkamų pakartotinai naudoti sudedamųjų dalių pašalinimą;
 - c) pakuotės pašalintų sudedamųjų dalių perdavimą tinkamam atgavimo procesui atlikti;

- d) pakuotės valymą ir plovimą laikantis reikalaujamų higienos sąlygų;
 - e) pakuotės taisymą;
 - f) pakuotės tinkamumo pagal paskirtį tikrinimą ir vertinimą.
3. Kai reikia, valymo ir plovimo procesai atliekami įvairiais atnaujinimo proceso etapais ir kartojami.
4. Atnaujintas gaminys turi atitikti jam taikomus sveikatos ir saugos reikalavimus.

C dalis

Pakartotinio užpildymo reikalavimai

Pakartotinio užpildymo punktai turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) pakartotinio užpildymo punkte turi būti pateikiama aiški ir tiksli informacija apie:
 - i) higienos standartus, kuriuos turi atitikti galutinio naudotojo tara, kad ją būtų galima naudoti perkant produktus pakartotinio užpildymo punkte;
 - ii) taros, kuri gali būti naudojama produktams pirkti pakartotinai ją užpildant, rūšis ir savybes;
 - iii) galutinio platintojo kontaktinius duomenis, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi higienos standartų pagal taikytiną teisę;

- b) pakartotinio užpildymo punkte turi būti matavimo įtaisas arba alternatyvios priemonės, kuriomis užtikrinama galimybė galutiniam naudotojui pasirinkti konkretų perkamo produkto kiekį;
 - c) taros svoris neįskaičiuojamas į galutinio naudotojo mokamą kainą.
-

VII PRIEDAS

Atitikties vertinimo procedūra

A modulis

Gamybos vidaus kontrolė

1. Gamybos vidaus kontrolė yra atitikties vertinimo procedūra, pagal kurią fizinis gamintojas įvykdo 2, 3 ir 4 punktuose nustatytas pareigas ir užtikrina bei prisiimdamas visą atsakomybę patvirtina, kad atitinkamos pakuotės atitinka joms taikytinus šio reglamento 5–12 straipsnių reikalavimus.

2. Techniniai dokumentai

Fizinis gamintojas parengia techninius dokumentus. Remiantis tais dokumentais turi būti galima įvertinti pakuotės atitiktį taikytiniems reikalavimams, ir tuose dokumentuose turi būti pateikta tinkama neatitikties rizikos analizė ir vertinimas.

Techniniuose dokumentuose nurodomi taikytini reikalavimai, ir tuose dokumentuose nurodoma, kiek tai aktualu vertinimui, pakuotės projektavimas, gamyba ir eksploatavimas. Techniniuose dokumentuose turi būti pateikti, kai taikytina, bent šie elementai:

- a) bendras pakuotės ir jos numatomos paskirties apibūdinimas;
- b) eskizinis projektas, brėžiniai ir sudedamųjų dalių medžiagos ;

- c) b punkte nurodytiems brėžiniams ir schemoms bei pakuotės eksploatavimui suprasti būtini aprašymai ir paaiškinimai;
- d) sąrašas, į kurį įtraukti:
 - i) darnieji standartai, nurodyti 36 straipsnyje, kurie taikomi visi ar iš dalies;
 - ii) bendrosios specifikacijos, nurodytos 37 straipsnyje, kurios taikomos visos ar iš dalies;
 - iii) kitos atitinkamos techninės specifikacijos, naudojamos atliekant matavimus ar skaičiavimus;
 - iv) jei taikoma dalis darnųjų standartų arba bendrųjų specifikacijų, nurodomos taikytos dalys;
 - v) jei darnieji standartai arba bendrosios specifikacijos netaikomi – priemonių, kurių imtasi siekiant laikytis 1 punkte nurodytų reikalavimų, aprašymas;
- e) 6, 10 ir 11 straipsniuose numatytų vertinimų atlikimo kokybinis apibūdinimas, ir
- f) bandymų ataskaitos.

3. Fizinė gamyba

Fizinis gamintojas imasi visų reikiamų priemonių, kad fizinės gamybos procesu ir jo stebėseną būtų užtikrinama pagamintos pakuotės atitiktis 2 punkte nurodytiems techniniams dokumentams ir 1 punkte nurodytiems reikalavimams.

4. Atitikties deklaracija

Fizinis gamintojas parengia rašytinę kiekvienos rūšies pakuočių atitikties deklaraciją ir kartu su techniniais dokumentais saugo ją, kad ji būtų prieinama nacionalinėms institucijoms 5 metus po to, kai vienkartinė pakuotė buvo pateikta rinkai, ir 10 metų po to, kai daugkartinė pakuotė buvo pateikta rinkai. Atitikties deklaracijoje turi būti nurodyta pakuotė, dėl kurios ji yra parengta.

Atitikties deklaracijos kopija paprašius pateikiama atitinkamoms institucijoms.

5. Įgaliotasis atstovas

4 punkte nurodytas fizinio gamintojo pareigas, susijusias su techninių dokumentų saugojimu, gali jo vardu ir jo atsakomybe vykdyti jo įgaliotasis atstovas, jei tos pareigos yra nurodytos įgaliojime.

VIII PRIEDAS

ES atitikties deklaracija Nr. * ...

1. Nr. ... (unikalus pakuotės identifikavimo kodas):
2. Fizinio gamintojo ir, kai taikytina, fizinio gamintojo įgaliotojo atstovo pavadinimas (vardas ir pavardė) ir adresas:
3. Ši atitikties deklaracija išduota tik fizinio gamintojo atsakomybe.
4. Deklaracijos objektas (pakuotės identifikavimas atsekamumo tikslais): pakuotės aprašymas:
5. 4 punkte nurodytas deklaracijos objektas atitinka susijusius Sąjungos derinamuosius teisės aktus: ... (nuoroda į kitus taikomus Sąjungos aktus).
6. Nuorodos į atitinkamus darniuosius standartus ar taikytas bendrąsias specifikacijas arba nuorodos į kitas technines specifikacijas, kurių atžvilgiu deklaruojama atitiktis:
7. Kai taikytina, notifikuotoji įstaiga ... (pavadinimas, adresas, numeris) ... atliko ... (veiksmų aprašymas) ... ir išdavė sertifikatą (-us): ... (duomenys, įskaitant sertifikato (-ų) datą, ir, kai tinkama, informacija apie galiojimo trukmę ir sąlygas).

8. Papildoma informacija:

Subjekto, kurio vardu pasirašoma, pavadinimas:

(išdavimo vieta ir data):

(vardas ir pavardė, pareigos) (parašas):

* (deklaracijos identifikacinis numeris)

IX PRIEDAS

Informacija, naudojama registruojantis
44 straipsnyje nurodytame registre ir teikiant jam ataskaitas

A dalis

Registruojantis pateiktina informacija

1. Informacija, kurią turi pateikti gamintojas arba jo įgaliotasis atstovas didesnės gamintojo atsakomybės klausimams, apima:
 - a) pavadinimą ir prekių ženklus (jei yra), kuriuos naudodamas gamintojas tiekia pakuotę, įskaitant supakuotų produktų pakuotę, tos valstybės narės teritorijoje, ir gamintojo adresą, įskaitant pašto kodą ir vietovę, gatvės pavadinimą ir namo numerį, šalį, telefono numerį (jei yra), interneto svetainės adresą ir e. pašto adresą, taip pat vieną bendrą kontaktinį punktą;
 - b) jei gamintojas yra įgaliojęs įgaliotąjį atstovą vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas jo vardu, be a punkte nurodytos informacijos nurodoma: įgaliotojo atstovo pavadinimas (vardas, pavardė) ir adresas, įskaitant pašto kodą ir vietovę, gatvės pavadinimą ir namo numerį, šalį, telefono numerį ir e. pašto adresą;
 - c) gamintojo nacionalinį identifikavimo kodą, įskaitant jo numerį prekybos registre ar analogišką oficialų registracijos numerį, taip pat Europos ar nacionalinį mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį;

- d) deklaraciją, kaip gamintojas vykdo savo pareigas pagal 45 straipsnį, įskaitant gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos išduotą sertifikatą, kai taikoma 46 straipsnio 1 dalis.
2. Kai gamintojo atsakomybę perimančiai organizacijai yra pavesta vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas, gamintojo pateiktina informacija apima tos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos pavadinimą ir kontaktinius duomenis, įskaitant pašto kodą ir vietovę, gatvės pavadinimą ir namo numerį, šalį, telefono numerį, interneto svetainės adresą ir e. pašto adresą, taip pat nacionalinį identifikavimo numerį, įskaitant numerį prekybos registre ar analogišką oficialios registracijos numerį, ir tos gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos Europos arba nacionalinį mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį, atstovaujamo gamintojo suteiktą įgaliojimą, taip pat gamintojo arba, kai taikytina, gamintojo įgaliotojo atstovo didesnės gamintojo atsakomybės klausimams arba gamintojo atsakomybę perimančios organizacijos pareiškimą, kad pateikta informacija yra teisinga.
3. Kai gamintojo atsakomybę perimanti organizacija, kuriai gamintojas yra pavedęs vykdyti didesnės gamintojo atsakomybės pareigas, kaip nurodyta 46 straipsnio 1 dalyje, vykdo 44 straipsnyje nustatytą pareigą registruotis, ji, kartu su informacija, reikalaujama pagal šios dalies 1 punktą, pateikia:
- a) atstovaujамų gamintojų pavadinimus ir kontaktinius duomenis, įskaitant pašto kodus ir vietas, gatvių pavadinimus ir namo numerius, šalis, telefono numerius, interneto svetainių adresus ir e. pašto adresus;
 - b) kiekvieno atstovaujamo gamintojo suteiktą įgaliojimą, kai taikytina;

- c) jei gamintojo atsakomybę perimanti organizacija atstovauja daugiau kaip vienam gamintojui, – atskirą paaiškinimą, kaip kiekvienas iš tų atstovaujamų gamintojų vykdo 45 straipsnyje nustatytas pareigas.

B dalis

Informacija, kuri turi būti pateikiama ataskaitose

1. Informacija, kuri turi būti pateikiama ataskaitose pagal 44 straipsnio 7 dalį:
 - a) gamintojo nacionalinis identifikavimo kodas;
 - b) ataskaitinis laikotarpis;
 - c) II priedo 1 lentelėje nurodytų kategorijų pakuočių, kurias gamintojas pirmą kartą tiekia valstybės narės teritorijoje arba kurias gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, išpakuoja, kiekiai, išreikšti svoriu;
 - d) tvarka, skirta gamintojo atsakomybei už pakuotes, kurias gamintojas pirmą kartą tiekia valstybės narės teritorijoje arba iš kurių gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, išpakuoja supakuotus produktus, užtikrinti.
2. Informacija, kuri turi būti pateikiama ataskaitose pagal 44 straipsnio 8 dalį:
 - a) gamintojo nacionalinis identifikavimo kodas;
 - b) ataskaitinis laikotarpis;
 - c) informacija apie šio punkto 1 lentelėje nurodytas pakuočių rūšis;

- d) tvarka, skirta gamintojo atsakomybei už pakuotes, kurias gamintojas pirmą kartą tiekia valstybės narės teritorijoje arba iš kurių gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, išpakuoja supakuotus produktus, užtikrinti.

1 lentelė

	Valstybės narės teritorijoje patiekti arba išpakuoti kiekiai, išreikšti svoriu
Stiklas	
Plastikas	
Popierius / kartonas	
Juodieji metalai	
Aliuminis	
Mediena	
Kita	
Iš viso	

3. Informacija, kuri turi būti pateikiama ataskaitose pagal 44 straipsnio 10 dalį:
- a) valstybėje narėje surenkamų ir rūšiavimui siunčiamų pakuočių atliekų kiekiai pagal II priedo 2 lentelėje apibrėžtas kategorijas, išreikšti svoriu;
 - b) valstybėje narėje perdirbamų, panaudojamų ir pašalinamų arba Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje vežamų pakuočių atliekų kiekiai pagal XII priedo 3 lentelėje nurodytas kategorijas, išreikšti svoriu;
 - c) atskirai surenkamų ne didesnės kaip trijų litrų talpos vienkartinių plastikinių gėrimų butelių ir ne didesnės kaip trijų litrų talpos vienkartinės metalinės gėrimų taros, kaip nurodyta XII priedo 5 lentelėje, kiekiai, išreikšti svoriu.
-

X PRIEDAS

Minimalieji reikalavimai užstato gražinimo sistemoms

Šiame priede vartojamo termino apibrėžtis:

sistemos operatorius – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam pavesta pareiga sukurti ar eksploatuoti užstato gražinimo sistemą valstybėje narėje.

Bendrieji minimalieji reikalavimai užstato gražinimo sistemoms

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijose sukurtos užstato gražinimo sistemos atitiktų šiuos minimaliuosius reikalavimus:

- a) būtų įsisteigęs ar licencijuotas vienas sistemos operatorius arba, jei yra daugiau nei vienas sistemos operatorius, valstybės narės patvirtintų priemonės, kuriomis būtų užtikrintas skirtingų sistemų operatorių veiklos koordinavimas;
- b) sistemos valdymo ir susijusiomis veikimo taisyklėmis būtų užtikrintos lygios galimybės dalyvauti ir sudarytos sąžiningos sąlygos visiems ekonominės veiklos vykdytojams, norintiems tapti sistemos dalimi, jeigu jie tiekia rinkai atitinkamos į sistemą įtrauktos rūšies ar kategorijos pakuotes;
- c) būtų sukurtos kontrolės procedūros ir duomenų teikimo sistemos, teikiančios galimybę sistemos operatoriui gauti duomenis apie pakuočių, įtrauktų į užstato gražinimo sistemą, surinkimą;
- d) būtų nustatytas minimalus užstato dydis, pakankamas reikiamiems surinkimo lygiams pasiekti;

- e) būtų nustatyti minimalieji reikalavimai dėl sistemos operatoriaus finansinio pajėgumo, kad sistemos operatorius galėtų atlikti savo funkcijas;
- f) sistemos operatorius būtų pelno nesiekiantis ir nepriklausomas juridinis asmuo;
- g) sistemos operatorius vykdytų vien tik funkcijas, kylančias iš šiuo reglamentu nustatytų taisyklių, ir bet kurias papildomas valstybių narių nustatytas su užstato grąžinimo sistemos koordinavimu ir veikimu susijusias funkcijas;
- h) sistemos operatorius koordinuotų užstato grąžinimo sistemos veikimą;
 - i) sistemos operatorius saugotų šiuos rašytinius dokumentus:
 - i) įstatus, kuriais nustatyta sistemos vidaus organizacinė struktūra;
 - ii) sistemos finansavimo tvarkos duomenis;
 - iii) pareiškimą, kuriuo įrodoma sistemos atitiktis šiame reglamente nustatytiems reikalavimams, taip pat bet kuriems papildomiems valstybėje narėje, kurioje jis vykdo veiklą, nustatytiems reikalavimams;
- j) pakankama sistemos operatoriaus metinės apyvartos dalis būtų naudojama visuomenės informavimo apie pakuočių atliekų tvarkymą kampanijoms;
- k) sistemos operatoriai pateiktų visą valstybės narės, kurioje veikia ta sistema, kompetentingų institucijų prašomą informaciją, kad būtų galima stebėti atitiktį šio priedo reikalavimams;

- l) valstybės narės užtikrintų, kad galutiniai platintojai būtų įpareigoti priimti pakuotes, už kurias sumokėtas užstatas, iš tokios pakuotės medžiagos ir tokios formos, kokias jie platina, ir grąžinti užstatą galutiniams naudotojams, kai pakuotė, kuriai taikomas užstatas, grąžinama, išskyrus atvejus, kai galutiniai naudotojai turi taip pat lengvai prieinamas galimybes po pakuotės, kuriai taikomas užstatas, panaudojimo atgauti užstatą, pasinaudodami vienu iš surinkimo kanalų, kurie maisto pakuočių atveju užtikrina maistui tinkamą perdirbimą ir kurie tuo tikslu turi nacionalinių valdžios institucijų leidimą.

Ta pareiga netaikoma tais atvejais, kai prekybos plote galutiniams naudotojams nėra galimybių grąžinti pakuočių, už kurias sumokėtas užstatas. Tačiau galutiniai platintojai visada turi priimti grąžinamas tuščias jų parduodamų produktų pakuotes;

- m) galutinis naudotojas neprivalėtų pirkti jokių prekių, kad galėtų grąžinti pakuotę, kuriai taikomas užstatas; galutiniam naudotojui užstatas būtų grąžinamas;
- n) visos pakuotės, už kurias sumokėtas užstatas, rinktinės naudojant užstato grąžinimo sistemą, būtų aiškiai paženklintos, kad galutiniai naudotojai galėtų lengvai nustatyti, kad tokią pakuotę reikia grąžinti;
- o) taikomos rinkliavos būtų skaidrios.

Be minimaliųjų reikalavimų, valstybės narės gali tinkamu būdu nustatyti papildomų reikalavimų, siekdamos užtikrinti, kad būtų įgyvendinti šio reglamento tikslai, visų pirma didinti surenkamų pakuočių atliekų grynumą, mažinti šiukšlių kiekį arba skatinti siekti kitų žiedinės ekonomikos tikslų.

Valstybės narės, turinčios regionų, kuriuose dideliu mastu vykdoma tarpvalstybinė verslo veikla, užtikrina, kad užstato grąžinimo sistemos sudarytų sąlygas surinkti pakuotes iš kitų valstybių narių užstato grąžinimo sistemų tam skirtuose surinkimo punktuose, ir stengiasi sudaryti galimybę grąžinti užstatą, kuris buvo paimtas iš galutinio naudotojo pakuotės pirkimo metu.

XI PRIEDAS

Įgyvendinimo planas, kuris turi būti pateiktas pagal 52 straipsnio 2 dalies d punktą

Įgyvendinimo plane, kuris turi būti pateiktas pagal 52 straipsnio 2 dalies d punktą, pateikiama ši informacija:

- a) ankstesnių, esamų ir prognozuojamų pakuočių atliekų perdirbimo, šalinimo sąvartynuose ir kitokio apdorojimo lygių ir srautų, iš kurių jos susideda, vertinimas;
- b) pagal Direktyvos 2008/98/EB 28 ir 29 straipsnius parengtų atliekų tvarkymo planų ir atliekų prevencijos programų įgyvendinimo vertinimas;
- c) priežastys, dėl kurių, valstybės narės manymu, jai gali nepavykti pasiekti atitinkamo 52 straipsnio 1 dalies b arba d punkte nustatyto tikslo iki tame punkte nustatyto termino, ir tam tikslui pasiekti reikalingo termino pratęsimo vertinimas;
- d) priemonės, reikalingos šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies b arba d punkte nustatytiems tikslams, taikytiniams tai valstybei narei termino pratęsimo laikotarpiu, pasiekti, įskaitant tinkamas ekonomines priemones ir kitas priemones, kuriomis suteikiamos paskatos taikyti atliekų hierarchiją, kaip nustatyta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnyje;
- e) d punkte nurodytų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis, nustatyta įstaiga, kompetentinga įgyvendinti tas priemones, ir kiekvienos iš tų priemonių atskiro indėlio į tikslų, taikytinų termino pratęsimo atveju, įgyvendinimą vertinimas;

- f) informacija apie atliekų tvarkymo finansavimą pagal principą „teršėjas moka“;
 - g) priemonės duomenų kokybei atitinkamai gerinti, siekiant geriau planuoti atliekų tvarkymą ir stebėti jo rezultatus.
-

XII PRIEDAS

Duomenys, kuriuos valstybės narės turi įtraukti į savo pakuočių ir pakuočių atliekų duomenų bases
(pagal 1–4 lenteles)

1. Prekinių, grupinių ir transportavimo pakuočių atveju:
 - a) valstybėje narėje susidarantys kiekvienos kategorijos pakuočių kiekiai (pagamintas, importuotas ir laikomas kiekis tonomis atėmus eksportuotą kiekį tonomis)
(1 lentelė);
 - b) daugkartinių pakuočių kiekiai (2 lentelė).
2. Prekinių, grupinių ir transportavimo pakuočių atliekų atveju:
 - a) pagal kiekvieną pakuočių kategoriją (3 lentelė):
 - i) pakuočių, kurios pirmą kartą pateiktos valstybės narės teritorijoje arba iš kurių gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, išpakavo produktus, kiekiai;
 - ii) susidariusių pakuočių atliekų kiekiai;
 - iii) pašalintų, panaudotų ir perdirbtų pakuočių kiekiai;
 - b) vienam gyventojui tenkantis labai lengvų plastikinių pirkinių maišelių, lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių ir storųjų plastikinių pirkinių maišelių metinis sunaudotas kiekis atskirai pagal kiekvieną kategoriją, kaip nustatyta 56 straipsnio 1 dalies b punkte (4 lentelė);
 - c) tam tikrų formų pakuočių, įtrauktų į užstato grąžinimo sistemas, atskiro surinkimo lygis, kaip nustatyta 50 straipsnio 1 dalyje (5 lentelė).

1 lentelė

Valstybės narės teritorijoje susidaręs (prekinių, grupinių ir transportavimo) pakuočių kiekis

	Pagamintas kiekis tonomis	– Eksportuotas kiekis tonomis	+ Importuotas kiekis tonomis	+ Laikomas kiekis tonomis	= Iš viso
Stiklas					
Plastikas					
Popierius / kartonas					
Juodieji metalai					
Aliuminis					
Mediena					
Kita					
Iš viso					

2 lentelė

Bendras pirmą kartą valstybės narės teritorijoje patiektų (prekinių, grupinių ir transportavimo) daugkartinių pakuočių kiekis

	pirmą kartą valstybės narės teritorijoje patiekti pakuočių kiekiai tonomis;	Daugkartinės pakuotės		Daugkartinės prekinės pakuotės	
		Kiekis tonomis	Visų daugkartinių pakuočių procentinė dalis	Kiekis tonomis	Visų daugkartinių prekinės pakuočių procentinė dalis
Stiklas					
Plastikas					
Popierius / kartonas					
Juodieji metalai (įskaitant alavuotąjį skardą)					
Aliuminis					
Mediena					
Kita					
Iš viso					

3 lentelė

Kiekis pagal pakuočių kategorijas, kaip apibrėžta II priedo 2 lentelėje:

pirmą kartą valstybės narės teritorijoje patiekto pakuotės;

pakuotės, iš kurių gamintojas, nesantis galutiniu naudotoju, išpakavo produktus; susidariusios pakuočių atliekos; ir

valstybės narės teritorijoje pašalintos, panaudotos bei perdirbtos ir eksportuotos pakuočių atliekos

Medžiaga	Kategorija	Pirmą kartą valstybės narės teritorijoje patiekta arba išpakuota pakuočių (t)	Susidariusių pakuočių atliekų (t)	Iš viso pašalinta pakuočių atliekų (t)	Iš viso panaudota pakuočių atliekų (t)	Iš viso perdirbta pakuočių atliekų (t)	Iš viso pašalinta pakuočių atliekų (t)	Iš viso panaudota pakuočių atliekų (t)	Iš viso perdirbta pakuočių atliekų (t)
				Valstybės narės teritorijoje			Už valstybės narės teritorijos ribų		
Plastikas	Standus PET								
	Standus PE, standus PP, standus HDPE ir PP								
	Plėvelės / lankstus plastikas								
	PS, XPS, EPS								
	Kitas standus plastikas								
	Biologiškai skaidus (standus ir lankstus)								

Medžiaga	Kategorija	Pirmą kartą valstybės narės teritorijoje patiekta arba išpakuota pakuočių (t)	Susidariusių pakuočių atliekų (t)	Iš viso pašalinta pakuočių atliekų (t)	Iš viso panaudota pakuočių atliekų (t)	Iš viso perdirbta pakuočių atliekų (t)	Iš viso pašalinta pakuočių atliekų (t)	Iš viso panaudota pakuočių atliekų (t)	Iš viso perdirbta pakuočių atliekų (t)
				Valstybės narės teritorijoje			Už valstybės narės teritorijos ribų		
Popierius / kartonas	Popierius / kartonas (išskyrus skysčių pakavimo kartoną)								
	Skysčių pakavimo kartonas								
Metalas	Aliuminis								
	Plienas								
Stiklas	Stiklas								
Mediena	Mediena, kamštiena								
Kita	Tekstilė, keramika / porcelianas ir kt.								

4 lentelė

Vienam gyventojui tenkantis labai lengvų plastikinių pirkinių maišelių, lengvųjų plastikinių pirkinių maišelių, storųjų plastikinių pirkinių maišelių ir labai storų plastikinių pirkinių maišelių, sunaudotų valstybės narės teritorijoje, kiekis

	Valstybės narės teritorijoje sunaudoti plastikiniai pirkinių maišeliai	
	Skaičius vienam gyventojui	Kiekis tonomis vienam gyventojui
Labai lengvi plastikiniai pirkinių maišeliai (plastikiniai pirkinių maišeliai, kurių sienelės plonesnės kaip 15 mikronų)		
Lengvieji plastikiniai pirkinių maišeliai (plastikiniai pirkinių maišeliai, kurių sienelės plonesnės kaip 50 mikronų)		
Storieji plastikiniai pirkinių maišeliai (plastikiniai pirkinių maišeliai, kurių sienelių storis yra 50–99 mikronų)		

5 lentelė

Tam tikrų formų pakuočių, įtrauktų į užstato grąžinimo sistemas,
atskiro surinkimo lygis, kaip nustatyta 50 straipsnio 1 dalyje

	Pakuočių, pirmą kartą patiektų valstybės narės teritorijoje, kiekis (t)	Valstybės narės teritorijoje pagal užstato grąžinimo sistemą atskirai surinktų pakuočių kiekis (t)
Ne didesnės kaip 3 litrų talpos vienkartiniai plastikiniai gėrimų buteliai		
Ne didesnės kaip 3 litrų talpos vienkartinė metalinė gėrimų tara		

XIII PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 94/62/EB	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 1 ir 2 dalys
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 1 punkto pirma pastraipa	3 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktas
3 straipsnio 1 punkto antros pastraipos a papunktis	3 straipsnio pirmos pastraipos 5 punktas
3 straipsnio 1 punkto antros pastraipos b papunktis	3 straipsnio pirmos pastraipos 6 punktas
3 straipsnio 1 punkto antros pastraipos c papunktis	3 straipsnio pirmos pastraipos 7 punktas
3 straipsnio 1 punkto trečios pastraipos i papunktis	3 straipsnio pirmos pastraipos 1 punkto a papunktis
3 straipsnio 1 punkto trečios pastraipos ii papunktis	3 straipsnio pirmos pastraipos 1 punkto d ir e papunkčiai
3 straipsnio 1 punkto trečios pastraipos iii papunktis	3 straipsnio pirmos pastraipos 1 punkto b ir c papunkčiai
3 straipsnio 1a punktas	3 straipsnio pirmos pastraipos 52 punktas
3 straipsnio 1b punktas	3 straipsnio pirmos pastraipos 55 punktas
3 straipsnio 1c punktas	3 straipsnio pirmos pastraipos 56 punktas
3 straipsnio 1d punktas	3 straipsnio pirmos pastraipos 57 punktas
3 straipsnio 1e punktas	–
3 straipsnio 2 punktas	3 straipsnio pirmos pastraipos 25 punktas
3 straipsnio 2a punktas	11 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2b punktas	3 straipsnio pirmos pastraipos 24 punktas
3 straipsnio 2c punktas	3 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktas ir 3 straipsnio antra pastraipa
3 straipsnio 11 punktas	3 straipsnio pirmos pastraipos 12 punktas

Direktyva 94/62/EB	Šis reglamentas
3 straipsnio 12 punktas	–
4 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	43 straipsnio 5 dalis
4 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	43 straipsnio 5 dalis
4 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	43 straipsnio 5 dalis
4 straipsnio 1a dalies pirma pastraipa	34 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
4 straipsnio 1a dalies antra pastraipa	34 straipsnio 2 dalies antras sakinys
4 straipsnio 1a dalies trečia pastraipa	34 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys
4 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos a punktas	34 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
4 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos b punkto pirmas sakinys	–
4 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos b punkto antras sakinys	34 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 1a dalies penkta pastraipa	56 straipsnio 1 dalies b punktas
4 straipsnio 1a dalies šešta pastraipa	56 straipsnio 7 dalies b punktas
4 straipsnio 1b dalis	34 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 1c dalis	55 straipsnio 1 dalies e punktas
4 straipsnio 2 dalis	10 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 1 dalies pirmas sakinys	51 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 1 dalies a punktas	51 straipsnio 2 dalies a punktas
5 straipsnio 1 dalies b punktas	29 straipsnio 15 ir 16 dalys
5 straipsnio 1 dalies c punktas	51 straipsnio 2 dalies b punktas
5 straipsnio 1 dalies d punktas	51 straipsnio 2 dalies c punktas
5 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	54 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktas	54 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a punktas
5 straipsnio 2 dalies antros pastraipos b punktas	54 straipsnio 1 dalies antros pastraipos b punktas

Direktyva 94/62/EB	Šis reglamentas
5 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	54 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
5 straipsnio 3 dalis	54 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 4 dalis	56 straipsnio 7 dalies a punktas
5 straipsnio 5 dalis	–
6 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	52 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 1 dalies a punktas	–
6 straipsnio 1 dalies b punktas	–
6 straipsnio 1 dalies c punktas	–
6 straipsnio 1 dalies d punktas	–
6 straipsnio 1 dalies e punkto i papunktis	–
6 straipsnio 1 dalies e punkto ii papunktis	–
6 straipsnio 1 dalies e punkto iii papunktis	–
6 straipsnio 1 dalies e punkto iv papunktis	–
6 straipsnio 1 dalies e punkto v papunktis	–
6 straipsnio 1 dalies f punktas	52 straipsnio 1 dalies a punktas
6 straipsnio 1 dalies g punkto i papunktis	52 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis
6 straipsnio 1 dalies g punkto ii papunktis	52 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis
6 straipsnio 1 dalies g punkto iii papunktis	52 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktis
6 straipsnio 1 dalies g punkto iv papunktis	52 straipsnio 1 dalies b punkto iv papunktis
6 straipsnio 1 dalies g punkto v papunktis	52 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktis
6 straipsnio 1 dalies g punkto vi papunktis	52 straipsnio 1 dalies b punkto vi papunktis
6 straipsnio 1 dalies h punktas	52 straipsnio 1 dalies c punktas
6 straipsnio 1 dalies i punkto i papunktis	52 straipsnio 1 dalies d punkto i papunktis
6 straipsnio 1 dalies i punkto ii papunktis	52 straipsnio 1 dalies d punkto ii papunktis

Direktyva 94/62/EB	Šis reglamentas
6 straipsnio 1 dalies i punkto iii papunktis	52 straipsnio 1 dalies d punkto iii papunktis
6 straipsnio 1 dalies i punkto iv papunktis	52 straipsnio 1 dalies d punkto iv papunktis
6 straipsnio 1 dalies i punkto v papunktis	52 straipsnio 1 dalies d punkto v papunktis
6 straipsnio 1 dalies i punkto vi papunktis	52 straipsnio 1 dalies d punkto vi papunktis
6 straipsnio 1a dalies įžanginė formuluotė	52 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė
6 straipsnio 1a dalies a punktas	52 straipsnio 2 dalies a punktas
6 straipsnio 1a dalies b punktas	52 straipsnio 2 dalies b punktas
6 straipsnio 1a dalies c punktas	52 straipsnio 2 dalies c punktas
6 straipsnio 1a dalies d punktas	52 straipsnio 2 dalies d punktas
6 straipsnio 1b dalis	52 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 1c dalis	52 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 4 dalies įžanginė formuluotė	52 straipsnio 5 dalies įžanginė formuluotė
6 straipsnio 4 dalies a punktas	52 straipsnio 5 dalies a punktas
6 straipsnio 4 dalies b punktas	52 straipsnio 5 dalies b punktas
6 straipsnio 6 dalis	46 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 7 dalis	–
6 straipsnio 10 dalis	52 straipsnio 6 dalis
6 straipsnio 11 dalis	–
6a straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	53 straipsnio 1 dalis
6a straipsnio 1 dalies a punkto pirmas sakiny	53 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
6a straipsnio 1 dalies a punkto antras sakiny	53 straipsnio 2 dalies antros pastraipos a ir b punktai
6a straipsnio 1 dalies b punktas	53 straipsnio 3 dalis
6a straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	53 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa

Direktyva 94/62/EB	Šis reglamentas
6a straipsnio 2 dalies antra pastraipa	53 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
6a straipsnio 2 dalies antros pastraipos a punktas	53 straipsnio 5 dalies antros pastraipos a punktas
6a straipsnio 2 dalies b punktas	53 straipsnio 5 dalies antros pastraipos b punktas
6a straipsnio 3 dalis	53 straipsnio 6 dalis
6a straipsnio 4 dalis	53 straipsnio 7 dalis
6a straipsnio 5 dalis	53 straipsnio 8 dalis
6a straipsnio 6 dalis	53 straipsnio 9 dalis
6a straipsnio 7 dalis	53 straipsnio 10 dalis
6a straipsnio 8 dalis	53 straipsnio 11 dalis
6a straipsnio 9 dalis	56 straipsnio 7 dalies a punktas
6b straipsnis	41 straipsnis
7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	48 straipsnio 1 ir 4 dalys
7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	48 straipsnio 5 dalies a, b ir c punktai ir 6 dalis
7 straipsnio 2 dalis	44–47 straipsniai
7 straipsnio 3 dalis	48 straipsnio 5 dalies b punktas ir 1 dalis
7 straipsnio 4 dalis	48 straipsnio 7 dalis
8 straipsnio 1 dalis	–
8 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 5 dalis
8a straipsnis	12 straipsnio 1 ir 6 dalys ir 55 straipsnio 1 dalies f punktas
9 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis ir 5, 6, 7, 9, 10 ir 11 straipsniai
9 straipsnio 2 dalies a punktas	36 straipsnio 3 dalis
9 straipsnio 2 dalies b punktas	–

Direktyva 94/62/EB	Šis reglamentas
9 straipsnio 3 dalis	–
9 straipsnio 4 dalis	37 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 5 dalis	–
10 straipsnis	6 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa, 9 straipsnio 6 dalis, 10 straipsnio 3 dalis ir 11 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 4 dalis
11 straipsnio 2 dalis	–
11 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 7 dalis
12 straipsnio 1 dalis	57 straipsnio 1 dalis
12 straipsnio 2 dalis	51 straipsnio 2 dalies a ir b punktai
12 straipsnio 3a dalies pirma pastraipa	56 straipsnio 1 dalies a punktas
12 straipsnio 3a dalies antra pastraipa	56 straipsnio 4 dalis
12 straipsnio 3a dalies trečia pastraipa	56 straipsnio 3 dalies a punktas
12 straipsnio 3b dalis	56 straipsnio 5 ir 6 dalys
12 straipsnio 3c dalis	–
12 straipsnio 3d dalis	56 straipsnio 7 dalis
12 straipsnio 4 dalis	56 straipsnio 8 dalis
12 straipsnio 6 dalis	56 straipsnio 8 dalis
13 straipsnio pirma pastraipa	55 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio antra pastraipa	–
14 straipsnis	42 straipsnio 1 dalis
15 straipsnis	–
16 straipsnio 1 dalis	–
16 straipsnio 2 dalis	–

Direktyva 94/62/EB	Šis reglamentas
18 straipsnis	4 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
19 straipsnio 1 dalis	–
19 straipsnio 2 dalis	–
20 straipsnis	–
20a straipsnio 1 dalis	–
20a straipsnio 2 dalis	–
20a straipsnio 3 dalis	–
21 straipsnio 1 dalis	65 straipsnio 1 dalis
21 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	65 straipsnio 2 dalis
21 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	–
21a straipsnio 1 dalis	64 straipsnio 1 dalis
21a straipsnio 2 dalis	64 straipsnio 2 dalis
21a straipsnio 3 dalis	64 straipsnio 3 dalis
21a straipsnio 4 dalis	64 straipsnio 4 dalis
21a straipsnio 5 dalis	64 straipsnio 5 dalis
21a straipsnio 6 dalis	64 straipsnio 6 dalis
22 straipsnio 1 dalis	–
22 straipsnio 2 dalis	–
22 straipsnio 3 dalis	–
22 straipsnio 3a dalies pirma pastraipa	–
22 straipsnio 3a dalies antros pastraipos a punktas	–
22 straipsnio 3a dalies antros pastraipos b punktas	–
22 straipsnio 3a dalies antros pastraipos c punktas	–
22 straipsnio 3a dalies antros pastraipos d punktas	–

Direktyva 94/62/EB	Šis reglamentas
22 straipsnio 3a dalies antros pastraipos e punktas	–
22 straipsnio 3a dalies antros pastraipos f punktas	–
22 straipsnio 4 dalis	–
22 straipsnio 5 dalis	–
23 straipsnis	–
24 straipsnis	71 straipsnio pirma pastraipa
25 straipsnis	71 straipsnio ketvirta pastraipa
I priedas	I priedas
II priedo 1 punkto pirma įtrauka	10 straipsnis ir IV priedas
II priedo 1 punkto antra įtrauka	5 ir 6 straipsniai, 11 straipsnio 1 dalies h punktas ir 48 straipsnio 1 dalis
II priedo 1 punkto trečia įtrauka	5 straipsnio 1 dalis
II priedo 2 punktas	11 straipsnis ir IV priedas
II priedo 3 punkto a papunktis	6 straipsnis ir II priedas
II priedo 3 punkto b papunktis	–
II priedo 3 punkto c papunktis	3 straipsnio 47 punktas, 9 straipsnis ir III priedas
II priedo 3 punkto d papunktis	3 straipsnio 41 punktas, 9 straipsnis ir II priedas
III priedas	XII priedas
IV priedas	XI priedas